

WERELDKAMPIOENSCHAP

DAMMEN

1948

P. Roozenburg

P. ROOZENBURG

~~4001~~
~~09~~
XDA
689

Wereldkampioenschap

Dammen

1948

OFFICIËEL TOURNOOIBOEK

WYT
UITGEVERS ROTTERDAM
1949

VOORWOORD

Twee redenen zijn er, waarom ik gaarne voldoe aan het verzoek om dit tournooiboek in te leiden.

In de eerste plaats memoreer ik het feit, dat de samensteller, die in het afgelopen najaar op een zo overtuigende wijze het wereld-damkampioenschap veroverde, Rotterdammer is.

Maar al zou dit een inleidend woord voldoende rechtvaardigen, ik wil er toch nog iets aan toevoegen. Gaarne grijp ik namelijk de gelegenheid aan om uiting te geven aan mijn belangstelling voor het damspel. In de beoefening daarvan komen denkkraft en een actieve fantasie op zeer gelukkige wijze tot haar recht. Daarbij is het steeds aantrekkelijke wedstrijdelement een factor, welke het spel in wijde kring populair maakt en doet blijven.

Ik mag dan ook de wens uitspreken, dat dit tournooiboek zijn weg zal vinden en bijdragen tot een steeds verdere ontwikkeling van het gewaardeerde damspel.

Mr. P. J. OUD

Burgemeester van Rotterdam.

VOORWOORD

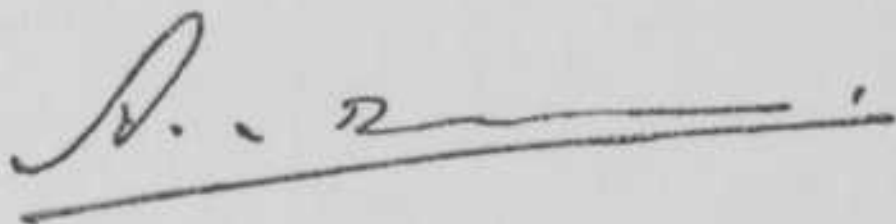
Het is een verheugend verschijnsel, dat de sportbeoefening in Nederland gedurende de laatste decennia met zulke rasse schreden is vooruitgegaan, dat onze nationale kampioenen zich met succes kunnen meten met de beste krachten van andere landen. De Olympische Spelen 1948 hebben overtuigend aangetoond, dat ons kleine land op het gebied van de sport een vooraanstaande plaats inneemt.

Als waardig besluit van een roemvol jaar is thans onze jonge landgenoot P. Roozenburg als overwinnaar uit de strijd om het Wereldkampioenschap Dammen te voorschijn getreden. Ik had het genoeg bij de opening van de wedstrijden in Amsterdam de eerste zet te mogen doen. Gelukkig heeft hem dit niet geschaad. Er is bijna geen spel, waarin zulke ingewikkelde berekeningen voorkomen als in het damspel. Voortdurend staat men voor moeilijke vraagstukken, waarvan het oplossen grote geestelijke inspanning vraagt. Slechts een meester in het spel is in staat ons rond te leiden in de mysterieuze denkwereld van de dammer en ons te wijzen op de schoonheden, welke wij daarin ontmoeten.

Het is daarom een gelukkige gedachte van de heer Roozenburg geweest de partijen op het laatste tournoi gespeeld, te analyseren en in druk uit te geven, waardoor ieder, die zich voor de damsport interesseert, in staat is de problemen, welke zich bij de afgelopen wedstrijd hebben voorgedaan, nog eens rustig te overwegen.

Ik twijfel dan ook niet, of het voor ons liggende boek zal door de Nederlandse damwereld en ook daarbuiten met grote belangstelling worden ontvangen en bestudeerd. De beoefening van het damspel zal er door bevorderd worden. Voor een goede en cultureel volkomen verantwoorde besteding van de vrije tijd betekent dit een grote winst.

De Wethouder voor het Onderwijs en de Sport
der Gemeente Amsterdam

Mr. A. DE ROOS.

VOORWOORD

Gij hebt mij gevraagd een voorwoord te willen schrijven voor het boek, dat gij wilt wijden aan het tournooi om het wereldkampioenschap dammen, waaruit gij triumferend te voorschijn getreden zijt.

Gaarne voldoe ik aan dit verzoek, omdat ik de grootst mogelijke waardering koester voor het prachtige resultaat door U behaald èn omdat het mij gelegenheid biedt mijn standpunt ten opzichte van de denksport in het algemeen in enkele woorden te geven. Tenslotte, omdat ik overtuigd ben van de degelijkheid en de doelmatigheid van Uw arbeid en van het nut, dat zulk een boek voor de propaganda en de ontwikkeling van het dammen kan en stellig ook zal afwerpen. Mijn standpunt ten opzichte van denksport is, dat men vanzelfsprekend onderscheid moet maken tussen al die takken van sport, die de lichamelijke oefening en ontwikkeling nastreven en bevorderen, en de denksport. Doch dat óók schaken, dammen enz. als sport beschouwd moeten worden is daarom, omdat hiervoor talrijke van de goede sportieve eigenschappen vereist zijn en tot ontwikkeling gebracht moeten worden, omdat ook deze takken van denksport sportieve begrippen eisen, als toewijding, training, strijdvaardigheid, energie, kortom die specifieke hoedanigheden, welke de wedstrijdspeler de kracht geven zijn aanleg of genialiteit tot volle ontplooiing te brengen.

En wanneer men dan in die krachtmeting nationaal en zelfs internationaal de primus inter pares blijkt te zijn, wanneer men de representanten van alle andere mededingende natie's overtreft, dan dient men daarmede *zijn* sport, doch óók de Nederlandse sport *in het algemeen*, en op dit gebied doet men zelfs Neerlands' naam eer aan.

Uw op zo jeugdige leeftijd verkregen succes geeft U het recht en legt U zelfs min of meer de plicht op, van Uw kunnen en van Uw inzicht blijk te geven en dit alles te boek te stellen. Ik weet, hoezeer de damsport in Nederland in aanzien is en ben er zelf een grote bewonderaar van. Ik heb U aan het bord in actie gezien en mij is gebleken, dat men aan Uw spel, Uw snel en helder inzicht in iedere situatie, de grote kampioen herkent, de man die — ondanks zijn jeugd — de volle autoriteit bezit voor de samenstelling van een boek.

Welnu, wereldkampioen, moge dit boek het mooie damspel in ons land tot grote bloei brengen, moge het duizenden opwekken de damsport te gaan beoefenen en het niveau der geoefenden verheffen!

K. J. J. LOTSY.

TEN GELEIDE

Het was tijdens de spannende dagen, welke aan het wereldtoernooi 1948 voorafgingen, toen als gevolg van zijn conflict met de Franse Dambond nog steeds onzekerheid bestond omtrent de deelname aan de grote strijd op het honderdruiten mozaïek van de wereldkampioen-titelhouder Pierre Ghestem, dat de schrijver van dit boek mij bezocht.

Bij die gelegenheid vertelde hij mij het een en ander over zijn plannen ten aanzien van een door hem uit te geven boekwerk over het komende gigantische gevecht tussen de sterkste dammers der landen, deel uitmakende van de Internationale Dambond.

De reglementen, ontworpen door de in 1947 te Parijs opgerichte I.N.D.T. houden de bepaling in, dat de uitgifte van een boekwerk, als door de schrijver beoogd, aan de goedkeuring van de I.N.D. is onderworpen.

Het spreekt vanzelf, dat ik de aanvraag niet van de hand kon wijzen. Zijn plan begroette ik aanstonds met enthousiasme, mede gezien de niet al te grote rijkdom aan damliteratuur.

En zo ziet U thans voor U het jongste werk van de bekende Nederlandse Grootmeester, de speler, die in de laatste jaren zo'n grote evolutie op het dambord te weeg bracht en reeds op 18-jarige leeftijd de hoogste titel in ons land behaalde en in 1948 voor de 2e maal kans zag de 10-voudige Nederlandse kampioen R. C. Keller te ontronen.

Behalve door zijn sportieve prestaties verkreeg hij bovendien grote bekendheid als damjournalist, als docent in de damleer aan de „Leidse Onderwijsinstellingen” en als redacteur van damrubrieken in verschillende vooraanstaande dag- en weekbladen.

Roozenburg's gedegen en zeer uitgebreide theoretische en praktische kennis van ons spel, waarvan Mr. A. de Roos, wethouder van Sport en Onderwijs der gemeente Amsterdam, mij ter gelegenheid van de officiële opening van het wereldtoernooi verklaarde, dat het te maken heeft met Kunst, Wetenschap en Sport, zijn voor mij aanleiding dit boekwerk bij elke dammer en bij hen, die belangstelling voor het damspel hebben, zeer warm aan te bevelen.

Moge dit boekwerk van de sympathieke Rotterdamse Grootmeester vooral de waardering ondervinden, welke het zo ruimschoots verdient.

Alleen reeds te weten, dat het geschreven werd door een der onzen, die vóór de aanvang van het wereldtoernooi werd aangemerkt als een zeer ernstige kandidaat voor de wereldtitel en een der meest gevaarlijke concurrenten van de huidige titelhouder, maakt elke verdere aanbeveling overbodig.

J. H. WILLEMS,

Voorzitter I.D.B.—N.D.B.

Breda, November 1948.

INLEIDING

Met recht mag gezegd worden, dat het tournooi om het wereldkampioenschap 1948 als één van de belangrijkste sportgebeurtenissen van Nederland in het afgelopen jaar te beschouwen is.

De goede plaatsing van de Nederlanders in het eindklassement, en niet in het minst het terugbrengen van de wereldtitel na twintig jaren lange afwezigheid, verlevendigde voor een korte spanne tijds de nationale belangstelling.

Thans, nu de roes van een sterke publieke interesse voorbij is, is het woord aan hen, die beseffen, dat met het tournooi een brok damgeschiedenis is gemaakt in een drie weken lange, afmattende strijd van intellect en intuïtie, van tactiek en last not least van fysiek en moreel.

Het voor U liggende werk legt deze geschiedenis vast, onderzoekt en verklaart hem, voor zover de ruimte van het boek en onze capaciteiten dit toelaten.

Immers, wie zal ooit kunnen doordringen in de gedachten en gevoelens van de spelers, wie zal ooit kunnen bevroeden hoe de spelers op sommige momenten tot ongekende hoogten konden stijgen, om vlak daarop zo diep te vallen, dat de gewoonste sterveling onder de dammers zijn schouders misprijzend ophaalt? In dit opzicht waren wij ons bewust, een taak te hebben aanvaard, die het uiterste zou vergen van onze zeer bescheiden psychologische talenten. Uit de aard der zaak wordt analyse het strikt wetenschappelijk beschouwen der gespeelde zetten en blijven andere beïnvloedende factoren achter „de schermen”. Wij hopen er in geslaagd te zijn, naast deze „sophistische arbeid” ook een bredere kijk te bieden op het geleverde spel.

Wij vervulden onze taak tevens met vreugde, omdat het ons een behoefte is in brede kringen die belangstelling voor ons spel te wekken, waarop het aanspraak heeft.

In zijn gevariëerdheid is het oneindig schoon, in diepte onovertrefbaar moeilijk en in beide nog slechts zeer fragmentarisch onderzocht.

Wij hopen dat men in het gebodene niet alleen verstrooiing zal vinden, doch tevens een aansporing ter vermeerdering van zijn kennis.

Tenslotte willen wij onze dank betuigen aan hen, die ons bij de samenstelling terzijde hebben gestaan.

Voor ter zake dienende opmerkingen houden wij ons gaarne aanbevolen en spreken de wens uit dat dit werk een verrijking mag zijn voor de damlitteratuur en de theorie.

Rotterdam, 1 Maart 1949.

De Schrijver.

DE DEELNEMERS

De Fransen:

- Pierre Ghestem, Lille, 27 jaar.
Wereldkampioen sedert 1945. 1/2 internationaal Tournooi R'dam 1946. Overwinnaar van Raichenbach en Keller in 1945 resp. 1947.
- George Post, Algiers.
Kampioen van Noord-Afrika sedert 1945. 3e aankomende in het Franse kampioenschap 1947 en 2e in 1948.
- Pierre Pérot, Parijs.
Kampioen van Parijs 1948. 5e aankomende in het Franse kampioenschap 1948.
- Henri Chiland, Parijs.
Kampioen van de „Damier Parisien” 1942 en 1947. Schrijver van verschillende damwerken.

De Belgen:

- Jean Demesmaecker, Luik, 61 jaar. Oudste deelnemer.
Kampioen van België 1946 en 1948 en 2e aankomende in 1947. In 1934 deelnemer van de „IJmuidense Zesdaagse”.
- Oscar Verpoest, Antwerpen, 24 jaar.
Kampioen van België 1947 en 2e in 1948. 1/2 prijs internationaal tournooi te Heusden 1948.

De Zwitser:

- George Rostan, Genève.
Kampioen van Zwitserland 1948.

De Nederlanders:

- Piet Roozenburg, Rotterdam, 24 jaar.
Kampioen van Nederland 1943 en 1948. 2e in 1946. Grootmeester. 1/2 Internationaal Tournooi R'dam '46.
- Henk Laros, IJmuiden.
2e aankomende kampioenschap van Nederland 1948. Vele malen kampioen van Noord-Holland en/of Kennemerland.
- Dammis van der Staay, Rotterdam.
3e aankomende nationaal kampioenschap 1948 (na herkamp). Provinciaal kampioen 1948.
- R. Cees Keller, Amsterdam.
10 x kampioen van Nederland. 3e in het wereldkampioenschap 1925. De speler met het grootste aantal tournooi-overwinningen. Grootmeester.

TE AMSTERDAM

Ere-Comité:

Mr A. J. d'Ailly, Burgemeester van Amsterdam, Voorzitter.
Mr A. de Roos, Wethouder van Amsterdam.
H. A. J. G. Kaasjager, Hoofdcomm. v. Politie, Amsterdam.
E. Kupers Jr, Inspecteur Lichamelijke Opvoeding.
A. J. Bosman, Directeur Algemeen Handelsblad.
J. v. d. Kieft, Directeur Het Vrije Volk.
W. van Norden, Directeur Het Parool.
A. van Drift, Directeur De Waarheid.

Uitvoerend-Comité:

Het bestuur van de Provinciale Noordhollandse Dambond,
alsmede Herman de Jongh.

Alle deelnemers arriveerden op 12 Nov. 1948 te Amsterdam. De laatste, de titelhouder Ghestem, kwam juist vóór middernacht aan. 's Avonds zaten deelnemers en officials, alsmede verschillende journalisten, „gezellig onder ons” in „Krasnapolsky” en klonken op de kennismaking.

De speel-accommodatie in Artis was behoorlijk ingericht. Alle partijen werden in een andere zaal op demonstratieborden door bekende personen uit de organisatie voor een talrijk en dankbaar publiek toegelicht.

Niet alleen uit dammerskringen. Integendeel. Wie wilde die „wondermensen” niet eens in levende lijve zien? Zelfs Buziau bevond zich onder de „nieuwsgierigen”.

13 November 1948.

EERSTE RONDE

Post	0—2	Ghestem	Laros	0—2	Keller
Demesmaecker	0—2	Verpoest	Chiland	1—1	Rostan
Roozenburg	2—0	V. d. Staay	Vrij : Pérot		

De meeste machines waren nog niet goed gesmeerd en bleken bovendien eerst warm te moeten lopen. Het „gewicht van het ogenblik” drukte blijkbaar vooral op Roozenburg. Diens motor sloeg zelfs „af”, kort na de start. Later liep de machine evenwel zo goed en geruisloos, alsof er niets aan de hand was geweest. In de meeste partijen kwam „het vlaggetje” ook even om de hoek gluren. Vooral v. d. Staay stond er in deze ronde op gespannen voet mede.

Het duurde lang, voordat alle uitslagen bekend waren. De vier deelnemers, die wonnen, zouden later blijken de vier hoogstaankomenden van het toernooi! Wonderlijk! Alleen „die twee in de hoek”, die de enige remise van deze ronde speelden, bleken vreedzaam gestemd.

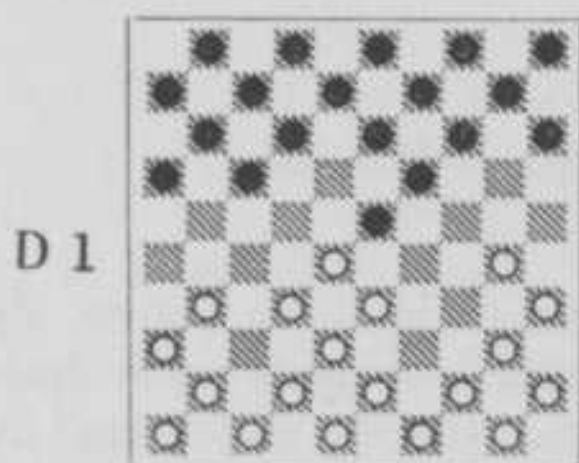
Partij nr 1: G. Post—P. Ghestem.

Karakteristiek:

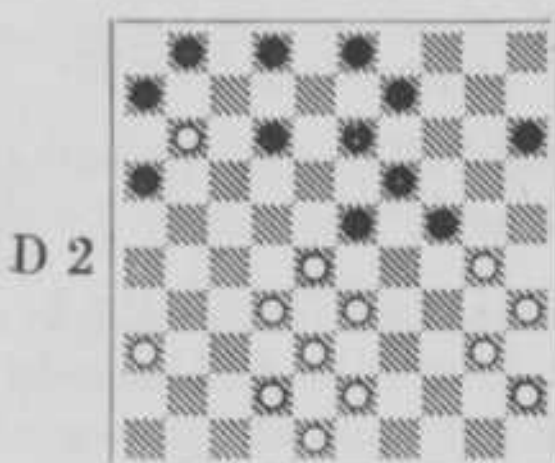
Opening: Klassieke variatie van de Oud-Franse opening.

1.	34—30	20—25	3.	39×30	18—23
2.	32—28	25×34	4.	37—32	(Zie D 1)

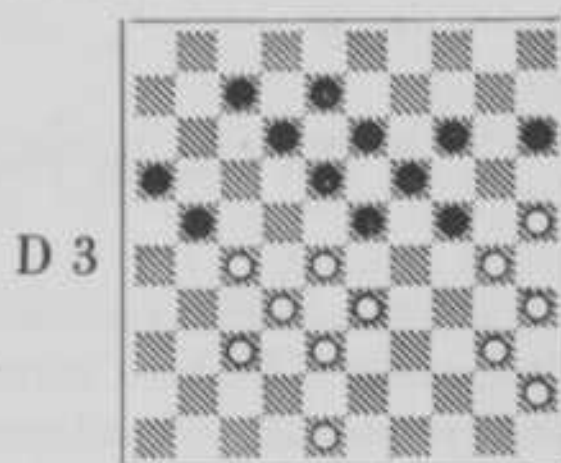
Het verdere verloop van deze ouverture is geheel regelmatig: Zwart tracht zijn tegenstander in temponood te brengen. Tot de 28e zet slaagt hij hierin volkomen, doch op dit ogenblik ziet hij zich voor de moeilijke keus geplaatst, het tempovoordeel te handhaven (28. 16×7), met het risico van het afweren van een aanval, of het tempospel zonder meer te doen voortduren (28. 6×17). Hij kiest het laatste (Zie D2), zodat de partij geheel in het teken van de tempostrijd blijft. Op de 36e zet kiest wit een principiële foutieve voortzetting (Zie D3), concretiseert zwart zijn tempovoordeel zeer bekwaam en krijgt Post geen kans meer op herstel.

St. na 4. 37—32.

St. na 28. 31×11.

St. na 35. 9—14.

4.	15—20
5. 31—27	17—21
6. 41—37	20—24
7. 44—39	12—18
8. 37—31	21—26
9. 49—44	26×37
10. 42×31	10—15
11. 47—42	7—12
12. 39—34	11—17
13. 44—39	17—21
14. 31—26	12—17
15. 30—25	14—20
16. 25×14	9×20
17. 46—41	4—9
18. 41—37	17—22
19. 26×17	22×11
20. 34—30	20—25
21. 50—44	25×34
22. 40×20	15×24
23. 44—40	5—10
24. 39—34	10—15
25. 37—31	8—12
26. 34—30	11—17
27. 27—22	18×27
28. 31×11	(Zie D 2)

Zwart sloeg na lang denken 6×17, waarschijnlijk uit vrees, dat wit het speltype zou kunnen verbreken en een aanvalsgenre zou inleiden. Ten

koste van zijn hier aanwezig *aanzienlijk tempovoordeel* besluit hij tot het opofferen van het tempoverschil om het tempospel te doen voortduren, volgens zijn eigen dogma: „Il faut tenir!” (Men moet de stelling van de tegenstander in het klassieke genre „vasthouden” om tempovoordeel uit te buiten). O.i. was hier geen enkele aanvalspoging te vrezen. Deze is n.l. alleen mogelijk als wit direct na 16×7 met 28—22 voortzet. Anders komt 12—17 en het tempospel duurt ook dan onverminderd voort! Echter, na 16×7 geeft ook 28—22 wit zeer moeilijk spel, terwijl het stellingsvoordeel dan zeker aan zwart is! Natuurlijk is het aantal spelgangen legio, doch na 16×7 (28—22) hebben wij nergens voor wit kansrijk spel ontdekt, noch zelfs spel met gelijke kansen. Onze mening is dan ook dat hier 16×7 de voorkeur verdient.

28.	6×17
29. 36—31	12—18
30. 31—27	2—7
31. 43—39	7—12
32. 30—25	1—7

Indien 9—14, dan zou wit snel de re-

misehaven bereikt hebben door (9—14?) 27—22 (18×27) 32×21 (23×34) 40×7 (1×12*) 42—37 (16×27). Bovendien viel na (9—14) te overwegen: (9—14) 39—34 (3—9*) 42—37 dreigt met 34—29, 40×20, 35—30, 25—20, 28—22, 38—33 dam; dus: (17—21) 34—30 met hetzelfde spel als in partij, waarbij wit hier een ongunstige positie van de kroonschijf heeft afgedwongen!

33. 42—37

25—20 (3—8) 20×29 (23×43) geeft zwart een uitstekende stelling, waarin ook schijf 15 gemakkelijk wordt opgelost!

33. 17—21

34. 39—34 3—8

Dreigt (24—29) waardoor nu ook 25—20 onspeelbaar is, met het volgende verloop:

25—20 (24—29) 33×24 (19×39)

28×19 (13×24!) 20×29 (18—22)

27×18 (12×34) 40×29 (39—44)

enz. +.

35. 34—30.

Aanlokkelijk schijnt hier de uitval 28—22, voorafgegaan door 34—29 (23×34) 40×20 (15×24). B.v. (21—26) kan dan niet wegens 27—21 en 38—33, doch zwart speelt zeer gunstig (7—11!), waarna wit met 37—31 nog slechts kan trachten de balans in evenwicht te houden. De riposte (21—26) echter geeft zwart zowel op 22—17 als 32—28 (26×37) 27—21 (16×27) 22×42 (12—17) sterk voordeel!

35. 9—14 (Zie D 3).

Hier maakte wit de principiële fout 48—43? te spelen, waardoor zwart tot de in deze soort stellingen beslissende uitval 23—29 kon geraken. Ons is echter niet duidelijk waar zwart na 36. 40—34 het voordeel in zijn stand moet zoeken, b.v.

40—34 (21—26 A) 34—29 (23×

34) 30×39 (18—23 B) 39—34!

(13—18 C) 34—30 (8—13) 45—

40 (7—11 of ?) 40—34 (11—17)

34—29 (23×34) 30×39 (18—23 D) 39—34! (17—21 E) 34—30.

En hoe zwart ook verder speelt, hij zal waarschijnlijk de remise niet kunnen bereiken. De nu ontstane stelling behoort tot de a-symmetrische 10×10 standaardposities, waarop wij in ons hierna verschijnend theorieboek uitvoerig zullen ingaan.

E. 12—18 is niet best wegens 25—20, 34—29 en 27—21 + 1 en goede winstkansen; 24—29 of 30 is evenmin goed. De enige zou dus zijn 13—18 en hierop volgt: 48—43! (17—21 of ?) 43—39 (12—17 a) 34—30 (15—20*) en zwart verliest door 28—22. Ook (17—22) faalt i.p.v. (15—20) op 28×17 (21×12) 37—31! enz. Ea. (23—29) 34×23 (18×29) 28—22! (12—18) 22×13 (19×8) 33—28! (15—20) 39—33 (29—34) 27—22 (8—13*) 37—31 (26×37) 32×41 (21—26) 22—18! (13×22) 28×17 en zwart zal heksen-toeren moeten verrichten!

D. (17—21) Dit is de beste zet. Hierna heeft wit echter door 27—22 en 28—23 volkomen bevredigend spel.

C. (12—18) kan niet wegens 34—29, 28—23 en 38—33. (7—11) leidt tot de hoofdvariant. Ook (24—30) levert wit goed spel, b.v.: 35×24 (19×39) 28×10 (39×28) 32×23 (15×4) 38—33! en ook nu zal zwart met nadeel genoeg moeten nemen.

B. (7—11) 45—40 (18—23 of ?), 40—34 (12—18 a) 34—30 (8—12 of ?) 39—34 enz. Zie hoofdvariant.

Ba. (11—17) 34—30 (17—21) 39—34 (12—18) 34—29 (23×34) 30×39 (8—12) 27—22 (18×27) 28—23 enz. en wit staat zeer goed!

A. Op (12—17) speelt wit fraai 27—22, gevolgd door 34—29 (23×34) 30×39 en zwart staat slecht. Dus: (7—11 a) 34—29 (23×34) 30×39 (18—23) 45—40 (12—18) 40—34 (8—12) 34—30 (11—17), want 21—26 leidt tot een der vorige

varianten! 39—34 (21—26) 34—29 (23×34) 30×39 en ook nu is de stand vervallen in een der vorige varianten.

Aa. Nu leidt (23—29) tot niets b.v. 34×23 (18×29) 45—40! en 28—23 gevolgd door 30×10 en 40—34 met goed spel voor wit is niet tegen te gaan.

In D 3 mag wit natuurlijk niet 27—22 (18×27) 25—20 (14×34) 40×9 wegens (8—13) 9×18 (12×23) en (21—26) met winst is niet te pareren!

Hoewel niet volledig, toont deze analyse wel aan dat, als wit hier dus 40—34 gespeeld had, en dat was toch de meest logische voortzetting, zwart in vele varianten nadeel krijgt

36. 48—43 23—29!

37. 43—39?

Hier was alsnog 40—34 (29×40) 45×34 om op 18—23 met 34—29 voort te zetten sterker. Ook dan kunnen we voor zwart geen winst vinden!

37. 18—23!

38. 39—34 7—11

39. 28—22 21—26

Zwart mag natuurlijk niet (12—17) wegens 25—20 enz., (12—18) niet wegens 37—31! en wit forceert voordelige remise. Immers op (21—26) volgt 22—17 of 32—28. Zwart behandelt dit spelgedeelte zeer geraffineerd.

40. 33—28 11—17!

Zwart mag zich niet tot overhaasting laten verleiden.

Op (12—17) zou volgen 27—21 (16×18) 37—31 enz. met remise!

41. 22×11 16×7

42. 28—22 7—11

43. 38—33 29×38

44. 32×43 24—29!

Op (12—17) zou volgen 34—29 (24×33) en 25—20!

45. 37—32 14—20

Alle listige pogingen van wit ten spijt laat zwart zich niet verschalken. Met (12—17) zou wit nog een zekere remise hebben door 25—20 enz.

46. 25×14 19×10

47. 30—25 10—14

Met alle mogelijke en onmogelijke finesses heeft wit tot nu toe materiaalverlies weten te voorkomen. Weer was (12—17) verhinderd, thans wegens 34—30 en 30—24.

48. 43—38.

Heldhaftig heeft wit weerstand geboden. In geweldige tijdnood hebben beide spelers geen fouten gemaakt, maar nu is dan toch wit's weerstand gebroken. Er volgde nog :

48. 12—17

49. 34—30 17×37

50. 38—33 29×38

51. 25—20 14×34

52. 40×9 37—41

53. 9—4 38—42

54. 27—22 42—47

55. 22—17 11×22

56. 4×27 41—46

Wit geeft op.

Een uiterst fraaie partij waarin de stellingen tot de 36e zet in evenwicht bleven. Op sublieme wijze strafte zwart een theoretische fout af, doch daarnaast een woord van hulde aan de slagvaardige en hardnekkige verdediging van Post.

Partij nr 2: J. Demesmaecker—O. Verpoest.

Karakteristiek:

Opening: Orthodox-Hollandse opening met Utrecht variant van zwart. Gesloten speelwijze.

1. 33—28 18—23

2. 31—27 20—24

3. 34—30 14—20

4. 30—25 10—14

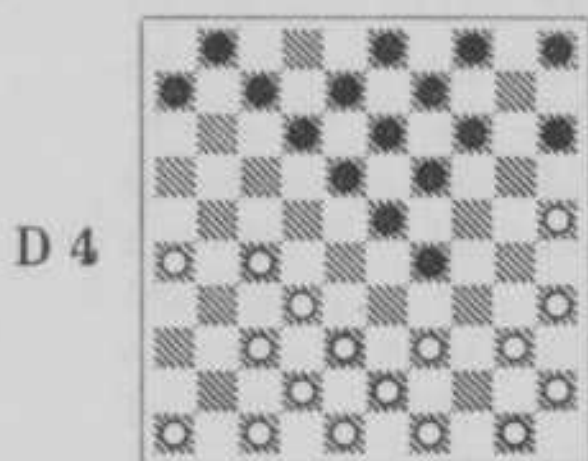
5. 39—33 13—18

6. 44—39 8—13

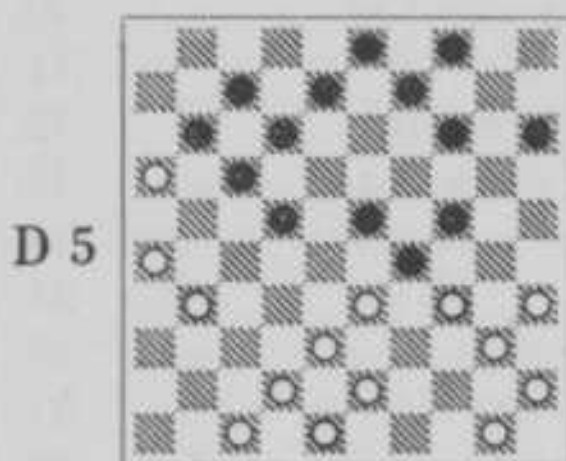
7. 37—31 2—8
 8. 41—37 17—22
 9. 28×17 11×22
 10. 31—26 22×31

11. 36×27 24—29
 12. 33×24 20×29

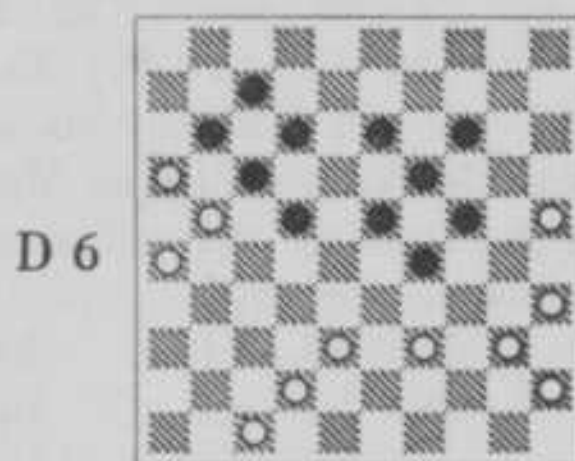
(Zie D 4).

St. na 12.....20×29

St. na 26..... 13×22

St. na 41.....9—14

Wit verdedigt zich aanvankelijk zeer goed en had na een fout van zwart op de 25e zet de leiding kunnen overnemen (D5). Toen hij in plaats daarvan een grote ruil nam, bleef zwart in de aanval, al hield hij zorgen aan zijn korte vleugel. Wit (Zie D6) had tot de 43e zet de aanval nog volkomen onder controle tot hij kort daarop een onbegrijpelijke fout maakte en meteen kon opgeven. De zwartspeler leed kennelijk aan plankenkoorts en toonde niet die scherpe doortastendheid die hem later kenmerkte.

13. 46—41 7—11
 14. 41—36 11—17
 15. 27—21 16×27
 16. 32×21 1—7
 17. 37—31 15—20
 18. 39—33 20—24

wegens 35—30 +. (14—20) 25×14 (9×20) wegens 35—30 +. De centrumdoorstoot 23—28 (33×22) 17×28 is evenmin aan te bevelen, zoals onderstaande varianten uitwijzen :

De normale verdedigingsmethode: Wit lost de lange vleugel op en behoudt zich hiermede voorlopig vrijheid van spelen voor!

Zwart heeft de gesloten vorm van het Utrecht systeem ingeleid. Een zeer verraderlijk en uiterst moeilijk systeem voor beide kleuren!

19. 21—16

Dreigt met 38—32. Dit kan niet weerlegd worden met 18—22 daar hierop kan volgen 16—11 (7×16) 33—28 (22×33*) 40—34 (29×40) 38×7 (6—11) 35×44 (11×2) met contactloze stelling. Dit kan niet zwart's bedoeling zijn, vandaar:

19. 6—11
 20. 31—27 5—10

De zwarte stelling is nu moeilijk te hanteren. Onmiddellijk verhinderd zijn:

(17—22) wegens 33—28 (23×21) 26×6 +. (18—22) 27×18 (13×22)

43—39 (18—23*)

Indien (12—17) 27—22 en 38—33 + Indien (18—22) 27×18 (13×22) 26—21 ! (8—13*) 39—34 ! (19—23*) 34—30 ! en nu kan zowel 13—19 als 14—19 zwart geen redding brengen, want op beide volgt : 40—34 (29×40) 35×44 (24×35) 21—17 ! +

Indien: (19—23) 27—21 en 38—33 + 1 is niet meer effectief tegen te gaan!

18—23 was dus gedwongen.

48—43! (12—17*)

Er dreigde 38—33 eventueel voorafgegaan door 27—21!

Hoewel het aantal mogelijkheden nu zeer groot is, komt zwart, hoe hij ook speelt, steeds in de verdrukking. Ter illustratie van wit's kansen het volgende: 38—33 (29×38) 42×22 (17×28) 43—38 (8—12) 49—43 (24—29) 38—32!

Op 38—33 houdt zwart ook moeilijkheden, doch heeft door zijn vele vangstellingen, nog veel verdediging!

(28×37) 39—33 (29×49) 36—31 (49×21) 26×6 (37×26) 25—20 (14×25) 16—11 (7×16) 35—30 (25×34) 40×7! Wel een bijzondere vorm van de Coup Philippe. Met nauwkeurig afspel is dit zeldzame spel tot winst te voeren.

21. 49—44	10—15
22. 44—39	14—20
23. 25×14	19×10
24. 39—34	10—14
25. 36—31	18—22?

Niet sterk. Dit leidt slechts tot verbrokkeling en nu kan wit effectief aan de zwarte korte vleugel de ondersteuning van de centrumaanval beletten.

26. 27×18	13×22
-----------	-------

(Zie D5).

Wit speelde nu 33—28 en behield daarmee wel goed, doch geen al te kansrijk spel.

Met 31—27 als wel met 43—39 had hij zwart in grote moeilijkheden gebracht. De ruimte laat niet toe in details te treden. Ook over het nu volgende middenspel kunnen de meningen variëren doch het speltype zal in alle varianten gelijk blijven

27. 33—28	23×32
28. 38×18	12×23
29. 31—27	9—13

Zwart speelt geheel met de idee, niet minder te staan. Hij toont zich hiermede een typische vertegenwoordiger van de neo-romantische school, die zich weinig stoort aan theoretische dogma's. Indien hij dit wilde, had hij onder gunstige voorwaarden het speltype kunnen verbreken door: (17—22) 27×18 (23×12) 34×23 (14—20) 40—34* (24—29) 23—19* (29

×40) 45×34 (4—10!) en schijf 19 wordt met voordeel teruggewonnen. Dit variantje toont tevens dat wit's 27e zet strategisch onjuist was!

30. 27—21!	8—12
31. 43—38	13—18
32. 50—44	4—9
33. 34—30	14—19
34. 44—39	18—22
35. 30—25	15—20
36. 25×14	19×10
37. 39—34	10—14
38. 34—30	14—19
39. 48—43	9—13
40. 30—25	3—9
41. 43—39	9—14

Zie D 6.

Tot hertoe heeft wit zeer goed gespeeld en heeft de zwarte aanval geen enkel gezichtspunt geopend. Schijnbaar is wat wit nu speelt: 42. 39—34 sterk om het zwarte spel nog verder aan banden te leggen. Echter hier was 42—37 om formaties in tact te houden, het zwarte centrumspel af te breken en ten slotte te profiteren van de gunstige korte vleugel opsluiting, verreweg te prefereren.

42. 39—34	13—18
43. 47—41?	

Damblindheid? Nu is het meteen uit. Met 42—37 had wit het zijn tegenstander alsnog moeilijk kunnen maken, hoewel de kansen nu toch wel aan zwart blijven:

43.	22—27
44. 21×32	24—30
45. 35×22	17×46
46. 34—30	11—17
47. 26—21	17×26
48. 16—11	7×16
49. 25—20	14×34
50. 38—33	29×47
51. 40×7	26—31

En wit gaf op!

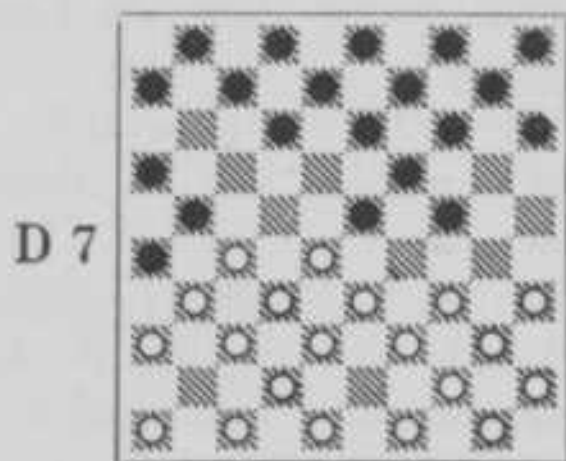
Partij nr 3: P. Roozenburg—D. v. d. Staay.

Karakteristiek:

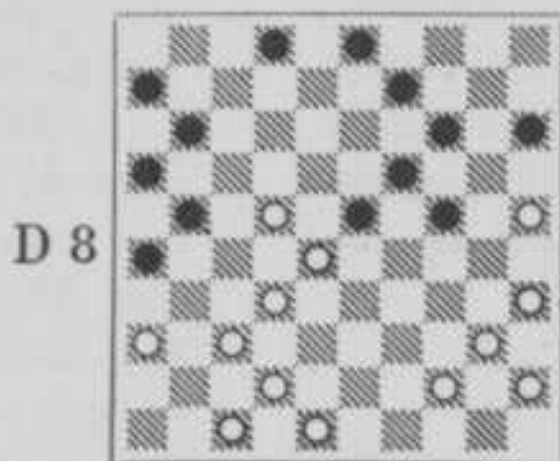
Opening: Omgewisseld Holl. L.V.O. met versterkte K.V.Opstelling. Klaverbladverdediging.

1. 33—28	18—23
2. 31—27	17—21
3. 36—31	21—26
4. 41—36	20—24

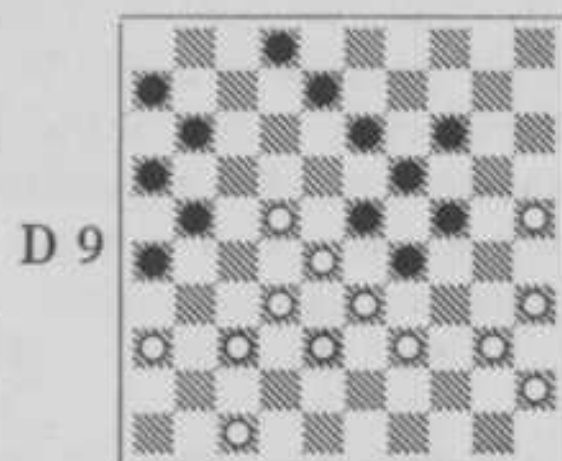
5. 38—33	11—17
6. 43—38	17—21
- (Zie D 7.)

St. na 6. 17—21

St. na 29. 27—22

St. na 34. 43—39

Op de 8e zet begaat wit een inconsequentie, waarmede hij blijk geeft nog „op gang” te moeten komen. Immers het meest logische vervolg was daar 8. 28—22 geweest met een theoretisch nog niet gefundeerde spelvorm, die o.i. echter kansrijk geacht moet worden. Na wit's tamme voortzetting nam zwart de leiding doch moest deze in het middenspel afstaan. Van de 21e zet af werd het spel in klassieke banen geleid, waarbij een witte aanval over het „kerkhof” door zwart op gelijke wijze werd beantwoord. (Zie D8) Hierdoor kreeg de partij een uiterst gecompliceerd karakter. De spanningen bereikten hun hoogtepunt op de 33e zet (Zie D9), waarna een geforceerde afwikkeling volgt die zwart de remise had moeten brengen, die hij nu door tijdgebrek miste.

7. 49—43	14—20
8. 33—29	24×22
9. 17×29	10—14
10. 32—28	13—18
11. 38—32?	

Tot en met de 16e zet speelt wit wel zeer onzeker.

Hier was 28—23 en 29—24 aangegeven om tot hergroepering te komen. Wit beoogde alsnog de uitval 28—22, doch het sterke zwarte tegenspel ontnemt wit elke gelegenheid tot actie.

11.	7—11
12. 43—38	18—22
13. 28×17	11×22
14. 31—27	22×31
15. 36×27	

Om de sterke ruil (21—27×27) te beletten met minder gunstige vooruitzichten voor wit!

15.	8—13!
16. 46—41	12—18!

Verrassend sterk. De schijfwinst door 29—24 (20×29) 34×12 mag wit niet nemen wegens (26—31) 37×17

(13—18) 12×23 (19×46). Zwart dreigt nu te profiteren van de theoretisch zwakke opstelling van het witte centrum 27—29.

17. 39—33

De enige redelijke oplossing voor wit.

Er dreigde (18—23)

Indien 41—36 (19—23!) 38—33 of? (23—28) 32×12 (21×41) 36—31 (26×37) 47×36 (2—7!) 42×31 (7×18) 33—28 of? (20—24) met groot voordeel voor zwart.

Indien 48—43 (18—23) 29×18 (13×31) 41—36? (20—24) 36×27 (26—31) 37×17 (24—29) 34×23 (19×48 +

Indien: 38—33 (18—23) 29×18 (13×31) 41—36 (21—27) 32×21 (16×27) +1.

17. 6—11

De onmiddellijke schijfwinst door (18—23) 29×18 (13×31) faalt op 41—36 (21—27) 32×21 (16×27) 37—32 met ongeveer gelijk spel. De tekstzet maakte de dreiging (18—

23) acut !

18. 41—36	5—10
19. 33—28	18—23
20. 29×18	13×33
21. 38×29	20—24

Ziet geen heil meer in het verder handhaven van wit's theoretische zwakte en wil nu profiteren van het feit dat wit zich niet zo snel op het centrum kan herstellen.

22. 29×20	15×24
23. 34—30	9—13
24. 44—39	13—18
25. 39—33	18—23
26. 33—28	1—6
27. 50—44	4—9

Met 26—31 bereikt zwart ook niets.

28. 30—25	10—15
28. 27—22!	(Zie D 8)

Gespeeld om een verdere versterking van het centrum mogelijk te maken, daar nu rustig 42—38 of 44—39 gespeeld kan worden. Bovendien zal zwart rekening moeten houden met deze aanvalsstelling, die altijd zijn centrum door 22—17 of 22—18 bedreigt. Met (11—17) 22×11 (16×7) wordt een tempospel ingeleid met gunstige perspectieven voor wit.

Het pleit voor Van der Staay's ondernemingsgeest dat hij daarom hier het land der onbekende mogelijkheden gaat opzoeken in de overtuiging dat het daaruit voortvloeiende genre gunstig voor hem is:

29.	15—20
30. 44—39	24—29
31. 42—38	20—24
32. 39—33	9—13
33. 48—43	3—8!

De voorbereiding tot algehele liquidatie. Na andere zetten komt zwart in grote moeilijkheden.

Indien (24—30) 35×24 (29×20) 43—39! en wit krijgt een sterke aanval op zwart's lange vleugel.

Indien (2—8) 43—39 en nu geeft (11—17) 22×11 zowel na (16×7) als na 6×17 grote verlieskansen door 35—30 enz.

Op (8—12) speelt wit 40—34! (29×40) 35×44 waarna op (12—18) wit met 44—40 en 37—31 sterke winstkansen krijgt, terwijl zwart nu sterk gedrukt wordt door de Coup Royal-dreiging!

34. 43—39! (Zie D 9)

Niet 47—41, waarna wit vernietigd zou worden: (26—31) 37×17 (13—18) 22×13 (11×22) 28×17 (23—28) 32×34 (14—20) 25×23 (8×48) en wit staat ondanks materiaalvoordeel verloren!

Ook niet 47—42 wegens (13—18!) 22×13 (21—27) 32×21 (23×41) 36×47 (16×27) en wint schijf 13, want 40—34 wordt weerlegd met 14—20. Er dreigt (27—32) op 43—39 (19—23) 13—9 (14×3) 39—34 (8—13) 34—30 (13—19) 25—20 (24×15) 33×13 (23—28!) en de aanval op wit's lange vleugel is winnend.

Het merkwaardige van deze stelling is dat de afwikkeling in de partij voor beide spelers de beste oplossing is! Wie afwijkt verliest.

Wit dreigt in de Diagramstand met 35—30 enz.

Dus vrijwel aangewezen is:

34.	13—18
35. 22×13	21—27
36. 32×21	23×34
37. 21—17	11×22
38. 37—32	29×27
39. 40×9	19—24!
40. 9—3	8×19
41. 3—12	22—28
42. 12—17	24—29??

Met 28—32 kon zwart remise maken. Het is echter begrijpelijk dat hij, gezien zijn geweldige tijdnoed (8 zetten in 30 seconden!), deze afwikkeling neemt, daar deze hem dichterbij de 50 zetten brengt. Bovendien was hij overtuigd, dat ook hier remise het resultaat zou zijn!

43. 17×31	26×37
44. 36—31	37×26
45. 25—20	16—21

46.	20—14	21—27
47.	14—10	27—32
48.	10—4!	2—8*
49.	35—30	6—11
50.	4—15	11—16
51.	15—4	8—12
52.	30—24	12—17
53.	4—10!	

Zwart geeft op, want op (32—38) volgt 47—42 en 10—15 +.

Een boeiende partij, waarin beide spelers steekjes lieten vallen, doch wit door Vrouwe Fortuna meer begunstigd werd, zodat hij beide punten kon bemachtigen.

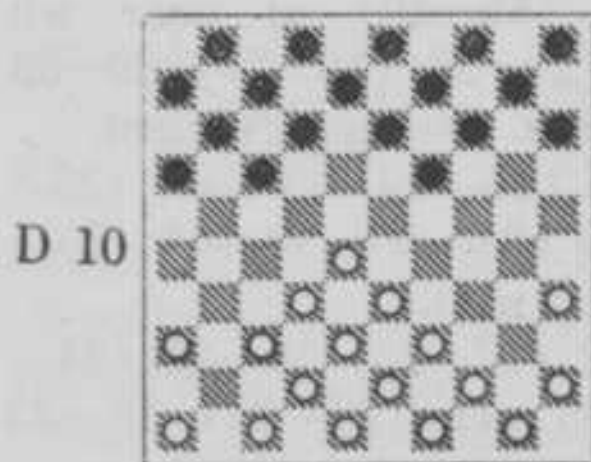
Partij nr 4: H. Laros—R. C. Keller.

Karakteristiek:

Opening: Dumont-variant van de Modern-Franse opening met Chefneux-voortzetting.

1.	32—28	19—24	4.	34—29	23×34
2.	37—32	14—19	5.	40×29	20—25
3.	41—37	18—23	6.	29×20	25×14
				(Zie D 10)	

De partij houdt geheel een open karakter waardoor lange tijd geen uitgesproken spelvorm naar voren komt. Ongetwijfeld heeft Keller dit genre met opzet gekozen daar hij zich bewust is van zijn superioriteit in tactisch laveren. Bij de 35e zet komt dit tot uitdrukking (Zie D11), nadat Laros een minder geslaagde poging had gedaan zich definitief op het centrum te nestelen. Het middenspel toont aanvankelijk een twee-flanken systeem overgaande in een nadelige klassieke formatie voor wit, die een krachteloze voorpost moet aanvaarden op 16.

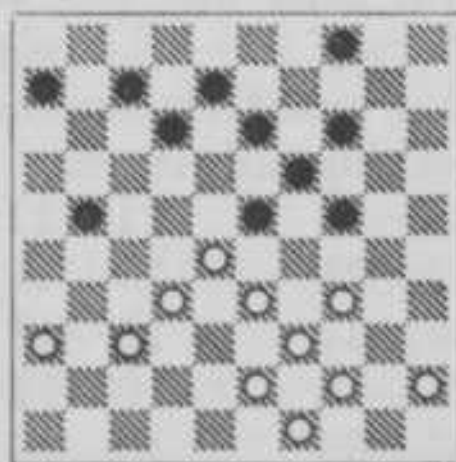

D 10

St. na 6. 25×14

7.	44—40	19—23
8.	28×19	14×23
9.	46—41	10—14
10.	50—44	5—10
11.	32—28	23×32
12.	37×28	12—18
13.	41—37	7—12
14.	37—32	14—19
15.	42—37	9—14
16.	47—42	1—7
17.	33—29	17—22
18.	28×17	11×22

Hiermede gaat het spel over in een flankpartij:

D 11

St. na 35. 18—23

19.	35—30	19—23
20.	30—25	23×34
21.	40×29	14—19
22.	39—33	10—14
23.	29—24	19×30
24.	25×34	13—19
25.	43—39	3—9
26.	32—28	

Hier verdient o.i. 32—27 de voorkeur om te trachten iets tegen de zwarte flankspelformatie te ondernemen. Na de tekstzet blijft het spel nog even onzeker, terwijl een halve hekstelling verschillende aantrekkelijke mogelijk-

heden in zich houdt. Vergelijk hier-voor partij nr 22 uit de 5e ronde tussen Verpoest en Roozenburg.

26.	9—13
27. 28×17	12×21
28. 38—32	

Partijen als deze laten steeds veel ruimte aan persoonlijke smaak en voorkeur. Wij zouden hier 31—26 zeker prefereren.

28.	21—26
29. 32—28	16—21
30. 37—32	26×37
31. 32×41	7—12
32. 42—38	2—7
33. 38—32	15—20
34. 41—37	20—24
35. 48—43	18—23!

Wit's opbouw was gebaseerd op het spelen van 36—31. Zwart belet dit nu en verijdtel daarmede de poging van wit om door 36—31—27 en 44—40 een aanval met de rechtervleugel te lanceren. Op 36—31 zou nu volgen: (12—18!) met winst, want 31—27 wordt belet met (8—12) en (23—29), terwijl 21—27 dreigt!

Hierdoor kan zwart nu een belangrijke verzwakking afdwingen:

36. 44—40	21—27!
37. 32×21	23×41
38. 36×47	13—18
39. 21—16	6—11
40. 43—38	18—23
41. 49—43	14—20
42. 38—32	8—13
43. 47—41	13—18
44. 41—36	11—17
45. 36—31	4—9
46. 31—26	20—25?

Zwart neemt de zaak wat al te kalm op. Hier gaf 9—14 als volgt een snelle winst b.v.:

Indien na (9—14) 33—28? (18—22!) 39—33*, want 16—11 faalt op (22×35) 11×2 (23—29!) (22—27!) met snelle winst.

Indien na (9—14) 34—29 (23×34) 40×29 (24—30) dreigt (19—23), hetgeen na 43—38 ook wint, omdat

16—11 dan faalt op 11×12.

Indien na (9—14) 34—29 (23×34) 40×29 (24—30) 45—40 (30—35) 40—34 (a) (19—23) 33—28 (14—19) 39—33 b (35—40) 34×45 (23×34) 43—38 (20—24) en zwart wint.

a. 43—38 (35×44) 39×50 (19—23) wint.

b. 43—38 (35—40) 34×45 (23×43) 38×49 (18—22) +.

De beste variant voor wit is:

(9—14) 34—29 (23×34) 40×29 24—30) 33—28 (30—35) 43—38 a (19—24) 39—33 b, c. (13—19) 29—23* (18×29) 32—27* (12—18) 38—32* (29×38) 32×43 (20—25) 27—21 d (7—12) 28—22* (18×27) 21×32 (24—30) 43—39 (19—23) 26—21 of? (17×26) 16—11 (30—34) 39×30 (25×34) 11—6 (12—18!) en zwart wint.

a. 39—33 (19—24) 28—23, want 43—38 leidt tot de hoofdvariant! (24—30!)

en zwart wint door (30—34) of door 20—25 en (35—40) al naar wit speelt. b. 29—23 (18×29) 39—33 (14—19) enz. Zie hoofdvariant.

c. 38—33 (14—19) 45—40* (35×44) 39×50 (24—30) 50—44 (30—35) en zwart wint.

d. 28—22 (17×28) 26—21 (24—30) 43—38 of? (28—32) 38—33 (35—40!) en zwart wint!

In een dergelijk spel moet het blok 7, 12, 17, 18 *tezamen* met de andere vleugel invloed uitoefenen op het witte centrum. Zoals zwart in de partij speelde, genoot wit te veel vrijheid van handelen.

47. 34—29	23×34
48. 40×20	25×14
49. 32—28??	

Zoals hierboven opgemerkt moet wit van het centrum wegblijven om de samenwerking van zwart tussen de beide vleugels geen gelegenheid te geven invloed op de witte stelling uit te oefenen.

Hoewel wit hier nog steeds vrij sterk nadeel heeft, lijkt winst ons nu uiterst moeilijk zo niet onmogelijk als wit de opbouw 45—40—35 en 39—34 kiest. Na de foutzet gaat het snel bergaf.

49.	14—20
50. 43—38	19—24
51. 45—40	20—25
52. 39—34	9—13
53. 40—35	13—19
54. 34—29	

Het resultaat. Nu wordt het zwarte blok op zijn korte vleugel van beslissende betekenis.

54.	18—23!
55. 29×20	23×43
56. 20—15	19—24
57. 15—10	43—49
58. 10—5??	

Alsnog had wit vrijwel zeker remise

in handen door hier 10—4 te spelen; (17—22) om (12—18) na te spelen, faalt dan op 4×27! met winst. Ook (12—18) enz. leidt tot niets! Wel kan zwart na 10—4 met (49—32) het witte spel nog beperkingen opleggen, maar winst zien we niet.

58.	49—44!
59. 33—29*	24×33
60. 5—23	44—50
61. 23—45	33—39
62. 45—23	39—43
63. 23—19	43—49

en wit geeft op.

Een door Keller, behoudens het foutje op de 46e zet, tactisch zeer fraai behandelde partij. Handig heeft hij van wit's zwakke momenten geprofi-teerd en daarom verdiend gewonnen!

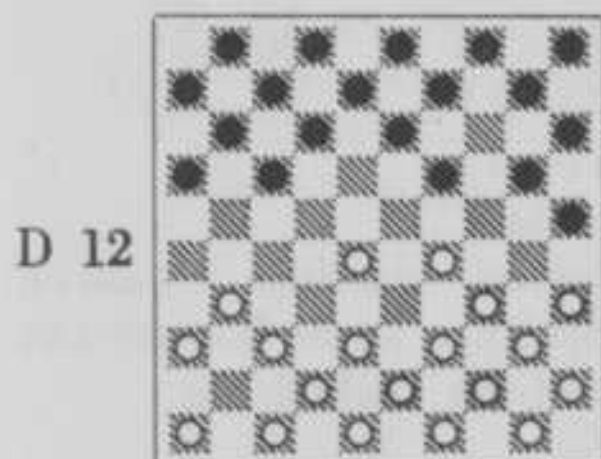
Partij nr 5: H. Chiland—G. Rostan.

Karakteristiek:

Opening: Vos-variant van de Modern-Franse opening waarin zwart op de 4e zet een theoretische fout maakt en met een randschijf blijft zitten:

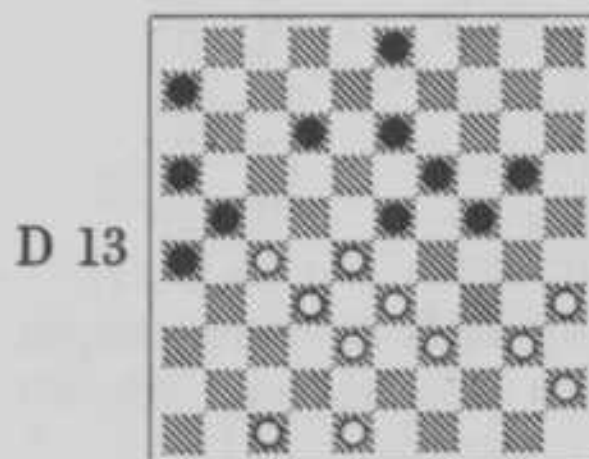
1. 32—28	18—23		
2. 33—29	23×32	4. 41—37	14—20?
3. 37×28	20—25	(Zie D 12)	

Lange tijd behoudt wit hierdoor een licht overwicht. Naar ons gevoelen treedt hij echter niet krachtig genoeg op (Zie D13) en zag zwart daardoor kans tegen het eindspel de kansen te doen keren, zonder evenwel noemenswaardige winst-kansen te kunnen scheppen. De enige remise van deze ronde werd dan ook zeer vreedzaam bereikt.

St. na 4. 14—20?

5. 28—23!	19×28
6. 29—24	20×29
7. 34×32	10—14
8. 39—33	12—18
9. 44—39	7—12

St. na 35. 9×20

10. 40—34	14—19
11. 50—44	5—10
12. 44—40	10—14
13. 46—41	1—7
14. 32—28	17—21

15. 37—32	21—26
16. 41—37	18—22
17. 28×17	12×21
18. 32—28	7—12
19. 37—32	26×37
20. 42×31	

Hier was 32×41 beter om meer tempi tot z'n beschikking te houden. Ook 19. 38—32 lijkt ons agressiever dan het gespeelde.

20.	2—7
21. 31—26	14—20
22. 26×17	12×21
23. 36—31	7—12
24. 31—27	12—18
25. 34—30?	

Waarom dit en niet eerst de kat uit de boom gekeken met 47—42—37?

25.	25×34
26. 39×30	11—17
27. 43—39	

Van dit ogenblik af geven wij de zwarte stelling de voorkeur. Ten eerste is deze mobieler door het ontbreken van schijf 23 en bovendien heeft zij het tempovoordeel aan haar zijde

27.	20—24
28. 49—43	18—23

Zwart speelt te automatisch. Met (4—10) had hij wit voor lastige problemen geplaatst. Met de tekstzet kan wit een verzwakking van de lange vleugel afdwingen.

29. 30—25	15—20
30. 25×14	9×20
31. 39—34	8—12
32. 34—30	4—9
33. 43—39	21—26
34. 30—25	17—21
35. 25×14	9×20
36. 28—22?	(Zie D 13)

Door zwart's zwakkere voortzettingen op de 28e en 29e zet heeft wit het

tempovoordeel aan zijn zijde. Hij profiteert hier niet van. Na de tekstzet verkrijgt zwart voldoende resources om zijn tempovoordeel te elimineren. Hier behoefde wit (26—31) en (21—27) geenszins te vrezen en was 48—43 met zeer voordelig spel aangewez-

36.	12—17?
37. 22×11	6×17

Sterker is 36. 12—18 voortgezet met 26—31 en zwart beheerst het gehele middenbord! De rest loopt zonder schokken af!

38. 39—34	13—18
39. 47—41	3—8
40. 48—43	8—13
41. 33—28	17—22
42. 28×17	21×12
43. 41—37	12—17
44. 27—21	16×27
45. 32×12	18×7
46. 38—33	13—18
47. 43—38	18—22
48. 38—32	7—11
49. 33—28	22×33
50. 34—29	23×34
51. 40×38	19—23
52. 45—40	23—29
53. 40—34	29×40
54. 35×44	24—29
55. 32—27	20—25
56. 37—32	25—30
57. 38—33	29×38
58. 32×43	11—17
59. 43—38	17—21
60. 27×16	26—31
61. 16—11	31—36
62. 11—7	

Remise gegeven.

Een interessant partijtje, waarbij vooral het speltype na de 35e zet van groot theoretisch belang is.

14 November 1948.

TWEEDE RONDE

Rostan	0—2	Verpoest	Pérot	1—1	Post
Chiland	1—1	Ghestem.	Demessmaecker	0—2	Roozenburg
Keller	2—0	v. d. Staay	Vrij: Laros		

Vandaag geen speeches; evenmin filmoperateurs, blitzlampen en wat dies meer zij.

De deelnemers waren daar dankbaar voor.

De motor Roozenburg liep vandaag op volle toeren. Demesmaecker wilde hem bijhouden en sloeg over de kop...

Keller, de grote tacticus, bracht zijn tegenstander van de kook, door een nieuwtje in te voeren. Hij profiteerde op bekwame wijze van de fouten van zijn tegenstander, daardoor tegelijkertijd revanche nemend voor zijn nederlaag tegen Van der Staay, 4 weken tevoren.

Ghestem zou even afrekenen met Chiland. Ook wereldkampioenen blijken zich te kunnen vergissen, Ghestem inclusief.

Pérot en Post bleken erg vredelievend gestemd: mogelijk, omdat het Zondag was. En Rostan wist niet, welk een belangrijke partij hij speelde...

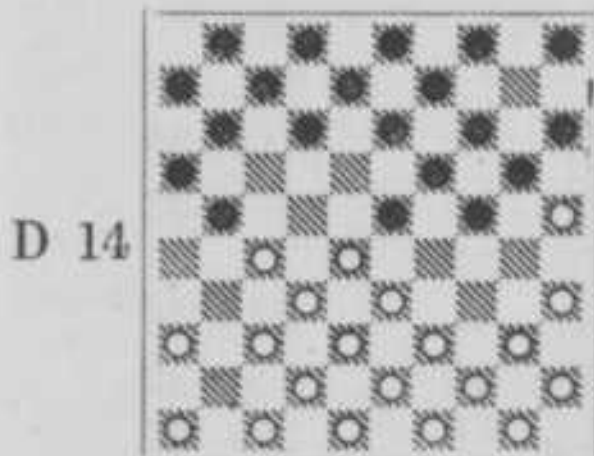
Partij nr 6: H. Chiland—P. Ghestem.

X Karakteristiek:

Opening: Variant-Dumont van het Moderne Frans met klassieke voortzetting. Gesloten speelwijze.

1. 32—28	20—24	4. 41—37	17—21
2. 34—30	14—20	5. 31—27	10—14
3. 37—32	18—23	6. 30—25	(Zie D 14)

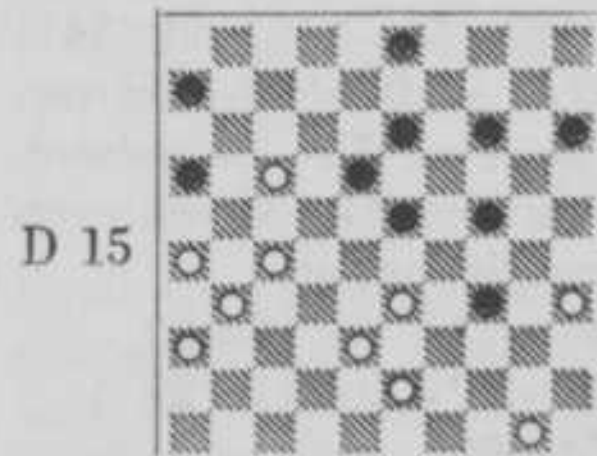
Een kleine onnauwkeurigheid van de wereldkampioen had onmiddellijk na de opening tot een vrijwel remise brengende liquidatie kunnen leiden, doch... ook Chiland ging „onwetend zijns weegs”. De titelhouder heeft in het klassieke middenspel sterk tempovoordeel, hetgeen tot een topzware vleugelbezetting van wit leidt. Wit werd van het centrum weggedreven, doch op typische „Chilandwijze” kon hij zich juist nog handhaven tot hij op het kritieke ogenblik niet de allersterkste zet koos (Zie D15). Nu dankte hij de remise slechts aan een fatale vergissing van Ghestem in een glad verloren stelling.

St. na 6. 30—25

6.	21—26
7. 40—34	24—29
8. 33×24	20×40
9. 45×34	15—20
10. 34—29	23×34
11. 39×30	5—10?

De tekstzet is absoluut fout daar wit nu kan spelen 30—24 (20×29*)
25—20 (14×25) 27—21 (16×27 A)
32×21 (26×17) 28—22 (17×28)
38—33 (ad lib) 43×5 (11—17!)

St. na 38. 19—23

5—32* (13—18) en met de volgende zet neemt zwart de dam met gelijk spel af.

A. (26×17?) 28—22 (17×28) 32×5 (11—17) 37—31! en zwart is gedwongen tot 29—33 en 13—19—1 anders brengt wit zijn dam met 5—41 in veiligheid!

Dit kan natuurlijk niet zwart's opzet zijn geweest.

12. 44—39?	20—24
------------	-------

13. 39—33	12—18
14. 43—39	18—23
15. 49—43	7—12
16. 39—34	12—18
17. 34—29	23×34
18. 30×39	18—23

Zwart heeft duidelijk beter spel. Behalve aan temponadeel (dat nog groter wordt!), lijdt wit ook aan een onevenwichtige spelverdeling.

19. 37—31	26×37
20. 42×31	1—7
21. 47—42	7—12
22. 46—41	12—18
23. 41—37	8—12
24. 31—26	

Hier manifesteert zich wat wij in onze opmerking bij de 18e zet zeiden: Wit moet nu door tempogebrek gedwongen, expansie gaan zoeken voor zijn te snel ontwikkelde stelling

24.	10—15
25. 37—31	14—20
26. 25×14	9×20
27. 39—34	20—25
28. 42—37	4—9
29. 43—39	12—17

Dringt wit nu geheel van het centrum. De Coup de la Bombe door 27—21 (16×27) 32×12 (23×43) 12×14 (9×20) 34—30* (43×34!) 30×8 (3×12) geeft wit vrijwel verloren spel, daar nu 33—28 gedwongen is en zwart met 34—39 een overheersende positie inneemt

30. 48—43	17—22
31. 28×17	11×22
32. 34—29	

Vrijwel het enige; na 34—30 is er evenmin veel te hopen. De witte stelling is geheel uit zijn verband gespeeld. De overtolligheid van schijf 42 komt hier wel sterk tot uitdrukking

32.	23×34
33. 39×30	25×34
34. 32—28	

Wit doet krampachtige pogingen om aan de druk te ontkomen. Het is in dit soort partijen dikwijls nog zeer

moeilijk voor het bord het voordeel in winst om te zetten. Dit ondervindt Ghestem hier aan den lijve!

34.	2—7
35. 28×17	7—11
36. 37—32	

Sterker lijkt 27—22 (18×27) 31×22 Op (16—21) nu 33—29 +

Op elke andere zet behalve (19—23) volgt 22—18 en op (19—23) 37—32

Alle varianten geven beter spel dan in de partij.

36.	11×22
37. 32—28	9—14
38. 28×17	19—23
39. 26—21?	(Zie D 15)

O.i. de beslissende fout. Wit's enige kans is snel het materiaal te dunnen en zo spoedig mogelijk een equivalent te scheppen aan de zwarte korte vleugel. Daartoe was aangewezen 38—32 gevolgd door 43—38 en 27—21 enz.,

39.	14—20
40. 31—26	24—29
41. 33×24	20×29
42. 27—22	16×27
43. 22×31	13—19
44. 31—27	

Er dreigde (34—39) 43×34 (29×40) 35×44 (18—22) enz. +

44.	23—28
45. 27—21	19—23
46. 21—16	28—33
47. 38—32	33—38
48. 50—44	38×40
49. 35×44	15—20
50. 36—31	20—24
51. 31—27	29—33
52. 16—11	34—39
53. 44—40	39—43
54. 11—7	43—48
55. 40—34	

Damhalen kon niet en er dreigde (33—38)

55.	48×25
56. 7—2	25—48
57. 2×35	33—38
58. 32×43	48×11
59. 35—40	11—39

60. 40—49 39—11

61. 49—40 11—2 ?

Ongelooflijk ! Zwart overziet :

62. 37—22

waarmede de remise onmiddellijk een feit is.

Partij nr 7: P. Pérot—G. Post.

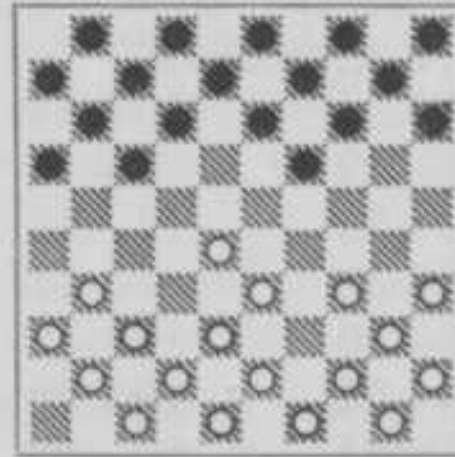
Karakteristiek:

Opening: Een regelmatige Chefneux-opening, waarin zwart's zevende zet niet volgens het boekje was en niet sterk.

1. 32—28	18—23
2. 33—29	23×32
3. 37×28	19—24
4. 39—33	14—19
5. 41—37	20—25
6. 29×20	25×14
7. 46—41	(Zie D 16)

De formatie door 3—8—12, waarna zwart verder kan oprukken, achten wij de geschiktste methode om de „technische” moeilijkheden op te lossen, want gewonnen is dit eindspel.

D 16

St. na 7. 46—41

Zwart profiteerde niet krachtig genoeg hiervan en het spel belandde in een middenspel door beiden kleurloos ten einde gebracht. Zelfs een kleine misrekening van Post kon de remise niet verhinderen. Een goede positiepartij zonder nochtans een enkel hoogtepunt.

7.	16—21
8. 44—39	

De zwakte van wit's 7e zet is, dat hij nu niet 37—32 kan spelen wegens 21—27 altijd dam. We zien in veel partijen van de witspeler dat hij volkomen vrijwillig afziet van een normaal ontwikkelde lange vleugel. Wat hij hiermede beoogt is tot nu toe ons niet duidelijk geworden.

8.	21—26
9. 50—44	17—21
10. 34—30	11—16
11. 30—25	12—18
12. 38—32	7—12
13. 42—38	2—7
14. 40—34	7—11
15. 47—42	15—20
16. 44—40	10—15
17. 34—30	4—10

De gehele opening kenmerkt zich door eindeloos afwachten. Waarom posteert zwart zich niet op het centrum?

18. 30—24	20×29

19. 33×24	19×30
20. 25×34	14—19
21. 39—33	12—17
22. 43—39	17—22
23. 28×17	21×12
24. 49—43	1—7
25. 31—27	11—17
26. 27—21	16×27
27. 32×21	

Heeft wit nu opeens weer wel vrees voor een L.V.O.? Smaken verschillen, doch beide spelers zondigen in deze partij toch wel tegen het begrip „stijl”

27.	17—22
28. 21—16	10—14
29. 37—32	12—17
30. 41—37	8—12
31. 34—30	19—23
32. 30—25	

Het lijkt er nu even op dat zwart de leiding in handen zal nemen, doch met zijn volgende zet ziet hij er toch maar van af!

32.	7—11
33. 16×7	12×1

34.	40—34	6—11
35.	34—29	23×34
36.	39×30	17—21
37.	45—40	11—16
38.	40—34	18—23
39.	34—29	23×34
40.	30×39	14—19
41.	32—28	5—10
42.	28×17	21×12

De zuiveringsacties zijn voorbij: 29 schijven van het bord en het contact is nog ver te zoeken. Beiden hebben slechts één... „voorpost”

43.	39—34	10—14
44.	33—29	1—7
45.	38—33	12—18
46.	42—38	7—11
47.	34—30	11—17
48.	30—24	19×30
49.	25×34	17—22
50.	43—39	16—21

Een foutje of een remise-aanbod? Wit accepteert blijkbaar met graagte, want hij speelt:

51.	33—28	22×31
52.	36×16	26—31
53.	48—42	31—36
54.	42—37	18—22
55.	16—11	22—27
56.	11—7	27—31
57.	37×26	36—41
58.	7—1	41—46
59.	1—6	46—32
60.	6—33	14—20
61.	34—30	13—18
62.	39—34	32—5
63.	33—50	9—13
64.	26—21	13—19
65.	21—16	18—23
66.	29×18	19—24
67.	30×19	5×45
68.	18—13	

Remise.

Qua spelpeil is op de partij weinig aan te merken, doch beider gedemonstreerde spelopvatting zal de Hollandse strijdlust weinig bekoren.

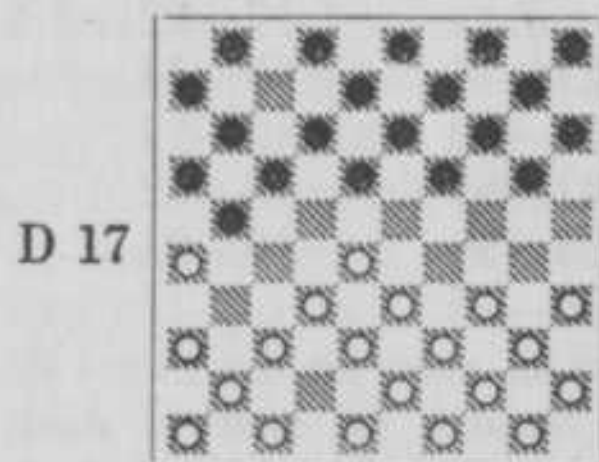
Partij nr 8: R. C Keller—D. v. d. Staay.

Karakteristiek:

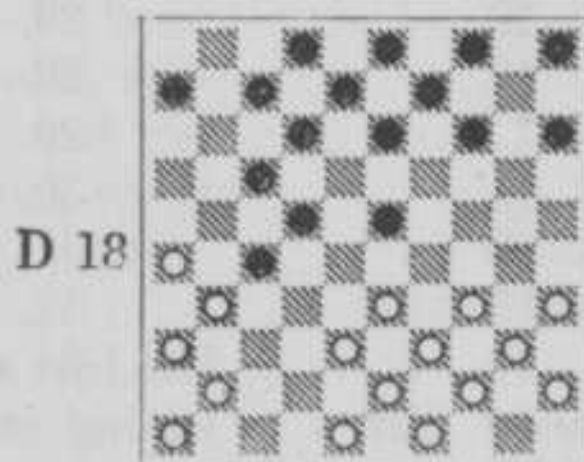
Opening: Een Modern-Franse opening door zwart tegengespeeld met de Rozenburg-speelwijze. Op de 4e zet brengt wit een weinig betekenend nieuwtje.

1.	32—28	17—21	3.	37—32	7—12
2.	31—26	12—17	4.	42—37	(Zie D 17)

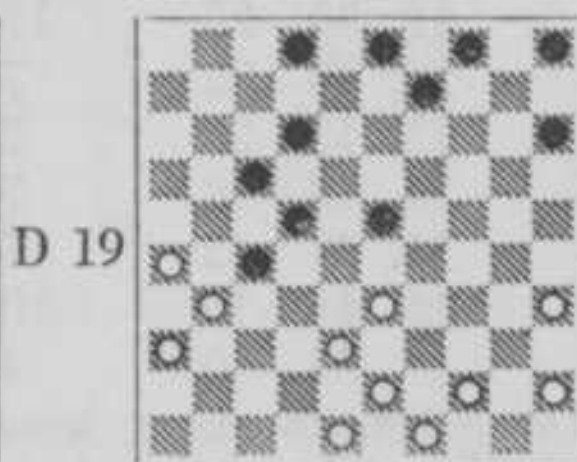
Zwart dwaalt hierdoor van de rechte weg af. Uiterst geslepen maakt wit gebruik van enkele onnauwkeurigheden in de zwarte opbouw en dwingt schijfwinst af. Door een merkwaardig gezichtsbedrog verzuimt hij echter inderdaad de schijf te incasseren en de Rotterdammer herstelt zich. Deze is echter ook niet in zijn beste vorm en overziet in een lastige stelling opnieuw een dreiging en nu kent Keller geen pardon en wint uiteindelijk nog verdiend.

D 17

D 18

D 19

St. na 4. 42—37

St. na 16. 10—14

St. na 30. 19—23

Wit's vierde zet kan ons maar matig bekoren. Nog steeds achten wij hier

36—31 de sterkste om op (18—22) met 31—27 te vervolgen. Speelt

zwart i.p.v. (18—22) hierop: (19—23) 28×19 (14×23) dan: 33—28 (9—14) 28×19 (14×23) 31—27! met grillig en interessant spel waarin wit o.i. de beste kansen heeft.

4.	1—7
5. 47—42	18—22
6. 37—31	21—27
7. 32×21	16×27
8. 34—29	19—24
9. 40—34	14—19
10. 45—40	20—25
11. 29×20	25×14
12. 42—37	19—23

Beter is hier direct 11—16, hetgeen een tempo wint en de witte aanval op schijf 27 onschadelijk maakt. O.i. is hier het voordeel aan zwart's zijde. Allereerst kan zwart nog altijd kiezen tussen de open speelwijze met 19—23, zoals zwart nu direct speelt, of ook de gesloten vorm met 19—24, zulks naar gelang wit speelt.

13. 28×19	14×23
14. 37—32	11—16
15. 32×21	16×27
16. 50—45	10—14

(Zie D 18)

Alsnog ware hier direct (13—18) sterker, waarmede zwart nog wel de aanval op de voorpost 27 kan weerstaan. Nu wordt zowel het zwarte centrum als de kracht van de voorpost ondermijnd.

17. 41—37	6—11
18. 37—32!	11—16
19. 32×21	16×27
20. 34—29	23×34
21. 40×29	13—18
22. 46—41	14—19
23. 41—37	7—11
24. 35—30	8—13
25. 30—24	19×30
26. 29—23	18×29
27. 33×35	

Kundig heeft wit geprofiteerd van zwart's weifelende spel en thans is de voorpost van zwart een zorgenkindje.

27.	13—19
----------	-------

2—7 is hier veel sterker en had zwart

wellicht voor het ergste kunnen behoeden. Hij is echter volkomen onbewust van het gevaar, waarin hij verkeert.

28. 37—32!	11—16
29. 32×21	16×27
30. 39—33!	19—23

(Zie D 19)

Met deze centrumopmars had zwart gemeend alle gevaren te bezweren. Ook (2—7) laat zwart kansloos spel door 33—28 (22×42) 31×2 (42—47) 2×30 en met twee schijven meer is de winst voor wit verzekerd. Na de tekstzet wint wit geforceerd een schijf:

31. 33—29!!	23×34
32. 38—33!!	

Dreigt 33—28 en belet tevens 27—32 wegens 43—39. Zwart heeft niet beter dan:

32.	34—39
33. 43×34	27—32
34. 49—43!	2—7

Op (12—18) 34—29! en tegen 48—42—38 is geen verweer.

35. 44—39??	
-------------	--

En hiermede gaat de vrucht van wit's prachtige spel verloren. Het volgende merkwaardige gezichtsbedrog deed hem de winst verzuimen:

48—42!! Op (7—11) nu wel 44—39 en tegen 42—38 is niets te doen. Beiden „zagen” hier echter:

(32—37) 42—38* en meenden dat zwart nu dam kon maken door (7—11) en (22—27), waarbij beiden dus vergaten dat schijf 31 verdwenen was. Na de tekstzet is, merkwaardig genoeg, elke kans op schijfwinst verkeken!

35.	12—18!!
36. 48—42	

Op 34—29 om alsnog een kansje te wagen volgt:

(9—13!) 48—42 (7—11!) en 42—38 wordt weerlegd met 22—27, terwijl op b.v. 45—40 of 35—30 volgt (22—27) 31×22 (17×28) 33×22 (18×27) en schijf 27 is onaantast-

baar!, doch ook de formatie handhaven en gewoon 15—10—14 spelen is zeer goed!

36. 18—23!!

Belet handig 42—38 door (23—29!) Ruilt wit met 34—29 (23×34) 39×30, dan: (7—11) 33—29 of? (22—27!) 31×22 (17×28) en zwart staat best!

37. 43—38

Ziet geen heil meer in het verdere handhaven van deze positie en besluit verder ruilen te voorkomen en een ander spelgenre in te leiden:

37. 32×43

38. 39×48 9—13

Het lijkt, dat zwart nu zelfs iets voordeliger staat, doch wit bewijst snel het tegendeel!

39. 31—27! 22×31

40. 36×27 5—10

41. 42—37 10—14??

Wederom ziet zwart een listige finesse over het hoofd. Onverwijld ware (3—8) noodzakelijk, doch ook daarna heeft wit het beste spel.

42. 27—21 17—22

Op (7—12) 21—16 en zwart krijgt een zware aanval te verduren op zijn korte vleugel, die eveneens weinig hoop laat.

43. 37—31!!

Dreigt 21—17 (22×11) 33—28 (23×32) 31—27 (32×21) 26×6. Hier-

tegen heeft zwart niet anders dan:

43. 23—28

44. 31—27 28×30

45. 27×20 15×24

En wederom heeft wit de winststelling bereikt!

46. 45—40 4—9*

47. 21—16! 3—8*

48. 26—21 8—12

49. 48—43 9—13

Op (9—14) 43—39 (14—20) 40—34 (20—25) 21—17! (12×21) 16×27 en zwart verliest op tempo!

50. 43—39 13—18

51. 40—34 18—22

52. 34×25 12—18

Indien (22—28) 39—34 (12—18) 21—17 en wit wint gemakkelijk !

53. 39—34 18—23

54. 34—30 23—28

55. 30×19 28—33

56. 19—14 33—39

57. 14—10 22—28

58. 21—17 39—44

59. 17—11 7—12

60. 11—6 44—50

61. 6—1 12—17

62. 1—29 28—32

63. 29—47

Zwart geeft op want binnen enkele zetten valt schijf 32.

Ondanks de merkwaardige fout op de 35e zet, een prachtige partij van Keller.

Partij nr 9: J. Demesmaecker—P. Roozenburg.

Karakteristiek:

Opening: Oud-Franse verdediging tegen de Hollandse opening. Een oude variant die als minder goed voor wit bekend staat.

1. 33—28 17—21

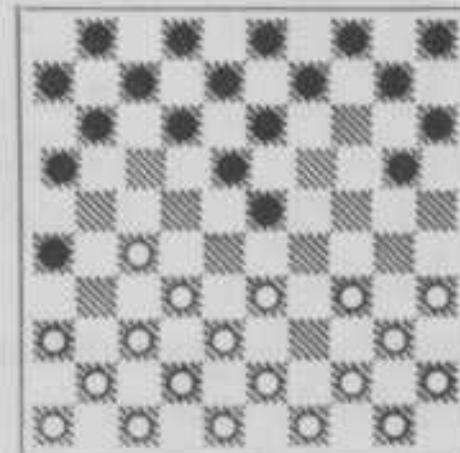
2. 39—33 21—26

3. 31—27 19—23

4. 28×19 14×23

(Zie D 20)

D 20

St. na 4. 14×23

Door deze opening ontstaat een regelmatige partij waarin wit een theoretisch

nadeel heeft door de randschijf op 16, waardoor zwart het initiatief heeft. Een grove fout, gemaakt bij de 21e zet, doet de strijd een ontijdig einde nemen. Na zwart's schijfwinst speelt wit nog lang door doch zwart brengt de partij technisch tot een goed einde.

5. 44—39 10—14
6. 50—44 11—17
7. 27—21

Wit maakt een dankbaar gebruik van de geboden kans zijn lange vleugel te ontwikkelen, zij het dan, dat dit gepaard gaat met een klein nadeel.

7. 16×27
8. 32×21 14—19
9. 21—16 17—22
10. 37—32 22—27
11. 32×21 26×17
12. 41—37 5—10
13. 46—41 10—14
14. 37—31 6—11
15. 41—37 1—6
16. 31—26 20—24
17. 34—29 23×34
18. 40×20 15×24
19. 37—32 18—23
20. 33—28 13—18
21. 39—33??

Een grove fout, die een stuk kost.

21. 24—30
22. 35×22 4—10
23. 28×19 17×50
24. 32—27 14×23
25. 38—33 50×31
26. 26×37 8—13

27. 37—32 10—14
28. 42—38 13—19
29. 47—42 9—13
30. 49—44 12—18
31. 44—39 11—17
32. 45—40 17—22
33. 39—33 7—12
34. 43—39 2—7
35. 40—35 6—11
36. 48—43 11—17
37. 35—30 23—29
38. 33×24 22—28
39. 32×23 18×20
40. 30—25 20—24
41. 39—33 13—18
42. 42—37 18—23
43. 37—32 3—8
44. 36—31 8—13
45. 33—28 24—29
46. 43—39 12—18
47. 39—33 18—22
48. 33×24 22×42
49. 24—20 23—28
50. 20×18 28×26
51. 25—20 42—47
52. 20—15 47—36
53. 18—12 17×8
54. 15—10 7—11

Wit geeft op, niet ten onrechte!

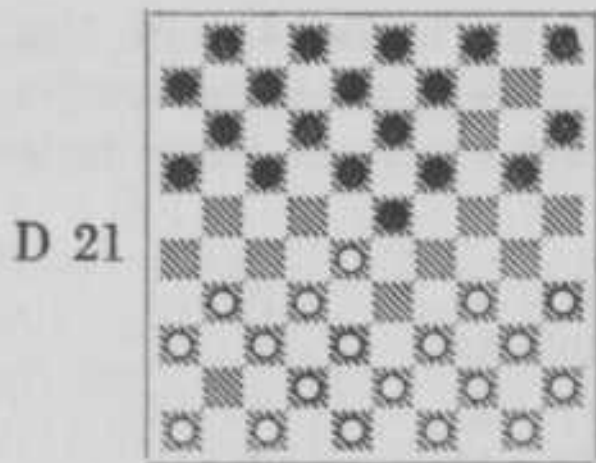
Partij nr 10: G. Rostan—O. Verpoest.

Karakteristiek:

Opening: Modern-Franse opening, similair tegengespeeld. Na wit's vijfde zet gesloten klassieke partij.

1. 32—28 19—23 4. 41—37 14—19
2. 28×19 14×23 5. 33—28
3. 37—32 10—14 (Zie D 21).

Deze blijft gehandhaafd en wit bouwt zijn positie enigszins onevenwichtig op. Dit culmineert op de 21e zet (Zie D22), waar wit o.i. moet trachten het speltype te verbreken. Hij doet dit niet en gaat laboreren aan een verzwakte korte vleugel (Zie D23). Hij kan voor het bord de moeilijkheden niet oplossen en verliest de partij. Een voor de theorie van het klassieke middenspel zeer belangrijke partij!

St. na 5..... 33—28

5.	17—22
6. 28×17	11×22
7. 39—33	7—11
8. 44—39	5—10
9. 31—27	22×31
10. 36×27	10—14
11. 46—41	11—17
12. 41—36	1—7
13. 34—30	

O.i. niet sterk. Eerst 33—28 is beter. Wit laat onnodig zijn korte vleugel verzwakken, een euvel, dat zich in veel partijen van de Zwitser herhaalt.

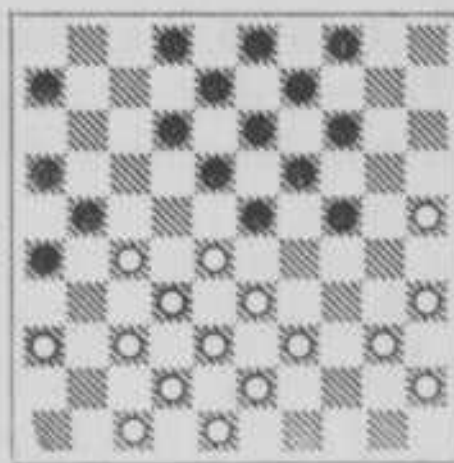
13.	20—25
14. 49—44	25×34
15. 39×30	15—20
16. 44—39	7—11
17. 50—44	17—21
18. 33—28	20—24
19. 30—25	11—17
20. 39—33	21—26
21. 44—39	17—21

Zie D 22.

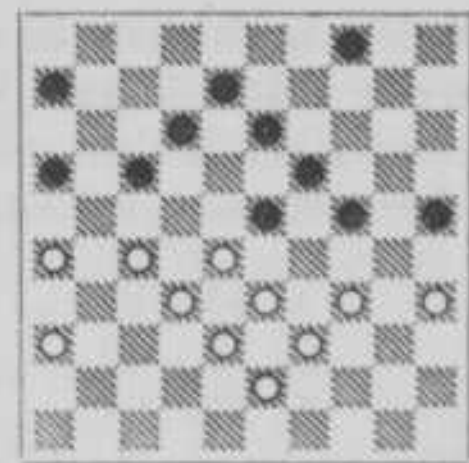
22. 40—34

Een typische vroeg-klassieke middenspelpositie. Een broertje van de positie Raichenbach-Vaessen, Bizot-Springer enz. Qua tempi zijn de stellingen volkomen in evenwicht. Er is echter een opvallend verschil in schijvenverdeling. Wit heeft een schijf meer op de lange en een minder op de korte vleugel. Theoretisch is zwart hierdoor beter opgesteld voor een consequent klassiek middenspel dan wit. Zwart moet o.i. dan ook beter staan.

Hieronder enige mogelijkheden om het spel een meer dynamisch karakter te geven:

St. na 21..... 17—21

St. na 37..... 11—17

39—34 (4—10 A)

De Coupe de la Bombe door 24—30 mag zwart niet nemen.

34—29 (23×34) 40×20 (10—15) zwart moet trachten het speltype te handhaven.

Er staan wit nu drie principieel zeer belangrijke voortzettingen ten dienste: I: Een elastischer verdediging opzoeken door:

43—39 (15×24) 27—22 (18×27)

28—23 (19×28) 33×31. Deson-

danks behoudt zwart voordeel en zal het voor wit nog niet eenvoudig zijn het klassieke spel met een onevenwichtige materiaalverdeling te ontlopen.

II: De stellingen definitief losmaken door een snelle lange vleugelontwikkeling. Dus na : (10—15) 43—39 (15×24) 27—22 (18×27) 37—31 (26×37) 42×22.

Zwart kan nu op zijn beurt op drie verschillende wijzen voortzetten:

a. (12—18) 39—34 (18×27) 34—29. Wit wint zijn schijf terug en staat dan zeer bevredigend b.v. (13—18) 29×20 (9—14) 20×9 (3×14) 35—30.

b. (12—17) 22×11 (6×17) 45—40 en zwart moet terrein prijsgeven, want er dreigt 40—34—29 en zwart kan dit niet tegengaan met (13—18—23), daar op (13—18) volgt 28—23 (19×37) 38—32 (37×28) 33×4+.

c. (21—26) 36—31 (26×37) 32×41 en schijf 22 staat volkomen onbedreigd. Het spel is door het verwijderen van schijf 23 „opengebrosen” en wit staat zeker niet minder.

III. Naast de min of meer „rustige” open ontwikkeling onder II heeft wit nog de beschikking over de volgende dynamische, gesloten speelwijze: (Dus weer na (10—15):

28—22 (15×24) 33—28. Met deze terreinvergroting streeft wit het lamleggen van de zwarte stelling na. De strijd wordt nu uiterst gecompliceerd, waarbij wit misschien grotere risico's loopt, maar ook grotere winstkansen heeft dan in voortzetting II.

A. (14—20) 25×14 (9×20) 34—29 (23×34) 40×29 (20—25) 29×20 (25×14) 43—39 en wit kan de bezetting van 23 en 24, de potentiële dreiging voor wit, steeds pareren.

Bovenstaande beschouwing toont ons, dat de eerste vereiste voor een goede beheersing van de klassieke partij is, de kenmerkende verschillen in positie (hier dus onevenwichtige schijvenverdeling) op te sporen en de wegen te kennen, waarlangs zulke verschillen opgeheven of uitgebuit kunnen worden.

22.	2—7
23. 34—29	23×34
24. 39×30	18—23
25. 43—39	12—18
26. 37—31	26×37
27. 42×31	21—26
28. 47—42	26×37
29. 42×31	8—12

Zwart heeft nu duidelijk voordeel. Wit heeft tien tempi meer verbruikt zonder nochtans één enkel aanvalspunt te bezitten. Snelle ontwikkelingen als deze leiden vaak tot gewrongen manoeuvres, zoals het uitwijken naar de bordrand door 27—21.

Voorbeelden daarvan vinden we terug in de partijen Chiland—Ghestem (nr 6), Verpoest—Ghestem (nr 32) en Keller—Ghestem (nr 37).

30. 39—34	14—20
31. 25×14	9×20
32. 31—26	7—11
33. 48—43	20—25

34. 34—29	23×34
35. 30×39	18—23
36. 45—40	3—8
37. 40—34	11—17

(Zie D 23)

Men zie de merkwaardige parallel tussen deze partij en die tussen Verpoest en Ghestem (nr 32). De stellingen zijn vrijwel identiek. Daar was de stand:

Wit: Als in deze partij;

Zwart: 3, 6, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 23, 24, 25; met zwart aan zet!

Beide stellingen bewijzen hoe de theorie nog aan het begin van haar werkzaamheid staat. Immers, slechts na (3—8) in de laatste stelling is een theoretisch bekende stand ontstaan, die na 36—31 (6—11?) verloren is, als volgt 34—30 (25×34) 39×30 (23—29*) 43—39! (29—34 of?) 30—25 (34×43) 38×49 en zwart verliest een stuk daar (18—23) verboden is wegens 33—29.

In plaats van (6—11) moet zwart spelen (24—30) 35×24 (19×30) 28×19 (13×24), waarna de dam door 26—21 (17×28) 33×2 faalt op (30—35) en ook andere spelgangen vlot remise lopen. Ghestem speelde echter in de cijferstand (3—9!) en won na 36—31?, hetgeen Verpoest speelde in de vaste overtuiging, dat hij nu voordeel had. Voor het fraaie verloop zie de partij nr 32.

In deze partij is de witte stelling identiek. Zwart heeft echter *drie* tempi meer dan Ghestem in zijn stelling. Wie nu zou denken, dat zwart wel gemakkelijk gewonnen zou staan, vergist zich hierin deerlijk. In ons verschijnende grote standaardwerk zullen we trachten, de theoretische basis van dit spelgenre wat nader te bepalen.

Voor deze speciale stelling hieronder enige mogelijkheden (zie D 23).

Het offer 35—30 (24×35) gevolgd door 33—29 faalt op (4—9) 29×7 (8—12) +.

Eerste Variant

36—31? (12—18) 34—30 (25×34)
 39×30 (4—9) 43—39 (8—12) 39
 —34 (6—11!) 30—25* (24—30)
 35×24 (19×39) 28×8 (39×37) 31
 ×42 (12×3) + 1 en na 17—22 een
 gewonnen stelling.

Tweede Variant

27—22 (17—21!) 26×17 (12×21)
 34—30, want 35—30 en 33—29
 faalt op (4—9) en (21—27) +,
 ook 34—29 (23×34) 39×30 (25
 ×34) 22—18 (13×22) 28×26
 geeft verliezend nadeel door (19—
 23!) 43—39* (34×43) 38×49 (23
 —29) 33—28* (29—34) en door-
 braak met winst is niet te pareren.
 (25×34) 39×30 (4—9) 43—39
 (21—26) 39—34 (16—21) en zwart
 wint.

Derde Variant

27—21 (16×27) 32×21 (23×32)
 38×27.

De enige kans voor zwart nu redelijke
 winstkansen te krijgen, is, de vier
 witte schijven 26, 21, 27 en 36 te
 immobiliseren door
 (6—11).

Hierop gaat 21—16 verloren door
 (24—29) 16×9 (29×49) 9—3* (49
 ×16) 3×21 (16×38) +

Echter speelt wit:

34—30! (25×34) 39×30 (11—16
 of?)

43—39!! (13—18) A

Want 39—34—29 dreigt.

Nu speelt wit 27—22 en van winst is
 geen sprake!

A. Beter is hier:

(4—10) 39—34

Op 33—28 het partijverloop door
 24—29

(13—18 of?) 34—29! (10—15) 29
 ×20 (15×24) 33—29 (24×33) 30
 —24 (19×30) 35×24 33—39 (24—
 20) 39—44 (20—14) 44—50 (14—
 10) en zwart kan niet winnen.

Uit deze variant blijkt, dat zwart bij
 het juiste spel van wit in diagram-
 stand 23 niet kan winnen, al heeft hij

de beste kansen en moet wit zeer
 nauwkeurig spelen!

38. 34—30 25×34

39. 39×30 4—9?

Thans kan wit in de remise-variant
 komen, die wij in onze beschouwing
 bij D 23 aangaven onder de Derde
 Variant.

Hier moest nu onverwijld (23—29)!
 volgen.

Op 27—21 nu (16×27) 32×21 (13
 —18!) met de dreiging (18—23).
 Daartegen is geen verweer, want ook
 43—39 faalt op (29—34!) +.

Op 43—39 (29—34) 30—25 (34×
 43) 38×49 (12—18!) 49—43 (4—
 9!) 36—31 of?

(6—11) en 43—38 of 43—39, die
 bij de vorige zet al niet konden, falen
 nu weer door het bekende (24—29)
 en (18—22)!

Op 36—31 (12—18) met de vorige
 variant.

27—22 (4—9) 22×11 (6×17) 36—
 31 (12—18) 31—27 faalt nu op (29
 —34) (24—29) enz., gevolgd door
 (18—22). Dus:

30—25 (29—34) 43—39* (34×43)
 38×49 (18—23) 31—27 (13—18)
 49—43 (8—12) en wit staat ver-
 loren, want op 43—38 volgt (9—14)
 en op 43—39 (23—29) 39—34 (29
 ×38) 32×43 (18—23) +

40. 27—21 16×27

41. 32×21 23×32

42. 38×27 6—11

43. 33—28?

Zoals hiervoor aangegeven moet wit
 hier met 43—39! voortzetten, waarna
 de remise niet te ontgaan is!

43. 11—16

44. 30—25 24—29!

Nu komt het onspeelbare viertal schij-
 ven aan wit's lange vleugel nooit
 meer vrij en daarmee is wit's dood-
 vonnis getekend.

45. 43—39 19—23

46. 28×19 13×24

47. 39—34 29×40

48. 35×44 24—29

49. 25—20 29—34
 50. 36—31 8—13
 51. 27—22 16×18
 52. 31—27 9—14
 53. 20×9 13×4

54. 27—21 18—22
 55. 21—16 22—27

Wit geeft op.
 Een theoretisch zeer belangrijke en instructieve partij.

15 November 1948.

DERDE RONDE

Pérot	2—0	Chiland	Rostan	0—2	Demesmaecker
v. d. Staay	1—1	Laros	Verpoest	0—2	Post
Keller	0—2	Roozenburg	Vrij : Ghestem		

Zoals in bijna iedere ronde, vielen er vandaag ook weer verrassende uitslagen. Evenals het grootste gedeelte van het publiek, concentreerde ook Ghestem zijn belangstelling op de partij tussen Keller en Roozenburg. De winnaar daarvan zou een nuttige voorsprong krijgen. Na een uiterst spannend duel won de jeugd het, een prestatie, waarmede Roozenburg van alle zijden gecompimenteerd werd. Ghestem was de eerste, na Keller.

De andere partijen verdienden meer belangstelling dan zij kregen. Post toonde zich ook een goede tacticus, die de „brutale opdringerige Sinjoor” op soepel-Afrikaanse wijze een toontje lager liet zingen.

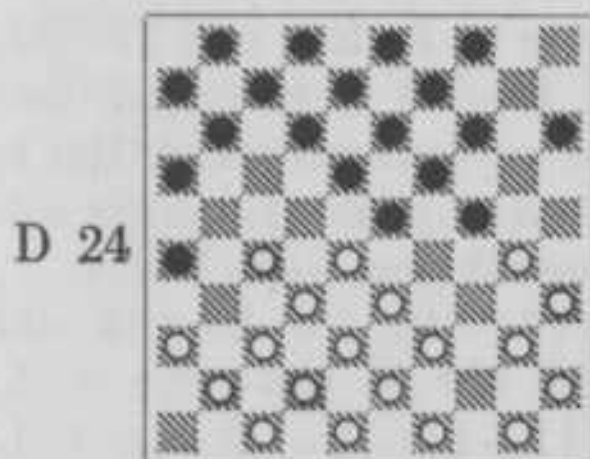
Tegen het einde kwam Rostan weer „puf” te kort. Trouwens, V. d. Staay en Laros bleken dit de gehele partij niet te hebben. De beide Parijzenaars speelden een „vreemde” partij, die niet van wereldkampioenschaps-standing was.

Partij nr 11: P. Pérot—H. Chiland.

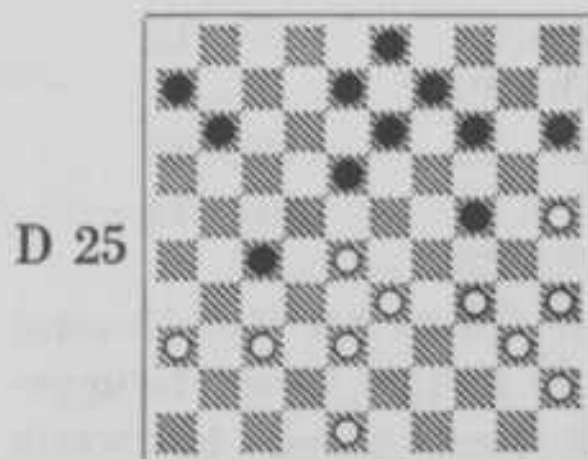
Karakteristiek:

Opening: Modern-Franse opening, similair tegengespeeld. Beiden kiezen de klassieke variant in deze opening, waarin wit zoals gebruikelijk zijn lange vleugel verwaarloost.

1. 32—28	19—23	6. 33—28	10—14
2. 28×19	14×23	7. 34—30	20—24
3. 37—32	10—14	8. 39—33	17—21
4. 41—37	5—10	9. 44—39	21—26
5. 46—41	14—19	10. 31—27	(Zie D 24)

St. na 10. 31—27

St. na 36. 42—37

Na wederzijdse weinig om het lijf hebbende schermutselingen bereiken de spelers op de 36e zet een interessante stelling, waarin zwart de door hem zelf

geschapen moeilijkheden niet meer kan oplossen en op eenvoudige wijze een schijf en de partij verliest.

10.	14—20
11. 49—44	9—14
12. 36—31	

Wit's 11e zet was de voorbereiding voor deze manoeuvre. Nu kan hij op (12—17) 41—36 (17—22) 28×17 (11×22) met 33—28 de totale opsluiting verbreken.

12.	11—17
13. 41—36	17—21
14. 30—25	4—9

(6—11), dat schijnbaar betere kansen geeft, omdat daarmede 27—22 (18×27) 31×22 belet wordt door (11—17) 22×11 (21—27) 32×21 en (23×41) wordt door wit met 39—34! ongevaarlijk gemaakt. De Coup de la Bombe door (24—30) 35×24 (19×39) 28×10 (39×28) 32×23 (21×41) 25×14 (26×37) 42×31 (18×29) faalt wegens 10—5! Deze kan dus van wit's uitgesproken opstelling niet profiteren daar hij niet 27—22×22 en 39—34 tegelijkertijd kan pareren.

Met schijf 4 reeds op 9 was de situatie voor wit vrij hopeloos, daar dan 6—11 wel beide voortzettingen verhindert.

15. 27—22	18×27
16. 31—22	12—18
17. 39—34!	

Met dit bekende tijdelijke offer bevrijdt wit zich volkomen.

17.	18×27
18. 34—29	23×34
19. 40×29	7—12
20. 43—39	2—7
21. 28—23	19×28
22. 33×31	24×33
23. 39×28	

De stellingen zijn na het veelbelovend begin weer in rustige banen teruggebracht. Nog steeds biedt de zwarte positie voor het komende middenspel gunstiger perspectieven, doch het is een kwestie van geduldig, handig en zuiver manoeuvreren dergelijke klei-

ne positieverschillen tot uitdrukking te brengen.

23.	20—24
24. 38—33	12—18
25. 42—38	21—27?

Waarom? (13—19) of zelfs (18—22) geniet hier de voorkeur. Zwart moet zijn „vat” op de witte stelling niet maar zo prijsgeven.

26. 31×22	18×27
27. 32×21	26×17
28. 47—42	7—12
29. 44—39	12—18
30. 45—40	6—11

Deze en de volgende zet passen niet in het kader van dit speltype; (1—7—12) eventueel gevolgd door (16—of 17—21) om een poging te doen het witte centrum in de flanken aan te tasten verdiende hier o.i. sterk overweging. Men vergelijk voor dit systeem de partijen:

nr 16 Roozenburg—Laros

nr 13 Roozenburg—Keller

nr 22 Verpoest—Roozenburg

die alle een beeld geven van onze opvattingen in dit spelgenre.

31. 50—45	1—6
32. 39—34	17—21
33. 37—32	21—27!?
34. 32×21	16×27
35. 42—37	(Zie D 25)

Wit mocht natuurlijk niet 28—22 spelen, wegens (27—32) 38×27 (24—30) 35×24 (14—20) enz. +.

Zwart maakte nu de fout met 27—32, 24—30 en 14—20 te vervolgen met schijfverlies en verloren stand. Het is interessant na te gaan of zwart's uitval hier kansrijk was. (Zie D 25).

Indien A (14—19) 25—20 (24—30 of?) 34×25 15×24 (28—22) + 1.

Indien B (11—17) 38—32 enz. + 1.

Indien C (11—16) 34—29 en hoewel zwart acht voortzettingen heeft kan hij 28—22 niet effectief tegengaan.

Indien D (18—22) 28×17 (11×22).

Er zijn nu enige aardige varianten mogelijk b.v.

1°. 34—30 (14—20?) 25×14 (9×20) 30×19 (13×24) 37—32 (6—11) 32×21 (11—16) 48—42 (16×27) 42—37 (24—29) 33×24 (20×29) 40—34! (29×40) 35×44! (22—28*) 44—39! + 1 door de dreiging 38—33.

2°. 34—30 (13—19?) 37—32 (6—11) 32×21 (11—16) 48—42 (16×27) 42—37 + 1 door 37—32!

3°. 34—30 (14—19?) 25—20! + 1.

De weerlegging van 34—30 is echter:

4°. 34—30 (24—29!) 33×24 (14—20) 25×14 (9×29). Op 40—34 nu 13—18, en zwart staat uitstekend. Op 37—32 (6—11) 32×21 (11—16) 48—42 (16×27) 42—37 (13—18!) en ook nu staat zwart best. Dus: 48—43 (22—28) 43—39 (13—18) 39—33 of?

(28×39) 40—34 (29×40) 35×33 beste (18—22!) 37—32 (6—11) 32×21 (11—16) en de stellingen blijven gelijk.

Na D (18—22) 28×17 (11×22) wordt 37—32 ook weerlegd en wel door (13—19) 32×21 (22—28) 33×22 (24—29) =.

Speelt wit een afwachtende zet, b.v. 48—42, dan volgt 13—18 en zwart staat goed.

Deze D-variant toont, dat zwart dus wel 21—27 mocht spelen, doch dat de zwartspeler zelf geen notie van de moeilijkheden had die deze zet met zich mede bracht.

Partij nr 12: D. v. d. Staay—H. Laros.

Zwart geeft op.

Karakteristiek:

Opening: Dumont-variant van de Modern-Franse opening. Hoofdvariant.

X	1. 32—28	20—24
	2. 34—30	14—20
	3. 30—25	10—14
	4. 37—32	18—23
	5. 41—37	17—21
	6. 31—27	12—18

In D 25 kan ook nog:

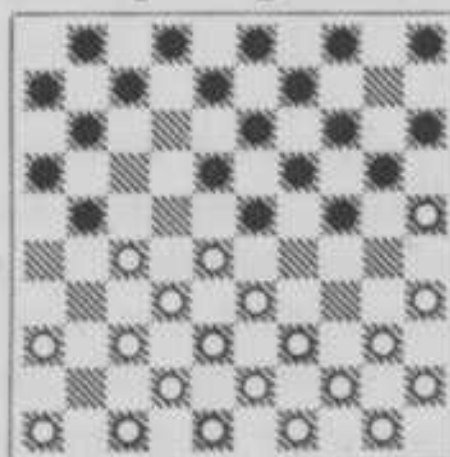
E. (13—19) 34—29 (11—17 of?) 29×20 (15×24) 37—31 (18—23 a) 31×11 (23×43) 48×39 (6×17) 39—34 (8—13) 34—29 (13—18) 29×20 (9—13) 20×9 (3×14) — 1, hoewel zwart sterke compensatie heeft in stellingsvoordeel.

a. (18—22) 40—34 en zwart moet een schijf verliezen.

Hoewel de uitval van zwart op de 33e zet na analyse wel speelbaar blijkt, blijkt tevens, dat Chiland hem zeker niet had mogen spelen, omdat hij de consequenties niet overzag. De gevolgen bleven dan ook niet uit.

35.	27—32
36. 38×27	24—30
37. 35×24	14—20
38. 25×14	9×38
39. 37—32	13—19
40. 32×43	18—23
41. 28—22	19—24
42. 36—31	11—17
43. 22×11	6×17
44. 43—38	15—20
45. 38—33	20—25
46. 34—29	23×34
47. 40×20	25×14
48. 33—28	8—12
49. 27—22	17—21
50. 31—26	3—8
51. 26×17	12—21
52. 22—18	21—27
53. 28—23	14—20
54. 23—19	20—25
55. 48—42	27—31
56. 19—14	25—30
57. 45—40	

D 26

St. na 6 12—18

Deze leidde tot een zeer kalm klassiek middenspel, waarin geen van beiden ernstige pogingen deed, zich winstkansen te verschaffen. Kennelijk gebruikten beiden hun onderling treffen om wat te „bekomen” van hun gevoelige nederlagen tegen Keller en Roozenburg in de voorafgaande rondes. Het slot bracht een emotieloze remise.

7. 40—34

Deze opening berust op het feit dat wit door tempogebrek de opsluiting niet kan handhaven.

7.	24—29
8. 33×24	20×40
9. 45×34	15—20
10. 34—30	20—24
11. 39—33	7—12
12. 37—31	21—26
13. 44—40	26×37
14. 42×31	5—10
15. 50—45	10—15
16. 47—42	14—20?

Aangewezen is 11—17, hetgeen het aanwezige tempovoordeel handhaaft. Met de tekstzet wordt hiervan vrijwillig afstand gedaan.

17. 25×14	9×20
18. 30—25	4—9
19. 25×14	9×20
20. 43—39	11—17

Komt nu toch! Dus waarom dan eerst de lange vleugel verzwakt?

21. 27—22	18×27
22. 31×11	16×7
23. 40—34	24—29
24. 33×24	20×40

25. 35×44	15—20
26. 44—40	12—18
27. 38—33	20—24
28. 42—38	7—12
29. 49—43	1—7
30. 39—34

Het begin van een totale liquidatie die tot een vreedzame puntenverdeling leidt. Met 40—34 zou nog een interessant middenspel zijn ontstaan. Nu gaat de partij als de beroemde nachtkars uit:

30.	24—29
31. 33×24	19×39
32. 43×34	3—9
33. 28×19	13×24
34. 38—33	9—14
35. 48—42	8—13
36. 42—38	13—19
37. 46—41	6—11
38. 36—31	11—17
39. 32—28	18—23
40. 38—32	23—29
41. 34×23	17—22
42. 28×8	19×46
43. 8—3	46—28

Remise.

Inderdaad: een vlot remisepartijtje!

Partij nr 13: R. C. Keller—P. Roozenburg.

Karakteristiek:

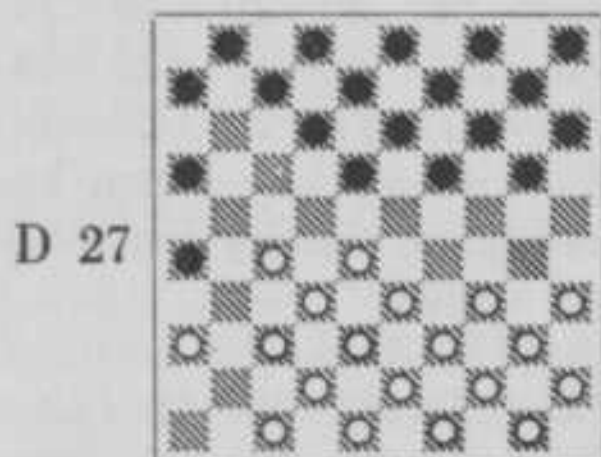
Opening: Ruilvariant van de Poolse opening, die tot een snelle ontwikkeling van de witte lange vleugel leidt, waarvan de witspeler een groot voorstander is:

1. 31—27	17—21	5. 46—41	17—21
2. 37—31	21—26	6. 41—37	21—26
3. 32—28	26×37	(Zie D 27)	
4. 41×32	11—17		

De gehele partij door houden beide spelers strak vast aan een eenmaal gekozen principe. Keller zocht zijn kansen in een snelle aanvallende ontwikkeling, met een massief centrumblok, waarvan de aanvalskracht zich richt op zwart's lange vleugel. Zwart kiest een zeer passieve houding, die erop gericht is een witte druk te weerstaan en wit's stelling onbeweeglijk te houden om op een geschikt ogenblik het witte centrum te ondermijnen. Een „ondergrondse”, doch uiterst

scherpe strijd is hiervan het gevolg. Eerst bij de 37e zet blijkt, dat wit op kansrijke doorzetting van zijn agressieve plannen niet meer behoeft te hopen en dan blijkt zijn moreel te verslappen. Zwart omsingelt het witte centrum, doch wit beschikt nog juist over voldoende vrijheid zich van de remise te verzekeren. Als wit deze gelegenheid echter onbenut laat, aarzelt zwart niet en brengt zijn tegenstander een belangrijke nederlaag toe.

Naar ons gevoelen een der meest stijlvolle partijen van dit toernooi, speltechnisch van zeer hoog gehalte.

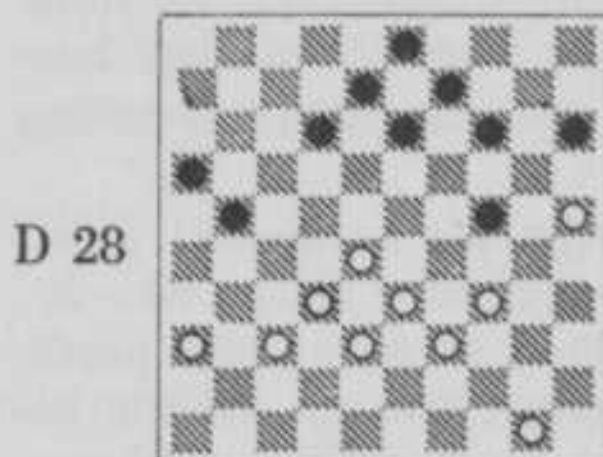
Stand na 6. . . . 21—26

7.	34—30	20—25
8.	37—31	25×34
9.	39×30	26×37
10.	42×31	7—11
11.	40—34	19—23
12.	28×19	14×23
13.	30—25	12—17
14.	35—30	1—7

Het mag merkwaardig heten, dat zwart, na wit's volgende zet, het centrumveld 23 niet bezet. Zwart voert een loopgravenoorlog, zodat de werkelijke bedoelingen lange tijd onder de oppervlakte blijven.

15.	34—29	23×34
16.	30×39	7—12
17.	47—42	10—14
18.	45—40	17—21
19.	33—28	21—26
20.	40—34	26×37
21.	32×41	12—17
22.	38—32	14—19
23.	41—37	17—21
24.	43—38	5—10
25.	39—33	19—24
26.	44—39	10—14
27.	49—44	21—26
28.	44—40	8—12
29.	34—29

De witte stormloop om zich definitief van het centrum meester te maken gaat beginnen. Met 28—23 zou wit

Stand na 37. . . . 17—21

de strijd een geheel ander aspect verleend hebben. Dat wit daarmee betere kansen verkregen zou hebben, lijkt ons zeer twijfelachtig.

Men zie b.v. de partij nr 28 tussen Verpoest en Keller, waarin wit slechts door zeer nauwkeurig verdedigen zijn voorpost kon handhaven.

29.	4—10
30.	29×20	15×24
31.	37—31	26×37
32.	42×31	2—8
33.	48—42	11—17
34.	27—22	18×27
35.	31×11	6×17
36.	40—34	10—15
37.	42—37	17—21

(Zie D 28)

Tot hier is de strijd volkomen open gebleven. Men ziet nog steeds duidelijk de kenmerken van beider conceptie. Zwart heeft een volkomen evenwichtige schijvenverdeling, wit een schijf meer op zijn korte dan op zijn lange vleugel, geheel overeenkomstig zijn strategische opzet: druk uitoefenen op zwart's lange vleugel.

Voorts vergelijk men het verschil in centrumopbouw: Wit heeft de aanvallende wigvorm gekozen, zwart daarentegen de elastische, verdedigende V-vorm.

Nu de witte aanval gestrand is, wordt het een bewegingsoorlog en deze overschakeling lukt zwart beter dan wit. Deze raakt de draad kwijt en laat enkele steken vallen, waardoor hij ten slotte in een hopeloze positie komt. Toch is het voor wit hier al moeilijk een bevredigende voortzetting te vinden. De mening heerst, dat wit in de diagramstand beter 36—31 had kunnen spelen, i.p.v. de partijvoortzetting 34—29.

Evenwel krijgt wit na 36—31 soortgelijke moeilijkheden als na 34—29, al is ook hier, evenals in de partij, remise mogelijk. Wit was wellicht bevreesd voor een mogelijke tangbeweging. Deze manoeuvre levert zwart wel gunstige perspectieven, doch wit heeft juist kracht genoeg om zich aan een dodelijke greep te onttrekken.

Hieronder twee varianten, waarin dit tot uitdrukking komt.

36—31 (13—18) 31—27 (8—13)
37—31 (12—17) 31—26.

Indien 34—29 (21—26) 29×20 (15×24) 39—34* (26×37) 32×41 (24—30) +

(18—22) 27×18 (13×22) 50—45 (22—27!!) 45—40 (17—22) 28×17* (21×12) 32×21 (16×27) 33—28* (12—17) 39—33.

Indien 28—23 (17—22!) +.

Indien 38—33 (14—20!) 25×14 (9×20) 40—35 (20—25) 34—29 (25—30!) 29×20 (15×24) 39—34 (30×39) 33×44 (24—29) + door 29—33.

(14—20) 25×14 (9×20) en wit staat reddeloos want:

Op 40—35 (3—9) 34—30 (24—29) 33×24 (20×29) 30—25 (29—34) +

Op 40—35 (3—9) 34—29 (20—25) 29×20 (15×24) 28—23 (17—22) +

Op 34—29 (3—8) +.

Deze varianten bewijzen wel dat wit met de doorstoot 18—22 ernstig rekening moet houden. Een voorzich-

tiger en sterker methode is daarom schijf 37 op zijn plaats laten. Het spel kan dan als volgt verlopen: (Zie D 28).

36—31 (13—18) 31—27 (8—13)

50—45! (12—17) 45—40 (18—22)

27×18 (13×22) 34—29 (14—20)

25×14 (9×20) 39—34 (3—9)

40—35 (20—25) 29×20 (15×24)

34—29 (9—13) 29×20 (25×14)

28—23 (22—27) 33—29 (17—22)

en ondanks wit's sterkste zetten kan hij niet vermijden, dat hij een moeilijk eindspel ingaat.

Op 23—18 (27—31!) +

Op 38—33 (27×38) 33×42 (13—19)

42—38 (19×28) 38—32 (28—33)

29×38 (22—27!) +

Echter na 29—24 kan wit remise houden.

Deze varianten bewijzen, dat ook na 36—31 wit zeer zeker geen betere kansen heeft dan in de partij, zoals men abusievelijk meende.

38. 34—29 13—18

39. 29×20 15×24

40. 39—34 12—17

41. 34—29 14—20

42. 25×14 9×20

43. 37—31 8—13

44. 50—44 13—19

45. 31—26 20—25

46. 29×20 25×14

47. 36—31??

Hier verzuimt wit zijn laatste kans. Met 33—29 had hij nog juist de remise kunnen bereiken als volgt:

33—29 (3—9) 38—33 (14—20)

44—40 (9—14) 36—31 (20—25)

40—34 (14—20) 31—27 (20—24)

29×20 (25×14) 33—29 (14—20)

34—30 en de remise is verzekerd. Of:

33—29 (3—9) 38—33 (19—24)

29×20 (14×25) 44—40 (9—14)

36—31 (14—19) 40—34 =

wit moet voor tempoverwisseling op-

letten. Verboden zou zijn i.p.v. 40—

34: 33—29 (19—24) 29×20 (25×

14) 31—27 (14—19) 40—34 (19—

24) + !

47. 19—24!
 48. 31—27 14—20
 49. 44—40 3—9
 50. 40—35
 Indien 40—34 (9—14) 34—29 (14—19) 27—22 (18×27) 29—23 (27—31) 23×25 (31—36) 28—23 (36—41) +

50. 20—25
 51. 28—23 18×29
 52. 33—28 29—34

53. 27—22 34—39
 54. 22×11 16×7
 55. 26×17 39—44
 56. 28—22 44—50
 57. 38—33 50×46
 58. 22—18 46—23
 en wit geeft op.

Een partij, waarin twee totaal verschillende systemen botsten, en wit verloor door gebrek aan souplesse!

Partij nr 14: G. Rostan—J. Demesmaecker.

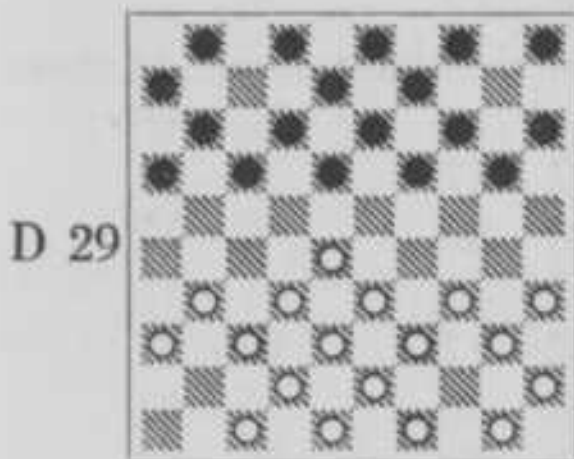
Karakteristiek:

Opening: Een geheel regelmatig uitgespeelde Chefneux-opening, die beide spelers een volmaakte ontwikkeling geeft en ruimte laat het middenspel op velerlei manieren in te gaan.

1. 32—28	18—23	7. 41—37	15—20
2. 33—29	23×32	8. 37—32	10—15
3. 37×28	19—24	9. 46—41	12—18
4. 39—33	14—19	10. 41—37	7—12
5. 44—39	20—25		
6. 29×20	25×14		

(Zie D 29)

Deze opening stelt geen van beide spelers enigerlei probleem om welke reden wellicht de geheel regelmatige Hoofdvariant, als te vlak, de laatste tijd meer en meer uit het wedstrijdspel verdwijnt en lang zo vaak niet meer wordt toegepast als een 15-tal jaren geleden. Zoals in al zijn partijen leed Rostan ook hier aan een zwak opgestelde vleugel, doch had, mede door een minder scherpe spelbehandeling van de Belg, het ergste kunnen voorkomen, toen hij op het kritieke ogenblik nog een fout maakte, waardoor de Belg zijn enige winstpartij in dit toernooi boekte.

St. na 10. 7—12

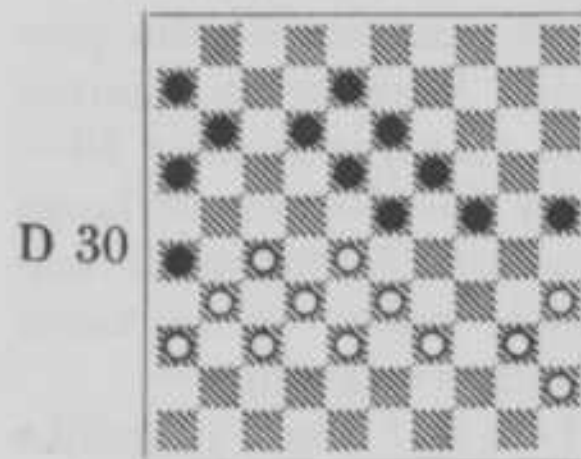
11. 34—30

De theorie geeft als sterkste 35—30 aan. Ook de tekstzet is echter niet zwak.

11. 20—25

12. 50—44

De voorkeur verdient hier o.i. 30—24 om te trachten een aanvalspartij in te leiden.

St. na 38. 3—8

12. 25×34

13. 39×30 15—20

14. 30—25 20—24

15. 44—39 5—10

16. 31—27 1—7

17. 40—34 10—15

18. 34—29 17—22

19. 28×17 11×31

20. 36×27 7—11

21. 29×20	15×24
22. 47—41	11—17
23. 41—36	17—21
24. 33—28	4—10
25. 39—33	10—15
26. 43—39	18—23
27. 49—44	2—7
28. 44—40	7—11
29. 40—34	14—20
30. 25×14	9×20
31. 34—30	20—25
32. 39—34	

Vrijwel het enige om tenminste aan de lange vleugel niet in het nadeel te komen.

32.	12—18
33. 34—29	25×34
34. 29×40	15—20

Natuurlijk.

35. 37—31	21—26
36. 42—37	20—25
37. 48—43	8—12
38. 43—39	3—8

(Zie D 30)

Een belangrijke strategische stelling is thans ontstaan. De te volgen spelmethode vraagt een zeer grote beheersing van klassieke partijfinesses. Zwart heeft met zijn laatste zet zijn laatste reserve aan de lange vleugel moeten onttrekken. Het was nu wit's taak geweest te trachten hiervan profijt te trekken. Aangewezen daartoe is de bekende offerfinesse door 40—34, 35—30 en 45—40, om de lange vleugel van zwart krachteloos te maken. Dit laatste zullen we aantonen met de volgende varianten:

40—34 (11—17). Men vergelijk thans nauwkeurig de voortzettingen I en II:

I

27—22 (18×27) 31×11 (16×7)
 36—31 (12—18) 35—30 (24×35)
 45—40 (35×44) 39×50 (7—11)
 31—27* (8—12) en zwart heeft een aanvallende Coup Royalformatie kun-

nen opbouwen, waardoor wit's offer kansloos gemaakt wordt! Wit moet dus deze Coup Royalformatie ontgaan.

II

35—30! (24×35) 45—40 (35×44)
 39×50 (17—22).

Indien 17—21 (27—22) 18×27 (31×22), (12—17 of?) 22×11 (6×17 a)
 36—31 (17—22) 28×17 (21×12)
 33—28 (12—18) 31—27 (8—12)
 50—44 en zwart staat zelfs verloren!
 a. (16×7) 36—31 (6—11) 31—27 (11—16) 27—22! en wit heeft gemakkelijk remise.

28×17 (12×21) 33—28 (8—12)
 50—44 (12—17) 27—22 (28×27)
 31×11 (16×7*) 36—31 (6—11)
 31—27 (11—16) 38—33 (7—12)
 44—40 (12—17) 33—29 (13—18)
 40—35 (17—22) 28×17 (21×12)
 27—22 (18×38) 29×7 met remise.
 In deze spelgang kan zwart met zijn korte vleugel geen kracht ontwikkelen en moet zich daarom met remise tevreden stellen.

39. 40—34! 11—17

40. 27—22?

Men zie hiervoor onze opmerkingen.

40. 18×27

41. 31×11 16×7

42. 28—22

Wit komt nu zichtbaar slecht te staan

42. 12—18

43. 32—27 7—11

44. 38—32 8—12

45. 36—31 11—16

46. 22—17 12×21

47. 33—28 6—11

48. 39—33 25—30

49. 34×25 23—29

50. 25—20 29×38

51. 20×29 11—17

52. 32×43 21×34

Wit geeft op.

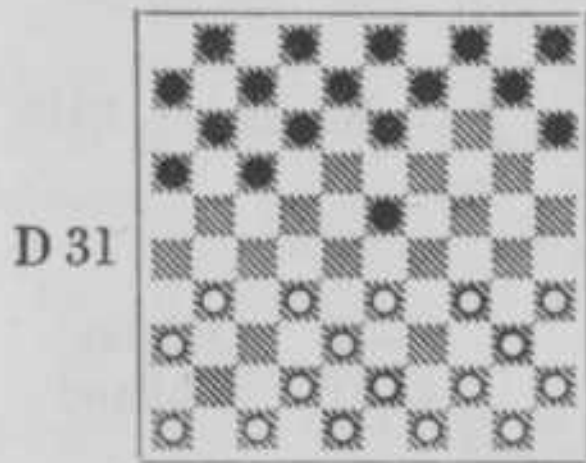
Partij nr 15: O. Verpoest—G. Post.

Karakteristiek:

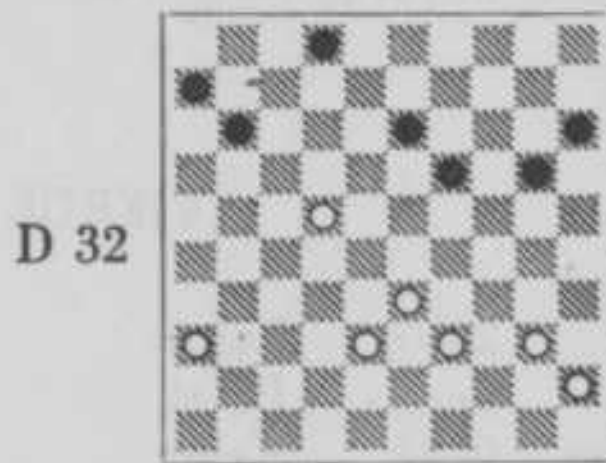
Opening: Regelmatige Chefneux met 7 19—23 — variant.

1. 32—28	18—23	6. 29×20	25×14
2. 33—29	23×32	7. 37—32	19—23
3. 37×28	19—24	8. 28×19	14×23
4. 39—33	14—19		
5. 41—37	20—25	Zie D 31	

In het vervolg blijkt wit niet tevreden met het kalme speltype dat uit deze opening voortvloeit; hij tracht geforceerd tot een flankaanval te komen. Zonder moeite slaat zwart deze af en in een contactloze stelling is wit dermate gedisillusionneerd dat hij volkomen zonder grond, een uitval naar het kerkhof doet, om alsnog aanvalskansen te krijgen. Bekwaam strafte zwart deze dolheid af en Verpoest had geleerd dat ook geduld een factor van betekenis in het damspel is.

St. na 8. 14×23

St. 41. 31×22

9. 46—41	10—14
10. 41—37	12—18
11. 44—39	14—19
12. 50—44	5—10
13. 33—28	10—14
14. 39—33	16—21
15. 31—27	21—26
16. 44—39	14—20
17. 34—29	23×34
18. 39×30	

De eerste, zij het geforceerde, schrede om een aanvalspartij in te leiden.

18.	7—12
19. 43—39	9—14
20. 37—31	26×37
21. 42×31	4—9
22. 30—24	20×29
23. 33×24	19×30
24. 35×24	

Of men het met wit's conceptie eens is of niet, men zal moeten toegeven, dat wit met veel ondernemingsgeest zijn actie heeft voorbereid. Persoonlijk achten wij het op de 18e zet niet

noodzakelijk van speltype te veranderen. Wel heeft wit nu een aanvalstelling verkregen, doch perspectief biedt deze niet.

24.	1—7
25. 39—33	14—20
26. 47—42	20×29
27. 33×24	18—23
28. 28×19	17—22
29. 27×18	12×14
30. 38—33	7—12
31. 42—38	14—20
32. 49—43	20×29
33. 33×24	9—14
34. 43—39	13—19
35. 24×13	8×19

Het resultaat van wit's te vroeg ingezette actie.

Het materiaal is sterk gedund en niets positiefs is overgebleven. Wellicht is hieruit te verklaren dat wit de partij verder maar zwak behandelt en zelfs kans ziet nog positioneel te verliezen.

36. 32—28	3—8
37. 48—42	8—13

38. 38—33	14—20
39. 42—38	12—18
40. 28—22	18×27
41. 31×22	(Zie D 32)

Dit is molenwieken in de ruimte. Zwart staat o.i. iets beter, doch voor verlies behoefde hier geen vrees te bestaan. Of wilde wit weer „ten aanval” trekken?

41.	2—7
42. 36—31	7—12
43. 31—27	20—24
44. 33—28	15—20
45. 39—34	12—18
46. 40—35	

Wit's onbekookte uitval op de 40e zet

resulteert in een vrijwel hopeloze stelling! De rest is voor zwart nog maar: „incasseren van de winst”.

46.	20—25
47. 35—30	

De eerste van een hele reeks!

47.	24×35
48. 34—29	25—30
49. 27—21	18×16
50. 29—23	19—24
51. 23—19	13—18
52. 19—14	30—34
53. 14—9	34—39
54. 9—3	39—44
55. 45—40	44—49 +

En wit staakte de hopeloze strijd!

16 November 1948.

VIERDE RONDE

Roozenburg	2—0	Laros	Post	2—0	Rostan
Ghestem	2—0	Pérot	Verpoest	2—0	Chiland
Demesmaecker	0—2	Keller	V. d. Staay vrij		

De laatste ronde te Amsterdam; de eerste die uitsluitend positieve resultaten oplevert.

Wederom overweldigende belangstelling.

Demesmaecker wordt „ingemaakt” door een zich volkomen hersteld hebbende Keller. Ook Verpoest speelt uiterst fraai en geeft Chiland geen schijn van kans. Rostan stond weer beter, doch de Helvetiaan had de stelling niet in zijn macht. Een niet-klassiek spelende Ghestem kwam slechts moeizaam aan de volle winst. Neen, Ghestem blijkt zijn vorm van '46 en '47 nog niet terug te hebben. Tenslotte Roozenburg. Ook zijn laatste partij te Amsterdam brengt hij op zijn naam, daarmee 2 punten voorsprong behoudend op zijn naaste concurrenten. De vraag kwam naar voren: heeft Roozenburg het onregelmatige flankspelgenre vaarwel gezegd? Of was het om Ghestem te vertellen: Hierin ben jij alleen geen baas meer!

Partij nr 16: P. Roozenburg—H. Laros.

Karakteristiek:

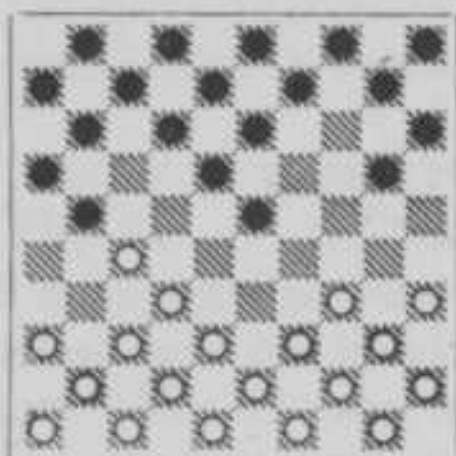
Opening: Een omgewisselde Hollandse opening wordt door zwart met een orthodoxe Half-open centrumverdediging bestreden.

1. 31—27	17—21	3. 28×19	14×23
2. 33—28	19—23	(Zie D 33)	

De partij werd door beiden geheel in klassieke banen gehouden, waarbij wit het tempovoordeel forceerde. Tot aan de 35e zet is het een strijd van zwart om dit te nivelleren. Het aspect van de partij wordt door zwart's 35e zet echter radicaal gewijzigd, daar wit hier de gelegenheid krijgt, het zwarte centrum door een krachtige omsingelingsactie aan te tasten. Tegen deze tactiekwijziging vond

zwart geen verweer en na krampachtig verzet moest hij vrij spoedig hierna capituleren.

D 33

St. na 3. 14×23

4. 37—31	21—26
5. 41—37	10—14
6. 39—33	5—10
7. 44—39	14—19

Direct 11—17 is wel zo goed om de strijd een open karakter te doen behouden.

8. 33—28	10—14
9. 34—30	20—24
10. 30—25	

Gespeeld om de Coup de la Bombe-ressource tegen 12—17 te handhaven. Zowel op 50—44, 49—44 als 43—39 speelt zwart zeer gunstig 12—17. Gedwongen i.p.v. 30—25 zou dus 47—41 zijn, waarmede de lange vleugel een minder gunstig potentieel verkrijgt.

10.	11—17

Zwart kan de opsluiting toch niet handhaven!

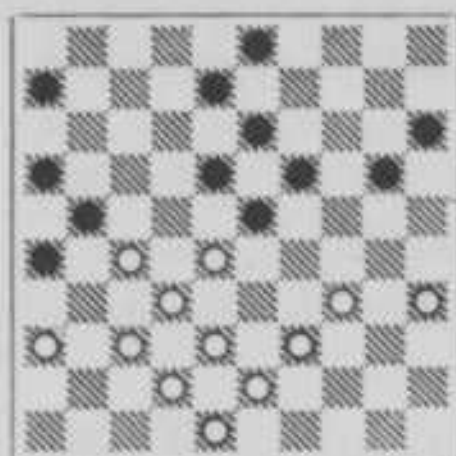
11. 27—22	18×27
12. 31×11	6×17
13. 36—31	17—21

O.i. verdient hier de ruil 17—22, die Chiland tegen Ghestem toepaste de voorkeur, daar het dan veel moeilijker wordt zwart in de klassieke formatie geperst te houden.

14. 31—27	1—6
15. 39—33	7—11
16. 46—41	12—18

Zeer zeker verdient de opbouw met 13—18, 9—13, 4—9, 12—17 om druk uit te oefenen op wit's lange vleugel sterk overweging teneinde equivalent voor het temponadeel te zoeken.

D 34

St. na 35. 45×34

17. 43—39	11—17
18. 41—36	17—22
19. 28×17	21×12
20. 33—28	2—7
21. 40—34	24—29
22. 49—43!	29×40
23. 35×44	4—10
24. 38—33	15—20
25. 42—38	20—24
26. 47—42	7—11
27. 44—40	10—15
28. 40—35	11—17
29. 45—40	17—22

Een ruil die ons slechts matig kan bekoren, hoewel ook 17—21 gevolgd door 12—17—22 niet zonder bezwaren is.

30. 28×17	12×21
31. 33—28	14—20
32. 25×14	9×20
33. 40—34	24—29

Deze en zwart's volgende zet worden bepaald door de aanwezigheid van schijf 15. Zwart zoekt een geschikte ontwikkelingsmogelijkheid voor deze schijf en meent, deze gevonden te hebben.

34. 50—45!	29×40
35. 45×34!	20—25?
- (Zie D 34).

Zwart's laatste zet is een volkomen misvatting.

Zwart wilde het volgende vermijden: 20—24; 34—30; 15—20; 30—25; 24—29 enz., omdat hij meende een dam te zien schitteren. Door deze zinsbegoocheling begaat hij een ernstige fout, waardoor wit gelegenheid

krijgt het zwarte centrum aan te tasten.

De partij krijgt nu een geheel andere wending dan wit oorspronkelijk bedoelde.

36. 38—33 15—20
37. 33—29!

De eerste aanslag op het zwarte centrum.

37. 20—24
38. 29×20 25×14
39. 39—33 14—20
40. 33—29!

De tweede, tevens wurgende!

40. 3—9
41. 43—38 6—11
42. 48—43 20—25

Zwart mag niet (11—17) wegens 28—22, 34—30 enz.

43. 35—30 11—17
44. 38—33

Wit had wellicht iets doortastender kunnen optreden, doch de gekozen voortzetting levert hem een dermate hecht centrumblok op, dat hij niet naar een snellere winst zoekt.

44. 18—22

Zwart heeft steeds gedwongen spel. Op (17—22) 28×17 (21×12) volgt 42—38 en tegen 27—22 is geen weer.

45. 27×18 23×12
46. 43—39 17—22?

Zwart staat zeer nadelig, doch met de tekstzet verhaast hij zijn ondergang. Aangewezen was (19—24) om dan te zien, wat er nog van te maken valt. Nu is de situatie hopeloos.

47. 28×17 12—18
48. 33—28 21×12
49. 28—23 19×28
50. 32×23 9—14
51. 30—24 16—21
52. 42—38

en zwart staakt de strijd.

Het is leerzaam, wit's opvatting vóór 35. (20—25?) en die, welke hij daarna demonstreerde, te vergelijken: eerst een defensieve houding om tempovoordeel te verkrijgen, daarna een agressieve, om zwart onder de voet te lopen.

Partij nr 17: P. Ghestem—P. Pérot.

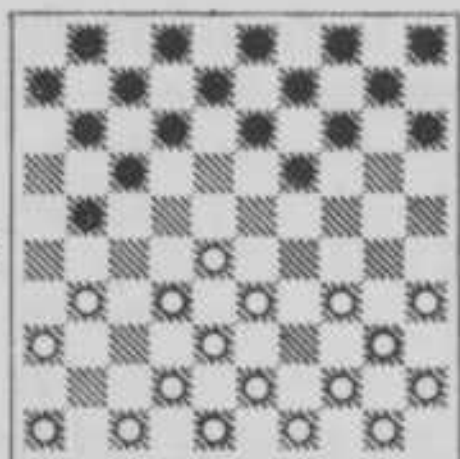
Karakteristiek:

Opening: Regelmatige Chefneux opening met op de 7e zet een weinig voorkomende variatie, die goed speelbaar blijkt.

1. 32—28	18—23	5. 41—37	20—25
2. 33—29	23×32	6. 29×20	25×14
3. 37×28	19—24	7. 37—32	16—21
4. 39—33	14—19	(Zie D 35)	

Ghestem wijkt in deze partij voor het eerst af van zijn klassiek tempospel en tracht in aanvalsstijl zijn tegenstander op de knieën te dwingen. In deze en ook andere partijen van „Ghestem ten aanval” zien we nog een gebrek aan souplesse en maakte de opbouw in zijn partijen een gewrongen indruk. Zie vooral de beruchte partij nr 23 uit de 5e ronde. Ook in de onderhavige partij bereikt wit ondanks z'n hardnekkige winstpogingen, weinig tastbaars en slechts een zwakke afwikkeling in het eindspel van de Parijzenaar schenkt hem een moeizaam bevochten zege.

D 35

St. na 7. 16—21

8.	44—39	11—16
9.	46—41	21—26
10.	41—37	17—21
11.	50—44	12—18
12.	33—29	

De inleiding tot een flank-centrum-aanval.

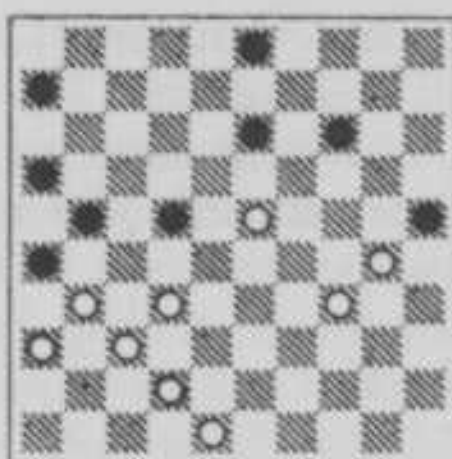
12.	18—22
13.	28×17	21×12
14.	32—28	12—17
15.	38—32	7—12
16.	42—38	1—7
17.	38—33	17—21
18.	43—38	7—11
19.	47—42	12—17
20.	29—24	19×30
21.	34×25	17—22
22.	28×17	21×12

Het is Pérot wel toevertrouwd aanvals pogingen als deze in de kiem te smoren. Zijn flegmatiek uiterlijk zien we ook in zijn partijen terug, want in de grootste zielerust laat hij centrum-blokken op zich afstormen om ze onverstoortbaar in het niet te doen verdwijnen! Het is nu al te zien dat wit moeite zal hebben zijn plannen door te zetten.

23.	40—34	14—20
24.	25×14	10×19
25.	35—30	5—10
26.	30—25	10—14
27.	34—29	11—17
28.	33—28	2—7
29.	39—33	12—18
30.	44—39	7—12

Hetzelfde spelletje herhaalt zich. Wit heeft weer een „dreigend gezicht” getrokken, maar nu hij ziet, dat zwart nog niet geïntimideerd is, neemt hij zijn troepen elastisch terug!

D 36

St. na 46. 17—22

31.	29—23	18×29
32.	33×24	19×30
33.	25×34	17—21
34.	39—33	14—19
35.	33—29	15—20
36.	45—40	19—24
37.	28—23	24×33
38.	38×29	

Naar onze smaak ware hier i.p.v. deze ruil 37. 38—33 nog wel zo goed. De tekstzet lijkt agressief, doch schept voor zwart te veel ruilmogelijkheden.

38.	12—18
39.	23×12	8×17
40.	49—43	13—19
41.	43—38	20—25

Alle lofwaardige pogingen van wit ten spijt, heeft hij nog geen enkel houvast aan de zwarte stand.

42.	29—23	19×28
43.	32×23	9—13
33.	38—32	4—9
45.	40—35	9—14
46.	35—30	17—22

(Zie D 36)

Een zeer handige, echt Franse vinding. Wit's aanval heeft nu al heel weinig meer te betekenen. Na de tekstzet heeft wit niet veel beters dan 31—27. Immers:

Indien 30—24 (13—18) 23×12 (14—19) 24×13 (21—27) 32×21 (26×19) en zwart heeft zelfs het betere spel.

Indien 42—38 (14—20!) en nu komt zwart in de aanval want:

38—33 kan niet wegens (22—28) en (21—27)
23—18 niet wegens (13—19) en (20—24).

Op 34—29 (25×34) 29×40 (3—9)

met zeer goed spel voor zwart, want hij heeft op 23—18 altijd (20—24) en (24—29) tot zijn beschikking met zeker voordelige remise, zodat zwart hier het spel in handen heeft. Al naar verkiezing kan hij de stelling handhaven of verbreken met (21—27) en (26×17) of (13—18) en (21—27) of 6—11—17 gevolgd door 13—18

47.	31—27	22×31
48.	36×27	13—19
49.	23—18	14—20
50.	42—38	6—11
51.	38—33	20—24

Veel gemakkelijker remise geeft hier (11—17), waarna wit niets beters overblijft dan 18—13 (19×8) 33—29, waarna zwart remise afdwingt met (20—24) 30×19* (25—30) 34×25 (17—22) 27×18 (8—13) ad lib. (3×34) =

52.	18—13	24×35
53.	13×24	25—30
54.	34×25	35—40
55.	24—19	40—44
56.	19—14	44—49
57.	14—10	11—17
58.	10—4	49—35
59.	33—28	35—24
60.	4—15	24—2

Indien (24—47) dat remise schijnt te brengen, wint wit fraai door 48—

43!! en zwart heeft geen verdediging tegen het dreigende 43—39—33

61.	15—47	3—9
62.	28—22	17×28
63.	32×23	21×41
64.	47×4	2—24!
65.	23—18	24—19??

Zwart's 6le zet was nog wel toelaatbaar, ofschoon toen 2—11—6 veel sterker was en een zekere remise in het vooruitzicht stelde. Alsnog was de stelling remise te houden, doch dan als volgt:

(26—31!!) 4—10 of? (16—21!) 18—12 (21—26!) 48—43, want er dreigt (24—42) =!

En gaat de witte dam naar 15 dan volgt 31—37 met remise.

(24—29) 12—8 (29—34) 43—38 (34—29) 38—32 (31—36) =, want 32—27 om de lange lijn vrij te maken, kan niet door 29—18. Een fraaie remise.

Na zwart's foutzet is er geen redden meer aan.

66.	18—12	19—46
67.	12—7	46—5
68.	7—1	

Zwart geeft op.

Terecht, want het wordt nu een normaal overmachtseindspel.

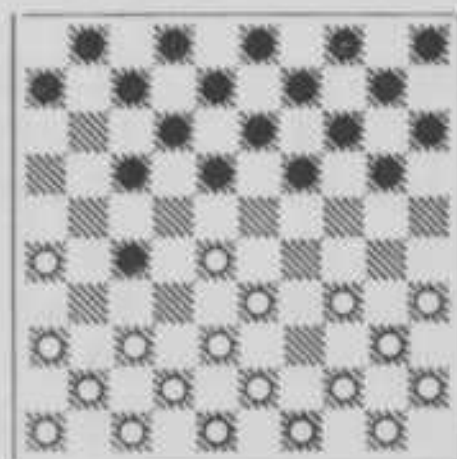
Partij nr 18: J. Demesmaecker—R. C. Keller.

X *Karakteristiek:*

X *Opening:* Doorstootvariant van de Fabreverdediging in de Hollandse opening.

1.	33—28	17—21
2.	31—26	11—17
3.	39—33	21—27
4.	32×21	16×27
- (Zie D 37)

D 37

St. na. 4. 16×27

Demesmaecker ontdoet zich van deze indringer ten koste van een randschijf op 26 die zijn verdere ontplooiing belemmert. Kort na het ingaan van het middenspel maakt hij een belangrijke fout, die hem op schijfverlies of dam komt te staan. Keller heeft dan geen moeite meer de partij in zijn voordeel te beslissen.

5. 37—31	6—11
6. 31×22	18×27
7. 44—39	19—23
8. 28×19	14×23
9. 41—37	13—18
10. 46—41	1—6
11. 50—44	9—13
12. 33—28	23×32
13. 37×28	11—16
14. 38—32?	

Dit is niet juist. Sterker is 38—33 vrijwel dwingend tot (17—21) 26×17 (12×21) 41—37! (27—32) heeft nu geen zin wegens 28—23 (18×38) 37×28 met volkomen gelijk spel, terwijl op een afwachtende zet b.v. (7—12) volgt 28—22 (27—32*) 37×28 (18×27) 28—23 eveneens met volkomen gelijk spel.

14.	27×38
15. 43×32	7—11
16. 39—33	10—14
17. 42—38	5—10
18. 47—42	20—24

19. 34—30	14—19
20. 49—43	18—23
21. 30—25?	

Er dreigde (24—29) 33×24 (13—18) 24×22 enz., welke dreiging wit meent op te heffen door de tekstzet. Doch hij vervalt hiermede van kwaad tot erger. Aangewezen is 41—37, waarna wit wel nadeel houdt, doch nog niet hopeloos staat.

21.	13—18

Dodelijk. Zowel 24—30 als 24—29 dreigt met dam op 50 of wel op 46. Wit moet nu een schijf verliezen.

22. 41—37	24—30
23. 35×22	16—21
24. 28×19	17×50
25. 26×17	12×21
26. 40—34	4—9
27. 37—31	11—16
28. 34—30	50—11
29. 31—27	10—14
30. 19×10	15×4

en wit gaf maar op!

Partij nr 19: G. Post—G. Rostan.

Karakteristiek:

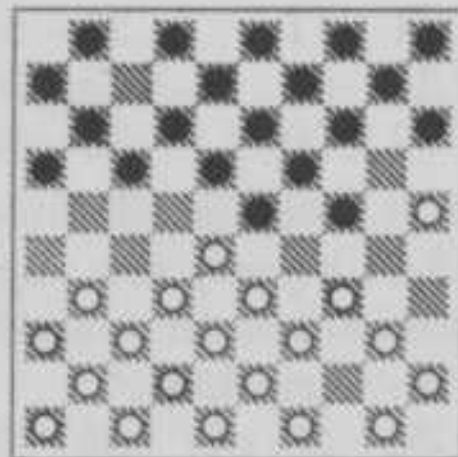
Opening: Geweigerde Fabre-variant van de Hollandse opening.

Deze opening mondt uit op een klassiek middenspel, waarin zwart zijn lange vleugel naar de rand ontwikkelt met nadeel. Door zwak spel van wit verkrijgt zwart zelfs voordeel doch opnieuw behandelt Rostan de positie onjuist en geeft een zwak geformeerd centrumblok van wit de gelegenheid zich te bevrijden. Het spel verplaatst zich dan naar beider korte vleugel, waarbij de witte aanval onvoldoende wordt weerstaan en de Zwitser weer een nederlaag op zijn conto kan schrijven.

1. 33—28	18—23
2. 39—33	12—18
3. 35—30	7—12
4. 30—25	20—24
5. 44—39	(Zie D 38)

5.	17—21
6. 31—26	1—7
7. 26×17	12×21
8. 36—31	21—26
9. 31—27	7—12
10. 50—44	

D 38

St. na 5. 44—39

Niet sterk. Beter is 40—35. Door zwart's volgende zet wordt wit's korte vleugel alle kracht ontnomen.

10.	14—20!
11. 25×14	9×20
12. 37—31	26×37
13. 42×31	4—9

14. 41—36 10—14?

Hier moet 11—17 gespeeld worden. Wit krijgt nu gelegenheid het zwarte centrum aan te tasten en zwart naar de bordrand te drijven.

15. 34—29! 23×34

16. 40×29 2—7

17. 44—40 18—22?

Een zinloze ruil, daar 20—25 toch moet volgen. Na 2—7 zou 18—23 nog de voorkeur hebben verdiend.

18. 27×18 12×34

19. 40×29 20—25

20. 29×20 15×24

21. 39—34 24—30

22. 43—39 30—35

23. 47—42 7—12

24. 46—41 5—10

25. 41—37 12—18

26. 49—44 18—23

Wit heeft zeer slap gereageerd op zwart's fouten, met het gevolg dat deze zich goeddeels heeft kunnen herstellen. Van dit ogenblik af staat zwart zeker niet minder!

Een vrij belangrijke verzwakking was o.a. 21. 39—34. Sterker is eerst de lange vleugel opbouwen met 31—27, 47—42, 46—41—37. Waarom 39—34, 43—39 en 49—44 gespeeld?

Zwart's ontwikkeling naar 35 zou toch wel gekomen zijn.

27. 31—27 10—15

28. 44—40

Wit had het centrum aan zich zelf moeten houden. Nu plukt hij de wrange vruchten van zijn te automatisch opgebouwde stelling.

28. 35×44

29. 39×50 14—20

30. 27—22 11—17

31. 22×11 16×7

32. 50—44 20—24

33. 44—39

Zwart staat nu zeer goed. Het is werkelijk jammerlijk te zien, hoe hij zijn voordeel prijsgeeft en tenslotte weer als overwonnene in het zand moet bijten.

33. 9—14

34. 48—43 14—20

35. 28—22

Wit moet wel expansie zoeken voor zijn tot nu toe tot onbeweeglijkheid gedoemde centrum. Zwart had dit kunnen tegengaan door gewoon (8—12) te spelen en 14 op zijn plaats te laten. Hierna zien we niet hoe wit nog bevredigend spel zou moeten krijgen.

35. 8—12

36. 37—31 12—18?

Nog kon zwart gunstig voortzetten met (24—29) 33×24 (20×40) 45×34 (19—24!), waarna wit nog steeds niet uit de moeilijkheden is. Immers 39—33 wordt weerlegd met (24—29) 33×24 (13—19) 24×13 (3—8) 13×11 (6×30).

38—33 faalt om dezelfde reden, terwijl wit rekening moet houden met (24—29) 34—30 (25×34) 39×30 (15—20!) 30—24 of ? (23—28) +! Wit zou dus moeten kiezen tussen 32—28 of 32—27, de eerste eventueel voorafgegaan door 22—17. Doch ook hierna kan wit op niet veel meer dan remise rekenen, daar zwart vrij gemakkelijk een doorbraak aan wit's korte vleugel kan forceren door b.v. (23—29) en (24—30) na 32—27.

37. 33—28 18×27:

38. 31×22 7—11

39. 36—31 24—30?

Sterker is (24—29) dwingende tot: 45—40 (3—8!) dreigt (19—24). Dus: 40—35* (29×40) 35×44 (23—29) en zwart staat zeer bevredigend.

40. 31—27 20—24

41. 38—33 3—8

42. 27—21 11—16

43. 21—17 30—35

44. 34—30 25×34

45. 39×30 35—40

Zwart kan de moeilijkheden niet meer aan. Hier had hij nog een poging, zij het een zwakke, kunnen wagen om de remise te bereiken door:

(15—20) 30—25 of? (35—40!) 25×14 of? (19×10) 28×30 (40—44)

45—40 (44×24) en hoewel ook nu zwart een zeer twijfelachtige toekomst tegemoet gaat, is dit nog altijd beter dan de tekstzet:

46. 45×34	24×35
47. $33—29$	$19—24$
48. 29×9	$24—30$
49. 34×25	$35—40$

50. $43—39$ $40—45$

51. $42—37$

en zwart geeft op. Er is inderdaad niets meer te hopen.

Een partij met wisselende kansen, door beiden zeker niet „vlekkeloos” gespeeld!

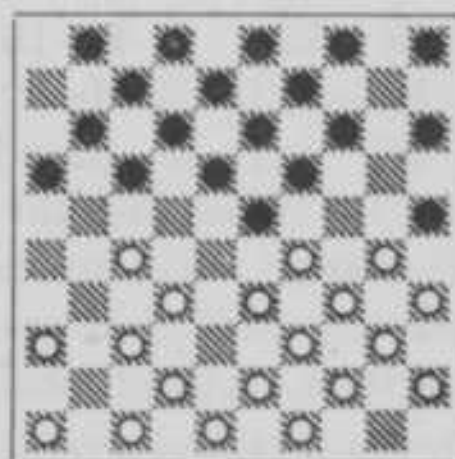
Partij nr 20: O. Verpoest—H. Chiland.

Karakteristiek:

Opening: Stahlberg-variant in de Roozenburg-opening.

1. $33—29$	$19—23$
2. $35—30$	$20—25$
3. $40—35$	$14—19$
4. $44—40$	$10—14$
5. $50—44$	$17—22$
6. $31—27$	22×31
7. 36×27	$11—17$
8. $38—33$	$6—11$
9. $41—36?$	(Zie D 39)

D 39

St. na 9. $41—36?$

Een van de weinige partijen, waarin het R.-systeem door beide spelers in uiterste consequentie is aanvaard. Het is niet mogelijk in het bestek van dit boek de mogelijkheden te analyseren. Daarvoor zou alleen al een geheel boekwerk nodig zijn. We moeten volstaan met de opmerking, dat zwart een van de kansrijkste verdedigingen koos, die na een fout van wit tot voordeel had moeten leiden. Ook zwart wist de juiste weg niet in deze doolhof en moest tenslotte zwichten onder de druk, die van het centrum uit op zijn eigen centrumvoorpost werd uitgeoefend en welke tenslotte resulteerde in een overmachtige centrumaanval, die het zwarte spel tot totale destructie bracht. Zoals wij in ons hierna verschijnend standaardwerk nog nader zullen aantonen, speelt in dit spelgenre de zetverwisseling, evenals in de klassieke partij, een belangrijke rol, waardoor het aantal mogelijkheden zeer sterk stijgt.

Wit's laatste zet is een theoretische fout. Hier moet eerst $30—24$ om de Stahlberg-dreiging, die nu het witte spel gaat drukken, effectief tegen te gaan.

9. $1—6?$

Dit tempoverlies doet wit's vorige foutzet te niet. Direct ($14—20$) is hier noodzakelijk. Speelt wit dan $30—24$ (19×30) 35×24 , dan volgt ($9—14!$), hetgeen wit praktisch slechts een zet laat. — Immers:

Indien $42—38?$ ($14—19!$) $40—35$ of ? (19×30) 35×24 ($25—30$!)

34×14 (23×34) 39×30 ($13—19$) 24×22 (17×50). Door $32—28$ kan wit de dam afnemen, doch schijf 14 blijft in verloren positie.

Indien $40—35?$ ($16—21$) 27×16 ($25—30$) 34×25 (23×34) 39×30 (20×27) + 1

Indien $33—28$ ($14—19$) $40—35$ (19×30) 35×24 ($3—9$) 28×19 ($18—22$) 27×18 (12×14) en schijf 24 staat in verloren positie. De enige zet na ($9—14$) is dus $43—38$, omdat ook $27—22$ materiaal kost. In de partij IJ. de Jong—M. R. C. Stahlberg volg-

de nu: (14—19) 40—35* (19×30) 35×24 (17—21), waarna te eniger tijd wit 33—28 moest spelen en andermaal 24 niet meer te redden is.

Hoe belangrijk het is 1—6 achterwege te laten, blijkt uit het verloop van de partij:

10. 30—24	19×30
11. 35×24	14—20
12. 42—38	17—21

Belangrijk is nu, dat (9—14) niet meer kan volgen wegens 27—22! Het principiële gevolg van 9. 1—6.

13. 48—42	4—10?

Opnieuw een belangrijke fout. Juist is hier 21—26 met de damdreiging 26—31 en 13—19 hetgeen tot 36—31 of 33—28 dwingt, waarna zwart in ieder geval nog zeer goed spel heeft. Na de tekstzet, klaarblijkelijk gespeeld om na het komende 33—28 krachtig druk uit te oefenen op 24, heeft wit juist genoeg middelen tot zijn beschikking om een krachtige centrumaanval in te leiden.

14. 46—41	11—17
15. 36—31	21—26
16. 33—28	17—21
17. 28×19	18—22
18. 27×18	12×14
19. 32—28	14—19
20. 40—35	19×30
21. 35×24	9—14
22. 45—40	14—19
23. 40—35	19×30
24. 35×24	10—14
25. 44—40	14—19
26. 40—35	19×30
27. 35×24	5—10
28. 28—23!	

Eerst nu kan wit van een noodzakelijk geworden „adempauze” gebruik-

maken om de aanval op schijf 24 definitief te stoppen. Nu zal zwart eerst veld 23 moeten vrijmaken ten einde zijn aanval te vervolgen. Wit weet echter dit te voorkomen en zet zijn aanval krachtig door.

28.	7—12
29. 31—27	21×32
30. 37×28	10—14
31. 38—32	16—21
32. 42—37	21—27
33. 32×21	26×17
34. 37—32	6—11
35. 41—37	11—16
36. 43—38	17—21
37. 23—19	

Wat aldoor in de lucht hing! Wit acht het gunstige moment aangebroken om zijn terreinvoordeel te realiseren. Het is een vreemde gewaarwording op zichzelf te zien hoe uit een geforceerd aandoende stand als deze een niet alleen architectonisch alleszins bevredigende, doch ook strategisch zeer gunstige stelling voor wit geboren wordt!

37.	14×23
38. 29×7	20×40
39. 7—1	40—45
40. 49—44	13—19
41. 44—40	45×43
42. 38×49	19—24
43. 28—23	2—7?

De positie was reeds reddeloos. Dit gezichtsbedrog verhaast alleen het einde!

44. 1×26	8—12

en zwart gaf meteen op!

Een buitengewoon fraaie partij. De tweede van Verpoest in neo-romantische stijl. Gedurfd en toch strategisch gefundeerd, onder het motto gespeeld: „Alles of niets.”

TE DEN HAAG

Van de hoofdstad naar de hofstad.

Van de Amsterdamse dierentuin naar de Dierentuin in onze residentie. De naam vindt alleen nog maar rechtvaardiging in de aanwezigheid van 2 beertjes, achter (in) de tuin...

De oud-wereldkampioen, B. Springer, verrichtte, nadat de volksliederen van de 4 deelnemende landen gespeeld waren, de openingsceremonie, door voor Verpoest de eerste zet te doen.

Tenslotte zij nog gememoreerd, dat de speelzaal dezelfde was als de voor het wereld-schaakkampioenschap gebruikte. Op hetzelfde podium, waar de verrichtingen van onze landgenoot Dr Euwe sportminnend Nederland teleurstelden, deed Roozenburg diezelfde harten sneller kloppen door zijn voorsprong te vergroten. Zou dan werkelijk, eindelijk, na 20 jaren, aan het Franse sprookje een einde komen?

17 November 1948.

DE VIJFDE RONDE

Chiland	2—0	Post	Pérot	0—2	Laros
Verpoest	0—2	Roozenburg	Rostan	0—2	Keller
Ghestem	0—2	V. d. Staay	Vrij Demesmaecker		

Ghestem heeft op de klok verloren! Althans, zo scheen het. Begrijpelijkerwijze veroorzaakte dat enige consternatie. Vooral, toen de wereldkampioen meende zich op luidruchtige toon te moeten verzetten tegen de reglementair enig juiste beslissing. Tenslotte schikte hij zich in het rechtvaardige onvermijdelijke. Jammer was het voor de brillant spelende V. d. Staay, dat hij op deze wijze de kroon op zijn werk ontving. De wereldkampioen in zulke grote moeilijkheden brengen, dat hij het voorgeschreven aantal zetten niet binnen de bepaalde tijds-limiet kan volbrengen, verdient evenwel dezelfde beloning!

Alle andere partijen hadden een kalmer verloop. Uit de resultaten zou men dat niet concluderen. Wederom 5 winstpartijen.

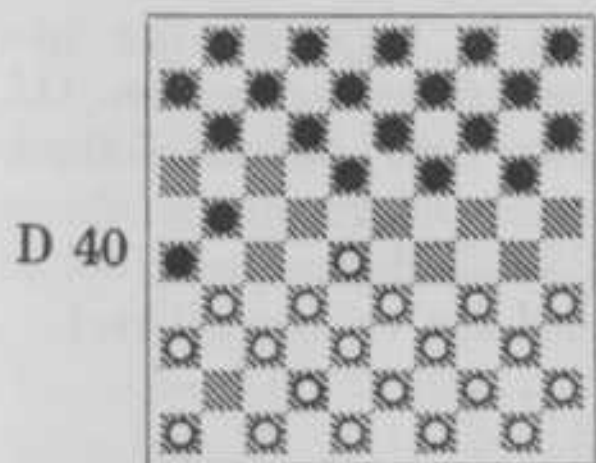
Partij nr 21: H. Chiland—G. Post.

Karakteristiek:

Opening: Oud-Franse verdediging van de Modern-Franse opening.

1.	32—28	17—21	3.	41—37	16—21
2.	37—32	21—26		(Zie D 40)	

Door wits verdedigende houding, reeds vanaf de opening, gelukte het zwart reeds vrij spoedig, een sterke flankaanval met een voorpost op 27 op te bouwen. Op de 19e zet (Zie 19. 3—8?) kiest zwart een voortzetting, die wit de kans geeft, de aanvalsstelling geheel in toom te houden, en zelf aanvaller te worden. Toen hij dit verzuimde bleven de stellingen volkomen gelijkwaardig en kon wit slechts winnen omdat zwart, teleurgesteld over zijn afgeslagen aanval, een foutief offer bracht, in de mening dat dit hem winstkansen zou verschaffen.

St. na 3. 16—21.

Zwart's laatste zet wordt nooit meer toegepast, omdat na deze zet wit met 31—27 (11—16) 27—22 (18×27) 28—23 (19×28) 33×31 alle openingsmoeilijkheden kan omzeilen en een zeer rustig middenspel kan inleiden. Wit wil dit blijkbaar evenmin en speelt:

4.	34—30	11—16
----	-------	-------

5. 30—25

Ook nu kan een snelle ontwikkeling niet meer belet worden, daar zwart weldra (19—23) speelt.

5.	7—11
6. 40—34	19—23
7. 28×19	14×23
8. 25×14	10×19
9. 44—40	5—10
10. 50—44	10—14
11. 35—30	12—17
12. 40—35	17—22
13. 44—40	8—12
14. 30—25	21—27
15. 32×21	26×17

Agressiever en ook beter is hier direct 16×27, hetgeen de witte lange vleugel voor moeilijke problemen stelt. Wit speelt zeer defensief en hoewel zwart ook nu in de aanval blijft, laat hij wit nog te veel speelvrijheid. De Fransen houden echter veel van overzichtelijke stellingen met veel bewegingsvrijheid.

16. 34—30	1—7
17. 30—24	19×30
18. 25×34	16—21
19. 31—26	3—8?

Later zal blijken waarom dit zwak is. Hier moest 14—19 en 9—14 geschieden om de beslissing over de kroonschijf uit te stellen, totdat duidelijker was, waarheen deze schijf gebracht moest worden.

20. 35—30	21—27
21. 37—31	14—20

Nu stond zwart voor de keus tussen 13—19 en de tekstzet. O.i. deed zwart de minst gelukkige keus. Hier blijkt terecht dat 19. 3—8 zwak was. Na 13—19 moet zwart ernstig rekening houden met de omsingeling door 33—29, waarvoor zwart geen angst behoeft te koesteren, wanneer de kroonschijf nog aanwezig is, omdat dan altijd de tegenactie met 14—20 kan voorbereid worden.

22. 30—25	9—14
23. 34—29	23×34
24. 40×29	13—19

25. 45—40	19—23
26. 40—35	23×34
27. 39×30	18—23
28. 33—29	23×34
29. 30×39	

Zeer kundig heeft wit gebruik gemaakt van zwart's zwakke voortzettingen op de 19e en 21e zet en hem een oneconomisch blokje op 14, 15 en 20 bezorgd. In de poging om dit te vermijden, ging bovendien zwart's centrumkracht verloren.

29.	8—13
30. 46—41	13—18
31. 41—37	18—23
32. 37—32	

Wit gaat het gehele aanvalsblok ondermijnen.

32.	11—16
33. 32×21	16×27
34. 42—37	7—11
35. 37—32	11—16
36. 32×21	16×27
37. 47—42	14—19

Zwart kan tenminste deze vleugel wat mobieler maken.

38. 25×14	19×10
39. 42—37	6—11
40. 37—32	11—16
41. 32×21	16×27
42. 35—30	

Sterker is hier 39—33 met dezelfde dreiging als in de partij Keller-v. d. Staay uit de 2e Ronde. Zwart zal dan zeer nauwkeurig moeten afspelen om zich te redden. Wit doet niets dan correct verdedigen.

42.	10—14
43. 38—32	27×38
44. 43×32	

Na deze zet is logischerwijze niet meer dan remise te verwachten. O.i. was er voor deze afbraakmethode nog geen reden en verdiende alsnog 39—33 of 38—33 de voorkeur, ook al wordt het spel dan veel moeilijker!

44.	15—20
45. 31—27	22×31
46. 26×37	

Waarom terug? 36×27 is wel zo goed!

46.	14—19
47. 37—31	20—24
48. 30—25	4—9
49. 39—33	2—7
50. 49—44	7—11
51. 44—40	9—14
52. 33—28	12—18
53. 31—27	24—29
54. 40—35	11—16
55. 35—30	16—21??

Het is wit gelukt! Zwart verliest zijn geduld en daarmee de voorzichtigheid uit het oog en doet een totaal misplaatste poging tot winst, die gelijk staat aan een blunder. Juist ware (18

—22) 27×18 (23×12) met vlotte remise.

56. 27×16

Zwart ziet eerst thans, dat 18—22 faalt op 32—27 en speelt in arren moede:

56.	14—20
57. 25×14	19×10
58. 28×19	29—33
59. 48—43	17—21
60. 26×17	33—38
61. 27—21	38×16
62. 30—24.	

Waarna zwart van verdere „winstpogingen” afzag en de partij verloren gaf. Een zielig einde van een toch wel interessante partij.

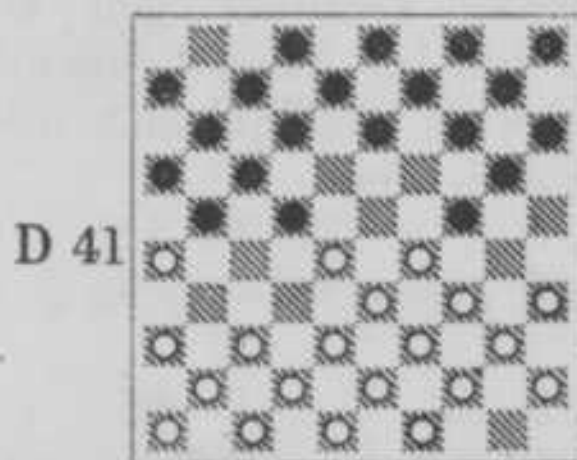
Partij nr 22: O. Verpoest—P. Roozenburg.

Karakteristiek:

Opening: Roozenburg-verdediging tegen de Flankopening:

1. 34—29	16—21	5. 31—26	19—24
2. 40—34	11—16	6. 32—28	18—22
3. 45—40	7—11	(Zie D 41)	
4. 50—45	1—7		

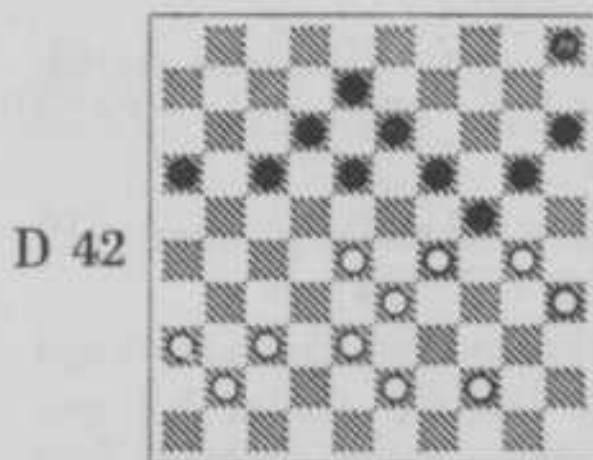
Een weinig gespeelde opening, die theoretisch nog niet vastligt. Na een kortstondig gevecht in het R.-systeem formeerde zwart een halve hekstelling, die gehandhaafd bleef tot de 39e zet. De zwarte stelling was toen tot rijpheid gebracht, om een verzwakt wit centrum van de flanken uit aan te tasten. De moeilijkheden, waarvoor wit geplaatst werd, groeien hem in korte tijd, mede onder invloed van tijdnood, boven het hoofd. In een vuurgevecht met lichte combinaties werd de witte stelling uiteengerukt en moest wit capituleren. Zowel opening als middenspel zijn uiterst belangrijk voor de theorie.

St. na 6. 18—22.

7. 37—31.

Wit heeft de beschikking over een zeer interessante en nog onbekende voortzetting: 7. 28—23!?, waarna zwart met (13—18) een uiterst moeilijk spelgenre kan inleiden.

St. na 39. 42—38

Wie beter staat, moet nog onderzocht worden. I.p.v. (13—18) kan zwart natuurlijk niet: (20—25) 29×20 (15×24) wegens 23—19 en 34—30, doch evenmin (21—27) wegens het zeer fraaie offer 23—19 (14×23)

29×18 (12×23) 37—32!! en zwart verliest een schijf! Wit voelde zich blijkbaar niet opgewassen tegen de gevolgen van 28—23, vandaar zijn tekstzet, die kans geeft het spel overzichtelijk te houden.

7.	14—19
8. 41—37	20—25
9. 29×20	25×14
10. 37—32	21—27
11. 32×21	16×27
12. 34—29	

Plaatst zwart voor een moeilijke keus: Wit dreigt met 38—32 de R-formatie te verbreken. Zwart zou deze kunnen handhaven met (19—24) 29×20 (15×24) of 14×25, doch krijgt dan de centrumdoorstoot 28—23 tegen te spelen, die hier wel kansen biedt. Zwart laat uit deze overwegingen verbreking van het R-systeem toe.

12.	14—20
13. 38—32	27×38
14. 43×32	13—18
15. 42—38	9—13
16. 47—42	4—9
17. 31—27	22×31
18. 26×37	

De openingsschermutselingen zijn voorbij en zwart heeft hieruit het tactische voordeel verkregen te bepalen, welk genre middenspel zal volgen. Er staan 3 wegen open:

1°. Het flankspeltype met (17—22) 28×17 (11×22).

2°. Een half open klassieke partij, door middel van (20—24) 29×20 (15×24).

3°. Een halve hekstelling door (19—23) 28×19 (13×24).

Uit overwegingen van tactische aard kiest hij het laatste, omdat hij een genre zoekt, dat wit vermoedelijk niet „ligt”.

18.	19—23
19. 28×19	13×24
20. 46—41	9—13
21. 49—43	17—21
22. 40—34	21—26
23. 34—30	3—9

24. 30×19	13×24
25. 45—40	9—13
26. 40—34	11—17
27. 34—30	7—11
28. 30×19	13×24
29. 32—28	17—22
30. 28×17	11×22
31. 37—32	22—27
32. 32×21	26×17
33. 39—34	

Van de 20e zet af is het de gebruikelijke beiderzijdse uitputtingsactie: Zwart tracht wit het centrum te onthouden en wit poogt het zwarte centrum te verzwakken door de voortdurende aanval 34—30 en daardoor een verbreking van de halve hekstelling te bewerkstelligen.

Met de tekstzet schept wit de eerste voorwaarde voor zijn latere moeilijkheden. Voorzichtiger ware hier 41—37 geweest.

33.	10—14
34. 38—32	14—19
35. 42—37	

Wit moet maatregelen treffen tegen de dreigende kettingstelling: Het eerste gevolg van wit's 33e zet!

35.	8—13
36. 34—30	

Waarschijnlijk gespeeld om (20—25) noodzakelijk te maken. Echter kan zwart met allerlei kleine dreigingen de zet 30—25 beletten en dwingt zodoende nieuwe verzwakkingen af. Meer in de lijn lag 32—28, hoewel ook daarna wit's moeilijkheden niet te onderschatten zijn.

36.	6—11!
----------	-------

Belet 30—25 wegens (2—8) en 5—10) + 1.

37. 32—28	2—8!
-----------	------

handhaaft op 30—25 dezelfde combinatie!

38. 48—42	11—16
39. 42—38	
(Zie D 42)	

Eerst nu wordt 30—25 een dreiging voor zwart en krijgt wit zijn zin: De halve hekstelling wordt verbroken en

maakt plaats voor een half-open klas- sieke stelling, waarbij wit echter thans sterk het nadeel van het onbe- zette veld 27 gaat voelen. Hierdoor krijgt zwart gelegenheid het witte centrum in de tang te nemen:

39.	20—25
40. 29×20	15×24
41. 44—39	25×34
42. 39×30	16—21

Het begin van een omsingelingsbewe- ging, waaruit wit niet meer kan ont- snappen. De halve hekstelling heeft zijn taak verricht. Er zijn zwakten in de witte stelling geslopen, waarvan zwart nu profijt kan trekken.

43. 43—39

Op 37—32 volgt 18—22 (41—37 of ?) (21—26!) en tegen (24—29) is geen parade.

De moeilijkheid voor wit is, dat hij rekening moet houden met *latente* dreigingen, geen neutrale zetten heeft om af te wachten en elk ogenblik een principiële zet moet doen. De schijf 43 had beter op zijn plaats kunnen blijven, doch wit moet ook rekening houden met 18—23 i.p.v. 18—22 op een gunstig ogenblik.

43.	5—10
44. 36—31	18—22
45. 39—34*	13—18
46. 38—32	

De keus was wel heel moeilijk. Wit ziet, dat hij iets tegen 18—23 moet doen. 34—29 kan niet wegens 21—27. Met de tekst zet meende hij 33—29 voor te bereiden.

Op 37—32 volgt ook (18—23) met directe winst.

Op 41—36 (18—23) +.

Op 31—26 (21—27) 34—29 of? (10—15) en wit heeft geen zet meer.

Juist doordat 33—29 na zwart's vol- gende zet niet kan, gaat de witte stel- ling een snelle vernietiging tegemoet.

46. 18—23

Belet 33—29 (24×33) 28×39 (19—24) +.

Bovendien dreigt (21—27) 32×21 (23×32) enz. met winst.

Op 31—26 (22—27) 28—22 of? (27×40) 22×11 (12—17) 11×22 (40—44) 26×17 (44—50) +

47. 32—27 21×32

De witte stelling is niet meer te red- den. Binnen enkele zetten volgt nood- gedwongen capitulatie.

48. 41—36 32×41

49. 36×47 23×32

50. 34—29 10—15

51. 29×20 15×24

52. 33—29 24×33

En wit gaf op.

Partij nr 23: P. Ghestem—D. v. d. Staay.

Karakteristiek:

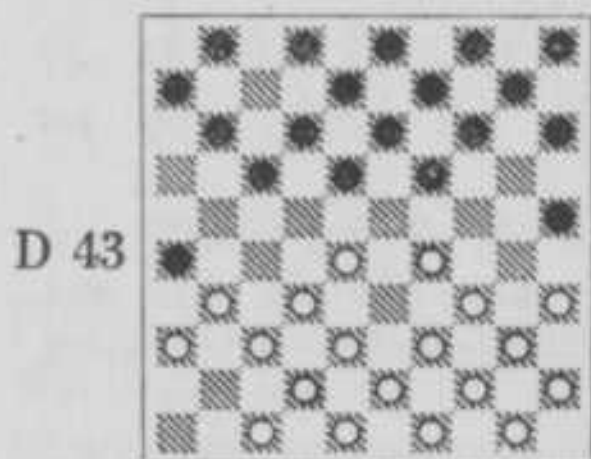
Opening: Vos-variant in de Chefneux-opening.

1. 32—28	18—23	5. 37—32	16—21
2. 33—29	23×32	6. 46—41	21—26
3. 37×28	20—25	7. 41—37	7—12
4. 41—37	12—18	(Zie D 43)	

De Vos-opstelling van zwart benutte wit om een flankaanval over veld 24 in te leiden. Van der Staay antwoordde zeer origineel en bracht de wereldkampioen reeds vroeg in de opening in grote moeilijkheden. Bij de 21e zet consolideerde zwart zijn openingsvoordeel en bracht tevens de witte aanval volkomen tot stil- stand. Het staat te bezien, of zwart nog sterker had kunnen spelen. Genoeg zij hier een woord van oprechte bewondering voor de wijze, waarop Van der Staay zich tegen de Wereldkampioen te weer stelde. In het middenspel zien we een krampachtig pogen van wit, zich bewegingsvrijheid aan de lange vleugel te

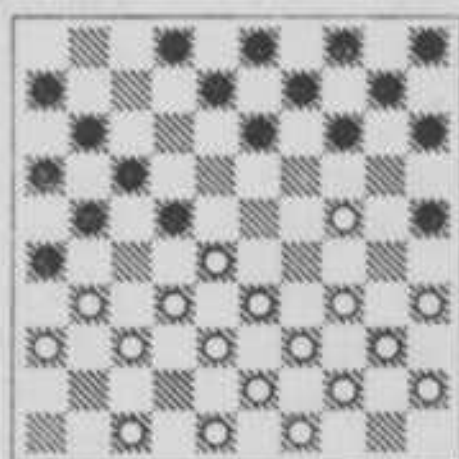
verschaffen en als hij hierin eindelijk geslaagd schijnt, tast zwart met enkele krachtige zetten andermaal de witte positie, thans nog slechts uit zes schijven bestaande, aan en plaatst wit voor zulke moeilijkheden, dat deze alleen analytisch op te lossen waren. Wij betreuren het werkelijk, dat de Wereldkampioen op de klok verloor, omdat Van der Staay hierdoor de gelegenheid ontnomen werd de kroon met eigen handen op zijn werk te zetten.

Naar ons gevoelen is de overwinning op deze wijze echter niet minder verdiend.

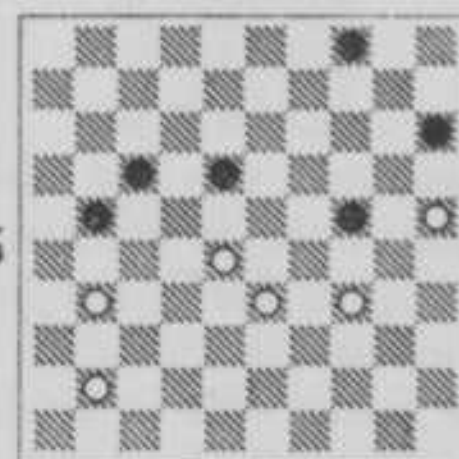
D 43

St. na 7. 7—12

D 44

St. na 14. 18—22!

D 45

St. na 49. 12—18

8. 29—24

Deze openingsspeelwijze kent reeds vele toepassingen. Desondanks is het nog niet tot een helder inzicht gekomen van de waarde ervan. Naar onze smaak is de Vos-variant aantrekkelijker dan de geijkte voortzetting (19—24) bij de 3e zet.

Zoals in deze partij kan er een flankensysteem ingeleid worden, waarvan nog weinig definitiefs te zeggen valt. Wij menen, dat wit de inleiding hiertoe beter op de 5e zet (dus 29—24 i.p.v. 37—32) had kunnen doen. Dan had wit volkomen vrijheid van handelen op zijn lange vleugel behouden. Nu, het verloop bewijst dit, gaat wit laboreren aan een starre lange vleugel, veroorzaakt door de aanwezigheid van schijf 31. Men lette er scherp op, hoe de invloed van deze schijf zijn stempel drukt op de gehele partij.

8.	19×30
9. 35×24	1—7
10. 38—33	17—21
11. 42—38	11—16
12. 40—35	7—11
13. 44—40	12—17
14. 50—44	18—22!

(Zie D 44)

Wanneer men nauwkeurig de 9e—14e zet van wit overweegt kan men

niet zeggen, dat er bepaald zwakke bij zijn, maar het resultaat ziet men: Wit heeft op zwart's lange vleugel een grote troepenmacht samengetrokken, zonder deze vleugel beperkingen te kunnen opleggen. Zwart's concentratie daarentegen op wit's lange vleugel belemmert in ernstige mate de vrije ontplooiing van diens strijdkrachten.

15. 34—30	25×34
16. 40×29	14—20

Zwart heeft zijn meest „laconieke gezicht” getrokken. Hij bekommert zich in het geheel niet om de witte stoomwals die over het middenbord rolt.

17. 44—40	10—14
-----------	-------

Het laat zich niet analytisch aantonen dat (20—25) hier sterker is. Vele spelgangen, die hierna ontstaan, hebben ons bij onderzoek geleerd dat wit hierna uiterst lastig en weinig hoopvol spel heeft. De klok gaat echter ook een woordje meespreken en alleen hierom al is de tekstzet volkomen verantwoord want zwart houdt de stellingen overzichtelijker zonder zijn voordeel prijs te geven.

18. 35—30	20—25
19. 29—23	25×34
20. 40×29	8—12
21. 39—34	

Nu eerst blijkt, dat zwart zijn korte

vleugel met een zeer scherp inzicht opgebouwd heeft. Een ruil is voldoende om zwart van verdediger aanvaller te maken.

21.	12—18
22. 23×12	17×8
23. 28×17	11×22
24. 43—39	

Er dreigde (21—27) en (13—18) terwijl 32—28 verhinderd was wegens (14—19). Zwart krijgt hierdoor gelegenheid zijn korte vleugel verder gunstig op te lossen.

24.	21—27
25. 32×21	16×27
26. 48—43	13—18
27. 38—32	27×38
28. 43×32	

Met alle kracht gaat wit nu proberen het oneconomische driehoekje 31, 36, 37 los te werken opdat het actief aan de strijd om de beheersing van het middenbord kan deel nemen.

28.	8—13
29. 45—40	

Wit staat toch wel moeilijk. Hij zou zo graag 32—28 spelen doch ziet dit falen op (14—20) 28×17 (18—23) 29×18 (20×40) 45×34 (13×11) + 1.

Hij treft daarom voorbereidingen 32—28 toch mogelijk te maken.

29.	2—7
30. 32—28	7—11
31. 28×17	11×22

Nog heeft wit niet zijn gewenste vrijheid aan de lange vleugel verkregen. Thans wordt een hernieuwde aanslag voorbereid om de hinderlijke schijf 22 te verwijderen.

32. 47—42	6—11
33. 42—38	11—16
34. 38—32	5—10
35. 49—44	14—19
36. 32—28	19×30
37. 34×25	10—14
38. 28×17	18—23
39. 29×18	13×11

Eindelijk heeft wit zich dan toch los kunnen maken. Wij zijn, ondanks dit

resultaat van wit, toch van mening, dat zwart moreel als overwinnaar uit de strijd getreden is. De gehele partij is het een krampachtig worstelen van wit geweest, dat weinig uitstaande heeft met het begrip „aanval”. Trouwens dit blijkt ook wel! Intussen zijn 24 schijven uit de strijd verdwenen!

40. 33—28	16—21
41. 39—33	9—13
42. 44—39	3—8
43. 40—34	14—19
44. 37—32	26×37

Eindelijk! Maar met wat voor resultaat? Wit heeft niets te hopen.

45. 32×41	19—23!
46. 28×19	13×24
47. 36—31	

Om 21—27 tegen te gaan. Wit vervalt in deze partij van de ene narigheid in de andere. Er zijn nog maar 6 zwarte schijven die het hem lastig maken. Maar hoe doen zij dit! Het brengt de Fransman tot radeloosheid en nijpend tijdgebrek!

47.	11—17
48. 33—28	8—12
49. 39—33	12—18

(Zie D 45)

En op dit ogenblik sneuvelde wit wegens tijdsoverschrijding. Evenwel was zijn stelling toch verloren, gezien de navolgende mogelijkheden:

41—36 (A, B, C) (24—30) 31—26 (30×39) 33×44 (4—9) 44—39
Indien 44—40 (18—22) enz +

(9—14) en wit verliest, want:
op 36—31 volgt (14—19) 39—34 of —33 (18—22) +

op 39—33: (14—19) 33—29 (19—24) 29×20 (15×24) 36—31 (18—22) 28—23 (21—27) 23—18 (27×36) 18×27 (36—41) 27—21 (17—22) 21—16 (41—46) 16—11 (46—23) +

op 39—34 (18—22) 28—23 (21—27) 34—29 (27—32) +

A. 41—37 (24—30) 37—32 (30×39) 33×44 (18—22) 28—23 (22—28) met overmachtswinst zowel na

23—18—13, als 23—19—14, als 25—20—14, terwijl op 31—27 (28×37) 27×16 (37—41) 23—18 (41—47) wint.

B. 31—26 (21—27) + want:
op 41—36 (4—9) 34—29 (9—13) 29×20 (15×24).
op 41—36 (4—9) 25—20 (24—30)

34×25 (15×24) 25—20 (24×15) 33—29 (9—14) 29—24 (18—22) + op 34—29 (4—9) 29×20 (15×24) + als boven

op 25—20 (24—30) 34×25 (15×24) + als boven.

C. 34—29 of 25—20 verliezen direct door 21—26.

Partij nr 24: P. Pérot—R. C. Keller.

Karakteristiek:

Opening: Springer-variant in de Modern-Franse opening; hoofdvariant.

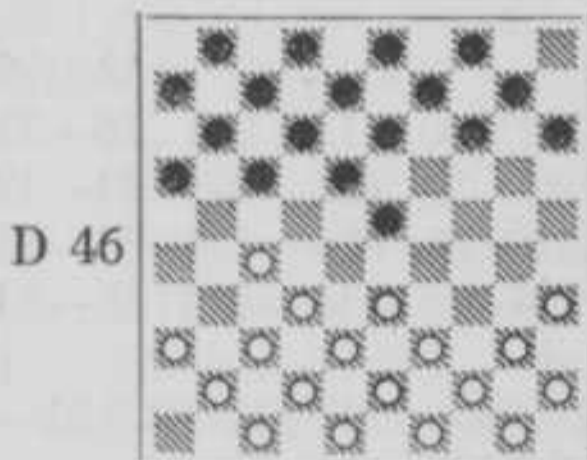
1. 32—28	20—25	5. 31—27	20—24
2. 37—32	15—20	6. 34—29	19—23
3. 41—37	10—15	7. 28×30	25×23
4. 46—41	5—10		(Zie D 46)

Deze variant staat als minder gunstig voor wit bekend. In plaats van 4. 46—41 wordt hier veelal 34—29 gespeeld, waarna een soort Vos-systeem ontstaat. Echter vooral wit's 6e zet moet worden afgekeurd, daar wit hiermede de zwarte randschijf gunstig oplost, en bovendien een moeilijk te hanteren lange vleugel krijgt.

Om deze vrij te krijgen speelt wit hierna naar de rand en er ontstaat een randschijf genre, dat door de Fransen met voorliefde wordt gespeeld. Ook hier echter kon wit nadeel niet vermijden, al hield hij zich zeer goed staande. Het is interessant de verschillende partijen, in dit randspelsysteem gespeeld, te vergelijken. In den regel konden de Fransen het tegen de Hollanders in dit systeem niet verder brengen dan verlies of een benauwde remise. Men vergelijkte vooral de verschillende systemen die de Hollanders tegen deze o.i., weinig kansgevende strategie toepasten o.a. nr 26: Laros—Chiland, nr 29: Pérot—Roozenburg, nr. 30: Van der Staay—Demesmaecker, nr. 31: Roozenburg—Post, nr. 43: Keller—Chiland.

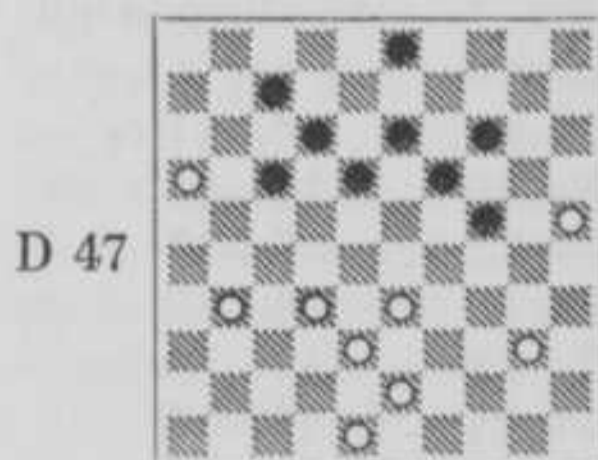
Het beste resultaat werd nog bereikt in de partijen Chiland—Verpoest, nr 75, waarin zwart nadeel kreeg en Roozenburg—Pérot, waarin wit het niet verder kon brengen dan remise.

Ook in deze partij liggen de kansen duidelijk bij zwart, hoewel deze o.i. te weinig doortast in dit systeem, waardoor op de 42e zet een nog onduidelijke stelling ontstond (Zie D47).

St. na 7. 25×23

8. 39—34 17—21
9. 44—39 21—26

St. na 42. 9—13

10. 50—44 11—17
11. 27—21 16×27

12. 32×21	13—19
13. 21—16	8—13
14. 37—32	17—22
15. 41—37	15—20
16. 34—29	23×34
17. 39×30	22—28
18. 33×22	18×27
19. 32×21	26×17
20. 44—39	20—24
21. 38—33	12—18
22. 42—38	7—12
23. 30—25	1—7
24. 40—34	18—23
25. 49—44	10—15
26. 44—40	12—18
27. 36—31	7—12
28. 31—27	

Het is interessant het systeem dat Keller toepast: Het zuiver gescheiden houden van schijf 16 van de witte hoofdmacht en een sterk klassiek centrum opbouwen, te vergelijken met de methode van b.v. Van der Staay. De laatste is van mening, dat men, omdat de partij met de randschijf zal trachten van het centrum weg te blijven, de tegenpartij het moet zoeken in een massale centrumconcentratie, waarbij de randschijf veelal een beletsel is en met tempowinst dient te worden weggeruild. (Men zie: V. d. Staay—Demesmaecker nr 30) om een centrumdoorstoot te bewerkstelligen!

28. 17—22

Zwart moest rekening houden met 27—22, 25—20 en 34—30, hetgeen, voorafgegaan door 16—11, ook volgt op (2—7).

29. 37—31 22—28

Wel wat al te geduldig.

O.i. is hier 2—7 te prefereren.

Wij voelen daarom niet voor het openbreken der stellingen, zoals Keller hier doet.

30. 33×22 23—29

31. 34×23 19×17

32. 16—11! 17—21

Een handige manoeuvre van wit om zijn gedeplaceerde schijven op te lossen; (17—22) faalt op 40—34, 27—

21, 25—20 en 34—30, waarna zwart niet meer dan remise te hopen heeft.

33. 27×16 6×17

34. 47—42 14—19

35. 40—34 24—30

36. 35×24 19×30

37. 25—20 15×24

38. 34×25 13—19

39. 45—40 9—14

40. 39—33 2—7

41. 42—37 4—9

42. 37—32 9—13

(Zie D 47)

Zwart heeft o.i. niet de krachtigste methode gevolgd tegen dit zeer passieve spel. Reeds op de 29e zet kwam dit tot uitdrukking, toen Keller een treffen verreed door de twee om twee ruil. Zoals zwart hier speelt, behoudt wit te veel vrijheid en lijdt zijn opbouw op het middenbord geenszins onder de geïsoleerde voorpost.

43. 48—42 19—23

44. 33—28 13—19

45. 43—39 3—9

46. 31—27?

Wit overziet nu een geraffineerde dwangfinesse en verliest. Na 40—35 echter kunnen wij voor zwart niets reëls ontdekken b.v.:

A. (24—29?) 39—33 (29—34) 35—30 (34—40) 30—24 (19×30) 25×45 + 1.

B. (18—22) 39—33! a (12—18) Indien (9—13) 33—29 (23×34*) 31—26 (22×33) 38×18 (12×23) 35—30! +

31—26. Dreigt nu 26—21, zwart moet dus wel (7—11) 16×7 (17—21) 28×17 (21×1) 26—21! en wit staat best.

a. Niet zo goed is hier 39—34 (22×33), want 38×20 kan toch niet wegens (23—29) en op 38×18 krijgt zwart inderdaad sterk voordeel.

C. (23—29) 39—34 (29×40) 35×44 (24—29) 42—37! en met de beste wil van de wereld zijn er geen kansen meer voor zwart te vinden. Op (18—22) 16—11! en zwart heeft

zelfs sterke verlieskansen!
 Op (18—23) 31—27 (17—21) 27—
 22 (21—26) 22—18 (12—17 of?)
 44—39 (23×12) 28—22 enz. met
 gelijk spel.

Op (19—24) 44—40 en wit staat
 zeer goed.

Op (29—34) 44—39 (34×43) 38×
 49 (18—22) 28—23 (19×28) 32×
 23 (9—13) 49—43 en wit staat zeer
 goed, want op (13—18) volgt 23—
 19 en 25—20.

en op (13—19) volgt 25—20.

Er zijn nog andere mogelijkheden,
 docht in geen kan zwart iets bereiken.

46. 24—29!

Tegen de dreiging (29—33) heeft wit
 nu niets meer.

Op 39—33 volgt (29—34) 40×29
 (23×34) met winst in enkele zetten.

In de partij volgde

47. 39—34	17—22!
48. 28×8	18—22
49. 27×18	23×3
50. 34×23	19×48

Een zeer bekende finesse in deze klas-
 sieke stellingen, die hier schijfwinst
 brengt en weldra de partij wint.

51. 40—34	48×30
52. 25×34	3—8
53. 38—32	8—12
54. 34—29	14—20
55. 32—28	12—17

Wit gaf op.

Ook in deze partij heeft de randspel-
 strategie het dus niet ver gebracht.
 Alhoewel wit de partij had kunnen
 redden, kon hij zwart toch op geen
 enkel ogenblik bedreigen.

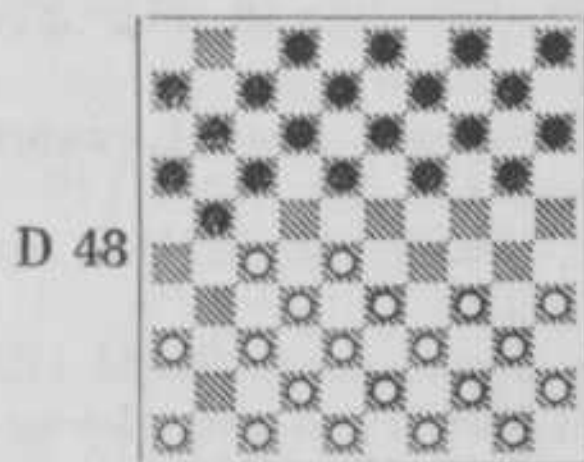
Partij nr 25: G. Rostan—H. Laros.

Karakteristiek:

Opening: Modern Frans; Geweigerde Roozenburg-verdediging.

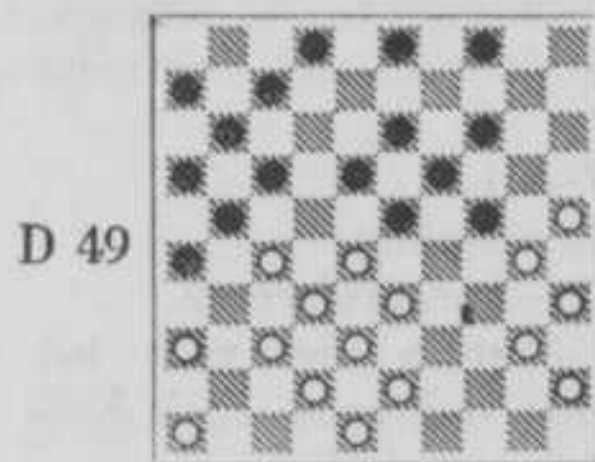
1. 32—28	17—21	4. 31—27
2. 37—32	11—17	(Zie D 48)
3. 41—37	6—11	

Wit weigerde de Roozenburg-verdediging tegen te spelen, waarna zwart het spel
 overbrengt naar het half-open klassieke genre met centrumbeheersing. Bij de
 19e zet begaat zwart de strategische fout het spel in de gesloten vorm te leiden.
 Hiervan had de Zwitser kunnen profiteren om voordeel te bereiken. Zoals in
 alle andere partijen van de Zwitser treedt ook hier gemis aan theoretische ken-
 nis aan de dag en in stede van voordeel verkreeg hij langzamerhand een na-
 delige stelling en verloor.

St. na 4. 41—37

4.	19—23
5. 28×19	14×23
6. 34—29	23×34
7. 39×30	20—25
8. 44—39	25×34

St. na 23. 12—17

9. 39×30	21—26
10. 50—44	1—6
11. 44—39	17—21
12. 49—44	10—14
13. 33—28	5—10

14. 38—33	13—19
15. 42—38	19—23
16. 28×19	14×23
17. 47—42	9—14
18. 30—25	8—13
19. 40—34	14—19?

Hier beslist foutief. Had zwart een gesloten klassieke partij willen spelen, dan had hij na 13. 33—28 zeker geen voorbereidingen tot 19—23 moeten treffen. Nu hij eenmaal dit genre heeft gekozen, moet hem duidelijk zijn, dat het overgaan tot de klassieke gesloten vorm consequenties met zich brengt, die zijn positie slecht kan verdragen. Van dit ogenblik af krijgt wit de leiding!

20. 33—28	10—14
21. 34—30	15—20
22. 39—33	20—24
23. 44—40	12—17

(Zie D 49)

Van de 20e zet af speelde zwart vrijwel gedwongen. Het is dan ook onbegrijpelijk dat wit hier zijn kans miste en de zwakke defensieve zet 40—34 speelde. De zwarte stelling was niet rijp voor een gesloten klassieke formatie op de 19e zet. Daarvoor had hij teveel zwakke puntjes. Nu hij dit toch accepteerde, had wit het heft in handen moeten nemen en moeten spelen (Zie D 49).

43—39! Dreigt sterk met 39—34—29! De enige voor zwart is daarom: (17—22) 28×17 (11×31) 36×27 en nu dreigt evengoed nog 39—34—29, hetgeen niet weerlegd kan worden door (7—12), daar dan volgt 27—22 en 32—28! gevolgd door 30—24 met doorslaande aanval tegen zwart's lange vleugel, terwijl wit niets te vrezen heeft aan zijn lange vleugel! Vrijwel gedwongen dus nu:

(23—29) waarna wit door 33—28 volkomen bevredigend spel behaalt. Zoals gewoonlijk schiet Rostan's techniek hier te kort!

24. 40—34?	7—12
25. 34—29	23×34

26. 30×39	18—23
27. 45—40	12—18
28. 40—34	2—8
29. 34—29	23×34
30. 39×30	18—23
31. 43—39	8—12
32. 39—34	12—18
33. 34—29	23×34
34. 30×39	

Een verschijnsel uit bijna alle partijen van de Zwitser is nu ook weer te constateren: Zijn stelling gaat lijden aan een zeer onevenwichtige schijvenverdeling!

34.	18—23
35. 46—41	

Hier gaf 27—22 nog betere kansen, alhoewel ook dan de witte stelling zeer moeilijk te hanteren is.

35.	3—8
36. 36—31	8—12
37. 41—36	4—10

Laat wit nog slechts een zet.

27—22 en 39—34 zijn uitgeschakeld

38. 28—22	17×28
39. 33×22	13—18

Sterker is hier o.i. (12—18) hetgeen de witte positie snel in hopeloze toestand brengt. Na de tekstzet krijgt wit weer even „lucht”.

40. 22×13	19×8
41. 38—33	14—19
42. 39—34	8—13
43. 34—30	10—14
44. 33—28	12—18
45. 42—38	11—17

Het gevolg van zwart's 39e zet:

Thans kan wit weer vrijer ademen.

46. 48—43?

Hier moest natuurlijk 27—22 geschieden, waarna b.v. kon volgen: (18×27) 31×11 (16×7) 36—31 (6—11) 31—27 (11—16) 48—43 (7—12) 43—39 en de positie is volkomen symmetrisch, zonder een enkele winstkans: na (12—18) 39—33 een bekende remisestelling, doch ook (12—17) 39—34 laat niets dan remise!

46.	17—22
----------	-------

47. 28×17 21×12
 48. 43—39 6—11
 49. 39—34

Wit speelt wel zeer zwak.

Wit's enige kans bestond nog in 39—33, waarna (23—29) tot niets leidt en dus: (24—29) 33×24 (23—28) 32×23 (18×20) en hoewel wit's positie ook dan precair blijft, heeft hij nog heel wat verdediging.

49. 23—28
 50. 32×23 18×40
 51. 35×44 24×35

52. 38—33 19—23
 53. 27—22 12—17
 54. 25—20 17×50
 55. 20×29 50—28
 56. 29—24 28×46
 57. 24—20 26×37
 58. 20—14 37—41
 59. 36×47 46×10

en wit gaf op.

Een door beiden wel zeer zwak gespeelde partij, waarin verscheidene kansen gemist werden.

18 November 1948.

ZESDE RONDE

Laros	1—1	Chiland	V. de Staay	2—0	Demesmaecker
Ghestem	2—0	Rostan	Pérot	0—2	Roozenburg
Verpoest	1—1	Keller	Vrij : Post		

Die arme Rostan. Die moet ongetwijfeld verzucht hebben: Had ik maar iets meer doorzicht gehad! Immers, remise tegen Ghestem was vrij gemakkelijk binnen zijn bereik geweest. Welk een morele steun zou dat betekend hebben voor de sympathieke Helvetiaan! Andermaal bleek, dat Ghestem verre van op dreef was: tot tweemaal toe een eenvoudige winst verzuimen en slechts moeizaam winnen van de on-rijpe Rostan is geen prestatie om ermede voor de dag te komen.

De Sinjoor bleek niet in het minst ontmoedigd door zijn nederlaag op de dag tevoren. Hij trad energiek op en lange tijd pakten donkere wolken zich samen boven Keller. Dat de jonge Belg tot verbluffende dingen in staat is, stond van die avond af voor vele Hagenaars vast!

Voor het overige zij naar de annotaties verwezen.

Den Haag werd vaarwel gezegd en de „karavaan” trok naar het Nederlandse dam-dorado, Zuid-Limburg.

Partij nr 26: H. Laros—H. Chiland.

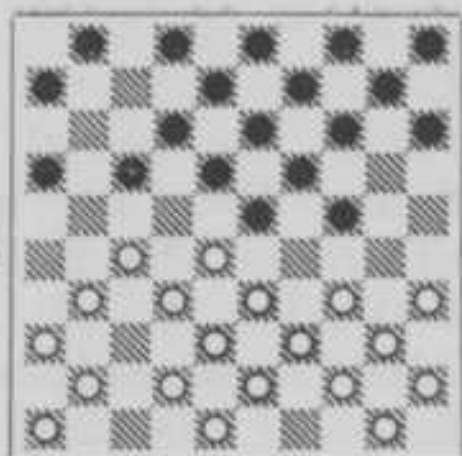
Karakteristiek:

Opening: Hollandse opening. Geweigerde variant De Jongh.

1. 33—28	18—23	6. 49—43	26×37
2. 39—33	12—18	7. 42×31	7—12
3. 31—27	17—21	8. 47—42	11—17
4. 37—31	20—24	(Zie D 50)	
5. 43—39	21—26		

Ook in deze partij gaat zwart geheel vrijwillig in de verdediging en bezigt daarbij opnieuw het geliefkoosde Franse Randspel. Wederom blijken in deze partij de praktische moeilijkheden, waarop men stuit bij het weerleggen van dit bij uitstek passieve systeem. Slechts langzaam vordert de witte aanval op zwart's korte vleugel en wanneer deze tenslotte doorslaat, is één minder sterke zet genoeg, om een overwinning in een remise te doen verkeren.

D 50

St. na 8. 11—17

9. 27—22

De geijkte variant-De Jongh loopt als volgt:

33—28 (18—23) 39—33 (12—18)
 31—27 (17—21) 37—31 (21—26)
 43—39 (26×37) 42×31 (7—12)
 47—42 (12—17) 41—37 (8—12)
 49—43 (2—8) 46—41 (1—7), waarna wit met 27—22 (18×27) 31×22 het Utrecht-systeem inleidt of met 31—26 de oude hoofdvariant van De Jongh kan spelen.

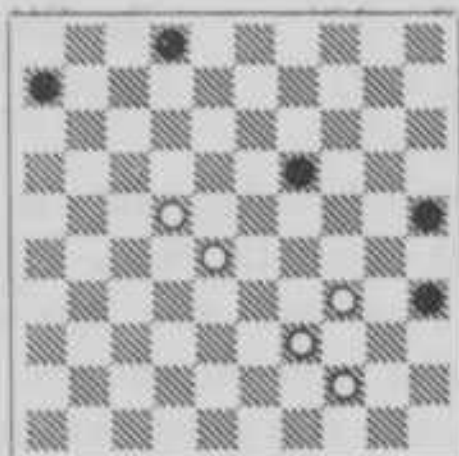
Men lette op de belangrijkheid der zetverwisseling: Door 4. 20—24 in de door zwart in deze partij gekozen variant, leidt 8. 12—17 tot geheel andere consequenties dan in de theoretische variant. Immers, speelt zwart hier 8. 12—17; dan kan wit, doordat 20—24 reeds gespeeld is, met 27—22 (18×27) 32×12, voorafgegaan door 34—29 (23×34) 40×20 (15×24) onder gunstige omstandigheden de half-gesloten Klassieke partij inleiden, daar dan de zwarte lange vleugel beperkingen opgelegd worden. Nu wordt wit min of meer tot een tempovariant gedwongen, die zwart wel moeilijk, doch geenszins slechter spel oplevert.

Daarom ware wellicht als 5e zet voor wit 34—30 of 34—29 gevolgd door 31—26 of als 6e zet 41—37 te prefereren geweest.

9.	18×27
10. 31×11	16×7
11. 41—37	14—20
12. 46—41	10—14?

De zet, die het verder verloop volkomen bepaalt. Zwart heeft aanmerkelijke tempowinst behaald en had wit

D 51

St. na 56. 13×2

moeten dwingen zelf de topzware lange vleugel te ontwikkelen door 34—29. Zwart moet juist het witte centrum aan banden leggen. Daartoe ware hier 12—18 aangewezen. Zoals zwart speelt komt wit's sterke centrum tot zijn recht.

13. 34—29	23×34
14. 40×29	20—25
15. 29×20	15×24
16. 36—31	5—10
17. 41—36	10—15
18. 32—27	12—18
19. 37—32	14—20
20. 44—40	7—12
21. 42—37	9—14
22. 27—21	24—30

We kunnen geen bewondering hebben voor zwart's speelwijze. Het is niet mogelijk aan te tonen, dat wit reeds beter staat, maar zwart's opvatting getuigt van volkomen passiviteit.

23. 35×24	20×29
24. 33×24	19×30
25. 40—35	14—19
26. 35×24	19×30
27. 39—33	30—35
28. 50—44	18—23

Waarom dit? Staan er niet genoeg stukken aan de rand? Wil men met dit speltype nog kans op succes hebben dan moet men tenminste het centrum intact laten. De opbouw 4—9—14—19, 15—20—24 en 18—23 verdient zeer stellig overweging.

29. 28×19	13×24
30. 43—39	4—9
31. 45—40	9—14
32. 40—34	24—30
33. 32—28	8—13

34. 37—32	2—8
35. 31—27	14—20
36. 33—29	

Goed, doch niet nodig, om de dreiging 35—40 tegen te gaan. Wit kan dit wel toelaten om dan 39—34 te spelen en een voorpostenspel in te leiden, eveneens met goede kansen!

36.	13—19
37. 38—33	20—24
38. 29×20	15×24
39. 36—31	8—13
40. 48—42	13—18
41. 42—37	1—7
42. 21—16	19—23
43. 28×19	24×13
44. 32—28	13—19
45. 27—21	18—23
46. 37—32	

Het is inmiddels duidelijk, dat de beheersing van het centrum bepalend is voor wit's voordeel en dat zwart op zijn hoogst nog remise te hopen heeft.

46.	19—24
47. 28×19	24×13
48. 21—17	12×21
49. 16×27	3—9
50. 32—28	9—14
51. 31—26	14—20
52. 26—21	20—24
53. 21—17	24—29
54. 33×24	30×19
55. 27—22	7—12
56. 17×8	13×2

Partij nr 27: P. Ghestem—G. Rostan.

Karakteristiek:

Opening: Poolse opening. Flankspelverdediging.

1. 31—27	17—22	4. 26×37	14—19
2. 37—31	19—23	(Zie D 52)	
3. 31—26	22×31		

Deze opening leidde hier weldra tot een gesloten klassieke partij. Zwart koos een K.V.-ontwikkeling die hieraan alle aanvalskracht ontnam (Zie zwart's 8e en 9e zet!). Zwart laat zich, om sterk temponadeel te ontgaan, in op een L.V.O., doch wit gaf zijn tegenstander gelegenheid zich te bevrijden door een merkwaardige vorm van de Coup de la Bombe. Door deze liquidatie toe te staan, beging wit op zijn minst genomen, een tactische fout. Na de afwikkeling bleef niets tastbaars over en Ghestem dankte de overwinning slechts aan zijn grotere wedstrijdrou tine, ofschoon hij in het verdere verloop ook verre van vlekkeloos speelde.

(Zie D 51)

57. 22—17?

Deze technische fout brengt zwart nog juist remise. Door 22—18 had wit de partij kunnen winnen, b.v.:

A. 22—18 (6—11) 28—22 (2—7) 39—33 en zwart staat reddeloos!

B. 22—18 (2—7) 28—22 (7—11) 18—12 en wit wint gemakkelijk.

Jammer, dat wit deze kans na een goede partij laat glippen. Wellicht ging hier vermoeidheid een woordje meespreken!

57. 2—8

58. 39—33 8—13

59. 17—12 6—11

60. 33—29 19—24

Het verschil met de varianten na 57. 22—18 komt hier duidelijk tot uitdrukking. Nu zijn alle zwarte schijven mobiel, terwijl na 57. 22—18 schijf 2 „buiten spel” staat en ook de rand-schijf 25 gehandhaafd blijft!

61. 29×20 25×14

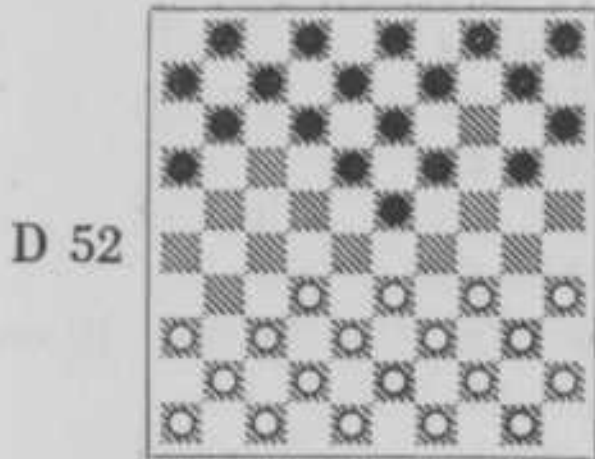
62. 28—22 14—20

63. 22—18 13×22

64. 12—8 22—27!

Remise gegeven.

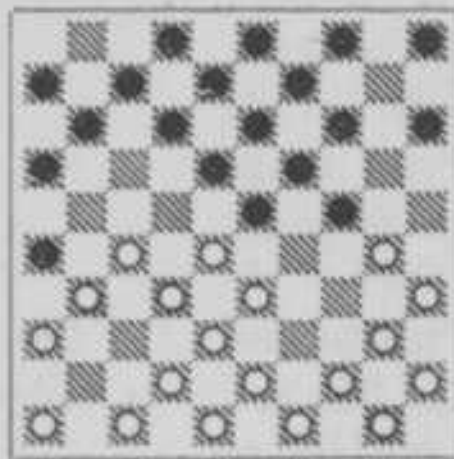
Wederom een partij, die duidelijk toont, dat het randspel geen enkele waarde bezit als kansgevende spelvorm. Slechts een fout in het eindspel kon zwart van een wisse dood redden!

D 52

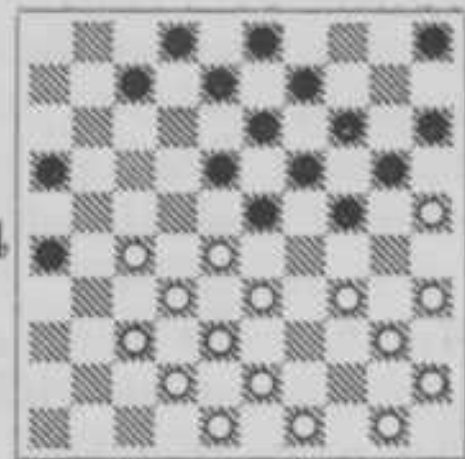
St. na 4. 14—19

5.	36—31	10—14
6.	33—28	11—17
7.	41—36	17—21
8.	31—27	6—11
9.	39—33	1—6
10.	34—30	20—24
11.	37—31	21—26
12.	44—39	(Zie D 53)

D 53

St. na 11. 21—26

D 54

St. na 22. 39—34

Deze zet kan ons maar matig bekoren. Beslist sterker is 42—37. Juist omdat zwart zich met 8. 6—11 gevolgd door 9. 1—6 heeft ontwikkeld is hier de opbouw van zwart's korte vleugel zeer beperkt en defensief. Immers, vroeg of laat moet toch (11—17) volgen, waarna wit door 27—22 iedere kans op de aanvallende formatie 6, 11, 17 vermijdt en nieuwe tempowinst behaalt. Bovendien houdt wit dan nog een betere ontwikkeling over. Ook na 44—39 dwingt wit wel (11—17) af, doch heeft door 42×31, behalve vier tempi, ook een schijf minder op zijn lange vleugel, dan na 42—37.

Het is o.i. hoofdzakelijk ten gevolge van deze zet, dat zwart zonder kleerscheuren van de stelling kan afkomen.

12.		26×37
13.	42×31	14—20
14.	30—25	9—14
15.	46—41	4—9
16.	41—37	11—17
17.	27—22	18×27
18.	31×11	6×17
19.	36—31	17—21
20.	31—27	21—26
21.	47—42	12—18
22.	39—34	(Zie D 54)

Wit schijnt weinig zeker omtrent de

te volgen weg. Waarom niet eerst 37—31 gespeeld, zoals in de partij na 39—34 toch ook gespeeld wordt? Eerst 37—31 geeft wit de keus tussen 39—34 en 31—26 of zelfs 40—34. Zoals wit speelde gaf hij elk aanknopingspunt weg. Het volgende was b.v. ook te overwegen geweest:

39—34 (8—12) 34—30! (24—29)
33×24 (20×29) 40—34! (29×40)
35×44, waarmede een tempo-middenspel verkregen wordt met tempovoordel en een gunstige ontwikkeling!

Wit hinkt hier kennelijk op twee gedachten: geforceerd profiteren van de L.V.O. en toch een tempopartij willen handhaven!

22.		8—12!
23.	37—31	26×37
24.	42×31	24—30
25.	35×24	19×39
26.	28×17	39×26
27.	17—12	

Zou wit wellicht te voren overzien hebben dat hier 17—11 faalt wegens (18—22) 27×18 (16—21!) + 1? Over het algemeen is Ghestem zeer nauwkeurig in zijn berekeningen, doch in dit tournooi speelde hem onnauwkeurigheid verscheidene malen parten!

27.		7—11
28.	12×23	9—13
29.	38—32	14—19
30.	23×14	20×9
31.	43—38	3—8
32.	50—44	8—12
33.	44—39	12—18
34.	32—28	11—17
35.	39—33	18—22
36.	27×18	13×22

Sterker was dezelfde opbouw geweest, ingeleid met 31. 2—8 om de komende witte aanval op de lange vleugel doeltreffender tegen te gaan.

37. 48—42 22—27

Tot hier toe heeft zwart uitstekend geprofiteerd van wit's zwakke 23e zet. Nu weet hij echter geen middel te vinden, op wit's lange vleugel door te drukken. Een methode verzuimt hij hier: (26—31!) 42—37 of? (31×42) 38×47 (16—21) 49—43 (21—26) 43—38 (26—31) 38—32 of? (31—36) en nu (2—8—12) gevolgd door (22—27) met gemakkelijk remise!

39. 40—34 26—31
40. 42—37 31×42
41. 38×47 16—21
42. 49—43 21—26?

Men zie de opmerking bij de 38e zet. Met zetverwisseling had zwart nog hetzelfde kunnen bereiken door (27—31!) enz.

43. 43—38 26—31
44. 34—29!

Nu is wit juist op tijd! Het gaat van dit ogenblik af snel bergafwaarts met zwarts weerstandsvermogen.

44. 5—10
45. 45—40 10—14

46. 40—34 2—7
47. 38—32 27×38
48. 33×42 7—11
49. 28—23 9—13
50. 29—24?

Eenvoudiger was 25—20, 23—19 en 42—37.

50. 17—22
51. 34—29 11—17
52. 25—20?

Ten tweede male verzuimt wit de lichte combinatie, die ook op de 49e zet mogelijk was, nu door 24—19, 23—19, 42—37 of 24—20, 23—19 en 42—37. De wereldkampioen is wel slecht op dreef!

52. 14×25
53. 23—19 13—18
54. 19—14 22—28
55. 14—9 18—23
56. 29×18 31—37
57. 42×31 28—33
58. 18—12 17×8
59. 9—3 15—20
60. 3×44 20×29
61. 44—40

Zwart geeft op.

Een aantrekkelijke partij, die evenwel ontsierd wordt door de aan beide zijden gemaakte fouten.

Partij nr 28: O. Verpoest—R. C. Keller.

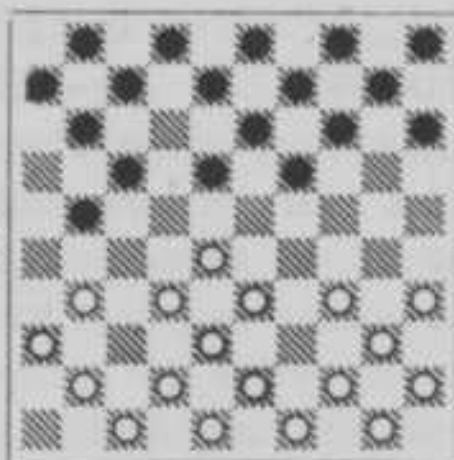
Karakteristiek:

Opening: Regelmatige Chefneux-opening met Fabre-variatie.

1. 32—28	18—23	6. 29×20	25×14
2. 33—29	23×32	7. 37—32	12—18
3. 37×28	19—24	8. 46—41	16—21
4. 39—33	14—19	(Zie D 55)	
5. 41—37	20—25		

Hieruit werd een echte „Kellerpartij” geboren. De Amsterdammer had hier echter een tegenstander, die zich niet van zijn stuk liet brengen door het afmattend gemanoeuvreren en zelf het initiatief in handen nam, door van een half-open klassieke formatie uit het spel in een voorpostengevecht te transformeren met schijf 23 voor wit. Toen dit speltype was ingeleid trachtte zwart langs allerlei wegen de witte voorpost te compromitteren. Verpoest toonde zich in deze partij uit het goede hout gesneden, zette resoluut zijn aanvalspogingen door. Hij sloeg alle tegenacties af en Keller mocht zich ten slotte gelukkig prijzen met de remise!

D 55

St. na 8. 16—21

9.	31—26	11—16
10.	41—37	17—22
11.	26×17	22×11
12.	44—39	7—12
13.	50—44	11—17
14.	34—29	19—23
15.	28×19	14×34
16.	40×29	16—21
17.	35—30	10—14
18.	30—25	21—26
19.	33—28	1—7
20.	37—31	

Interessant is te zien, hoe zwart zich in zijn bekende „nevelen” hult. Wit laat zich echter niet verleiden. Hij houdt het spel open en vermijdt hardnekkig zwart een aanknopingspunt voor een actie te geven.

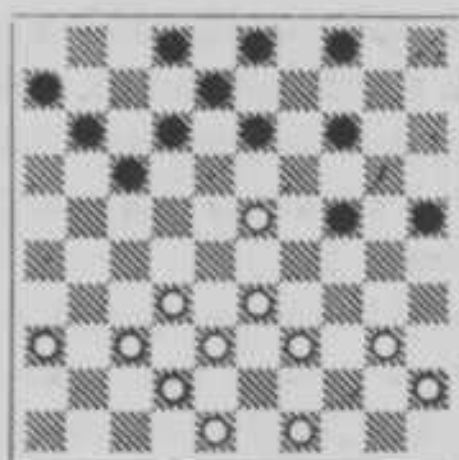
20.	26×37
21.	32×41	14—19
22.	29—24	19×30
23.	25×34	5—10
24.	41—37	10—14
25.	37—32	14—19
26.	38—33	15—20
27.	44—40	7—11
28.	43—38	20—25
29.	42—37	19—24

Zwart tracht met zijn laatste zetten door een omsingeling het witte centrum beperkingen op te leggen. Wit denkt er anders over en acht hier het ogenblik gekomen om een aanval te ondernemen.

30.	47—42	9—14
31.	28—23	18×29
32.	34×23	(Zie D 56)

Het is een merkwaardigheid op zichzelf, dat het nu ontstane speltype zich slechts sporadisch in dit toernooi vertoond heeft en dat, ondanks het feit

D 56

St. na 32. 34×23

dat het een zeer aantrekkelijk en voor beiden kansrijk genre is. Kansrijk ook voor zwart, omdat de aanvaller wel degelijk zeer minutieus te werk moet gaan. De geringste misstap zou ook in deze partij wit noodlottig geworden zijn, zoals het verloop leert.

32.	24—30
33.	36—31	4—10
34.	31—27	

Terecht wil wit zijn voorpost aan de lange flank beschermen om afsnijding te voorkomen

34.	10—15
35.	33—28	30—35
36.	39—34	

Uitstekend gezien! Deze indringer kan beter zo snel mogelijk uit de weg geruimd worden in dit spelgenre.

Het handhaven zou wit eerder schaden dan vreugde bezorgen, b.v.: 49—44 (3—9).

Nu mag 40—34 niet wegens (35—40) en (17—21). Evenmin 38—33 wegens (13—18) 42—38 A.B. (18×29) 33×24 (8—13) en schijfverlies is voor wit niet te ontgaan.

A. Wit zou hier moeten besluiten tot 33—29, doch het is zonder meer duidelijk dat zijn positie ook dan tot ondergang gedoemd is!

B. 23—19 (14×23) 28×19 verliest door (9—13) eveneens een schijf.

Uit deze enkele variantjes blijkt reeds, dat handhaving van schijf 35 de witte stelling zorgelijk maakt.

36.	35×44
37.	49×40	3—9
38.	38—33	14—20
39.	42—38	20—24
40.	34—29	

Op 23—19 volgt natuurlijk (12—18—23). Wit moet bovendien rekening houden met het dreigende (24—29) en (17—21) waarom b.v. ook 48—43 onspeelbaar is.

Hier uit blijkt dus wel, dat er heel wat addertjes onder het gras schuilen, waarmede wit gedurende zijn aanval rekening moet houden

40. 25—30

(13—18) belooft zwart geen schijfwinst daar dan volgt: 29×20 (15×24) 43—43 (18×29) 43—39 en wit wint door 28—22 zijn schijf terug.

41. 29×20 15×24

42. 48—43

Natuurlijk. Wit mag niet met 40—34 ruilen wegens (17—21).

42. 11—16

Het raderwerk van de witte verdediging sluit precies:

Op (30—35) kan wit rustig laten volgen 43—39 (35×44) 39×50 daar (13—18) dan weerlegd wordt met 50—44—39 en wit is precies op tijd!

43. 43—39

Brengt hiermede de dreiging 28—22 en 39—34 in het spel.

43. 30—35

44. 27—22!

Van hier af is de witte voorpost geconsolideerd: zwart is er niet in geslaagd, ondanks zijn listen en lagen, de voorpost aan te randen en nu neemt wit definitief de leiding in handen. De tekstzet maakt dit mogelijk. Immers, op 40—34 zou kunnen volgen (24—29), (16—21) en (6—11), terwijl wit geen „loos” tempo mag maken, b.v. 37—31, daar hem dit een schijf zou kosten wegens (13—18).

44. 35×44

45. 39×50 16—21

46. 22×11 6×17

47. 50—44 13—18

De aanval is precies uitgebalanceerd: Zwart ziet nu van verdere pogingen, om schijfwinst te forceren, af. Nu krijgt zwart echter nog met vrij aanzienlijk terreinverlies te kampen en gaat een moeilijk eindspel in. Beter ware daarom (21—27) 32×21 (17×26) geweest, waarna zwart niets te rezen heeft.

48. 44—39 18×29

49. 28—22 17×28

50. 32×34 21—27

51. 34—29 24—30

52. 45—40 30—35

53. 40—34

Wit staat nu duidelijk in het voordeel. Zijn L.V. bescherming is beter dan die van zwart, zodat zonder meer gezegd kan worden dat zwart ernstig rekening moet houden met een doorbraak aan zijn lange vleugel, waartegen hij compensatie moet zien te zoeken. Dit was Keller echter wel toevertrouwd, zodat tenslotte een rustige remise het slot was van deze fraaie partij.

53. 12—17

54. 34—30 35×24

55. 29×20 8—13

56. 39—34 13—19

57. 34—30 17—22

58. 20—15 9—14

59. 30—25 2—8

60. 25—20 14×25

61. 15—10 25—30

62. 37—32

10—5 faalt op 27—32 met remise.

62. 30—35

63. 32×21 35—40

Remise gegeven,

Op 10—5 volgt (40—44) 5×3 (44—50) 33—29 (50—33) =

Partij nr 29: P. Pérot—P. Roozenburg.

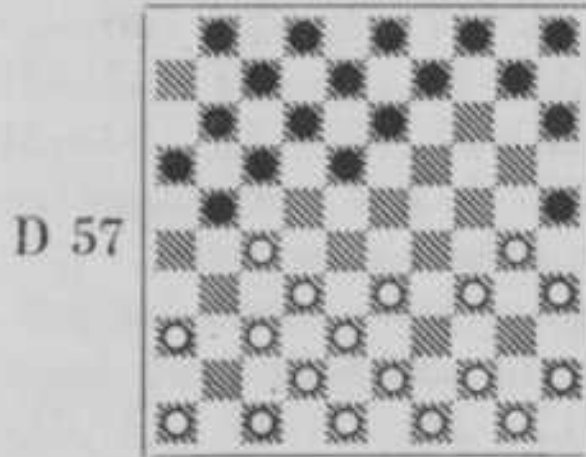
Karakteristiek:

Modern Frans geweigerde Roozenburg-verdediging.

Opening: De opening kenmerkt zich door de grootst denkbare theoretische

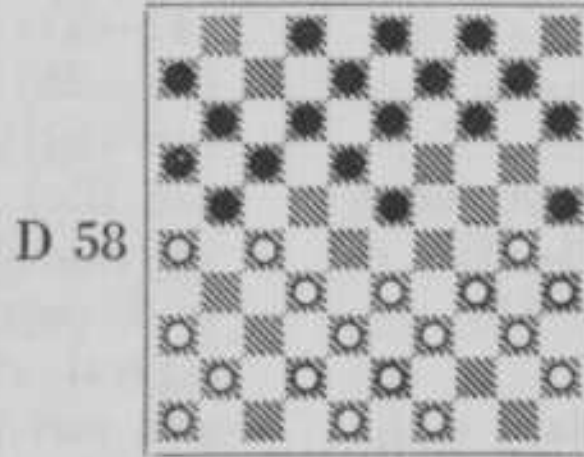
afwijkingen, waardoor een zeldzaam voorkomend middenspeltype ingeluid wordt. Vooral wit blinkt uit in het vinden van de ongebruikelijkste spelgangen.

1. 32—28	16—21	5. 28×19	14×23
2. 37—32	11—16	6. 34—29	23×34
3. 31—27	6—11	7. 39×30	20—25
4. 41—37	19—23	8. 40—34	(Zie D 57)

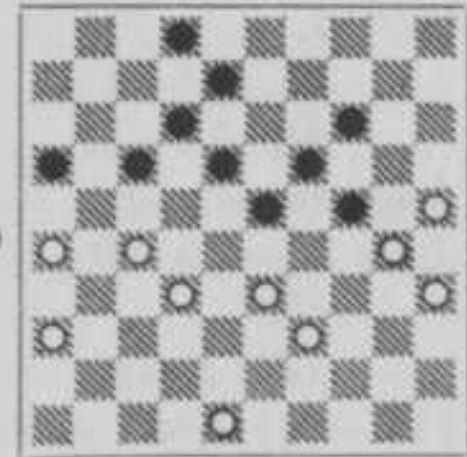
D 57

St. na 8. 40—34

D 58

St. na 14. 47—41

D 59

St. na 36. 43—39

Tenslotte belandt deze grillige openingsescapade nog in een vrij regelmatig middenspel, waarin wit vooral aan de randen geposteerd is, terwijl zwart aan een zo sterk mogelijke centrumstelling de grootste kracht zoekt bij te zetten. Tenslotte slaagt zwart hierin — mede dank zij een minder scherpe voortzetting van wit. Een geestig slot vormde het einde van deze spectaculaire partij.

8.	1—6	17. 38×27	14—20
9. 44—39	10—14	18. 41—37	10—14
10. 50—44	5—10	19. 39—33	11—17
11. 44—40	18—23	20. 37—32	14—19
12. 37—31	12—18		
13. 31—26	7—12		
14. 47—41	(Zie D 58)		

Voor liefhebbers een opening, om hun phantasie te laten botvieren. Het is niet onmogelijk dat een van beiden sterker had kunnen voortzetten. Voor het bord moet men echter kiezen en in ieder geval bezorgt de nu volgende afwikkeling zwart een zeer bevredigende stelling.

14.	23—28
15. 33×22	17×37
16. 42×31	

Dit gebruik van slagkeus gaat o.i. wel wat te ver.

Strategisch beter verantwoord is hier 41×32. Blijkbaar voelde wit zich toch niet zo erg op zijn gemak met zijn vleugelopstellingen en grijpt hij de eerstkomende gelegenheid aan ze wat op te lappen, doch er voor in de plaats treedt nu terreinverlies.

16.	21×32

Geeft wit hiermede de kans de K.V.O. te verbreken.

21. 27—21	16×29
22. 34×14	25×34
23. 14×25	13—19!
24. 40×29	19—24!
25. 29×20	15×24

Er volgt hierna een lange periode van standopbouw, waarbij wit een merkwaardig grote routine aan de dag legt. Hij maakt het hierdoor zwart zeer moeilijk de vruchten van zijn betere stelling te plukken.

26. 46—41	9—13
27. 41—37	13—19
28. 45—40	4—9
29. 31—27	9—13
30. 40—34	19—23
31. 43—39	6—11
32. 34—30	13—19
33. 39—33	

Zeer juist gezien. Wit moet natuurlijk allereerst een centrumdoorstoot voorkomen.

33. 11—16

34. 37—32 3—9

Wit's verdediging is nog juist sterk genoeg om een beslissende aanval te voorkomen: (23—29), vaak het begin van het einde in deze posities, faalt op 48—43, 26—21, 36—31, 43×14.

35. 49—43 9—14

36. 43—39

Andermaal wordt 23—29 belet, thans door 32—28, 39—33 en 28—23

36. 8—13

(Zie D 59)

(17—21) heeft geen zin, daar schijf 36 niet buiten het spel gehouden wordt, integendeel zich gunstig kan ontwikkelen door 36—31.

37. 33—28 2—8

38. 48—43

Wit staat zeer moeilijk, doch definitieve winst laat zich voor zwart nog niet eenvoudig aantonen. De tekstzet verliest een schijf, doch het is de vraag of hier een betere voortzetting aanwezig is.

38. 24—29!

39. 39—33?

Wit meende een ressource gevonden te hebben, doch ziet zich in het gezicht van de haven stranden.

Aangewezen was hier het schijffoffer 25—20 (14×34) 39×30 b.v.

(17—21) 26×17 (12×21) 30—25

(21—26) 35—30 (26—31) 27—21

(16×49) 36×27 (23×21) 30—24

(ad lib.) 25×3, een zeer fraaie en verrassende remise ressource.

In de partij overwoog zwart dan ook, ingeval wit dit schijffoffer zou brengen, met (17—22) 28×17 (12×21) 26×17 (29—33) terug te offeren, waarna wit toch wel naarstig naar de remise moet zoeken!

39. 29×49

40. 30—24 19×30

41. 28×10 18—22

42. 27×7 49×27

43. 25×34 8—12

44. 7×9 27×15

en wit gaf op.

Partij nr 30: D. v. d. Staay—J. Demesmaecker.

Karakteristiek:

Opening: Omgewisselde-variant De Jongh in de Holl. opening. Keller-systeem.

1. 33—28 18—23

2. 39—33 17—21

3. 31—27 21—26

4. 44—39 12—18

5. 37—31 26×37

6. 42×31 7—12

7. 41—37 20—24

8. 47—42 14—20

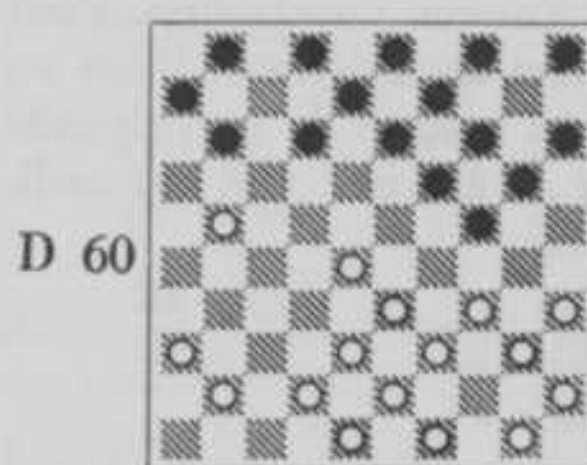
9. 46—41 10—14

10. 27—21 16×27

11. 31×22 18×27

12. 32×21 23×32

13. 37×28 (Zie D 60)

St. na 13. 37×28

Dit systeem, dat berust op een voorpost op veld 16 en een open centrumformatie, om de zwarte lange vleugel ontwikkelingsmoeilijkheden te bezorgen, werd door de Belg zeer zwak tegen gespeeld. Hij liet zich zelf naar de rand dringen en wit benutte de centrumverzwakking van zwart, om een buitengewoon scherpe en krachtige centrumaanval in te zetten, waartegen de Belgische veteraan volkomen onmachtig bleef en dan ook kansloos verloor.

13. 13—18
 14. 21—16 9—13?

Hier is 1—7 aangewezen. De voorpost 16 is het enige tegenwicht dat zwart bezit voor zijn gedrongen lange vleugel.

15. 16×7 2×11
 16. 42—37 4—9
 17. 37—32 1—7
 18. 41—37 18—23

Aangewezen was hier voor zwart, wit door tempogebrek te dwingen zijn centrum te verzwakken. Dit vereist echter een uiterst subtiele verdediging, waarin Demesmaecker hier te kort schiet. Na de tekstzet kan men reeds zeggen, dat het met zwart praktisch „gedaan” is!

19. 34—29! 23×34
 20. 40×29 20—25
 21. 29×20 15×24
 22. 50—44 5—10
 23. 44—40 10—15
 24. 39—34 12—18
 25. 43—39 8—12
 26. 48—43 11—16
 27. 34—29!

Ondermijnt sterk zwart's weerstandsvermogen daar nu ook het steunpunt 15 weer ontbloot wordt.

27. 7—11
 28. 29×20 15×24
 29. 40—34 24—30

Zwart staat hier voor een moeilijke en slechte keus. Hij kan bezwaarlijk 34—29 toelaten en (18—23) ziet er wekens 49—44—40 evenmin rooskleurig uit!

30. 35×24 19×30
 31. 34—29 30—35
 32. 45—40 35×44
 33. 49×40

Windt er geen doekjes om. In tegenstelling met de veel gevolgde methode, om 35 te handhaven (zie: Laros—Keller en Laros—Chiland nrs 4, 26), leidt wit een zeer krachtige centrumaanval in. Schijf 35 vormt hier toe een zekere belemmering en dus: „Weg er mee”, denkt V. d. Staay en niet ten onrechte!

33. 14—19
 34. 39—34 19—24
 35. 29×20 25×14
 36. 43—39 16—21
 37. 36—31 21—26
 38. 31—27 11—16
 39. 34—29 6—11
 40. 40—35 11—17
 41. 28—22

Zwart verweert zich toch ook maar zeer matigjes. Nu is zijn lot bezegeld.

41. 17×28
 42. 32×23 14—20
 43. 35—30 9—14
 44. 30—24 20—25
 45. 39—34 3—9
 46. 33—28 14—20
 47. 24×15 9—14
 48. 38—32

Zwart geeft op.

Een zeer stijlvolle aanvalspartij van wit. Gespeeld met een resoluutheid, die van groot inzicht getuigenis aflegt, zij het dan dat hij in de Belg geen portuur vond.

TE HEERLEN

Ere-Comité:

M. F. G. M. van Grunsven, Burgem. van Heerlen, Voorzitter.
 Dr Ir Ch. Th. Groothof, President-Direct. der Staatsmijnen.
 Mr F. M. J. Jansen, Afd. Chef Staatsmijnen.
 W. J. Driessen, Directeur De Twentse Bank N.V. te Heerlen.
 J. G. L. Ackermans, Inspecteur L.O.

Uitvoerend-Comité:

C. J. Blokland, Voorzitter Prov. Limburgsche Dambond.
 P. Kuypers, Secretaris Prov. Limburgsche Dambond.
 M. Hendriks, technische leiding.

Welk een schitterende entrée in de Mijn-hoofdstad! Het hield een belofte in voor de komende week.

Vóór de aanvang een officiële ontvangst ten stadhuize. Bijna het voltallige Ere-comité, met de plv. Burgemeester, Wethouder Beenen, aan het hoofd, ontving de deelnemers en officials in de „trots van Heerlen”, het stadhuis. Er werd krachtig gespeeched, koffie met gebak geserveerd, sigaren gepresenteerd. Kortom, Heerlen kwam uit de bus met iets, dat werkelijk „af” was.

De Heerlense damweek vloog voorbij. We kwamen tijd tekort om alle gearrangeerde uitstapjes (verscheidene op particulier initiatief) mede te maken. Vriendschapsbanden werden gelegd of verstevigd.

Als hoogtepunt, sloeg de 11e ronde alle vorige records, wat belangstelling betreft, „mijlen”. De partij Roozenburg—Ghestem diende als trekpleister voor 2000 bezoekers! Eén of meer malen zijn zij de monumentale trap van het trotse gebouw op- en afgegaan, alvorens deze trap dienst deed als tribune voor ca. 500 personen om Roozenburg's uiteenzettingen te volgen. Een machtig, imposant gezicht! Een historisch moment in onze nationale en internationale damgeschiedenis! Tevens in die van het Heerlense Stadhuis.

19 November 1948.

ZEVENDE RONDE

Roozenburg	2—0	Post	Rostan	0—2	Pérot
Verpoest	0—2	Ghestem	Laros	2—0	Demesmaecker
Chiland	1—1	V. d. Staay	Vrij : Keller		

De lange reis van Den Haag deed in de aanvang kennelijk nog zijn invloed gelden op de spelers, met het gevolg, dat aanvankelijk alle partijen rustig verliepen. Hier echter gold ook weer „l'appétit vient en mangeant” en boeiende midden- en eindspelen ontstonden.

Ghestem was weer de „oude”, Roozenburg's zegetocht kon ook door Post niet gestuit worden, Chiland bleek zijn kruit nog niet verschoten te hebben, Demesmaecker en Rostan bleven in het hoekje, waar de slagen vallen, zitten.

Partij nr 31: P. Roozenburg—G. Post.

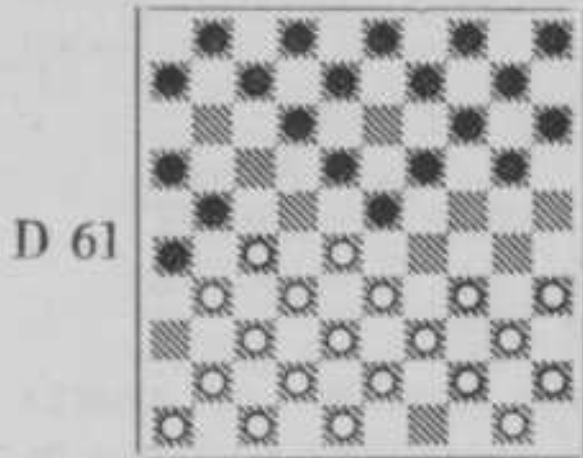
X Karakteristiek:

Opening: Omgewisselde Holl. opening met L.V.O. en versterkte K.V.-opstelling. Klaverbladverdediging.

1.	32—28	18—23	5.	49—43	17—21
2.	38—32	17—21	6.	36—31	13—18
3.	31—27	21—26			
4.	43—38	11—17		(Zie D 61)	

Zwart's 6e zet betekent een nieuwtje, dat o.i. weinig geslaagd is. De bedoeling er van is, bij een eventuele ontwikkeling van wit over veld 22, een schijf meer beschikbaar te hebben voor de aanval, dan in de gebruikelijke varianten. Dit biedt wit echter gelegenheid tot het formeren van een Kettingstelling, die weliswaar verbroken wordt, doch waaruit een randschijfpartij resulteert die weinig perspectief aan zwart biedt. Hij krijgt gedrukt spel doch weet aanvankelijk zeer vaardig de moeilijkheden op te lossen zodat wit in het middenspel weinig positiefs bereikt. Deze kiest dan een uitval tegen zwart's korte vleugel. Mede door

tijdgebrek pareert zwart nu echter minder juist, waardoor deze nieuwe aanval beslissend werd voor zwart's ondergang.

St. na 6. 13—18

7. 41—36

Buitengewoon belangwekkend spel kan hier ingeleid worden met 23—22, waarover het laatste woord nog niet is gesproken.

Men vergelijkte voor deze opening ook de partijen nr. 3 Roozenburg—v. d. Staay en nr. 87 Verpoest—Pérot. Zowel de hier door wit gevolgde methode als die van Verpoest leiden tot voordelig spel voor wit, op grond waarvan een voorlopige afkeuring van 6. 13—18 gerechtvaardigd schijnt.

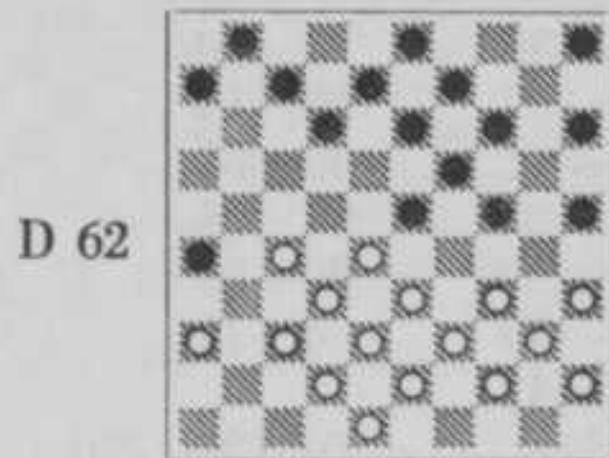
7.	9—13
8. 33—29	4—9
9. 39—33	6—11
10. 44—39	

Natuurlijk niet 27—22×22 wegens (11—17) en (21—27) —1.

10.	20—25
11. 47—41	14—20
12. 27—22	18×27
13. 31×22	11—17
14. 29×18	12×23
15. 22×11	21—27
16. 32×21	26×6
17. 37—32	

Wit heeft uit de eerste schermutelingen duidelijk voordeel verkregen. In het vervolg toont Post een zeer juist begrip voor het zwaartepunt van de positie en weet daardoor voorshands erger te voorkomen.

17.	8—12
18. 41—37	10—14
19. 36—31	16—21
20. 50—44	21—26

St. na 23. 31—27

21. 46—41	2—8
22. 41—36	20—24
23. 31—27	6—11
- (Zie D 62)

Zwart verkeerde in vrij nijpende tijdnood, wat hem niet belette de valstrikken, die wit hem gespannen had, te voorzien. De tekstzet is zwart's enige goede voortzetting. Er dreigde 34—29 (23×34) 40×20 (15×24) 27—21 en 28—23.

Op (12—18) volgt 34—29, 40×20, 27—22, enz. gevolgd door 28—23.

Ook (14—20) echter is fout wegens 34—30 (25×34) 40×18 (13×31) 36×27 en de dubbele dreiging 27—21, gevolgd door 28—22 of 28—23 is niet meer tegen te gaan!

Deze betrekkelijk eenvoudige variantjes onderstrepen nog eens de gevaren waaraan men blootstaat in een randschijfpartij!

24. 27—22.

De keus was lastig: De tekstzet is de gebruikelijke aanval tegen het zwakke punt 18. Een andere methode ware geweest 34—30 met directe aantasting van het zwarte centrum. De keus wordt in dergelijke gevallen meestal door persoonlijke voorkeur bepaald.

24.	23—29
25. 34×23	12—18
26. 23×12	7×27
27. 32×21	26×17
28. 40—34	14—20
29. 44—40	24—30
30. 35×24	19×30

Weer is een partij overgegaan in het randspelgenre en weer blijken de kansen bij de aanvaller te liggen.

31.	37—32	5—10
32.	42—37	10—14
33.	36—31	30—35
34.	31—27	35×44
35.	39×50	20—24
36.	43—39	8—12
37.	48—42	

Om de dreiging (25—30) (24—29) en (17—21), (13×31) te couperen.

37.		11—16
38.	50—44	24—30

Toch blijft zwart moeilijkheden houden. Aan een centrumbezetting valt niet te denken, terwijl het evenmin meevalt, wit's centrum in toom te houden. De gebruikelijke methode door (17—21), (12—18) is niet te verwezenlijken, daar beide verhinderd zijn door resp. 33—29 en 27—22.

39.	27—22	14—19
40.	22×11	16×7
41.	37—31	12—18
42.	31—27	3—8
43.	45—40	

Vergroot zwart's moeilijkheden. Schijnbaar is (9—14) sterk om de witte korte vleugel lam te leggen, daar 40—35 zowel als 34—29 verhinderd zijn. Bovendien volgt op 33—29 (18—22) met volkomen gelijk spel. Echter volgt op (9—14): 42—37! (30—35 of ?) Immers (18—23) wordt weerlegd met 33—29 (13—18) 40—35! (18—22 of ?) met een merkwaardige slagkeus die zwart steeds twee schijven kost!

Na (30—35) echter speelt wit: 34—

29! Waarna zwart tot (8—12) moet besluiten met als resultaat een krachteloze stelling, daar (7—12) verhinderd is door 27—21!! En zwart heeft geen goede zet meer.

43.		30—35
44.	27—22	18×27
45.	32×21	19—24
46.	28—22	

Wit richt zijn krachten op zwart's korte vleugel, soortgelijk als Laros tegen Chiland (zie nr 26). Men kan twisten over de meer of minder economische opstelling van wit's K.V. Keller b.v. geeft de voorkeur aan een open veld 40. Inderdaad is dit economischer, doch anderzijds sluit schijf 40 de K.V. hermetisch af en vermijdt „plakkertjes”, die zo dikwijls de winst in dit genre beletten.

46.		7—12??

Dit komt slechts de witte aanval ten goede. Nu is geen stuiten meer mogelijk. Ook na andere voortzettingen blijft zwart moeilijk staan, doch of een definitieve winst aan te tonen is, valt te betwijfelen.

47.	21—16	1—7
48.	38—32	13—19
49.	32—27	9—13?
50.	27—21	19—23
51.	22—17	23—29
52.	34×23	13—19
53.	23×14	8—13
54.	17×30	25×45
55.	33—28	35—40
56.	44×35	45—50
57.	39—33	

En zwart geeft op.

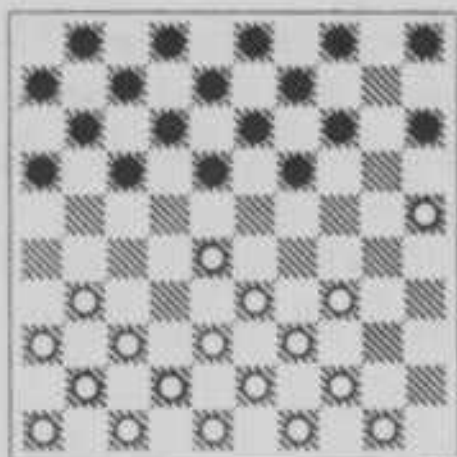
X Partij nr 32: O. Verpoest—P. Ghestem.

Karakteristiek:

Opening: Dumont-variant van de Modern-Franse opening. Hoofdvariant.

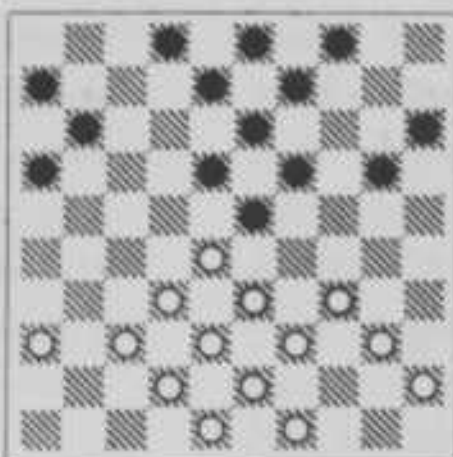
1.	32—28	20—24	4.	40—34	24—30
2.	34—30	14—20	5.	35×24	20×40
3.	30—25	10—14	6.	45×34	(Zie D 63)

D 63

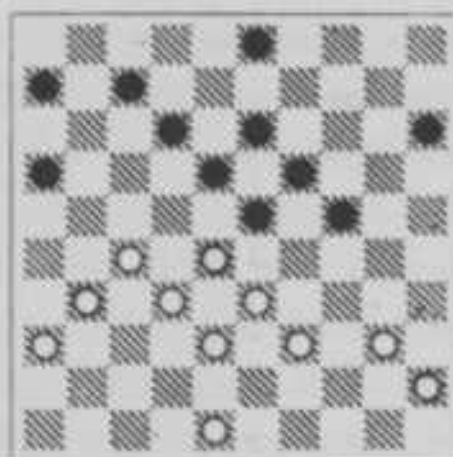
St. na 6. 45×34

D 64

St. na 23. 12—18

D 65

St. na 37. 2—7

De reis naar het Zuiden schijnt Ghestem nieuwe krachten gegeven te hebben; in twee partijen van groots allure bewijst hij Verpoest en vervolgens Keller zijn superioriteit in de klassieke partij. Tot de 17e zet gelukt het de Belg uit deze neutrale opening 't spel open te houden, doch van de 17e tot de 24e zet zet wit deze tactiek niet op de scherpste wijze voort, waardoor hij vanaf dit ogenblik in het klassieke schuitje van de wereldkampioen mee moet varen. Tot aan de 42e zet toont Verpoest over een uiterst hardnekkig weerstandsvermogen te beschikken. Een offerdreiging bij de 46e zet, welke wit bij zijn 42e zet nog niet bemerkt heeft, doet hem hier tot een foutieve voortzetting besluiten. Onverbiddelijk straft Ghestem deze fout af en realiseert zijn voordeel tot een zeer fraaie overwinning.

6.	5—10
7. 44—40	18—23
8. 50—45	23×32
9. 37×28	12—18
10. 41—37	17—21
11. 37—32	21—26
12. 34—29	

Wel zeer duidelijk komt wit's streven tot uitdrukking. Evenals in zijn partij met Keller (nr 28) houdt wit het spel open en bemoeilijkt daardoor in hoge mate de tegenstander in het spelen van een gesloten klassieke formatie.

12.	26×37
13. 32×41	7—12
14. 41—37	1—7
15. 29—23	18×29
16. 33×24	19×30
17. 25×34	12—18
18. 37—32	7—12
19. 46—41	14—19
20. 41—37	10—14
21. 38—33	18—23
22. 42—38	14—20
23. 47—42	12—18
(Zie D 64)	

Zwart heeft de overwinning behaald. Wel doet wit nog een wanhoopspoging om het gevreesde speltype te vermijden, maar zwart laat zijn tegenstander niet meer los.

24. 34—29	23×34
25. 40—29	20—24!
26. 29×20	15×24
27. 37—31	11—17
28. 49—44	4—10
29. 44—40	10—15

Zwart's laatste zetten stellen hem in staat een eventuele aanval over veld 29 met succes af te slaan.

30. 31—27	17—21
31. 42—37	21—26
32. 37—31	26×37
33. 32×41	18—23

Eindelijk heeft zwart zijn doel bereikt!

34. 38—32	8—12
35. 36—31	13—18
36. 41—36	9—13
37. 43—38	2—7

(Zie D 65)

Nog slechts vijf zetten scheiden ons van het hoogtepunt van de partij en

oppervlakkig bezien schijnt er „niet veel aan de hand”. Men moet echter constateren, dat wit hier reeds met opbouwmoelijkheden te kampen heeft, die het uiterst lastig maken een bevredigende voortzetting te kiezen. Wit meende door de nu volgende manoeuvre een theoretisch bekend voordeel af te dwingen, doch opnieuw bewees hier Ghestem een uitermate scherp inzicht in het wezen dezer stellingen te bezitten. Men zie daarvoor slechts de wijze waarop hij wit tot het begrip brengt, volkomen in zijn berekeningen gefaald te hebben.

38. 40—34	15—20
39. 45—40	20—25
40. 40—35	7—11
41. 48—43	11—17
42. 31—26	3—9!!

In de lijn der verwachting lag hier (3—8), doch dan behaalt wit voordeel en wel als volgt:

36—31! (24—30 A) 35×24 (19×30) 28×19 (13×24) 34—29 (8—13) 29×20 (25×14) 32—28 (30—35) 39—34 (14—20) 33—29 (20—25) 29—24 (25—30) 34×25 (35—40) 43—39 (40—45) en zwart zal krachttoeren moeten verrichten om nog remise te maken.

A. (6—11?) 34—30!! (25×34) 39×30 (23—29*) 30—25! (29—34*) 43—39 (34×43) 38×49 en zwart staat reddeloos, want (18—23) wordt weerlegd met 33—29.

Ghestem denkt er anders over en brengt wit in de mening, dat ook nu met 36—31 voordeel behaald kan

worden. Gedwongen is hier 27—21, waarna zwart wel vrij belangrijk voordeel heeft, doch winst valt dan nog niet aan te tonen.

Indien 34—30, (25×34) 39×30 met analoog verloop als in de partij door (23—29).

43. 36—31	9—14
44. 34—30	25×34
45. 39×30	23—29
46. 43—39?	18—23!!

Wit bemerkt nu eerst welke poets zijn tegenstander hem gebakken heeft. Immers 30—25 faalt op het fraaie en verraderlijke offer (29—34!) gevolgd door (12—18). Zodat wit niet anders rest dan:

47. 27—22	29—34
48. 22×11	34×25
49. 39—34	6×17
50. 35—30	24×35
51. 33—29	13—18
52. 29—24	19×39
53. 28×10	39—44
54. 38—33	44—49
55. 10—4	49×36
56. 4×6	36—18
57. 6—28	35—40
58. 28—41	12—17
59. 41—28	18—22
60. 28—23	22×44
61. 23×45	44—40
62. 45×21	16×27

Wit geeft op.

Een magistrale overwinning!

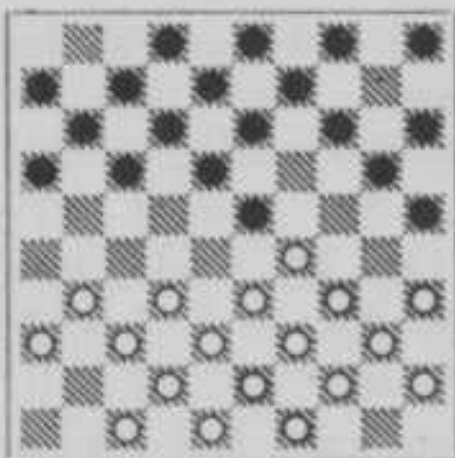
Partij nr 33: H. Chiland—D. v. d. Staay

Karakteristiek:

Opening: Chefneux-opening. Vos-variant. Hoofdvariant.

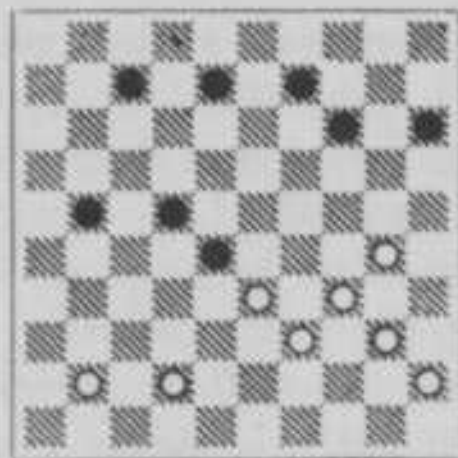
1. 32—28	18—23	7. 44—39	19—23
2. 33—29	23×32	8. 28×19	14×23
3. 37×28	20—25	9. 37—32	15—20
4. 39—33	12—18	10. 41—37	10—15
5. 41—37	7—12	11. 50—44	(Zie D 66)
6. 46—41	1—7		

D 66

St. na 11. 50—44

D 67

St. na 43. 48—42

Als 9e zet volgt meestal (10—14) 41—37 (5—10) 50—44 waarna oorspronkelijk het spel veelal vervolgd werd met (17—22) 33—28 (24×22) 34—30 met ongeveer gelijk spel. Van der Staay voelt niets voor deze soort vereenvoudigingen vandaar zijn voortzetting die directe contact-verbreking voorkomt. Deze zeer levendige partij krijgt eerst een zeer uitgesproken karakter na de 35e zet. Reeds van de opening af treedt zwart zeer energiek op en zijn centrumformaties, in het middenspel gevormd, hebben alle terreinwinst ten doel. Dit streven kreeg eerst in het gevorderde middenspel zijn beslag toen de partij een flankspelkarakter kreeg en zwart de voorposten 27 en 28 innam. Wit verdedigde zich met een tegenaanval op zwart's lange vleugel. Toen zwart op de 43e zet en ook daarna nog, verzuimde hiertegen de krachtigste maatregelen te nemen kon hij het, ondanks groot voordeel, niet verder brengen dan een puntenverdeling.

11.	13—19
12. 33—28	20—24
13. 29×20	25×14
14. 39—33	9—13
15. 44—39	5—10
16. 34—30	16—21
17. 31—27	21—26
18. 37—31	26×37
19. 42×31	17—22

Op de 16e zet bereidde zwart deze verandering van speltype voor. Hij wenst het statische karakter te verbreken en tot een bewegingsoorlog over te gaan, waarbij hij het witte centrum zoekt te breken.

20. 28×17	11×22
21. 31—26	22×31
22. 36×27	4—9
23. 30—25	7—11
24. 40—34	12—17
25. 49—44	17—22
26. 44—40	22×31
27. 26×37	8—12
28. 34—30	11—17
29. 32—27	2—7
30. 37—31	15—20
31. 31—26	6—11

32. 47—41	10—15
33. 30—24	20×29
34. 33×24	19×30
35. 25×34	

Er is nog weinig bereikt. Wit doet niets dan afbreken en maakt het daardoor ontzettend moeilijk aanknopingspunten te vinden. Daarom gaat zwart nu tot krachtvolle maatregelen over:

35.	23—28
36. 38—33	3—8
37. 33×22	17×28
38. 43—38	11—16
39. 38—33	18—22
40. 27×18	13×22
41. 35—30	16—21
42. 26×17	12×21
43. 48—42	8—12

(Zie D 67)

Nu het zwart inderdaad gelukt is een aanval op te zetten, blijkt uit zijn laatste zet en ook nog daarna, dat hij in de mening verkeert, dat dit voldoende is voor de winst. Hij maakt een gebruikelijke fout: onderschatting van tegenacties. Wit vindt tenslotte com-

pensatie in een aanval op zwart's lange vleugel voor de druk op zijn eigen positie. Zwart had dan ook de verdediging van zijn L.V. direct in gereedheid moeten brengen en hier op een wijze, die vreemdsoortig aan doet, n.l. door 14—20 te spelen en met 9—14 en het driehoekje 20, 15, 14, te accepteren, waartegen wit dan de formaties 25, 29, 30, 35 krijgt. Men vergelijk hiermede de door zwart gekozen opstelling 9, 14, 15, 28, die wit veel meer bewegingsvrijheid laat. Wij zijn zo vrij de positie van D 67 als gewonnen voor zwart te verklaren, hoewel dit niet in varianten kan worden aangetoond. Dit zou een te grote plaatsruimte vragen. Wij moeten daarom volstaan met de volgende variant, die als karakteristiek beschouwd moet worden voor de te volgen speelwijze:

(21—27) 34—29 (14—20) 30—25 of? (9—14!) 40—34 (7—12) 42—37 (12—17) 34—30 (17—21) 41—36 (21—26) 45—40 (8—13) en de witte stelling is reddeloos.

Op 39—34 (28×39) 34×43 beslist (13—18).

Op 40—34 of 30—24 is (27—32) dodelijk.

Het beste is nog: 40—35 (27—32) 39—34 (32×41) 36×47 (28×39) 34×43 (22—28) en men vergelijk deze stelling met bovenstaande beschouwing. De schijven 26 en 28 hebben vrij spel en wit's K.V. is tot machteloosheid gedoemd.

Deze beschouwing moge tevens een aanwijzing zijn, dat het een kunst op

zich zelf is een gewonnen stelling tot winst te voeren.

44. 34—29 21—27

45. 42—37 12—17

Alsnog is (14—20) veel kansrijker.

46. 40—35 7—12

47. 45—40 12—18

Zwart's laatste kans laat hij voorbijgaan. Met (14—20) had wit nog heel erg in de perikelen gezeten.

48. 30—25 17—21

49. 35—30 21—26

50. 40—35 9—13

51. 29—24 13—19

52. 24×13 18×9

53. 41—36 9—13

54. 33—29!

Zeer juist. Wit kan nu zeer krachtig de zwarte lange vleugel onder vuur nemen!

54. 13—18

55. 29—24 15—20

Vrijwel geforceerd. Ook op (14—19) is er niets meer te bereiken!

56. 24×15 27—31

57. 36×27 22×42

58. 30—24 14—20

59. 25×14 42—48

60. 24—20

Hoewel ook dit remise is, komt het ons voor dat met 39—33 en 14—10 zwart wel direct de vrede had getekend!

60. 48×25

61. 15—10 18—23

62. 10—4 28—33

63. 4—9 25—48

64. 9—27 33—39

65. 27—49 23—28

en de remise was een feit!

Partij nr 34: H. Laros—J. Demesmaecker.

Karakteristiek:

Opening: Variant De Jongh in de Holl. opening. Symmetrisch tegengespeeld.

1. 33—28 18—23

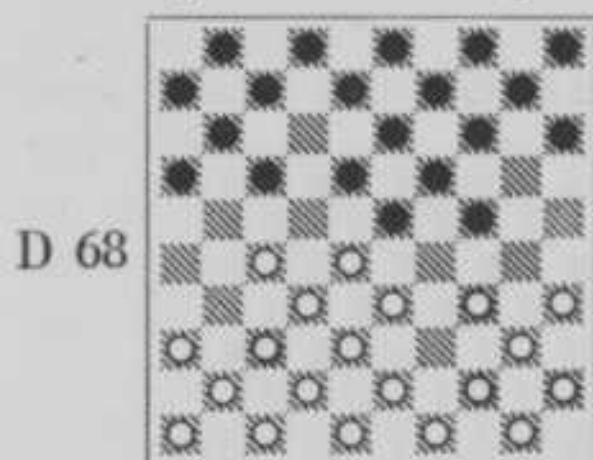
2. 39—33 12—18

3. 31—27 20—24?

(Zie D 68)

Deze wijze van beantwoorden moet theoretisch worden afgekeurd omdat zwart nu direct van het centrum verdreven wordt en bovendien een moeilijk te ontwikkelen lange vleugel krijgt. De partij vertoont een analoog verloop met die

tussen Van der Staay en Demesmaecker: Ook hier een randspelpartij bestreden met een centrumattaque. Hoewel zwart's weerstand wat langer werd gerek, vond hij ook ditmaal geen afdoende afweer en ging kansloos ten onder.

St. na 3. 20—24?

4.	27—22	18×27
5.	32×12	7×18
6.	44—39	23×32
7.	37×28	14—20
8.	41—37	10—14

Zie onze opmerking in partij nr 26, 12e zet. Wij blijven deze voortzetting zwak vinden, ook al wordt deze nog zo vaak gespeeld.

9.	46—41	1—7
10.	37—32	7—12
11.	41—37	18—23
12.	34—29!	23×34
13.	40×29	5—10
14.	39—34	12—17
15.	43—39	20—25

Bijna zouden we schrijven: En zo voort, enzovoort! en verder verwijzen naar de partij Van der Staay—Demesmaecker!

16.	29×20	15×24
17.	50—44	24—30
18.	35×24	19×30
20.	33—29	10—15
21.	38—33	14—20
22.	42—38	30—35
23.	48—43	20—24
24.	29×20	25×14
25.	34—29	14—20
26.	45—40	20—25
27.	40—34	15—20
28.	36—31	20—24
29.	29×20	25×14
30.	33—29	16—21

Partij nr. 35: G. Rostan—P. Pérot.

Karakteristiek:

Opening: Chefneux-opening met Fabre-variantie.

31.	38—33	21—26
32.	43—38	2—7
33.	44—40	35×44
34.	49×40	

Zwart's „speelplan” heeft wèl resultaat gehad. Tegenover hem bevindt zich een massaal blok schijven, waaraan geen wrikken of wegen is.

34.		17—21
35.	28—23	11—16
36.	33—28	7—11
37.	38—33	11—17
38.	31—27	8—12
39.	47—42	13—19
40.	34—30	12—18
41.	23×12	17×8
42.	40—35	8—12
43.	42—38	6—11
44.	28—22	

Wit's schijven zwermen naar willekeur over het bord en zwart is niet bij machte ook maar ergens effectief tegenweer te bieden.

44.		9—13
45.	33—28	3—9
46.	39—33	4—10
47.	29—23	

Het is gebeurd en het zwarte kaartenhuis wordt omgeblazen.

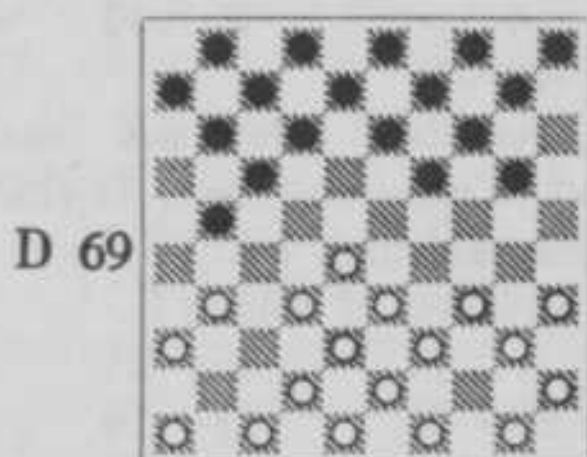
47.		11—17
48.	22×11	16×7
49.	27×16	26—31
50.	37×26	7—11
51.	16×18	13×22
52.	28×17	19×39
53.	17—11	39—44
54.	11—6	44—50
55.	6—14	50—22
56.	30—24	10—15
57.	1—23	22—36
58.	23×10	15×4
59.	32—27	

Zwart geeft op.

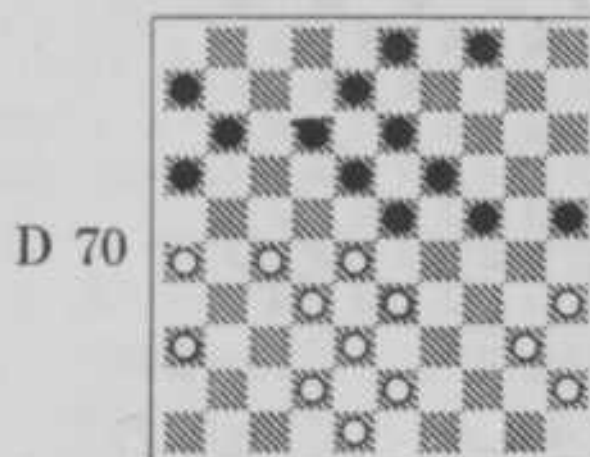
X 1.	32—28	18—23
2.	33—29	23×32
3.	37×28	19—24
4.	39—33	14—19
5.	44—39	20—25

6.	29×20	25×14
7.	41—37	15—20
8.	37—32	16—21

(Zie D 69)

St. na 8. 16—21

St. na 36. 31—26

Zwart accepteerde hierna volkomen vrijwillig het theoretische nadeel van een randschijf op veld 25 en formeerde de half-open verdediging in het klassieke middenspel, dat hieruit voortvloeide. De Zwitser wist geen raad met de positie en ruilde de randschijf af. In de hierdoor ontstane gesloten klassieke spelvorm leed wit aan zijn gebruikelijke onevenwichtige opbouw, accepteerde „daarom” ook maar een randschijf, om nu te zien, hoe zwart zeer handig hierop begon te combineren. Nog had Rostan het allerergste kunnen voorkomen, maar op het beslissende ogenblik kiest hij wel een begrijpelijke, doch niet een sterke voortzetting en zwart dwong met enige krachtzetten een voor de Zwitser hopeloze positie af.

9.	50—44	20—25
10.	31—26	11—16
11.	46—41	12—18
12.	41—37	17—22
13.	26×17	22×11
14.	36—31	7—12
15.	47—41	10—15
16.	41—36	5—10
17.	34—30	

20.	35—30	20—24
21.	40—35	1—7
22.	44—39	18—23
23.	39—34	12—18
24.	34—29	23×34
25.	30×39	7—12
26.	39—34	18—23
27.	34—30	12—18
28.	49—44	8—12
29.	44—39	2—8
30.	39—34	14—20
31.	25×14	9×20

De laconieke Pérot heeft het theoretisch nadeel van schijf 25 geaccepteerd, doch laat zich daarbij niet op het centrum zien.

Zodoende is het zeer moeilijk hiervan profijt te trekken. Twee wegen stonden hier voor wit open om te trachten iets reëls te bereiken; 31—27 of 33—29, welke laatste zet zeker de voorkeur verdient boven de tekstzet. Deze brengt wit weer, zoals in de meeste zijner partijen, in het defensief.

17.		25×34
18.	39×30	14—20
19.	30—25	10—14

De stelling, zoals deze nu ontstaan is, had ook kunnen voorkomen met 4 op 2, in welk geval zwart niet met (14—20×20) had kunnen ruilen. Het is van enorme betekenis of zwart zelf tot (14—20) besluit, dan wel wit gelegenheid geeft tot 34—29×39. O.i. is nog te weinig aandacht aan deze verschillen geschonken, zodat evenmin gezegd kan worden, waar de ene methode de voorkeur geniet boven de andere.

32.	31—27	20—25

33. 34—29 25×34
 34. 29×40 15—20
 35. 37—31 20—25
 36. 31—26 (Zie D 70)

Zwart speelt van dit ogenblik af zeer goed en het is zeer leerzaam te zien hoe de witte stelling tot destructie wordt gebracht.

36. 12—17!
 37. 43—39

Op 27—22 (18×27) 32×12 (23×32) 12×14 (24—30) 35×24 (4—9!) dam.

Op 27—22 (18×27) 32×12 (8×17) en wit wordt gedwongen tot 36—31 of 33—29 en 35—30. In beide gevallen is de witte positie weinig benijdenswaardig.

Op 40—34 (17—22) 28×17 (11×31) ad lib. (24—30) +.

Na de tekstzet krijgt wit het buitengewoon zwaar, 27—22 was hier toch wel te prefereren geweest.

37. 8—12
 38. 48—43

Op 39—34 (24—30) 35×24 (19×39) 28×8 (39×37) 42×31 (17—21) +.

Op 42—37 (24—29!) 33×24 (19×30) 28×8 (4—9) 35×24 (17—21) +.

38. 3—8
 39. 40—34 4—9
 40. 36—31? (34 30?)

Hoewel de witte stelling zeer moeilijk is, is hier 27—21 beter. Hieronder een mogelijkheid om aan te geven dat wit nog heel wat resources heeft na 27—21:

(16×27) 32×21 (23×32) 38×27
 (18—23) 34—30 (25×34) 39×30
 (11—16) 43—38 (13—18) 45—40
 (9—14) 40—34 en hoewel zwart gunstig blijft staan is de witte positie te beweeglijk om definitief winst voor zwart te behalen.

Na de tekstzet is het „uit” met wit:

40. 9—14
 41. 42—37 17—22
 42. 28×17 11×22
 43. 26—21

Dit verliest snel, doch ook anders is de stelling verloren, b.v.:

34—30 (25×34) 39×30 (14—20)
 30—25 (6—11) 25×14 (19×10)
 43—39 (10—14) 39—34 (13—19)
 34—30 (14—20) 30—25 (11—17)
 25×14 (19×10) 45—40 (8—13)
 40—34 (10—14) 34—30 (13—19)
 +.

43. 22—28
 44. 33×22 23—29
 45. 34×23 19×26
 46. 32—28 6—11
 47. 37—32 26×37
 48. 32×41 11—17
 49. 38—32 14—19
 50. 39—33 17—22
 51. 28×17 12×21
 52. 45—40 18—23
 53. 32—28 21×32
 54. 28×37 23—29
 55. 43—38 25—30
 56. 41—36 8—12
 57. 37—31 12—17
 58. 31—26 19—23
 59. 36—31 16—21

Wit gaf op.

20 November 1948.

ACHTSTE RONDE

Post	2—0	Demesmaecker	Laros	0—2	Pérot
Keller	1—1	Ghestem	V. d. Staay	1—1	Verpoest
Roozenburg	2—0	Rostan	Vrij :	Chiland	

Keller en Ghestem als sprinters! Men moet het gezien hebben om het te geloven. Het ging als volgt: In de periode, voorafgaande aan de tweede tijdcontrole, hadden beide spelers veel tijd gebruikt. Aanvankelijk was dat voor Ghestem pijnlijker dan voor Keller, eerst 13 zetten in 2½ minuut, even later nog

10 zetten, terwijl het vlaggetje reeds „hing”. Met ieder nog 8 zetten te spelen was Keller ook zo ver; overigens, weinig benijdenswaardig. Toen ging het: Ghestem zet, klap, Keller zet, klap, Ghestem zet, klap, enz. Niemand kan het aantal zetten volgen, ook de spelers niet. Ghestem zegt op een gegeven moment: Conter Keller antwoordt: alors. Beide spelers, zichtbaar nerveus, staan op en verlaten hun plaats. Ghestem wandelt al peinzend „ergens”, ziet niemand, terwijl Keller vertroosting zoekt bij zijn hem trouw ter zijde staande ega. Eensklaps klinkt het: Ghestem nog één zet. Keller „vliegt” naar het bord en „mokert” de klok in. Ghestem zit zijn tegenstander, bijna letterlijk, op de hielen, komt bij het bord, zet tegelijk en drukt zijn „pendule” in. 50 zetten zijn wederzijds gedaan, de laatste had geen seconde later moeten zijn...

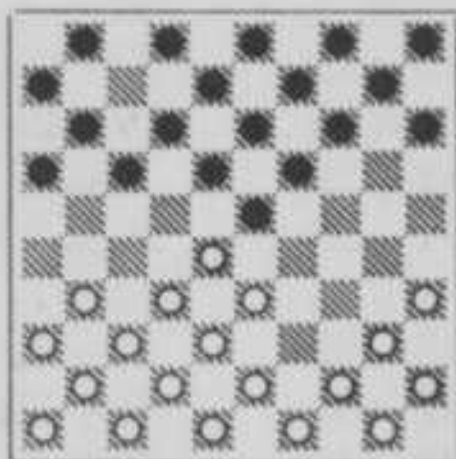
In deze ronde had Roozenburg meer moeite met Rostan dan algemeen verwacht werd. Op een gegeven ogenblik dacht de Rotterdammer over één zet, de 52e, niet minder dan vijf kwartier na.

Partij nr 36: G. Post—J. Demesmaecker.

Karakteristiek: Aangenomen Fabre-Variant der Hollandse Opening.

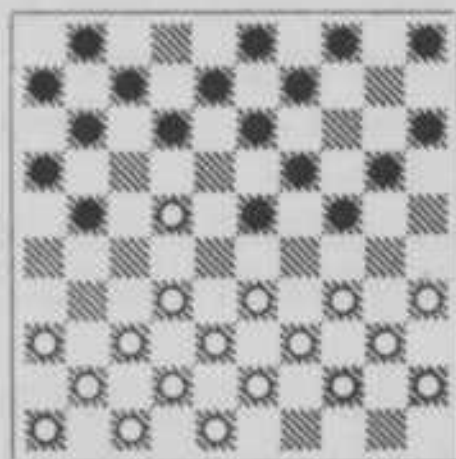
1. 33—28	18—23	4. 40—35	7—12
2. 39—33	12—18	5. 34—29	25×34
3. 35—30	20—25	6. 29×40	(Zie D 71)

D 71

St. na 6. 29×40

D 72

St. na 13. 31×22

Reeds in de opening kwam een zeer zwakke zet van zwart, die wit gelegenheid gaf de uitval naar veld 22 toe te passen, met een zeer bekende dreiging. Demesmaecker vond niet de allersterkste verdediging en zag zich direct al met materiaalachterstand daarvoor gestraft. De rest nam Post nogal kalmpjes op, zodat het nog vrij lang duurde alvorens zwart moest capituleren.

6.	15—20
7. 44—39	20—24
8. 49—44	2—7
9. 40—34	10—15
10. 45—40	14—20
11. 50—45	17—21?

Zwak. De voorkeur verdient hier (4—10). Wit maakt direct gebruik van deze foutzet.

12. 28—22	18×27
13. 31×22	(Zie D 71)

Hiermede legt wit de basis voor zijn overwinning.

13.	12—18

Wegens de dubbele dreiging 22—17 of 18 gevolgd door 33—29 had zwart alleen nog (24—29) daar (12—17) door 34—29 verliest.

Op (24—29) verliest hij als volgt:
 33×24 (20×29) 32—27 (21×32)
 37×28 (23×32) 34×14 (9×20)
 38×27 (12—17) 36—31! (17×28)
 41—36 en schijf 28 gaat verloren.

14. 37—31	18×27
15. 31×22	21—26?

Op (5—10) volgt 33—29 (24×33) 38×18 + 1, want er dreigt 32—27 en 22—17, terwijl (8—12) zowel als

(21—26) weerlegd worden met 22—17. Veel langer tegenstand echter bood nu:

(24—29) 33×24 (20×29) maar ook dit is schijfverlies door 32—28 (23×32) 34×14 (9×20) 38×27 (21×32) 42—38 (7—12) 38×27 (12—17) 36—31 (17×28) 41—36 (11—17) 27—22 (28—32) 22×11 (6×17) 46—41 en schijf 32 is niet te houden.

16.	22—17	11×22
17.	33—29	24×33
18.	38×27	7—12
19.	43—38	5—10
20.	32—28	10—14
21.	36—31	26×37
22.	41×32	1—7
23.	38—33	12—17
24.	42—38	7—11
25.	46—41	4—10
26.	41—37	17—21
27.	34—30	19—23
28.	28×19	14×23
29.	30—25	10—14
30.	33—28	13—19
31.	40—34	8—13
32.	34—30	20—24
33.	47—42	11—17
34.	39—33	13—18
35.	37—31	9—13

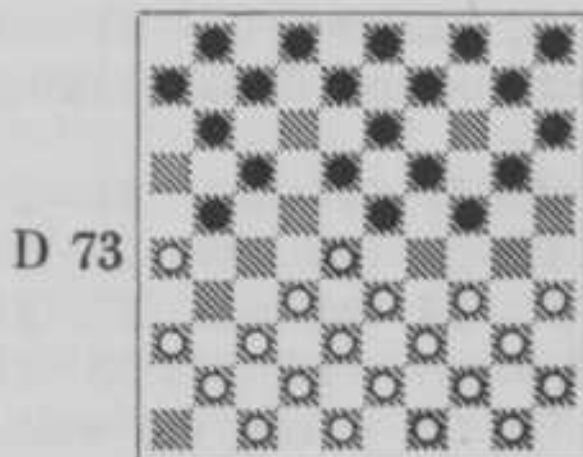
36.	31—26	23—29
37.	44—40	18—23
38.	40—34	29×40
39.	45×34	13—18
40.	34—29	23×34
41.	30×39	3—8
42.	42—37	17—22
43.	28×17	21×12
44.	32—28	18—23
45.	37—32	8—13
46.	48—42	6—11
47.	42—37	12—18
48.	39—34	11—17
49.	34—29	23×34
50.	25—20	14×25
51.	27—21	16×27
52.	32×14	13—19
53.	14×23	24—30
54.	35×24	34—40
55.	23—19	40—44
56.	19—14	44—50
57.	14—9	50—44
58.	24—19	25—30
59.	9—3	30—34
60.	28—23	44×41
61.	38—32	41×28
62.	23×32	34—39
63.	19—13	39—43
64.	13—8	43—49
65.	32—28	

Zwart geeft op.

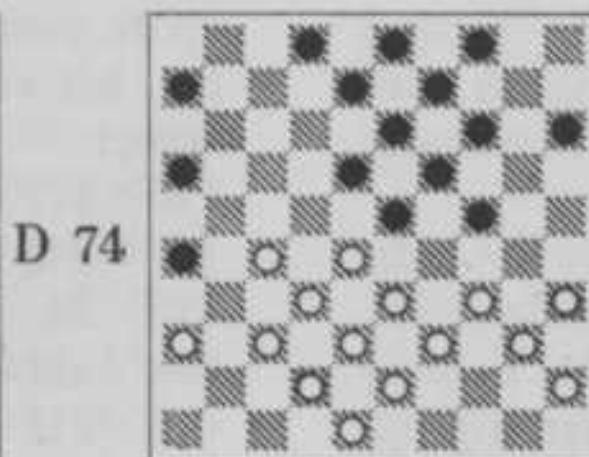
Partij nr 37: R. C. Keller—P. Ghestem.

Karakteristiek: Modern Franse Opening; geweigerde Dumont-Variant, Fabre-Variatie.

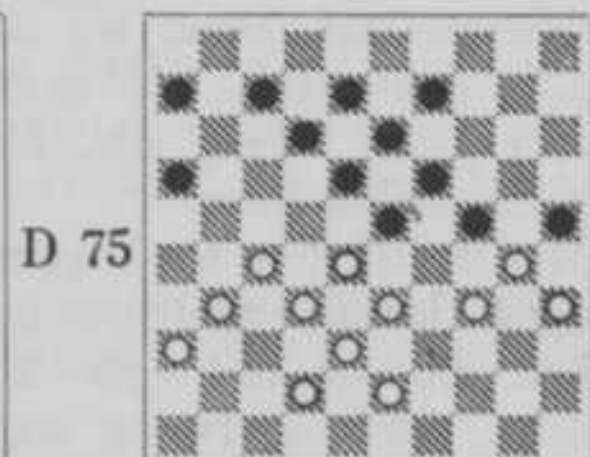
1.	32—28	20—24	4.	46—41	16—21
2.	37—32	14—20	5.	31—26	12—18
3.	41—37	18—23		(Zie D 73)	

St. na 5. 12—18

St. na 26. 10—15

St. na 37. 3—8

Op de 6e zet reeds kon wit complicaties scheppen door een positie-offer, het-

geen hij naliet, omdat er een onberekenbare stelling overbleef. Kort na de openingsschermutselingen wordt het spel in klassieke banen geleid, welk karakter tot het einde gehandhaafd blijft. Ghestem ziet kans zijn tempovoordeel om te zetten in duidelijk stellingsvoordeel als gevolg van het feit, dat wit geen moeite doet, tot de open speelwijze over te gaan. Het verloop van de strijd, dat door de D's 74 en 75 duidelijk tot uitdrukking komt, leidt via een zeer gecompliceerd middenspel tot D75, waarin wit een K.V.O. geaccepteerd heeft, en welke stelling een al even gecompliceerde afwikkeling te zien geeft. Het behoeft geen verwondering te baren, dat hevige tijdnood de spelers kwelde, zodat Ghestem het sterkste spel miste en met remise genoegen moest nemen. Jammer voor de wereldkampioen, omdat hij zeer oorspronkelijk wit's speelwijze afstrafte en beide punten zeker verdiend had. Een partij van grote allure, waarin ook Keller een woord van lof toekomt, dat hij de moeilijkheden niet ontweek en in de tijdnood-periode een grotere koelbloedigheid en routine aan de dag legde dan zijn rivaal.

6. 34—29
 Hier kon 28—22 (18×27*) 32—28 (23×32) 37×28 volgen om een poging te doen een K.V.O. te bewerkstelligen. Na (17—22) 26×17 is echter het spel onberekenbaar, waarom wit dit naliet.

6.	23×34
7. 40×29	20—25
8. 29×20	25×14
9. 45—40	11—16
10. 40—34	17—22
11. 26×17	22×11
12. 33—29	7—12
13. 38—33	1—7
14. 42—38	14—20
15. 44—40	18—23

We zien Ghestem weer in zijn „klassieke” periode. Na Verpoest maakt thans Keller kennis met de kracht, waarmede Ghestem dit wapen weet te hanteren.

Voor analytische of theoretische beschouwing ontbreekt nog te veel feitenmateriaal, zodat wij ook ditmaal opbouwkwesities, die overigens van zeer groot belang zijn, niet volledig zullen behandelen.

Met de tekstzet heeft zwart de half-open klassieke spelvorm ingeleid. Hij had dit ook met (20—24) kunnen doen, doch overwoog waarschijnlijk dat hij dan het hoofd zou moeten bieden aan een hevige druk op dit steunpunt door 34—29 enz.

16. 29×18	12×23
17. 47—42	7—12
18. 36—31	11—17
19. 49—44	12—18
20. 31—27	17—21
21. 33—29	20—24
22. 29×20	15×24

De zuivere, gesloten vorm van de klassieke partij is nu een feit.

23. 39—33	21—26
24. 44—39	10—14
25. 41—36	

Wit moest rekening houden met (16—21), (18—22) (26—31) (23—29) enz., dam.

25.	5—10
26. 50—45	10—15

(Zie D 74)

Wit moet zich hier verklaren.

Mocht het inderdaad juist zijn dat voor nadeel van wit op theoretische gronden gesproken kan worden, dan zou het overweging verdienen, ook hier te trachten een open spelvorm op te zoeken, waarvoor 37—31 met b.v. het volgende spel in aanmerking komt:

(26×37) 42×31 (14—20) 34—29 (23×34) 40×29 (20—25) 29×20 (15×24) 27—22 (of ook 27—21 met dubbel slaan!) (18×27) 32×21 (16×27) 31×22, warna wit weliswaar een ietwat geforceerd aandoende stelling heeft, doch waarvan verder niets te bewijzen valt. We kun-

nen niet genoeg de nadruk leggen op de betekenis van dergelijke stellingen, waarvan men de juiste waarde langs volkomen empirische weg moet bepalen. Een geheel ander aspect zien we, wanneer in D 74 wit als volgt te werk gaat:

34—29 (23×34) 40×20 (15×24)
 37—31 (26×37) 32×41 (18—23)
 38—32 (8—12) 42—38 (13—18)
 41—37 (9—13) 37—31 (14—20)
 45—40 (20—25) 40—34 (2—7)
 34—30 (25×34) 39×30 (7—11)
 43—39 en we hebben een soortgelijke stelling als in de partij Verpoest—Ghestem nr 32.

Alleen een volledig uitgewerkte analyse van de stelling D 74 kan al een boekwerk vullen. Vrees voor een doden van het spel door dogma's behoeven we dus nog niet te koesteren.

27. 34—30	14—20
28. 30—25	8—12
29. 25×14	9×20
30. 40—34	20—25
31. 34—30	25×34
32. 39×30	15—20
33. 45—40	20—25
34. 40—34	4—9
35. 37—31	26×37
36. 42×31	2—7
37. 48—42	3—8

(Zie D 75)

Hier bereikt de partij zijn climax. In een titanenstrijd heeft zwart zichtbaar voordeel behaald, maar van voordeel naar winst is een moeilijke en zeer lange weg. Vooral wanneer de stelling zeer variantenrijk is en de varianten zelf zeer diep zijn, zoals hier het geval is.

Bovendien gaat de klok een hartig woordje meespreken. Ghestem kiest wel een zeer kansrijke variant, doch analytisch niet de scherpste. Wit op zijn beurt verzuimt de remise, doch in razende tijdnood laat zwart ook hierna de winst glippen en moet zich uiteindelijk nog met remise tevreden stellen.

38. 42—37 6—11?

O.i. geeft (9—14) vrij zekere winst. Hieronder een exposé van de mogelijkheden:

27—22 A (18×27) 31×22 (7—11)
 37—31 B, C (11—17) 22×11 (6×17) 31—27 (13—18) 34—29 (23×34) 30×39 (8—13) 36—31 (17—21) 28—22 (21—26) 32—28* (26×37) 27—21 (16×27) 22×42 (12—17) 38—32* (24—30) 35×24 (19×30) 43—38 (30—35) 39—34 (18—22!) 42—37* (13—19) 37—31* (25—30) 34×25 (35—40) 31—26* (17—21) +.

C. 34—29 (23×34) 30×39 (12—17) 37—31 (8—12) 32—27* (12—18) 38—32 (18—23) 43—38 (25—30) 39—34 (30×39) 33×44 (23—29) 44—40 (14—20) 40—34 (29×40) 35×44 (24—29) enz. +.

B. 36—31 (12—17) 31—26 a, b. (16—21) 37—31 (11—16) 22×11 (6×17) 31—27 (13—18) 34—29 (23×34) 30×39 (8—13) +.

a. 31—27 (17—21) 34—29 (23×34) 30×39 (8—12) +, want op 37—31 volgt (21—26) of (12—18).

b. 34—29 (23×34) 30×39 (8—12) met winst als in een der vorige varianten.

A. 34—29 (23×34) 30×39 (18—23) 31—26 12—18 (37—31) 8—12 +.

Men ga dit na. De weg wijst zich van zelf.

Na de tekstzet kan wit remise forceren. Wij volgen hier op de voet het partijverloop:

39. 27—22

Ook 31—26 geeft remise.

Op 9—14 als antwoord volgt 28—22!! en zwart moet zelfs naar de remise zoeken.

Daar (12—17) verhinderd is wegens 34—29 (17×48) 29×9 (48×22) 9—3 enz.!

Op 11—17 als vervolg op 31—26: 37—31 (17—21) 26×17 (12×21) 27—22 (18×27) 31×22 (7—11*).

(9—14) is natuurlijk onmiddellijk remise wegens 22—18!

34—29 (23×34) 30×39 (11—17*)
22×11 (16×7) 28—22 en zwart kan
niets positiefs bereiken daar wit nu
tegen de doorbraakactie van zwart
door middel van 24—30 voldoende
compensatie in het centrum krijgt,
b.v. (24—30) 35×24 (19×30)
33—29 (30—35) 39—34 (25—30)
34×25 (35—40) 29—24 (9—14
of?) 22—18 (13×22) 32—27 met
gemakkelijke remise!

Doch ook de tekstzet levert, mits goed
voortgezet, eveneens, zij het langs
zeer glibberige paadjes, remise:

39.	18×27
40. 31×22	12—17
41. 37—31	8—12
42. 31—26?	

Hier moet 34—29 (23×34*) 30×39
(9—14) A.

Indien 24—30 (35×24) 19×30
(31—26). Er dreigt nu 22—18 en
26—21, terwijl op (13—19) 26—21,
28—23 en 38—32 volgt met remise.
Indien 16—21 (31—27) 21—26 (27
—21) en de dreiging 22—18 gevolgd
door 36—31 kan alleen worden te-
gengegaan door (26—31), doch dan
volgt 36×27 (17×26) 22—18 (13×
31) 32—27 (31×22) 28×6 =.

Na (9—14) nu:

31—26 (25—30*) 32—27 (14—20).
Indien (12—18) 27—21 en er valt
niets voor zwart aan te tonen.
33—29 (24×42) 35×15. En wit kan
nog juist de remise veilig stellen om-
dat na (42—47) 28—23 (19×28)
22×33 (47×29) 15—10 zwart dam-
halen niet kan verhinderen met (29
—23) wegens 10—5 (23—46) 26—
21!! (17×26) 39—33! met remise.
A. (25—30) 31—26 (12—18) 32
—27 (18—23) de meest kansgevende
36—31 (23×21) 38—32 (17×37)
26×6 (37×26) 6—1 (7—11) 1—45.
Zwart mag niet toelaten dat wit de
dam naar 50 in veiligheid brengt,
dus:

(30—34) 45×3 (via schijf 19!)

(11—17) 3×21 (16×27) 39—34!
remise, zij het op het nippertje, daar
34—30 (13—19) 33—29 (24×33)
30—24 (19×30) 35×24 niet weer-
legd kan worden.

42.	16—21
43. 22—18	

Deze afwikkeling van wit is gedwon-
gen.

43.	13×22
44. 32—27	23×32
45. 27×18	12×23
46. 38×16	9—13?

Met deze en ook nog zijn volgende
zet, geeft zwart, onder de druk van
zijn ontzettende tijdnood, de winst uit
handen.

Hier moest 23—28 (33×22) 17×28
en wit staat reddeloos.

47. 36—31?	

Onverwijld had wit hier 34—29 moe-
ten spelen, waarna zwart wel voor-
deel behoudt, doch onvoldoende om
dit in winst om te zetten.

47.	13—18??

Wit kruipt toch werkelijk door het
oog van de naald. Wederom verzuimt
zwart gemakkelijk de winst door
(23—28)!

48. 31—27	7—12
49. 16×7	12×1
50. 43—38	17—22
51. 38—32	22×31
52. 26×37	18—22
53. 37—31	1—7
54. 34—29	23×34
55. 30×39	19—23
56. 39—34	7—11
57. 31—26	11—17
58. 32—27	22×31
59. 26×37	17—22
60. 37—32	

Wie zou deze afloop verwachten van-
uit D 75! Een dubbeltje kan raar rol-
len, doch in een dampartij kan men
blijkbaar ook alles verwachten!

60.	25—30
61. 34×25	23—29

Remise.

Zelfs ondanks de gemaakte fouten een eresaluut aan beide spelers, die met deze partij bewezen hebben, dat van de meest eenvoudig aandoende stellingen uit de allergrootste complica-

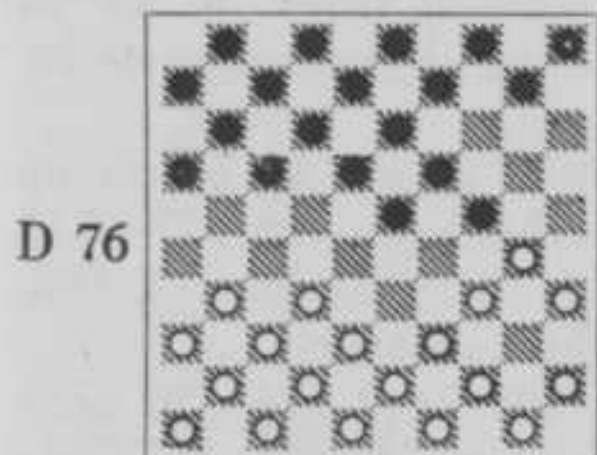
ties kunnen geboren worden, en die met het accepteren van de moeilijkheden de damliteratuur verrijkt hebben met een sieraad voor ons spel.

Partij nr 38: P. Roozenburg—G. Rostan.

X *Karakteristiek:* Geweigerde Roozenburg-variant van de 33—29 opening.

1. 33—29	19—23	4. 29×20	15×24
2. 35—30	14—19		
3. 40—35	20—24	(Zie D 76)	

Reeds zeer spoedig blijkt, dat de Zwitser een afbraakpolitiek aanhangt om zijn tegenstander zoveel mogelijk de voet dwars te zetten. Tot de 32e zet weet hij hierdoor de stellingen inderdaad in evenwicht te houden, doch de ruil, die dan volgt, bezorgt zwart aanzienlijk terreinverlies. In een poging het spel te forceren, schenkt wit bij de 46e zet zwart de gelegenheid tot een doorbraak, die hem een vrij zekere remise belooft. Zwart verzuimt de gelegenheid en de Zwitser wordt tenslotte in een zeer lastig eindspel op de knieën gedwongen.

St. na 4. 15×24

5. 30—25	24—30
6. 35×24	19×30
7. 32—28	23×32
8. 37×28	30—35
9. 41—37	17—22
10. 28×17	12×21
11. 31—26	7—12
12. 26×17	12×21
13. 34—29	1—7
14. 37—32	7—12
15. 46—41	21—26
16. 41—37	11—17
17. 39—33	17—22
18. 32—28	10—14
19. 28×17	12×21
20. 33—28	18—22
21. 28×17	21×12
22. 37—32	12—17
23. 44—39	17—21
24. 39—33	14—19
25. 42—37	21—27

26. 32×21	26×17
27. 37—32	17—21
28. 32—28	21—26
29. 47—42	8—12
30. 45—40	35×44
31. 50×39	12—18
32. 42—37	

Er is tot dusverre niet veel anders gebeurd dan opbouw en afbraak. Wit heeft een ideale centrumstelling. De zwarte verdediging is evenwel nog volkomen intact, zodat wit nog weinig positiefs bereikt heeft.

32. 18—22?

Met deze zet gaat zwart juist iets te ver en krijgt hierdoor onherroepelijk met belangrijk terreinnadeel te kampen.

33. 28×17	19—23
34. 29×18	13×11
35. 36—31	11—17
36. 31—27	2—8
37. 33—28	8—13
38. 39—33	17—21
39. 37—32	5—10
40. 43—39	10—15
41. 48—42	9—14
42. 42—37	4—9
43. 27—22?	

Wit wil de zwarte stelling hiermee

krachtig aanpakken. Eerst 49—44
achten wij evenwel sterker.

43. 13—19!

Goed gezien! Zwart behoeft niet be-
vreesd te zijn voor een verdere witte
doorstoot naar 18 en maakt na de
tekstzet het opspelen van schijf 6 mo-
gelijk.

44. 33—29 19—24

45. 29×20 15×24

46. 28—23?

Wit begint enigszins ongeduldig te
worden en dreigt hierdoor zijn voor-
deel prijs te geven.

Sterker is 38—33.

46. 6—11

47. 32—28 11—17?

Aangewezen was hier: (9—13) 38—
32 of? (21—27) 22×31 (13—18)
23×12 (11—17) 12×21 (16×36)
met doorbraak voor 2 schijven.

48. 22×11 16×7

49. 28—22 9—13

50. 38—33 13—19?

O.i. verschaft (7—12), gevolgd door
(21—27) en (13—18) alsnog zeer
grote remisekansen.

51. 33—28 14—20

Het materiaal is inmiddels dusdanig
geslonken, dat wit thans meent naar
definitieve winst te moeten zoeken.
Dit zoeken kostte hem voor 2 zetten
1 uur en 3 kwartier, zodat hij zeker
niet de overwinning cadeau heeft ge-
kregen.

52. 25×14!

23×14 geeft remise!

52. 19×10

53. 23—18!

Dwingt de winst af, ofschoon ook het
afspel nog een correcte behandeling
vereist.

Partij nr 39: H. Laros—P. Pérot.

Karakteristiek: Variant-de Jongh in de Hollandse opening, symmetrisch tegen-
gespeeld.

1. 33—28 18—23

2. 39—33 12—18

53. 3—9

Indien (24—29) 28—23 (7—12)

18×7 (29×27) 7—2 (27—32*)

37×28 (26—31) 2—16 (21—26)

16—32 +.

54. 39—34 10—14

55. 49—44 14—20

56. 44—40 20—25

57. 40—35 7—11

58. 34—29 24×33

59. 28×39 11—17

60. 22×11 21—27

61. 11—7 27—32

De grote moeilijkheid voor wit van
de 52e zet af schuilt in het vinden
van overmachts-eindspelen, waarbij
de stukken op het middenbord zo vei-
lig mogelijk staan en bovendien in
het vermijden van (27—31) 37—32
(31—36), waarbij zowel 36 als 26
naar de damlijn dreigen door te lo-
pen.

De winst van 52. 25×14 berust op
het thans verhinderen van (27—31)
wegens 7—1 (31×42) 18—13. Ook
(9—14) helpt zwart niet.

Indien (9—14) 7—2 (14—20 of?)

2—16 (27—31) 16—49 (31×42)

35—30 (25×43) 49×47 (20—25)

18—13 (25—30) 13—9 (30—34*)

47—33 (26—31*) 9—4 +.

62. 37×28 26—31

63. 7—2 31—37

64. 2—16 37—42

Zwart's weerstand is gebroken; zijn
laatste zet verhaast het einde.

65. 18—13 9×18

66. 28—22 18×27

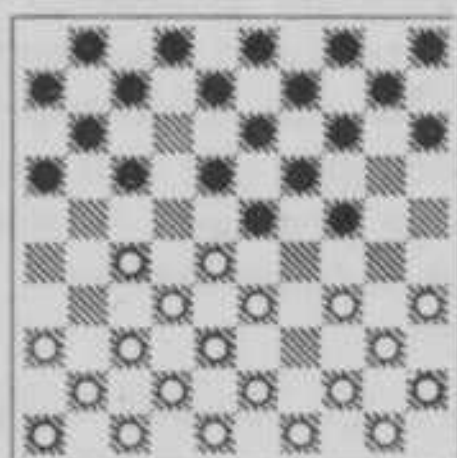
67. 16×47

Zwart geeft op.

De derde zet van zwart wordt door de theorie afgekeurd, omdat wit hierdoor

gelegenheid krijgt door 27—22 een ruil te nemen, die hem een volmaakte ontwikkeling verschaft, zwart evenwel met een overbelaste vleugel laat zitten. Laros verzuimt dan ook niet van dit theoretisch voordeel gebruik te maken. Hij toont echter nog niet de rijpe wedstrijdervaring van b.v. een Keller te hebben, die dergelijke voordeeltjes met geduld uitbuit. Laros wordt ongeduldig, wil het spel forceren, geraakt in een avontuur en ziet zich reeds vrij spoedig in het middenspel door een listige finesse verrast, waardoor hij verder een verloren partij speelde.

D 77

St. na 3. . . 20—24

4.	27—22!	18×27
5.	32×12	23×32
6.	37×28	7×18
7.	41—37	14—20
8.	44—39	10—14
9.	46—41	5—10
10.	37—32	1—7
11.	41—37	7—12
12.	50—44	2—7
13.	36—31	20—25
14.	31—27	18—23
15.	47—41	15—20
16.	41—36	10—15
17.	34—29	

Deze zet kunnen wij niet bewonderen, tenzij wit naar 23 wil doorstoten, doch dit blijkt — naar uit zijn volgende zet duidelijk wordt — niet in zijn bedoeling te liggen.

Wij geven de voorkeur aan 34—30 enz.

17.		23×34
18.	40×29	4—10
19.	28—22?	

Gespeeld om zwart geen gelegenheid te geven tot de dubbele ruil 19—23. O.i. kan wit hier met 28—23×23 als nog zijn voordeel handhaven. Na de tekstzet glijdt wit af.

19.		12—17
20.	36—31	17×28

21.	32×23	19×28
22.	33×22	24×30
23.	39×28	

Van deze manoeuvre ondervindt wit alleen maar narigheid; zelfs al heel gauw!

23.		20—24
24.	38—33??	

Loopt in een eenvoudig, doch verraderlijk zetje.

24.		24—29!
25.	33×24	11—17
26.	22×2	8—12
27.	2×19	14×41
28.	27—22	41—46
29.	44—40	25—30
30.	24—19	46×14
31.	35×24	9—13
32.	40—34	6—11
33.	22—18	13×22
34.	24—20	14×39
35.	43×34	16—21
36.	31—26	21—27
37.	45—40	22—28
38.	34—29	11—17
39.	40—34	3—8
40.	34—30	17—21
41.	26×17	12×21
42.	30—25	10—14
43.	49—43	28—32
44.	43—38	32×43
45.	48×39	27—32
46.	29—23	21—27
47.	39—33	27—31
48.	33—28	32—37
49.	42—38	37—41
50.	28—22	41—47

en wit staakt de hopeloze strijd.

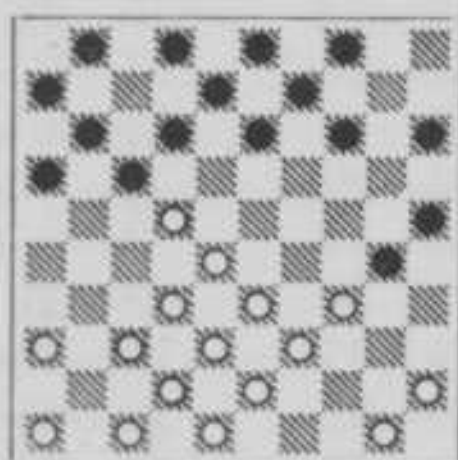
Partij nr 40: D. v. d. Staay—O. Verpoest.

Karakteristiek: Een orthodoxe Utrecht-variant van de Hollandse opening met gesloten Kerkhof-speelwijze.

Deze gesloten vorm groeide in deze partij uit tot een zeer onoverzichtelijk en uiterst moeilijk middenspel. Alle trekken van de neo-romantische spelopvatting vindt men in deze partij terug. Wit wierp alle beschikbare troepen in de strijd met voorbijzien van alle strategische begrippen. Slechts één doel staat hem voor ogen: Een volkomen beheersing van het centrum. Langs welke glibberige wegen doet er minder toe. Zwart paste de klassieke verdedigingsvorm toe, doch kon ten slotte niet verhinderen, dat hij terrein verloor. Na een middenspel, dat analytisch misschien wel voordeel voor zwart bevatte, ging hij een moeilijk eindspel in, dat V. d. Staay — ondanks alle hardnekkige pogingen — niet vermocht te winnen. Een partij, vol geestdrift, durf en uithoudingsvermogen, waarin beiden het uiterste van hun kracht gegeven hebben.

1. 33—28	18—23
2. 39—33	12—18
3. 31—27	7—12
4. 37—31	20—24
5. 44—39	14—20
6. 41—37	10—14
7. 34—29	23×34
8. 40×29	5—10
9. 49—44	20—25
10. 29×20	15×24
11. 44—40	10—15
12. 40—34	24—30
13. 35×24	19×30
14. 27—22	18×27
15. 31×22	(Zie D 78)

D 78

St. na 15. 31×22.

15.	16—21
16. 36—31	21—26
17. 46—41	30—35
18. 50—44	17—21
19. 45—40	

Handig heeft zwart gebruik gemaakt van de mogelijkheid aan zijn korte vleugel meer elasticiteit te verlenen. In de partij overwoog wit wel 31—27 i.p.v. 45—40, doch het toelaten van

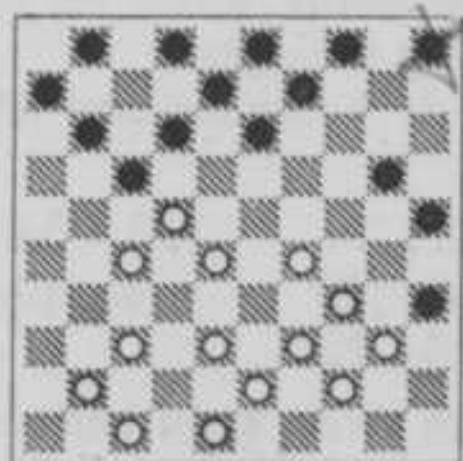
de dam door 35—40 leek hem toch minder gunstig en niet ten onrechte!

19.	21—27
20. 32×21	26×17
21. 31—27	

Een kenmerkende eigenschap van de jongere garde is de voorliefde voor blokvorming. Zowel aan de korte als aan de lange vleugel zien we bij hen dit verschijnsel optreden. De tekstzet is daarvan ook weer een sprekend voorbeeld. De oudere theoretici zouden hier zeker b.v. 41—36 geprefereerd hebben.

21.	14—20
22. 33—29	20—24
23. 29×20	25×14
24. 38—33	14—20
25. 33—29	20—25
26. 42—38	15—20
- (Zie D 79)

D 79

St. na 26. 15—20

Het is uiterst moeilijk de witte druk over het centrum te weerstaan en de methode, die zwart hier toepast, leidt er tenslotte toe, dat wit er inderdaad

57. 16 - 11, 31 - 36

58. 11 - 7, 36 - 41

59. 7 - 2, 41 - 46

60. 40 - 35, 46 x 28

61. 38 - 33, 28 x 19

62. 2 x 24, 23 - 28

63. 24 - 29, 28 - 32

64. 29 - 45, 15 - 20

65. 35 - 30, 25 x 34 \longrightarrow

66. 4 - 22, 43 - 48
remise

66. (43 - 49) $\frac{?}{0}$ → zwart!!

67. 22 - 44, 49 x ~~35~~ 40

68. 35 x 44, 15 - 20

69. 44 - 39/40, 20 - 24/25

70. 39 - 34, zwart k.o!

EIND. want: (24 - 29/30)

* wit: 34 x 23/of: 34 x 25.

*
WIT : 16/24/32/34/-
38/40

*
ZWAUT :

SPEELT
<u>DATUM</u> : 27/03-'09

9/15/23/25/31

↑
• St. stand, na:

(57.) 32-27?!

in slaagt de kracht van zijn centrum-
aanval tot uitdrukking te brengen.

27. 39—33	20—24
28. 29×20	25×14
29. 43—39	12—18

De ruimte laat niet toe, in varianten volledig aan te tonen, dat zwart hier beter staat, doch het is onze onwrikbare overtuiging, dat bij een consequent doorgevoerd omsingelingssysteem de witte kracht beteugeld kan worden en een zorgelijke toekomst tegemoet gaat. De methode daartoe is o.i. hier: wit naar 23 drijven, de voorpost op 22 op te ruimen en wit als het ware een wig in het zwarte territorium te bezorgen, die geen wijkmogelijkheden naar de vleugels meer heeft. Ter demonstratie van hetgeen wij bedoelen, geven wij hieronder een mogelijkheid:

- 14—20 (33—29) 9—14 (37—32)
13—19 (41—37) 20—25 (47—42)
4—10 (38—33) 8—13 (42—38)
10—15 (29—23).

Op het ogenblik, dat het witte centrumblok terreinvergroting moet zoeken met 29—23, is de tijd aangebroken om de lange vleugel te verzwakken en een totale omknelling te bewerkstelligen.

30. 33—29	1—7
31. 47—42	7—12
32. 37—32	14—20
33. 41—37	20—25
34. 48—43	9—14
35. 39—33	4—10
36. 43—39	10—15
37. 29—23	18×29
38. 34×23	

Zwart's té afwachtende houding heeft tot gevolg gehad, dat het witte centrum nu onder gunstiger omstandigheden de doorstoot naar 23 heeft kunnen volbrengen.

38.	14—20
39. 40—34	13—19
40. 23×14	20×9
41. 22—18	12×23
42. 28×19	

Een uiting van wit's overmacht op het middenbord. Deze schijf in de lucht is volkomen onaantastbaar!

42.	8—12
43. 33—28	2—8
44. 38—33	11—16
45. 42—38	17—21
46. 44—40	35×44
47. 39×50	6—11
48. 50—45	11—17
49. 45—40	12—18
50. 28—23	18×29
51. 33×24	17—22
52. 27×18	8—13
53. 19×8	3×23
54. 37—31	21—26
55. 31—27	16—21
56. 27×16	26—31
57. 32—27?	

Als volgt was hier de winst verzekerd:

- 16—11 (31—36 of ?) 11—7 (36—41) 7—2 (9—14).

Op (41—46) volgt 40—35, 24—19 en 38—33 +. *34-30; 24-20*

Op (41—47) 24—19 +, terwijl alle schijffoffers falen; 38—33 en zwart heeft alleen nog (23—29) 34×23 (41—47), doch dit verliest op overmacht.

57.	31×22
58. 16—11	22—27
59. 11—7	27—31
60. 7—1	31—37
61. 1×29	37—41
62. 29—33	41—46
63. 33—50	9—13
64. 40—35	46—41
65. 38—33	41—36
66. 33—28	13—19
67. 24×13	36×4
68. 28—23	15—20
69. 23—19	4—36
70. 50—45	36—47
71. 45—50	47—36
72. 50—45	36—47
73. 45—50	

Remise door herhaling van zetten.

Het blijft de vraag, of wit niet na zijn

fout op de 57e zet alsnog de winst in handen had, maar deze is dan in

ieder geval zeer moeilijk aantoonbaar.

21 November 1948.

9e RONDE

Post 1—1 Laros
Pérot 0—2 Verpoest
Keller 1—1 Chiland

v. d. Staay 2—0 Rostan
Ghestem 2—0 Demesmaecker
Vrij : Roozenburg

Een betrekkelijk rustige ronde, die 9e. Was het, omdat het Zondag was? Ghestem behaalde zijn eerste bliksem-zege, terwijl Pérot, figuurlijk gesproken, zelfmoord pleegde. Geen tijdnood vandaag, alleen een klein beetje opwinding in de partij Post—Laros.

Partij nr 41: G. Post—H. Laros.

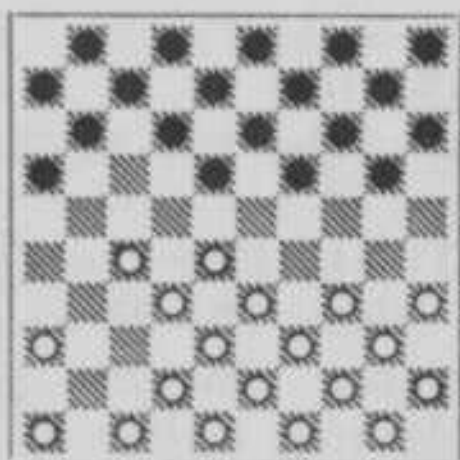
Karakteristiek: Ruilvariant van de Poolse opening.

1. 31—27 17—21
2. 37—31 21—26
3. 32—28 26×37

4. 41×32

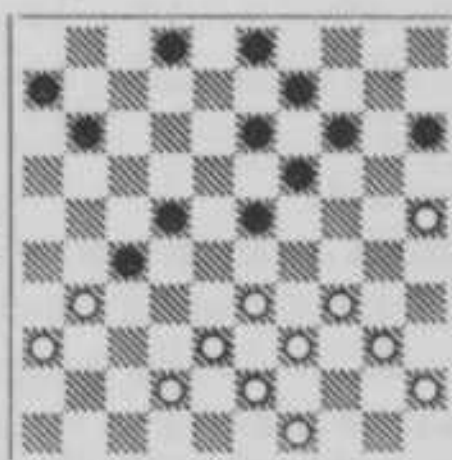
(Zie D 80)

D 80

Stand na 4. 41×42

D 81

Stand na 32. 37—31.

Zwart richt hierna een aanval op de snel ontwikkelde vleugel van wit, die duurt van de 7e tot de 14e zet, waarna wit met enkele ruilen elke verdere verzwakking voorkomt en wederom de stellingen opnieuw geformeerd moeten worden. In deze opbouwperiode blijkt, dat zwart niet van zijn principe afwijkt en wederom zijn krachten in hoofdzaak concentreert op wit's lange vleugel. Uiteindelijk ontstaat hierdoor een flankpartij, waarin zwart mank gaat aan een gedeplaceerd stuk (zie diagram 81).

4. 11—17
5. 34—30 6—11
6. 30—25 1—6
7. 40—34 19—23
8. 28×19 14×23
9. 25×14 10×19
10. 35—30 5—10
11. 30—25 10—14
12. 46—41 17—22
13. 41—37 22×31
14. 36×27 11—17
15. 34—29 23×34

16. 39×30 19—23
17. 33—29 23×34
18. 30×39 14—19
19. 39—33 9—14
20. 44—39 19—23
21. 50—44 7—11
22. 44—40 13—19
23. 47—41 8—13
24. 41—36 17—22

Zwart zowel als wit, hebben nu een half-klassieke opstelling gekozen tot verdere operaties. Het blijkt nu, dat

zwart niet in de klassieke richting wil, doch een flankaanval zoekt op wit's lange vleugel.

25.	37—31	12—17
26.	31—26	22×31
27.	26×37	17—21
28.	39—34	4—9
29.	43—39	18—22
30.	48—43	21—27
31.	32×21	16×27
32.	37—31	(Zie D 81)
32.		2—7?

Bepaald sterker is 2—8. Met de volgende zet deplaceert wit zeer terecht deze schijf. Deze mogelijkheid zou na 2—8 niet bestaan, daar dan op 33—29 (13—18) en (8—13) volgt met een licht overwicht voor zwart.

33.	33—29!	13—18
34.	34—30!	23×34
35.	40×29	9—13
36.	42—37	7—12
37.	30—24	19×30
38.	25×34	13—19
39.	45—40	19—23

Duidelijk komt in deze opbouw tot uitdrukking, wat wij hierboven reeds schreven. Schijf 12 behoort op 13. Nu is de lange vleugel te dun, de korte topzwaar en krijgt wit de gelegenheid tot:

40.	29—24	14—20

41.	39—33	20×29
42.	33×24	11—17

Zwart ziet, dat zijn aanval is gestrand en gaat nu krachtige maatregelen treffen om de stelling te liquideren.

43.	34—30	27—32
44.	37×19	18—23
45.	19×28	22×42
46.	31—27!	

Sterker dan onmiddellijk 43—38 en 49—43, daar dan zou volgen 17—21! en de witte positie aan de lange vleugel wordt minder rooskleurig!

46.		12—18
47.	43—38	42×33
48.	49—43	3—9
49.	24—19	9—14
50.	19×10	15×4
51.	30—24	17—22
52.	24—19	22×31
53.	36×27	6—11
54.	27—21	4—10
55.	40—35	10—15
56.	19—14	15—20
57.	14×25	18—23
58.	25—20	23—28
59.	20—14	28—32
60.	14—9	33—38
61.	43—39	38—42
62.	9—3	42—47

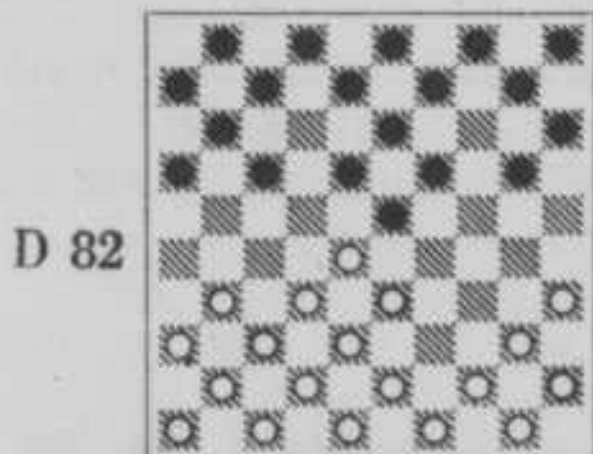
* 31-27

Remise gegeven.

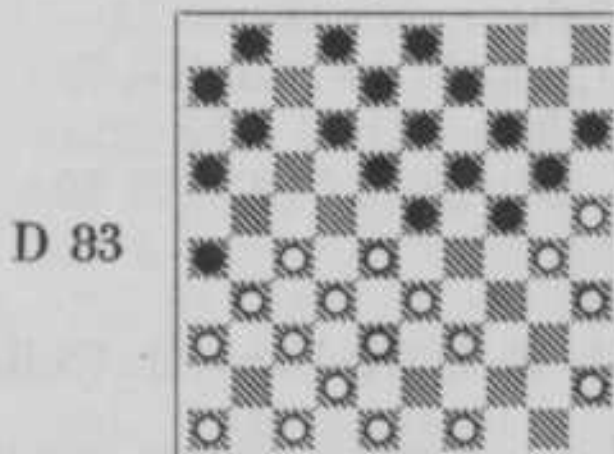
Partij nr 42: P. Pérot—O. Verpoest.

Karakteristiek : Aangenomen Fabre-Variant in de Hollandse Opening.

1.	33—28	18—23	4.	40—34	14—20
2.	39—33	12—18	5.	34—29	25×34
3.	34—30	20—25	6.	29×40	

Stand na 6. 29×40

Stand na 19. 43—39

Wit accepteert op de 9e zet een lange-vleugel-opsluiting. In het verloop toont wit een eigenaardige conceptie door zich niet de moeite te gestroosten deze vleugel over het kerkhof te ontwikkelen. Hij bepaalt zich uitsluitend tot het

spelen op zijn korte vleugel. Deze taktiek wordt hem reeds bij de 19e zet noodlottig door het verbreken van de Coup de la Bombe-ressource tegen de klemzet 12—17 (zie diagram 83). Wit nam hierna zijn toevlucht tot een „paardenmiddel” om totale omklemming van zijn lange vleugel te ontgaan, doch pleegde hiermee tevens zelfmoord.

6.	20—24
7. 31—27	17—21
8. 37—31	21—26
9. 41—37	10—14
10. 40—34	14—20
11. 34—30	20—25
12. 44—39	25×34
13. 39×30	5—10
14. 45—40	10—14
15. 40—34	7—12
16. 50—45	14—20
17. 30—25	9—14
18. 34—30	4—9
19. 43—39?	

(Zie diagram 78)

Aangewezen is hier 27—22×22. De tekstzet is al zeer zwak en zwart brengt zijn tegenstander als volgt in een verloren positie:

19.	12—17!!
20. 28—22.	

De stelling is vrij hopeloos, nu wit niet 27—21 kan spelen. Om 17—22 tegen te gaan was ook 49—44 nog mogelijk, doch dit brengt evenmin uitkomst:

49—44 (2—7! A) 47—41 of? (7—12!) 27—22 of? (18×27) 31×22 (16—21!) en schijfverlies door 12—18 eventueel na 37—31 (26×37) 42×31 (18×27) 31×22, gevolgd door 21—27 is niet tegen te gaan.

A. Het schijnbaar agressievere 24—29) 33×24 (20×29) 39—33 (1—7) 33×24 (17—22) 28×17 (11×22) 44—39 (14—20) 25×14 (9×29) 39

—33 (22—28 of?) 33×24! (28—33) 38×29 (23×25) 32—28 (19×30) 35×24 en wit heeft nog juist genoeg verdediging om het ergste te voorkomen.

20.	17×28
21. 33×22	8—12
22. 48—43	2—8
23. 46—41	12—17
24. 38—33	17×28
25. 33×22	11—17
26. 22×11	6×17
27. 43—38	17—22
28. 49—44	8—12
29. 44—40	1—7
30. 38—33	24—29
31. 33×24	20×29
32. 39—34	29—33
33. 42—38	33×42
34. 47×38	14—20
35. 25×14	9×20
36. 30—25	20—24
37. 34—30	3—9
38. 38—33	16—21
39. 27×16	22—28
40. 33×22	18×38
41. 31—27	23—28
42. 25—20	12—18
43. 20×29	18—23
44. 29×18	13×42
45. 40—34	42—47
46. 41—37	38—43
47. 36—31	9—14
48. 31—27	47—36
49. 16—11	36×6

Wit geeft op.

Partij nr 43: R. C. Keller—H. Chiland.

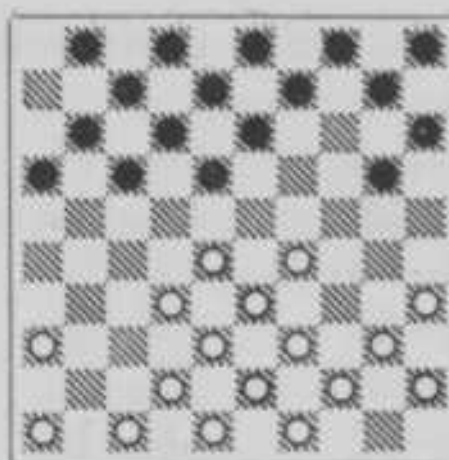
✕ *Karakteristiek:* Modern Franse opening, similair tegengespeeld: 3. 33—28-variant.

1. 32—28	19—23	3. 33—28	23×32
2. 28×19	14×23	4. 37×28	17—21

5.	39—33	21—26
6.	44—39	26×37
7.	41×32	11—17
8.	50—44	6—11
9.	34—29	

(Zie diagram 84)

D 84

Stand na 9. 34—29.

In tegenstelling tot partij 11 leidt deze opening door de witte opbouw tot een flankspelsysteem, waarin zwart door zeer defensief spel wit de gelegenheid schenkt tot een centrumactie over veld 23. Zoals de diagramstand ook duidelijk laat zien, beseft zwart toch goed, dat hij zijn verdedigingssysteem in tact moet houden om niet onder de voet gelopen te worden.

Bij de 38e zet had wit de kans, het spel in de gesloten vorm van de klassieke partij te doen overgaan, waarin het voordeel aan zijn zijde zou zijn gekomen. Toen hij i.p. daarvan trachtte, zwart alsnog terug te drukken, slaagde deze erin, gemakkelijk de stellingen in evenwicht te houden en een puntenverdeling te bewerkstelligen.

9.		1—6
10.	46—41	10—14
11.	35—30	14—19
12.	30—24	19×30
13.	29—23	18×29
14.	33×35	12—18
15.	41—37	7—12
16.	38—33	17—21
17.	40—34	21—26
18.	42—38	11—17
19.	44—40	17—21
20.	34—29	21—27
21.	32×21	26×17
22.	40—34	17—22
23.	28×17	12×21
24.	45—40	20—25
25.	29—23	18×29
26.	34×23	

Hoewel de witte stelling de voorkeur geniet, blijkt ook hier weer, hoe moeilijk het is, terreinwinst in zichtbaar voordeel te concretiseren.

26.		5—10
27.	40—34	10—14
28.	36—31	21—26
29.	31—27	8—12
30.	34—29.	

Had wit zwart's volgende zet kunnen voorzien, dan had hij voorzeker 48—42 geprefereerd.

Nu leidde zijn voortzetting tot een afbrokkeling van de aanval en wist zwart het evenwicht goeddeels te herstellen. Verraderlijk is, dat 37—32 niet mag wegens 13—19!! (32—28*) 25—30! met stukwinst!

30.		14—19
31.	23×14	9×20

Een zeer handige manoeuvre, daar nu ook schijf 29 aan zwart's ruilzucht ten offer valt.

32.	37—32	6—11
33.	33—28	20—24
34.	29×20	15×24
35.	39—34	11—17
36.	43—39	17—21
37.	38—33	4—10
38.	34—29	

O.i. is 48—43 kansrijker, om daarna een actie te ontwikkelen over veld 22 met 28—22, b.v.:

48—43 (2—8) 28—22 (13—19) 47—42 (8—13) 42—37 (12—18) 34—30 (25×34) 39×30 (18—23) 49—44 (3—8) en zwart heeft met tempo deel te kampen. Hij zal dit moeten trachten te compenseren door een tegenaanval via 23—29. De kansen zijn aan wit, hoewel zwart nog veel verdediging heeft. Zoals wit nu speel-

de, kreeg zwart zelfs gemakkelijker spel.

38.	10—15
39. 29×20	15×24
40. 39—34	2—8
41. 48—43	12—18
42. 43—38	13—19
43. 47—42	8—13
44. 34—29	3—9!
45. 29×20	25×14
46. 35—30	14—20
47. 49—44	20—24
48. 30—25	18—22
49. 28×17	21×12

50. 44—39	9—14
51. 32—28	13—18
52. 42—37	18—23
53. 38—32	23—29
54. 28—22	29×38
55. 32×43	24—29
56. 43—38	19—24
57. 38—32	14—19
58. 39—33	29×38
59. 32×43	12—17
60. 22×11	16×7
61. 43—39	7—12

Remise.

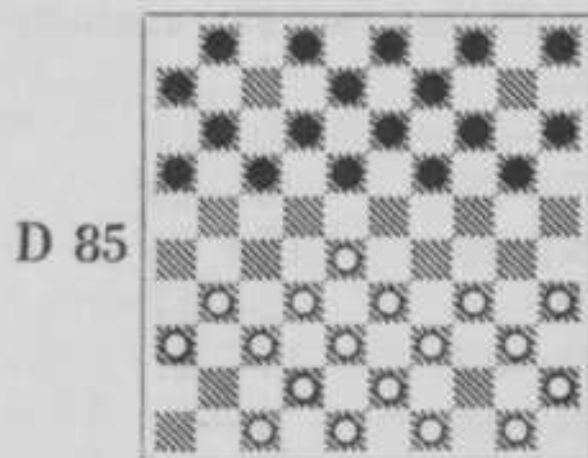
Partij nr 44: D. v. d. Staay—G. Rostan.

✘ *Karakteristiek:* Regelmatige Chef neux-opening.

1. 32—28	18—23	7. 37—32	12—18
2. 33—29	23×32	8. 46—41	7—12
3. 37×28	19—24	9. 41—37	15—20
4. 39—33	14—19	10. 44—39	10—15
5. 41—37	20—25		
6. 29×20	25×14		

(Zie D 85)

Uit deze opening ontstaat een centrumpartij, waarbij wit weinig kracht ontwikkelt. Zwart krijgt hierdoor meermalen de gelegenheid, het spel in voor hem gunstige klassieke banen te leiden en te houden. Hij aarzelt evenwel te lang met een hechte centrumopbouw, waardoor hij wit de kans laat, een aanvalspartij te ontwikkelen. Wit's snelle ontwikkeling in de opening komt hem nu goed van pas en in een krachtige aanval loopt hij zijn tegenstander totaal onder de voet.

D 85

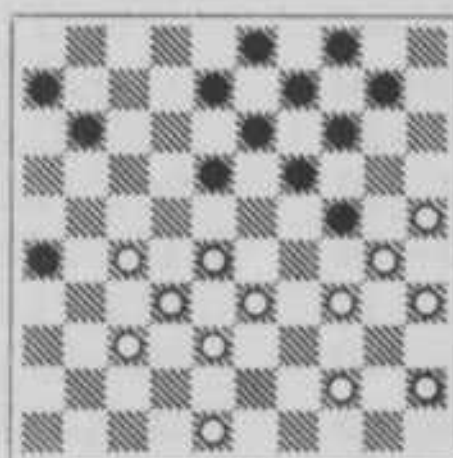
Stand na 10. 10—15

11. 50—44.

De theorie geeft hier 35—30 aan, hetgeen o.i. sterker is dan de tekstzet.

11.	18—23
12. 35—30	20—24
13. 30—25	12—18

Wij geven de voorkeur aan (13—18) om wit de gelegenheid tot de ruil 34—29, gevolgd door 28—22 te ontnemen. Blijkbaar wil wit niet te veel materiaal ruilen, want hij speelt:

D 86

Stand na 32. 11—16

14. 40—35	2—7
15. 34—30	17—21
16. 31—27	21—26
17. 44—40	7—12
18. 39—34	11—17
19. 37—31	26×37
20. 42×31.	

Wit neemt de zaak zeer kalm op. De tactiek, die hij volgt, biedt hem weinig kansen.

20.	6—11
----------	------

21. 47—42 1—6

22. 34—29.

De consequentie van wit's opbouw.

22. 23×34

23. 40×20 15×24

24. 27—22 18×27

25. 31×22 16—21

26. 42—37

De ruil door 32—27, 22—18 en 33—28 brengt wit geen voordeel.

26. 11—16.

Gespeeld, omdat 33—29 dreigde.

27. 22×11 16×7

28. 43—39 5—10?

Tegenover de snelle ontwikkeling van wit — geschikt voor een aanvalspartij — staat een langzame ontwikkeling van zwart, geschikt voor een klassieke partij. Zwart moet dan ook trachten zo snel mogelijk een hecht centrumblok te vormen en veld 23 te bezetten.

29. 36—31 21—26

30. 31—27 7—11

Zwart moet rekening houden met de dreiging 27—21 en 28—23, welke niet kan worden tegengegaan met (12 of 13—18) wegens 27—22 en 28—23.

31. 39—34 12—18

32. 49—44 11—16?

Hier moet (10—15) gespeeld worden om op 44—40 met 18—23 te antwoorden, waarna wit veel moeite zal hebben, een klassiek middenspel te ontwijken.

33. 44—40 18—23?

Zwart heeft te lang gearzeld met een centrumbezetting. Thans kiest hij wel een zeer ongelegen ogenblik! Hij moet (6—11) spelen. Vervolgt wit dan met 34—29, hetgeen in de lijn van het spel ligt, dan zou zwart al direct de volgende fraaie remise-combinatie kunnen nemen:

(18—23) 29×20 (23—29) 33×24

(16—21) 27×7 (8—12) 7×18 (13

×31) 24×13 (9×18) 20×9 (4×13!) en de zwarte aanval op wit's lange vleugel brengt hem gemakkelijk remise. Na de tekstzet is het „la mort sans phrase”.

34. 34—29 23×34

35. 40×20 19—23

36. 28×19 13×15

37. 32—28! 15—20

Zwart is geheel de draad kwijt. Veel meer verdediging biedt (14—19, waarna het schijnbaar sterke 33—29 faalt op (19—24) ad lib. (16—21) (6—11) (8—12) (9—13) (3×41!).

38. 33—29!

Legt zwart nu geheel aan banden.

38. 10—15

39. 38—32 9—13

40. 45—40 13—19?

Zwart's weerstand neemt bij elke zet af. 13—19 is volkomen doelloos. Wit ruilt natuurlijk:

41. 30—24! 19×30

42. 35×24

en verwisselt hiermee het oneconomische stuk op 35 tegen een actief verdedigingsstuk op 13.

42. 4—9

43. 28—22 9—13

44. 22—17 13—18

45. 32—28

Overall vallen er gaten in de zwarte „verdediging”.

45. 8—12

46. 17×8 3×12

47. 48—42 12—17*

48. 42—38 16—21

49. 27×16 18—22

50. 38—33 22—27

51. 37—32 27×38

52. 33×42 26—31

53. 40—35 6—11

54. 16×7 17—21

55. 7—1 21—26

Door zwart opgegeven.

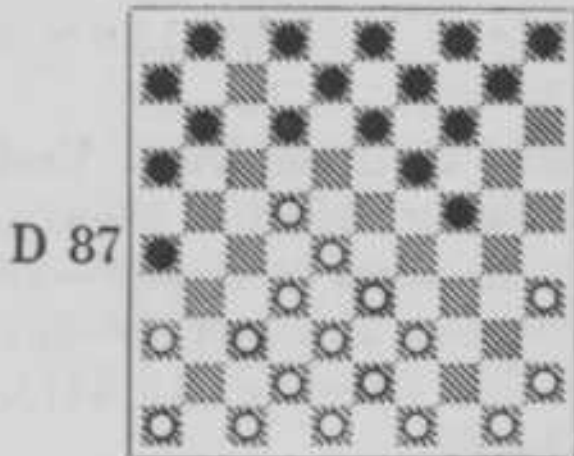
Partij nr 45: P. Ghestem—J. Demesmaecker.

Karakteristiek: Een omgewisselde Hollandse opening met lange vleugel-opsluiting, overgaande in het Utrecht-systeem.

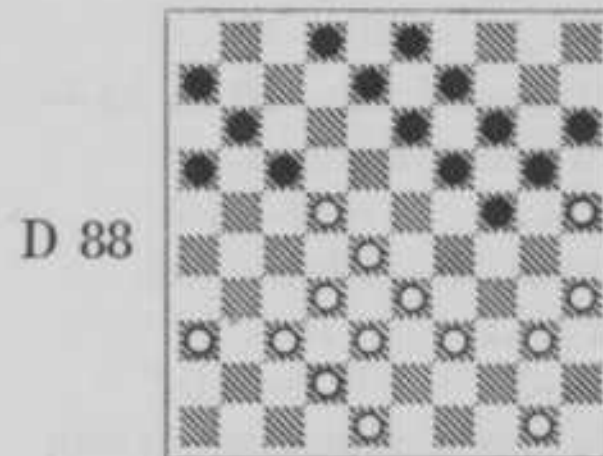
1. 31—27	17—21
2. 37—31	21—26
3. 41—37	18—23
4. 33—28	12—18
5. 39—33	7—12
6. 44—39	20—24

7. 34—29	23×34
8. 40×20	15×24
9. 27—22	18×27
10. 31×22	

(Zie D 87)

Stand na 10. 31×22

Stand na 25. 40—34!!

Tengevolge van een minder juiste opvatting over het te volgen tegensysteem komt zwart al spoedig in moeilijkheden. Tot overmaat van ramp overziet hij bij de 24e zet een kleine finesse en speelt van dat ogenblik af een verloren partij.

10.	12—18
11. 37—31	26×37
12. 42×31	18×27
13. 31×22	10—15
14. 46—41	5—10
15. 41—37	15—20
16. 45—40	10—15
17. 40—34	4—10?

Zwart heeft niet juist gereageerd op wit's aanval.

Er stonden hem twee mogelijkheden open:

1°: Bij de 13e zet 8—12 en vervolgens 12—18 spelen, hetgeen wit vrijwel dwingt tot de bekende neutralisatieruil door een tempo, gevolgd door 32×21 en 28—23, waarna het spel volkomen gelijk is.

2°: Op de 13e zet zich met 24—30 op het zuivere Utrecht-systeem inlaten. De door zwart gekozen voortzetting echter bezorgt hem moeilijkheden aan zijn lange vleugel, welke in zijn speelvrijheid wordt beperkt.

18. 49—44	1—7
19. 34—30	20—25
20. 47—42	25×34
21. 39×30	15—20
22. 30—25	10—15

23. 44—40	7—12
24. 43—39	12—17??

Zwart is de onmiddellijke finesse ontgaan, waarmee wit hem in een verloren positie brengt:

25. 40—34!!	(Zie D 83)

Zwart moet zich nu 34—29 laten welgevallen, daar 24—30 (35×24) 20×40 weerlegd wordt door 22—18 en 33—29 +.

De rest is voor wit nu een quaestie van techniek.

25.	8—12
26. 34—29	16—21
27. 50—44	2—8
28. 44—40	12—18
29. 40—34	18×27
30. 34—30	13—18
31. 36—31	27×36
32. 37—31	36×27
33. 28—23	19×37
34. 42×4	21—27
35. 30×10	17—22
36. 25×14.	

Zwart geeft op.

10e RONDE

Demesmaecker 0—2 Pérot
 Rostan 0—2 Keller
 Ghestem 0—2 Laros

Post 1—1 van der Staay
 Chiland 1—1 Roozenburg
 Vrij : Verpoest.

Eindelijk werd de zegetocht van Roozenburg onderbroken. De stug spelende Chiland snoopte hem het eerste puntje af.

Een grotere verrassing was de nederlaag van Ghestem tegen de IJmuidenaar Laros. Terwijl Ghestem voor de zoveelste maal in conflict was met het „vlaggetje”, vlocht Laros handig diverse combinaties in de stand. Eén daarvan werd Ghestem noodlottig.

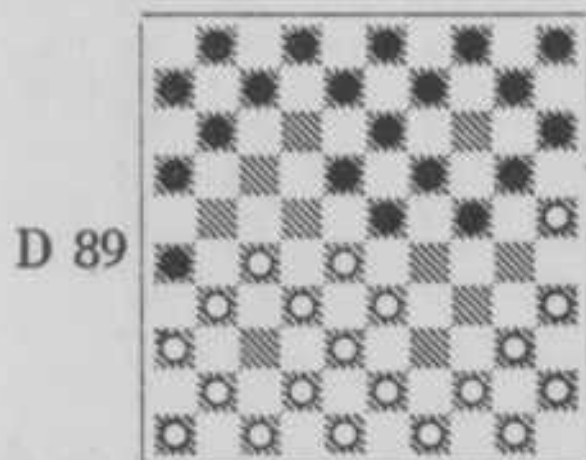
Partij nr 46: J. Demesmaecker—P. Pérot.

Karakteristiek: Symmetrie-variant van de Hollandse opening.

1. 33—28	18—23	5. 37—31	14—20
2. 31—27	20—24	6. 30—25	21—26
3. 34—30	17—21		
4. 39—33	12—18		

(Zie D 89)

Tot de 18e zet blijft de symmetrie gehandhaafd, waardoor wit in de als theoretisch ongunstig bekend staande positie Raichenbach-Vaessen geraakt. Pérot kiest niet de door de theorie aanbevolen variant, weet zich niettemin kansen te scheppen en dwingt al combinerend schijfwinst af. In een stelling, waarin wit nog redelijke remisekansen heeft — gezien zijn gunstiger schijvenverdeling — laat hij zich door een damzet verrassen en is op slag verloren.

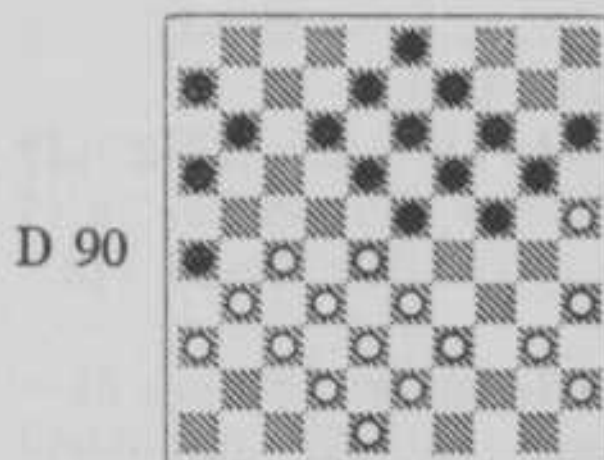
Stand na 6. 21—26

7. 25×14	26×37
8. 42×31	9×20
9. 41—37	10—14
10. 47—42	4—9
11. 46—41	5—10
12. 44—39	7—12
13. 40—34	11—17
14. 34—30	

Sterker achten wij 27—22, gevolgd door 45—40.

14. 17—21

Zwart scheidt er behagen in wit te imiteren.

Stand na 24. 7—11

15. 31—26	20—25
16. 26×17	25×34
17. 39×30	12×21
18. 50—44	15—20
19. 30—25	10—15
20. 44—39	2—7
21. 49—44	21—26
22. 36—31	7—12
23. 41—36	1—7
24. 44—40	7—11

(Zie D 90)

Na zetverwisseling is tenslotte met diagram 90 de symmetrische positie

Raichenbach-Vaessen ontstaan.
Wit aan zet, mag niet 39—34 spelen wegens de Coup de la Bombe door (24—30).

Raichenbach zette in de partij voort met 27—22, waarna hij moeilijk spel kreeg. Demesmaecker besloot hier tot:

25. 40—34 24—29?

Zoals H. de Jongh in zijn boek „Technique Moderne” aangeeft, wordt met (24—30), gevolgd door (14—20) belangrijk voordeel verkregen.

26. 33×24 20×40

27. 45×34

Wij geven de voorkeur aan 35×44.

27. 23—29

Zwart beoogt hiermede wit's lange vleugel vast te leggen.

28. 34×23 18×29

29. 39—34

Indien: 35—30 (16—21) enz. +

29. 29×40

30. 35×44 19—24

31. 43—39 24—29

32. 27—22

Overweging verdient ook 27—21.

32. 12—17

33. 48—43

Indien: 44—40 (17—21) 31—27 of? (11—17) 22×11 (16×7) 27×16 (7—11) 16×7 (8—12) 7×18 (13×35) +.

Sterker dan de tekstzet lijkt ons 31—27, waarmee (14—19) verhinderd wordt door 28—23.

33. 14—19

34. 39—33?

Deze zet kost wit een schijf. Natuurlijk mag 31—27 niet wegens (26—31) en (19—23).

Met 44—40 houdt wit evenwel belangrijk meer verdediging dan na 39—33, b.v.:

(17—21 A.) 39—33! (19—24) 31—27 en wit heeft geen nadeel te vrezen.

A. (19—24) 39—33.

Niet 39—34 wegens (17—21—27).

(15—20) 25×14 (9×20) 43—39

(20—25) 22—18 B. (13×22) 39—

34 en wij zien geen tastbaar voordeel voor zwart.

B. Eveneens speelbaar is: 31—27 (25—30) 36—31 (30—35).

Op (17—21) (8—12) of (3—9)

volgt 22—18 en op (13—19) 28—23.

22—18 (13×22) 27×18 (35×44)

39×50 (8—12 of?) 18×7 (11×2)

31—27 (17—21 of?) 27—22 (2—

of 3—8) 22—18 en winst voor zwart is uitgesloten.

34. 29—34!

35. 22—18.

Er dreigt (19—23). Er rest wit dus niets anders dan materiaalafstand.

35. 13×22

36. 32—27 8—13

37. 27×18 13×22

38. 31—27 22×31

39. 36×27 9—13

40. 37—32 17—21

41. 43—39 34×43

42. 38×49 13—18

43. 28—22 18—23

44. 44—39 11—17

45. 22×11 6×17

46. 33—28?

Op geestige wijze beslist zwart nu de partij onmiddellijk in zijn voordeel.

46. 19—24

47. 28×30 26—31

48. 27×36 15—20

49. 25×14 3—9

50. 14×3 21—26

51. 3×21 16×47

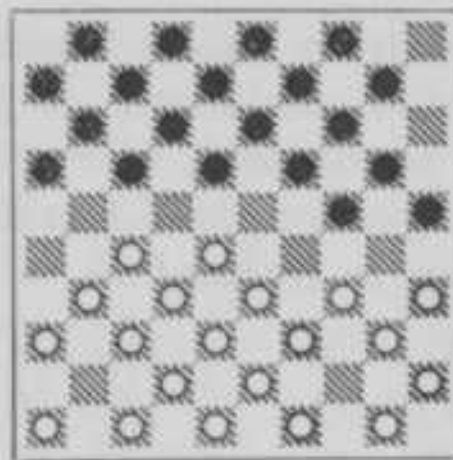
Wit geeft op.

Partij nr 47: G. Rostan—R. C. Keller.

✕ *Karakteristiek:* Springer-Variant tegen de Hollandse opening.

1.	33—28	20—25
2.	39—33	15—20
3.	44—39	10—15
4.	31—27	5—10
5.	37—31	20—24
6.	41—37	15—20
- (Zie D 91)

D 91

St. na 6. 15—20

Uit deze Springer-variant behaalt zwart door zijn grotere routine een theoretisch voordeeltje. Bij de 15e zet overziet Rostan een eenvoudige typedam, die zwart op vlotte wijze aan de overwinning bracht.

7. 34—30?

Niet sterk. Hoewel de zwarte randschijf hier geen nadeel betekent, behoeft wit hem niet op deze manier op te lossen. 50—44 verdient zeker de voorkeur, hoewel hierna een zeer moeilijk openingsspel ontstaat.

7. 25×34
8. 39×30 17—22

Sterker achten wij hier (18—23) b.v. 30—25 (12—18) 50—44 (17—22) 28×17 (11×22) met hetzelfde spel als in de partij, doch nu kan wit de randschijf op 26 niet vermijden.

9. 28×17 11×22
10. 31—26?

Waarom? Eenvoudig 46—41 om te vervolgen met 32—28 is veel sterker. Om deze reden vonden wij 8. 17—22 ook minder scherp.

10. 22×31
11. 36×27 10—15
12. 30—25 19—23
13. 46—41 14—19
14. 25×14 19×10

Zwart heeft openingsvoordeel veroverd en wit zou het in het middenspel zeker moeilijk gekregen hebben. Zijn volgende zet echter is een grove

blunder, waardoor de partij een ontijdig einde vindt.

15.	50—44??	24—30
16.	35×24	13—19
17.	24×22	23—28
18.	32×23	12—18
19.	22×13	8×50
20.	41—36	7—12
21.	38—32	50—11
22.	49—44	11×50
23.	32—28	50×31
24.	36×27	10—14
25.	47—41	15—20
26.	42—38	14—19
27.	37—32	12—18
28.	43—39	1—7
29.	48—43	7—12
30.	27—21?	16×27
31.	32×21	9—13
32.	41—37	6—11
33.	21—16	11—17
34.	37—32	4—9
35.	32—27	2—7
36.	40—34	9—14
37.	45—40	20—24
38.	40—35	14—20
39.	38—32	3—9
40.	34—30	20—25

Wit geeft op.

Partij nr 48: P. Ghestem—H. Laros.

Karakteristiek: Geweigerde de Jongh-Variant der Omgewisselde Hollandse Opening.

Bij de 4e zet weigert zwart zich in te laten op de De Jongh-variant, die meestal leidt tot een Utrecht-systeem, waarin wit als aanvaller fungeert. Op zijn beurt brengt zwart het spel in het Utrecht-systeem, hetgeen bij de 18e zet zelfs overgaat in de gesloten vorm hiervan.

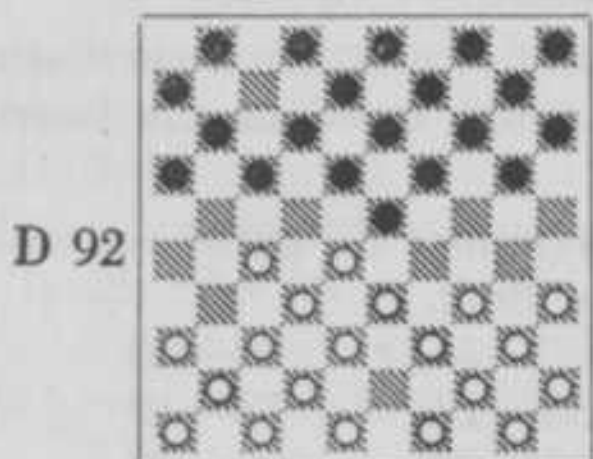
Het zeer moeilijke speltype vergt veel tijd van beide spelers en vlak voor de

eerste tijdcontrôle begaat Ghestem een kapitale blunder, waardoor de Hollander met een lichte combinatie de partij in zijn voordeel besliste in een voor hem, strategisch beoordeeld, zeer moeilijke stelling. Dit doet echter niet af aan zijn tactische slagvaardigheid Ghestem in zijn zwakke punt, de onregelmatige partij, te zoeken en te treffen!

- X
1.	32—28	18—23
2.	38—32	12—18
3.	31—27	7—12

4. 43—38

(Zie D 92)

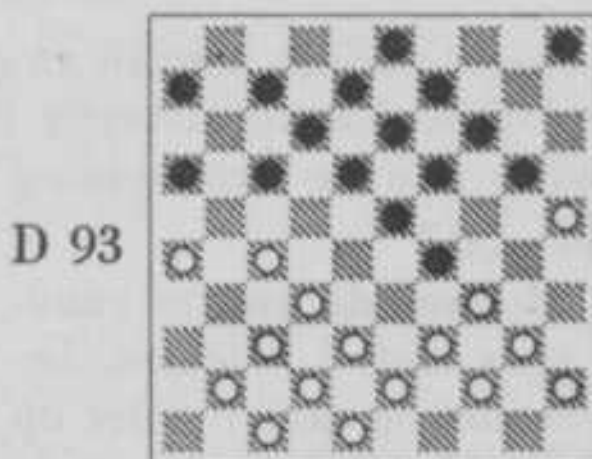
Stand na 4. 43—38

4.		17—22
5.	28×17	11×31
6.	36×27	1—7
7.	49—43	19—24
8.	34—30	23—29

Een tot op heden nog niet zo bekende, doch theoretisch reeds lang vastgelegde methode om met zwart snel het Utrecht-systeem in te leiden. (Men zie ook „Technique Moderne” van H. de Jongh).

9.	30×19	14×23
10.	33×24	20×29
11.	39—34	10—14
12.	35—30	7—11
13.	37—31	14—19
14.	31—26	9—14
15.	41—37	4—9
16.	46—41	11—17
17.	44—39	2—7
18.	50—44	15—20
19.	30—25	20—24

Sterker achten wij hier (7—11), dat 39—33 belet met (17—21) en (14—20). Op 34—30 zou volgen (20—24) 40—35 (29—34!) en wit staat hopeeloos, zodat na (20—24) wit de stelling met nadeel moet verbreken door 39—33 enz. Met (7—11) zou zwart grote druk op de witte stelling hebben kunnen uitoefenen, omdat 39—33 steeds belet kan worden, b.v. 27—21

Stand na 19. 30—25

(16×27) 32×21 (11—16) 37—32 (16×27) 32×21 (17—22) en een sterke zwarte centrumaanval is lang niet denkbeeldig. Ook 41—36 na (7—11) leidt tot volkomen beheersing van het centrum door zwart door (17—22) 37—31 (11—17), in tegenstelling tot de tekstzet, die wit de kans geeft het zwarte centrum aan banden te leggen.

20.	39—33	7—11
21.	44—39??	

Aangewezen was 41—36, dat zwart voor moeilijke ontwikkelingsproblemen stelt. Hierna blijft wit steeds kansrijk spel houden. De tekstzet is een grove blunder en zwart maakt nu de partij uit:

21.		17—21
22.	26×17	11×31
23.	37×26	24—30
24.	33×35	23—29
25.	34×23	19×46

De rest is nu een kwestie van techniek.

26.	40—34	14—20
27.	25×14	46×10
28.	38—33	12—17
29.	42—37	10×46
30.	33—28	46×40
31.	45×34	9—14
32.	39—33	5—10

33. 43—39	16—21	44. 30—24	11—17
34. 34—29	21—27	45. 34—29	13—18
35. 39—34	17—22	46. 39—34	14—20
36. 34—30	13—19	47. 24—19	3—8
37. 29—24	8—13	48. 41—36	32—38
38. 48—43	10—15	49. 33×42	18—23
39. 30—25	19×30	50. 29×18	22×24
40. 25×34	18—23	51. 42—38	8—12
41. 43—39	23—28	52. 38—33	17—22
42. 35—30	28—32		
43. 47—41	6—11		

Wit gaf op.

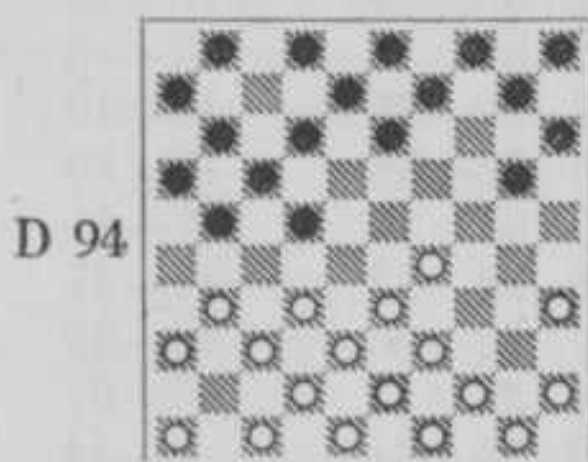
Partij nr 49: H. Chiland—P. Roozenburg.

Karakteristiek: Modern-Franse Opening, geweigerde Roozenburg-verdediging.

1. 32—28	16—21	5. 28×19	14×34
2. 37—32	11—16	6. 40×29	18—22
3. 41—37	7—11		
4. 34—29	19—23		

(Zie D 94)

Een grillig tweeflankensysteem kenmerkt de overgang van opening naar middenspel. In deze periode treedt zwart zeer afwachtend op, waardoor wit in staat is zijn positie langzaam maar zeker te versterken. De gehele partij behoudt een grillig aanzien, hetgeen zich bijzonder manifesteert op de 32e zet, op welk ogenblik wit een dubbele hekstelling geformeerd heeft. Deze beide hekstelling-formaties fungeerden a.h.w. als stuwdammen, waarop het zwarte centrum stuk liep. Nadat zwart de stellingen verbroken had, was het materiaal door de diverse bevrijdings- en tegenacties dermate gedund, dat Chiland er in slaagde, zelfs een iets voordeliger eindspel af te dwingen, zonder echter winstkansen te hebben.

Stand na 6. 18—22

7. 47—41.

Keller zet hier direct met 31—27×27 voort, hetgeen wel zo goed is.

7. 21—27

8. 32×21 17×26

Bereikt nu een moeilijk te hantcren stelling voor wit, door de zwakke opstelling 27—29:

9. 31—27 22×31

10. 36×27 12—18

11. 37—31! 26×37

12. 42×31

Met deze voortzetting bespaart wit zich heel wat moeilijkheden, hoewel de zwarte stelling beter ontwikkeld is en naar alle zijden meer kracht kan ontwikkelen.

12. 20—25

13. 41—36 11—17

14. 45—40 10—14

15. 40—34 1—7

16. 44—40 8—12

17. 50—45 3—8?

Te vroegtijdig. Zwart geeft vrijwillig de contrôle over veld 24 en 25 prijs. Sterker is 14—20.

18. 29—24 5—10

19. 46—41 17—21

20. 48—42 21×32

21. 38×27 14—20

22. 43—38 20×29

23. 33×24 6—11

24. 49—43 11—17

25. 34—30 25×34

26.	39×30	10—14
27.	30—25	18—23
28.	35—30	

De gehele witte opbouw doet vreemd aan doch men kan niet zeggen, dat wit zonder overleg speelt. Met de tekstzet maakt hij het zwart onmogelijk de witte indringer op 24 gunstig te doen verdwijnen, hetgeen b.v. na 40—34 wel kon b.v. (13—19) 24×13 (8×19), waarna (15—20—24) kan volgen en wit een moeilijk te behandelen klassieke stelling heeft! Met de tekstzet belet wit praktisch (13—19×19) wegens 30—24.

28.	14—19
29.	42—37	

Het is werkelijk komisch te zien, hoe wit met het grootste gemak gevaarlijke klippen omzeilt. Voor de hand liggend was toch wel 40—35: daarop zou zwart echter zijn centrumaanval hebben kunnen vervolgen door (23—28!). Op 45—40, 25—20 of 43—39 dan: (28—33) en (17—22) +.

Op 42—37 dan niet het ogenschijnlijk winnende (28—32?), (16—21?) (7—11) en (13×42) want na 24×13 (8×19 of 9×18) antwoordt wit zeer verrassend met 41—37!! winst! Echter komt op 42—37 (17—21) en wederom verdwijnt een schijf van het zo dun bevolkte middenbord.

29.	9—14
30.	40—35	

Er dreigde (17—22).

30.	12—18
31.	31—26	7—12

Sterker is (8—12) hetgeen bij de 33e zet duidelijk zal worden.

32.	37—31	17—22
33.	41—37	

Hier blijkt, dat 8 beter op 7 had kun-

nen staan. Zwart zag eerst hier, dat (12—17) verboden was wegens 27—21, 25—20 en 37—32. Een verraderlijk dammetje!

Zwart moet hierdoor zijn speelplan wijzigen, waardoor hij aan „bloedarmoede” begint te lijden!

33.	16—21
34.	26×28	23×21
35.	31—26!	2—7
36.	26×17	12×21
37.	45—40	8—12
38.	40—34	21—26

Het schijnbaar sterkere (18—22) faalt op 38—33! waarna (13—18) niet mag wegens 33—28 en 34—29 terwijl op (12—18) volgt 34—29 (4—10*) 33—28 (22×33) 29×38 en het is zwart die in moeilijkheden verkeert!

39.	34—29	19—23
-----	-------	-------

Zwart moet maatregelen treffen om geen hinder van de resterende hekstelling te ondervinden. Na de tekstzet behoudt wit een licht overwicht, doch de remise komt zonder schokken tot stand.

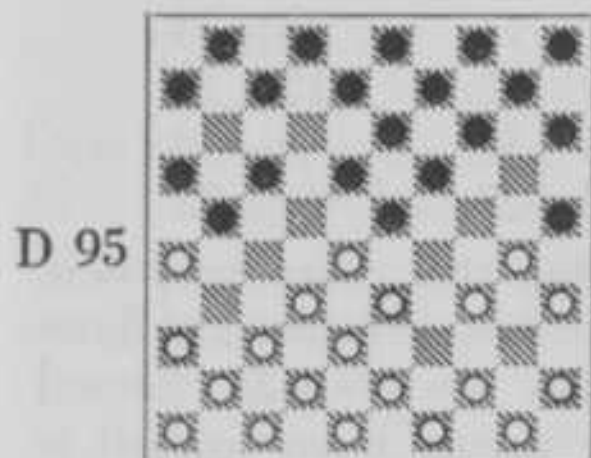
40.	38—33	23×34
41.	30×39	18—22
42.	39—34	12—18
43.	34—29	14—19
44.	43—38	19×30
45.	35×24	7—11
46.	38—32	11—17
47.	32—28	13—19
48.	24×13	18×9
49.	36—31	9—14
50.	29—24	4—9
51.	37—32	26×37
52.	32×41	22—27
53.	41—36	9—13
54.	33—29.	

Remise.

Partij nr 50: G. Post—D. v. d. Staay.

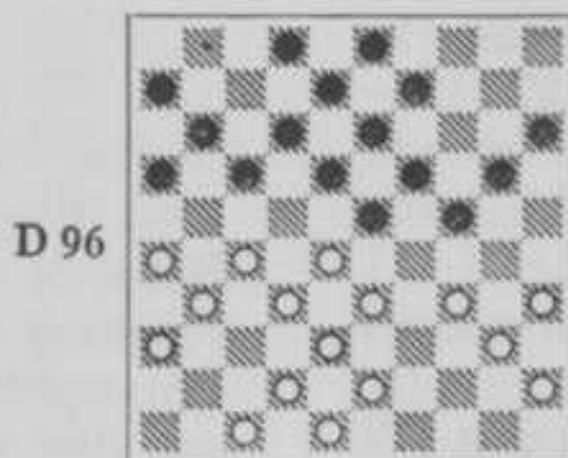
Karakteristiek: Hollandse Opening, dubbel-Fabre Variant.

1.	33—28	17—21	4.	35—30	20—25
2.	31—26	11—17	5.	40—35	12—18
3.	39—33	18—23		(Zie D 95)	

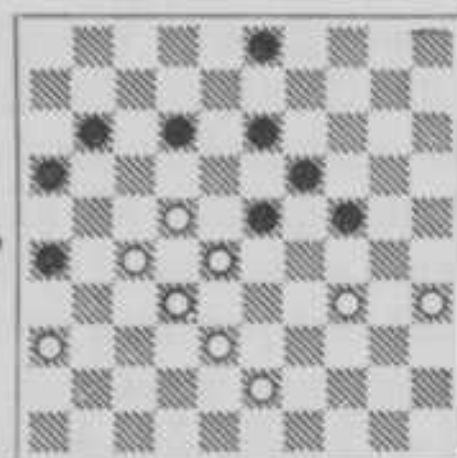
D 95

Stand na 5. 12—18

D 96

Stand na 25. 37—31

D 97

Stand na 43. 40—34

In het hierop volgende gesloten klassieke spelgenre neemt wit op de 15e zet een ruil die hem een onevenwichtige schijvenverdeling bezorgt. Het gevolg hiervan is, dat Wit reeds op de 25e zet, zie D 91, in moeilijkheden is geraakt. Zwart zet echter niet op zijn scherpst voort en wit kon zich gedeeltelijk herstellen. Opnieuw echter kiest wit niet de beste en zwart verkrijgt nu een absolute winststelling. In de overtuiging, dat het overblijvende eindspel op overmacht wint, neemt zwart een afwikkeling die wit een gemakkelijke remise laat.

6. 34—29	25×34
7. 29×40	15—20
8. 36—31	20—24
9. 31—27	10—15
10. 44—39	17—22
11. 26×17	22×11
12. 41—36	11—17
13. 37—31	6—11
14. 39—34	7—12
15. 34—29?	

Dergelijke ruilen passen niet in het kader van de gesloten klassieke partij en 34—30 was zeker te prefereren.

15.	23×34
16. 40×20	15×24
17. 46—41	18—23
18. 41—37	13—18
19. 43—39	9—13
20. 49—43	4—9
21. 45—40	5—10
22. 50—45	10—15
23. 39—34	

Het wil ons voorkomen, dat wit eigenlijk geen vast speelplan heeft. De consequentie van wit's 15e zet en zijn daarna gevolgde opbouw kan slechts een aanvalspoging over veld 22 zijn. Wie meent, dat wit deze consequentie zou trekken, ziet zich bedrogen uitkomen. De tekstzet zou nog een voorbereiding kunnen betekenen, doch wij kunnen het natuurlijke verband tus-

sen de nu gespeelde en wit's volgende zet niet ontdekken.

23.	14—20
24. 31—26	

De natuurlijkste voortzetting is hier o.i. 34—29, gevolgd door 27—22. Thans ontstaat een speltype, gekarakteriseerd door de witte L.V. opstelling 26, 27, 31 en 36, dat zeer moeilijk te behandelen is en over het algemeen wit voor de grootste moeilijkheden plaatst.

24.	1—6
25. 37—31	2—7
- (Zie D 96)

Hier had zwart krachtiger moeten optreden. De tekstzet dwingt zwart op de volgende zet tot liquidatie van de witte stelling op de lange vleugel. Als volgt had hij zeer gunstig spel kunnen veroveren:

(20—25) 47—41
 Indien 42—37 (17—22) 28×17 (11×22) en wit staat zeer gedrukt.
 Indien 43—39 (17—22) 28×17 (11×22) en ook nu heeft zwart duidelijk voordeel.

(15—20!!) Nu mag niet 27—22 wegens (18×27) 31×22 (25—30) 34×14 (19×10)+.

Ook niet 27—21 (16×27) 32×21 (23×32) 38×27 wegens (25—30)+.

Terwijl 27—21 (16×27) 31×22 (18×27) 32×21 (23×32) 38×27 (13—18) niet veel fraais voor wit belooft. Doch op 41—37 of 43—39 speelt zwart wederom (17—22) 28×17 (11×22 met prachtig spel, zodat wit wel gedwongen is tot:

34—29 (23×34) 40×29, waarna (19—23) 28×30 (25×23) het zeer moeilijk voor wit maakt, daar na 33—28 (23—29!!) wit weer niet vervolgen mag met 28—23 wegens: (29—33), (18—22), (13—18), (16×47), (47×24), zodat wit niet op het centrum kan spelen.

26. 47—41 17—21

Het gevolg van zwart's afwachtende 25e zet. Nu is (20—25) zwak, omdat na 41—37 niet (17—22×22) mag wegens 34—30 en 33—28, terwijl wit heel sterk na 41—37 met 27—22 dreigt.

27. 26×17 11×22

28. 28×17 12×21

29. 41—37

Sterker is o.i. direct 33—28, daar zwart nu het witte centrum kan verzwakken!

29. 24—29

30. 33×24 19×30

31. 43×34 21—26

32. 38—33 13—19

33. 42—38 8—13

34. 27—22?

Meent wit soms dat hij beter staat? Met deze zet brengt wit zich in veel groter moeilijkheden. 33—28 of desnoods 34—30 ware te verkiezen geweest. Van dit ogenblik af drijft zwart het witte spel zet voor zet naar de afgrond.

34. 18×27

35. 31×22 7—12

36. 32—27 20—24

(23—28) ging natuurlijk niet wegens 22—18 (13×42) 48×37 (28×30) en 35×4!

37. 34—29.

Er is niets beter. Er dreigt (24—29) zowel als (23—28).

37. 23×34

38. 40×20 15×24

39. 45—40 9—14

40. 48—43 19—23

Het is de vraag of wit niet beter deze bezetting van het centrum had kunnen tegengaan met 33—28, hoewel ook dan wit weinig hoop behoeft te koesteren.

41. 37—32 6—11

Dreigt met (23—28), (14—19) (3—9) en (12—17) +.

42. 33—28 14—19

43. 40—34.

(Zie D 97)

De witte stelling is nu reddeloos, doch zwart wil het wat al te snel doen en... vergunt wit met een venijnige doorbraak de remise nog net uit het vuur te slepen.

43. 26—31

44. 38—33

De enige. Er dreigt (31—37).

44. 31—37??

Als volgt was de winst verzekerd (12—18) 43—39.

Indien 34—30 (31—37) 32×41 (23×21) 43—39 (18×27) 39—34 (13—18!) belet nu 34—29 wegens (19—23) en (27—31) en komt op de volgende zet op veld 23 en wint gemakkelijk.

Indien 33—29 (24×33) 28×39 (16—21) 27×7 (18×49) 36×27 (49×2) +.

Indien 43—38 (31—37) 32×41 (23×43).

Wit's zet was dus gedwongen. Nu volgt:

(3—8) 34—30* (23—29) 30—25

Indien 28—23 (19×17) 30×19 (31×22) 33×24 (18—23) 19×28 (22×44) +.

Indien 39—34 (29×40) 35×44 (24×35) + (29×38) 32×43 (18—23!) 25—20 of ? (23×21) 20×29 (8—12) 36×27 (21×32) en zwart wint gemakkelijk.

Ook hier is het dus weer:

„Haastige spoed....”

45. 32×41 23×21

46. 22—17!

Deze ressource had zwart wel gezien, doch in tijdnood meende hij dat ook dit eindspel wel gewonnen was. De partij logenstraft deze mening.

46. 11×22

47. 33—29 24×33

48. 43—38 33×42

49. 41—37 42×31

50. 36×7 19—23

51. 7—1 23—28

52. 34—29

Remise gegeven.

Inderdaad, ondanks zwart's materiële voorsprong is er niets te hopen.

23 November 1948.

11e RONDE

Roozenburg	1—1	Ghestem
Laros	0—2	Verpoest
Demesmaecker	0—2	Chiland

Keller	1—1	Post
Van der Staay	1—1	Pérot
Vrij : Rostan.		

Deze ronde was de laatste van de eerste helft van het toernooi, met als hoofdpartij Roozenburg—Ghestem. Deze partij heeft de dam-koorts van de Zuid-Limburgers precies eender opgewekt als een eindstrijd om de „Cup” in Engeland. Dagenlang was er over gesproken, was men „warm” gelopen! Dinsdagavond kwam en „trok” inderdaad. 2000 mensen, sportliefhebbers, waren getuige van dat „big fight”, dat geen groot gevecht werd. De tactische Roozenburg hield de stelling erg overzichtelijk en zonder veel complicaties liep de partij remise, waardoor Roozenburg met flinke voorsprong de tweede toernooi-helft inging.

Eigenlijk was het jammer, dat alle belangstelling zich concentreerde op de partij Roozenburg—Ghestem. Ook de partijen Keller—Post en Laros—Verpoest verdienden belangstelling, zoals hieronder ook tot uitdrukking komt.

Partij nr 51: P. Roozenburg—P. Ghestem.

Karakteristiek: Hoofdvariant van de 34—29 opening.

1. 34—29 19—23

2. 39—34 14—19

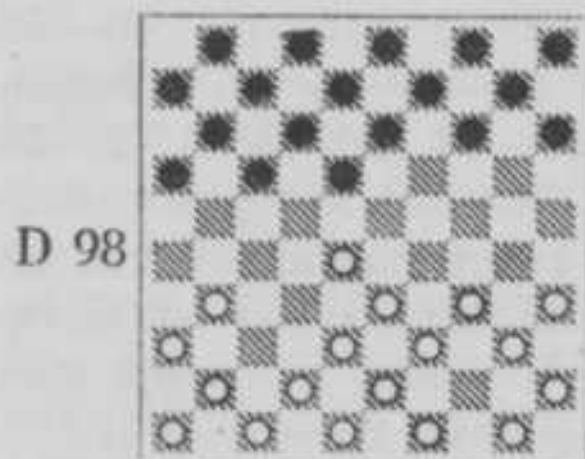
2. 44—39 20—25

4. 32—28 23×32

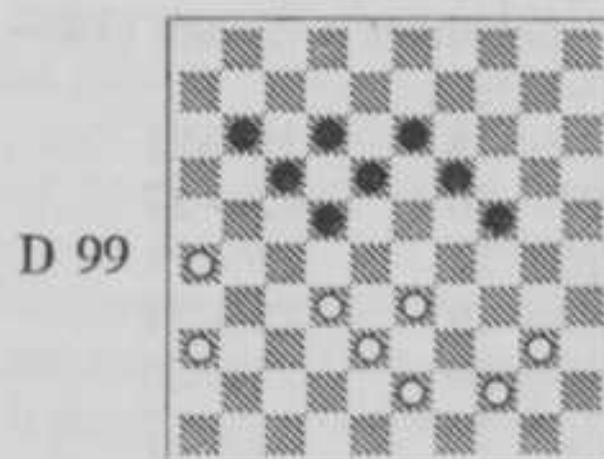
5. 37×28 19—24

6. 29×20 25×14

(Zie D 98)

St. na 6. 25×14

St. na 46. 8—12

Gezien onze voorsprong op de wereldkampioen wensten wij geen verwickelingen te scheppen, doch een spelgenre, waarin overzichtelijkheid overheerst. Wij kozen daartoe een flankpartij en beschouwen het als een tactische zwakte van zwart, dat hij zich hierbij met zijn 24e zet neerlegde. Weliswaar speelde

hij het middenspel zeer sterk en verkreeg hij enig voordeel, doch dit was uiteraard niet voldoende om op ons in te lopen.

7.	34—30	14—19
8.	30—25	10—14
9.	35—30	18—23
10.	42—37	23×32
11.	37×28	12—18
12.	30—24	19×30
13.	25×34	

Natuurlijk trachtte zwart wit te verlokken tot een strijd in de klassieke partij, doch deze houdt het spel open, waarvan de tekstzet een der vele bewijzen is.

13.	14—19
14.	34—29	7—12
15.	29—24	

Terwille van zijn eenmaal vastgestelde tactiek, geeft wit het gehele centrum prijs om de stellingen contactloos te houden.

15.	19×30
16.	28—23	18×29
17.	33×35	12—18
18.	41—37	1—7
19.	37—32	7—12
20.	46—41	5—10
21.	41—37	10—14
22.	50—44	14—19
23.	35—30	19—23
24.	30—25	17—22

Na zich geheel op de vlakte gehouden te hebben, ziet wit nu zijn kans schoon een tweeflanken-systeem door te voeren. O.i. had zwart beter gedaan, nog even te wachten met een definitieve spelvorm, b.v. met (13—19) of (9—14).

25.	39—34	16—21
26.	31—26	22—27
27.	26×17	12×21
28.	34—29	23×34
29.	40×29	21—26
30.	32×21	26×17

Zonder schokkende gebeurtenissen is het middenspel bereikt. Nu komt er langzamerhand tekening in de strijd.

31.	38—33	9—14
32.	43—28	4—9
33.	37—32	14—20

34.	25×14	9×20
35.	32—28	17—22
36.	28×17	11×22
37.	38—32	2—7
38.	47—42	13—19
39.	42—38	3—9
40.	48—42	9—13
41.	42—37	7—12

Er dreigde 29—23 en 38—33.

42.	37—31	12—17
43.	31—26	20—24

Tracht alsnog door een centrumactie het voordeel aan zijn zijde te brengen. Wit treft echter de juiste tegenmaatregelen.

44.	29×20	15×24
45.	49—43	6—11
46.	45—40	8—12
47.	44—39	(Zie D 99)

De juiste verdediging. Zwart wordt nu verplicht tot 19—23, waarna wit met een dubbele uitruil zwart's kracht dermate verzwakt, dat remise onvermijdelijk is.

Had wit als 47e zet 32—27 (22×31) 36×27 (17—22) gespeeld, dan zou terreinverlies het gevolg geweest zijn. Indien 47. 40—35 (19—23) 32—28 of —27, beide gevolgd door (24—30) en (13—19) +.

Inplaats van de tekstzet gaf echter ook 43—39 een gemakkelijke remise. Na de tekstzet is (19—23) vrijwel aangewezen, b.v.: Indien:

(22—27) 32×21 (11—16) 40—34 (16×27) 34—29 + 1. Indien (24—30) 40—34 (30—35*) 32—28 (11—16*) 34—29! met groot voordeel, daar zwart verplicht wordt tot (19—24) 29×20 en (35—40). Ineens (35—40) gaat natuurlijk niet wegens 29—24 en 28—23 + 1.

Indien (24—29) 33×24 (19×30) 40—35 (11—16) 35×24 (22—28) 32×23 (18×20) levert zwart evenmin iets op.

47.	19—23
48.	32—28	23×32

49. 38×27 22×31
 50. 36×27 13—19
 51. 43—38 19—23

Nog een laatste kans voor zwart.

Op 39—34 zou het volgende grapje — berustend op een merkwaardig geval van tempodwang — wit als volgt op verlies komen te staan: (11—16) 40—35 of? (17—22!) en wit heeft geen goed tempo meer.

52. 38—32 23—29

Ook (23—28) en (12—18) voert snel naar remise.

53. 40—35 29×38
 54. 32×43 11—16

55. 39—34 24—29
 56. 34×23 18×29
 57. 43—39 12—18
 58. 39—34 29×40
 59. 35×44 18—23
 60. 44—39 23—28
 61. 39—34 28—33
 62. 34—30 33—38
 63. 30—24 38—42
 64. 24—19 42—47
 65. 27—22 17×28
 66. 26—21 16×27
 67. 19—13

Remise.

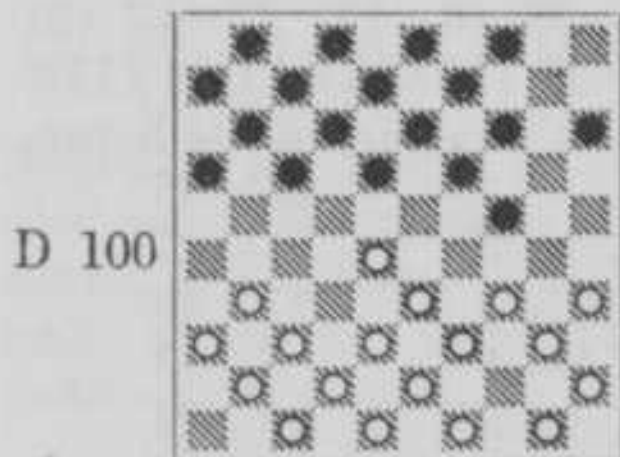
Partij nr 52: H. Laros—O. Verpoest.

Karakteristiek: Omgewisseld modern-Franse opening, similair tegengespeeld.

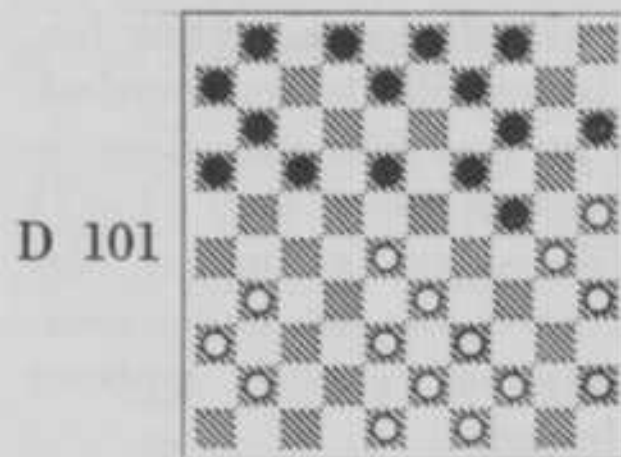
1. 33—28 19—23
 2. 28×19 14×23
 3. 39—33 10—14
 4. 32—28 23×32
 5. 37×28 5—10

6. 44—39 14—19
 7. 41—37 10—14
 8. 46—41 20—24

(Zie D 100)

St. na 8. 20—24

St. na 19. 34—30

Nog steeds zien we Laros in zijn onvruchtbare periode. Evenals in zijn partij tegen Rostan (Nr. 25) tracht hij zijn tegenstander van het centrum af te houden en richt zijn aanvalskracht op diens lange vleugel. Andermaal blijkt deze aanvalsmethode tot vruchteloosheid gedoemd en wit boekt als enig resultaat een half-open klassiek middenspel, waarbij hij aan krachteloosheid aan zijn lange vleugel en centrum lijdt. Eerst bij de 19e zet gaat het spel in de gesloten vorm over, waarbij zwart zijn gunstiger positie niet uitbuit, een verkeerde taktiek volgt en wit de gelegenheid schenkt, de stellingen weer in evenwicht te brengen. Nog eens onderneemt wit iets, wat op een aanval moet lijken, doch ditmaal laat zwart zijn kansen niet voorbij gaan en straft deze niet-verantwoorde voorpostenactie resoluut af.

9. 34—30 18—23
 10. 50—44 23×32
 11. 37×28 12—18
 12. 30—25 7—12
 13. 41—37 18—23

14. 47—41 23×32
 15. 37×28 12—18
 16. 40—34 18—23
 17. 42—37 23×32
 18. 37×28 13—18

19. 34—30 (Zie D 101)

Reeds driemaal heeft zwart schijf 28 aangevallen; wat staat hier voor wit tegenover? Wit gaat mank aan een krachteloze lange vleugel, maar de zwarte stelling is overal in tact. Thans is het ogenblik gekomen, waarop zwart een actie op deze vleugel kan ondernemen.

19. 8—13

Zwart verzuimt de gelegenheid en bereidt zich voor op de overgang naar de gesloten vorm. Aangewezen is hier: 19 (16—21). Zwart dreigt nu met (14—20) en (21—26×46). Met deze zet kan zwart de witte stelling onder druk houden, in tegenstelling tot het partijverloop, waarin wit de kans kreeg de stellingen open te breken.

20. 44—40 2—8
21. 41—37 1—7
22. 37—32 18—23
23. 31—27 14—20

Zwart past niet de juiste taktiek toe. Hij heeft belangrijk tempovoordeel, doch krijgt nu moeilijkheden door de té passieve zetten (2—8) en (1—7) om de stellingen te handhaven. Met de tekstzet geeft hij het tempovoordeel weer prijs en verzwakt centrum en lange vleugel.

24. 25×14 9×20
25. 30—25 4—9
26. 25×14 9×20
27. 39—34 7—12
28. 43—39

Waarom niet 34—30, waarop zwart 3—9 moet spelen?

28. 17—21
29. 49—43 21—26
30. 34—29 23×34

Hardnekkig zoekt wit in deze partij zijn heil in het behalen van terreinwinst. Maar wat heeft wit bereikt? Laros is stellig niet op zijn „Paasbest”. Ook deze zet leidt slechts tot nieuwe liquidaties.

31. 40×29 20—25
32. 29×20 15×24

33. 36—31 26×37
34. 32×41 11—17
35. 28—23 19×28
36. 33×11 6×17

Zonder dat we scherpe strijd gezien hebben — waarvoor kansen te over waren — is de overgang naar het eindspel bereikt. Beiden hadden zich nu maar het beste met remise tevreden kunnen stellen. Laros dacht er echter anders over, wilde het onderste uit de kan en kreeg het bekende lid op de neus.

37. 39—33 3—9
38. 45—40 12—18
39. 41—37 13—19
40. 38—32 17—21
41. 40—34 18—23
42. 27—22??

Niet verantwoord. Hier moest 43—39 gespeeld worden.

42. 9—13
43. 25—30

Indien 33—28 (8—12) +.

Indien 43—39 (8—12) 22—17 (21—27) 32×21 (16×27) 17×8 (13×2) en er valt evenmin veel te hopen.

43. 24×35
44. 33—29 21—27
45. 29×9 27×49
46. 9—3 8—13
47. 3—26 19—24
48. 22—17 13—18
49. 17—11

Wit verkeerde in hevige tijdnood, waardoor zijn verdediging van de 43e zet af niet scherp was. Het pleit is nu praktisch beslecht. Er volgde nog:

49. 16×7
50. 26—12 24—30
51. 12×29 30×39
52. 29×1 39—44
53. 37—31 44—50
54. 31—26 25—30
55. 48—42 50—6
56. 1—7 6—1
57. 7—16 1—7
58. 16×2 35—40
59. 2×44 49×40

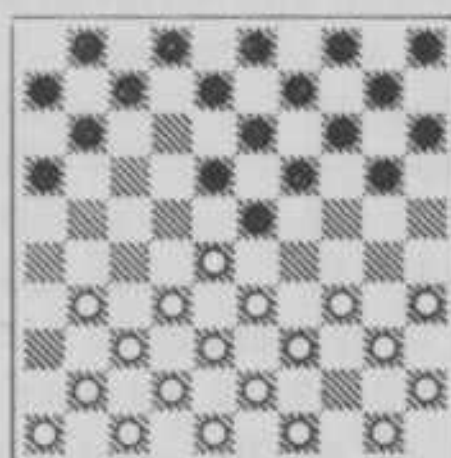
Wit geeft op.

Partij nr 53: J. Demesmaecker—H. Chiland.

Karakteristiek: Fabre-Variant in de Hollandse Opening.

1. 33—28	18—23
2. 39—33	12—18
3. 44—39	17—21
4. 31—26	11—17
5. 36—31	17—22
6. 26×17	22×11
- (Zie D 102)

D 102

St. na 6. 22×11

Uit een regelmatige opening ontstond een middenspel, waarin zwart er blijkbaar behagen in schepte, uitsluitend met de schijven van zijn korte vleugel te spelen. Nadat deze „sport” hem een onevenwichtige stelling, een uitgeputte, krachteloze korte vleugel en een overbelaste lange vleugel bezorgd had, voerde hij van de 30e zet af een „recoverprogram” in, mede mogelijk door het slappe optreden van wit en wist zijn stelling weer bevredigend op te knappen. Wit zelf zorgde er tenslotte nog voor, dat zwart zich kansen wist te scheppen, die deze handig benutte en zich in een krachtig gespeeld slot beide punten kon toeëigenen.

7. 31—27	7—12
8. 41—36	11—17
9. 37—31	17—21
10. 31—26	12—17
11. 36—31	17—22

Nog maar een keertje de Fabre-ruil, ofschoon Fabre zelf hem wel niet genomen zou hebben. Deze herhaling leidt alleen tot verzwakking van zwart's korte vleugel.

12. 26×17	22×11
13. 46—41	11—17
14. 41—36	6—11
15. 34—30	2—7
16. 30—25	7—12
17. 50—44	

Sterker is 40—34. Zwart krijgt na de tekstzet de gelegenheid zijn lange vleugel te ontwikkelen, n.l. met (20—24), om dan na 40—34 te vervolgen met (24—30) enz.

17.	1—6

Zwart denkt er anders over; er schijnt voor hem geen op te lossen lange vleugel te bestaan.

18. 40—34	17—22
19. 28×17	11×22
20. 31—26	22×31
21. 36×27	

Wij geven de voorkeur aan 26×37, waarna zwart vrijwel gedwongen is zich met (23—29) enz. over het kerkhof te ontwikkelen.

21.	23—29

Langzamerhand gaat zwart eraan denken, zijn schijven op de lange vleugel ook mee te laten doen.

22. 34×23	19×37
23. 42×31	12—17
24. 47—41	18—22

Een zet à la Chiland. Soms denkt men, dat hij totaal onkundig is van strategische begrippen, zoals spelopbouw. Zo ook hier. Maar nog in dezelfde partij toont hij wèl gevoel voor standopbouw te bezitten. De meeste zijner partijen missen „lijn” door deze tweeslachtigheid.

25. 27×18	13×22
26. 41—36	9—13
27. 38—32	20—24
28. 31—27?	

Waarom dit? Waarom niet getracht van zwart's tweeflankenspel te profiteren en 43—38; 49—43; 48—42 opgebouwd?

28.	22×31
29. 36×27	4—9

30. 33—28 14—20

Zwarts zet zijn „recoverprogram” in. Eindelijk mogen zijn schijven aan de lange vleugel ook meedoen!

31. 25×14 10×19

32. 43—38 15—20

33. 39—33 5—10

34. 44—39 20—25

Nog steeds is de stelling in het voordeel van wit, maar intussen heeft zwart toch al aardig „lijn” in zijn stelling gebracht.

35. 27—21

Sterker is de opbouw 48—42—37, b.v. 48—42 (8—12) 42—37 (10—14 A B) 27—21 (16×27) 32×21, zwart vrijwel dwingend tot (24—30) 35×24 (19×30) 45—40 met belangrijk voordeel.

A. (10—15) 49—44 en ook nu zal zwart moeten vervallen in een ontwikkeling via (24—30), waarna wit eveneens belangrijk terreinvoordeel houdt.

B. (19—23) 28×8 (9—13) 8×30 (25×43) 49—44 +.

35. 16×27

36. 32×12 8×17

37. 49—43 3—8

38. 38—32 13—18

39. 32—27 9—13

Zwart heeft zijn stelling weer aardig „bijgespijkerd”. Wit gaat nu een voorposten-actie ondernemen, die hij zo zwak voortzet, dat Chiland zelfs in

het voordeel komt en ten slotte nog wint.

40. 28—22 17×28

41. 33×22 10—14

42. 26—21 19—23

43. 22—17 14—19

44. 45—40 23—28

45. 40—34 18—23

46. 43—38 28—32

Plotseling is de Parijzenaar actief geworden en zijn halfslachtige houding heeft plaats gemaakt voor een zeer krachtig optreden, waartegen wit niet bestand blijkt.

47. 39—33 32×43

48. 48×39 25—30

49. 34—29 23—29

50. 33—28 29—33

51. 25—20 33×31

52. 20×29 31—37

53. 29—24 19×30

54. 35×24 37—41

55. 21—16 13—18

56. 39—33 41—46

57. 16—11 18—22

58. 17×28 46×35

59. 11—7 8—12

60. 7×18 35—8

61. 33—28 6—11

Wit geeft op.

Een partij, waarvan we niet meer kunnen zeggen, dan dat zwart hem voor het grootste gedeelte humoristisch en eerst tegen het einde goed gespeeld heeft.

Partij nr 54: R. C. Keller—G. Post.

Karakteristiek: de Jongh-variant in de Hollandse Opening, symmetrisch tegen gespeeld.

Door een gebrek aan theoretische kennis krijgt zwart reeds van de 3e zet af een openingsnadeel. Post blijkt echter een zuiver positiegevoel te bezitten. Hij neemt aan zijn lange vleugel een afwachtende houding aan en verwijdert inmiddels alle speelbare stukken van de topzware lange vleugel, waarmee hij zijn positie in het centrum en aan de korte vleugel versterkt. Keller houdt evenwel consequent aan het behaalde voordeel vast en bouwt een hechte centrumstelling op, waarmee hij zwart onder druk houdt. Bij de 29e zet kiest wit een zeer kansrijke, doch niet de sterkste voortzetting. Zwart doorziet echter de gevaren en dwingt wit tot een afwikkeling die tot een snelle remise leidt.

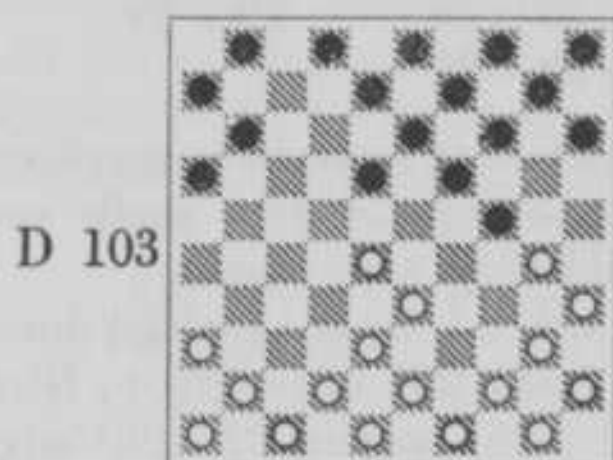
1. 33—28

18—23

2. 39—33

12—18

3. 31—27 20—24
 4. 27—22 18×27
 5. 32×12 7×18

St. na 7. 37×28

7. 14—20
 8. 30—25 18—23

De voorkeur verdient hier 10—14.
 Met de tekstzet krijgt zwart een ongunstige lange vleugel-ontwikkeling.

9. 25×14 9×20
 10. 42—37 23×32
 11. 37×28 1—7
 12. 41—37 7—12
 13. 40—34 13—18
 14. 46—41 16—21
 15. 44—39 21—26
 16. 50—44 4—9
 17. 44—40 9—13
 18. 37—32 12—17
 19. 47—42 8—12
 20. 41—37 3—8

Terecht! Het heeft geen enkele zin, de kroonschijf te bewaren voor eventuele latere versterking van de lange vleugel.

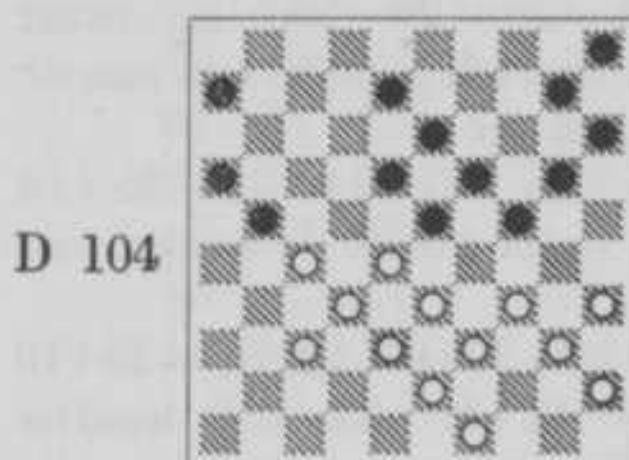
Men vergelijkte deze verdedigingsmethode met die uit de partij Laros—Demesmaecker, nr 34, waarin zwart het randschijfsysteem toepast en te kampen krijgt met belangrijk terreinnadeel. Ook de hier gevolgde methode (zie de 28e zet) kan zwart niet voor moeilijkheden vrijwaren, doch is veel moeilijker te weerleggen en veel kansgevender.

21. 37—31 26×37
 22. 42×31

Ook 32×41, om tempi te winnen, verdient overweging.

22. 2—7
 23. 48—42 17—21

6. 34—30 23×32
 7. 37×28
 (Zie D 103)

St. na 28. 12—18

24. 31—26 11—16

Zwart's laatste zetten zijn van twijfelachtige waarde. Hij geeft wit hierdoor gelegenheid schijf 31 op te lossen, waardoor schijf 36 ook in het spel betrokken kan worden. Wij zouden getracht hebben deze schijf zijn speelvrijheid te ontnemen. Van de 22e zet af b.v. als volgt:

22. (11—16) 48—42 (18—23)
 31—27.

ABC. (17—21) en wij zien geen tastbaar voordeel voor wit. Het beste lijkt ons nog naar terreinwinst te zoeken door 34—29 (23×34) 40×29 (12—18) 42—37 (20—25) 29×20 (25×14), waarna schijf 36 alleen op de volgende manier bevredigend kan worden opgelost:

- 27—22 (18×27) 28—23 (19×28)
 33×31 (21—26) 32—28 (14—19)
 37—32 enz., waarmee echter wit's stelling volkomen verbrokkeld is.

A. 31—26 (2—7) 42—37 (7—11). Zwart dreigt nu met (24—29) enz. Om deze reden is b.v. 34—30 verhinderd. Er volgt dan (24—29) 33×24 (20×29) 39—33 of? (12—18) enz. met de kaatsingzet.

Na (7—11) is aangewezen: 34—29 (23×34) 40×29 (20—25) 29×20 (15×24) 28—22 * (17×28) 32×14 (10×19) en wit heeft geen enkel positief resultaat geboekt.

B. 42—37 (17—21) 34—29 of? (23×34) 40×29 (21—26) en andermaal zal wit gedwongen worden zijn

centrum te verzwakken om schijf 36 op te lossen.

C. 34—30 (12—18) 31—27.

Indien 31—26 (20—25) en zwart ruimt zijn overtollig materiaal aan de lange vleugel op.

Indien 30—25 (10—14) 31—26 (18—22) en zwart neemt de aanval van wit over.

(17—21) 42—37 (8—12) 30—25 (10—14) 40—34 of? (24—29) waarna zwart weliswaar nog zorgen aan zijn lange vleugel blijft houden, doch zich compensatie geschapen heeft in het vasthouden van schijf 36. Wij zijn dan ook van mening, dat zwart met zijn laatste drie zetten zijn zorgen vergroot heeft. Wit profiteert hiervan niet op de juiste wijze, zoals het verloop laat zien.

25. 26×17 12×21

26. 42—37 7—12

27. 36—31 18—23

28. 31—27 12—18

29. 28—22

(Zie D 104)

Deze voortzetting roept vele dreigingen in het leven. Zwart heeft tot zijn beschikking:

1°. (20—25), hetgeen faalt op 22—17, 27—22 en 34—30+.

2°. (8—12), fout wegens 22—17 (21—26) 17×8 (13×2) 34—30 en 37—31 met schijfwinst.

3°. (6—11) wordt weerlegd met 37—31! (dreigt 31—26) (21—26) 22—17+.

4°. (10—14), waarna volgt 34—29 (23×34) 40×29 en zwart staat verloren, want:

Op (8—12) 22—17+.

Op (21—26) 27—21+.

Op (5—10 of 6—11) 37—31+, want (21—26) gaat niet wegens 29—23!

5°. (21—26) 22—17 (24—29 of?) 33×24 (20×29) 27—22 (18×27) 32×21 (16×27) 17—11 (6×17) 38—33 (29×38) 43×3+.

Slechts één goede voortzetting rest

zwart nog en deze werd dan ook in de partij gekozen:

29. 24—29

30. 33×24 20×29

31. 32—28

Wit kan niets concreets meer bereiken en wordt nu wel tot deze snelle remise-afwikkeling gedwongen.

37—31 wordt n.l. fraai weerlegd door (29—33!) 38×29* (21—26)+. Niet direct (21—26) wegens 32—28! enz. met winst.

Ook 35—30, om schijf 29 te bedreigen sorteert geen effect, daar hierop (8—12) volgt en zowel 22—17 als 39—33 falen. De eerste op (19—24), de tweede op (23—28).

Het ware o.i. dan ook beter geweest, niet te trachten een directe beslissing te forceren op de 29e zet, doch hier het aanwezige positievoordeel te handhaven, waartoe 34—30 aangewezen was. Zwart wordt dan vrijwel verplicht tot de volgende spelgang: (6—11) 30—25 (10—14) 40—34 (24—29) 33×24 (20×40) 35×44 (14—20) 25×14 (19×10) 28×19 (13×24), waarna zwart zwaar spel zal hebben om erger gevolgen van terreinna-deel te ontgaan. Andere varianten na 34—30 geven zwart nog slechter spel, zoals onderstaande spelgangen aantonen:

1°. 34—30 (8—12) 30—25 (10—14) 40—34 (24—29). Indien (24—30) 35×24 (20×40) 45×34 en de dodelijke omklemming door 33—29 of 34—30 is niet meer tegen te gaan. (33×24) 20×40 (35×44) en zwart gaat een zekere ondergang tegemoet als gevolg van een krachteloos centrum, tempovoordeel voor wit en de Coup Royal-mogelijkheid, eveneens in wit's voordeel.

2°. 34—30 (21—26) 30—25 (10—14) 40—34 (24—29) 33×24 (20×40) 25×44 (14—20) 25×14 (19×10) 28×19 (13×24), waarna zwart's weerstandsvermogen nog geringer is dan in de voortzetting 34—30 (6—

11) enz. Na 34—30 mag zwart natuurlijk niet (20—25) wegens 37—31—26 +1. Met deze varianten menen we voldoende aangetoond te hebben, dat wit — ondanks de goede directe kansen, die 28—22 bood — als 29e zet beter 34—30 had kunnen spelen.

31.	21×41
32. 22—17	23×32
33. 34×3	32—37
34. 17—12	6—11

35. 12—7	13×2
36. 3—26	41—47
37. 26×42	16—21
38. 42—26	47×50
39. 26×30	11—16
40. 30—25	50—17
41. 25—3	17—26
42. 40—34	2—8
43. 3×17	26×40
44. 45×34	Remise.

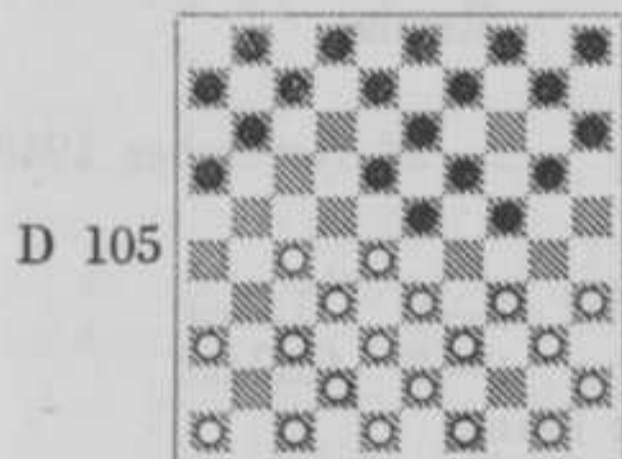
Partij nr 55: D. v. d. Staay—P. Pérot.

Karakteristiek: Fabre-variant in de Hollandse Opening.

1. 33—28	18—23	6. 31—26	11—17
2. 39—33	12—18	7. 41—37	17—22
3. 31—27	17—21	8. 26×17	22×11
4. 37—31	20—24		
5. 44—39	14—20		

(Zie D 105)

Een partij, zoals we die van Pérot gewend zijn. Hij aanvaardt in de opening een theoretisch nadeel van een randschijf en bepaalt zich van begin tot eind tot verdedigen, waardoor weliswaar de tegenpartij niets kan bereiken, doch ook hijzelf geen enkele noemenswaardige winstkans verkrijgt. Een kansrijk systeem voor de remise zou men het kunnen noemen, doch daarmee is alles gezegd.

Stand na 8. 22×11

9. 46—41	10—14
10. 36—31	5—10
11. 41—36	7—12
12. 49—44	20—25
13. 27—22	18×27
14. 31×22	11—17
15. 22×11	16×7
16. 36—31	15—20
17. 31—27	10—15
18. 47—41	23—29
19. 34×23	24—30
20. 35×24	20×18
21. 39—34	14—20
22. 44—39	6—11
23. 41—36	20—24

24. 50—44 9—14

De zet, welke beslissend is voor het komende spelbeeld. Wit ziet nu zijn kans schoon, een aanval over het centrum te ontplooien.

25. 34—29	14—20
26. 39—34	24—30
27. 43—39	30—35
28. 29—23	18×29
29. 34×14	20×9
30. 40—34	15—20
31. 45—40	20—24
32. 34—29	12—18
33. 29×20	25×34

In het verdedigen zijn de Fransen uiterst taai. Van de opening af tot het eindspel toe bepaalt zwart zich uitsluitend tot de verdediging. V. d. Staay weet heus wel wat aanvallen is, doch hiertegen is ook hij machteloos. Hij laat veel zweetdruppels om zwakten te creëren, doch Pérot blijft onwrikbaar.

34. 33—29	4—10
35. 39—34	10—15

36. 48—43 7—12
 37. 43—39 1—7
 38. 37—31

De voorbereiding tot een doorstoot naar 22, maar ook dit brengt wit niets verder, zoals het verloop leert.

Te overwegen viel daarom 27—21—16, voor de waarde van welke manoeuvre wij verwijzen naar partij nr. 84, Pérot—Roozenburg.

38. 15—20
 39. 27—22 18×27
 40. 31×22 20—25
 41. 36—31 14—19
 42. 39—33 11—16
 43. 31—27 19—24
 44. 29×20 25×14
 45. 34—29 7—11
 46. 29—23

Normaal gesproken begint tegen de 50e zet de strijd te eindigen. Wit zit echter bij de 50e zet nog steeds te boksen om iets positiefs te bereiken.

46. 12—18
 47. 23×12 8×17
 48. 33—29 14—19

49. 42—37 2—8
 50. 28—23 17×28
 51. 23×14 9×20
 52. 32×23 11—17
 53. 38—32 3—9
 54. 37—31 17—22

Met de regelmaat van een klok verdwijnt de ene schijf na de andere in de doos. Zwart vindt het welletjes en gaat remise maken.

(8—12) mocht natuurlijk niet wegens 23—19 en 32—28.

55. 27×18 13×22
 56. 32—27 8—13
 57. 27×18 13×22
 58. 31—26 22—27

Beiden wandelen naar dam om elkaar daarna de „remise-hand” te reiken.

59. 23—18 27—32
 60. 18—12 32—28
 61. 12—7 38—42
 62. 7—1 42—48
 63. 1—6 9—13
 64. 29—23 48—25

Remise.

24 November 1948

12e RONDE

Ghestem	0—2	Post	Keller	2—0	Laros
Verpoest	2—0	Demesmaecker	Rostan	0—2	Chiland
Van der Staay	0—2	Roozenburg	Vrij: Pérot.		

De eerste revanche-ronde. De enige ronde, waarin alle partijen met dezelfde beginzet begonnen, n.l. 32—28.

Wie had durven wedden, dat de wereldkampioen zich zou laten verrassen door Post? Niemand. Toch gebeurde het. Ten derde male verloor Ghestem een aanvalspartij.

Verpoest nam de „walk-over” zonder risico, terwijl de Hollandse matadoren Keller en Roozenburg op fraaie wijze hun respectieve tegenstanders in het zand lieten bijten.

Chiland, tenslotte, mocht met zijn 2 meer dan tevreden zijn . . .

Partij nr 56: P. Ghestem—G. Post.

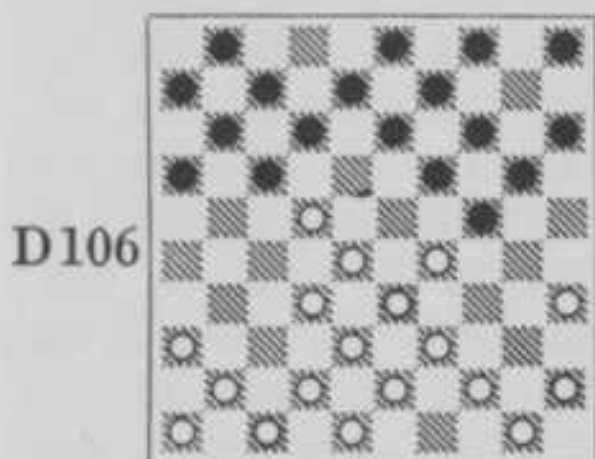
Karakteristiek: Orthodoxe Utrecht-variant in de omgewisselde Hollandse opening.

Bij de 15e zet formeert wit de gesloten opstelling, waardoor het spel een zeer ingewikkeld karakter krijgt. Hierna treedt wit agressief op aan de rechtervleugel om met een tangbeweging het zwarte centrum in te drukken. Hierbij verliest wit

echter de voorzichtigheid uit het oog en laat zich door een vrij eenvoudige damzet verrassen, waardoor zijn positie op de ranglijst er niet beter op wordt.

1. 32—28	18—23
2. 38—32	12—18
3. 31—27	7—12
4. 43—38	20—24
5. 37—31	14—20

6. 49—43	10—14
7. 34—29	23×34
8. 40×29	2—7
9. 27—22	18×27
10. 31×22	(Zie D 106)

Stand na 10. 31×22

10.	16—21
11. 41—37	21—26
12. 46—41	5—10
13. 36—31	17—21
14. 41—36	

Op 31—27 neemt zwart dam door:
(12—17) 27×16 (26—31) 37×26
(19—23) 28×30 (17×46).

14.	11—16

Zwart schuwt de moeilijkheden van de gesloten spelvorm blijkbaar niet.

Met (21—27) 32×21 (26×17) zou hij de stelling overzichtelijk gehouden hebben.

15. 31—27	12—18
- (Zie D 107)

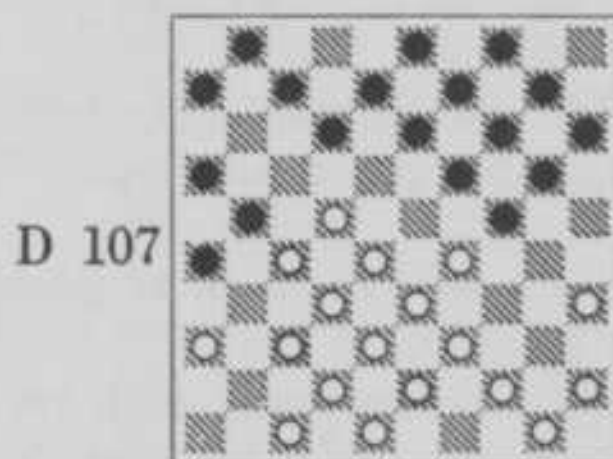
Tot welke verwickelingen dit speltype kan leiden, bewijst de onderstaande spelgang, indien zwart (20—25) 29×20 (15×24) gespeeld zou hebben.

Wit kan dan rusig een stapje verder wandelen met: 22—17. Er dreigt nu 17—11 en 28—23.

Indien (12—18) 17—11 (6×17) 27—22 (18×27) 37—31 (26×37) 42×2 +.

Indien (7—11) 36—31 met een zeer goede stelling voor wit.

Indien (24—30) 35×24 (19×30) 37—31 (26×37) 42×31 (21—26*) 17—11 (6×17a) 27—22 (26×37) 22×2 (37—41*) 2—7 (12—17b) 7—12 (17—22) 28×17 (16—21) 17×26

Stand na 15. 31—27

(8×17) en ondanks al dit gewirwar valt er nog geen positief voordeel voor een van beiden aan te tonen. Wit kan wel onmiddellijk gemakkelijk spel forceren door 33—28 (17—22*) 28×17 (41—46) 26—21 (46×11) 39—33 enz.

b. (41—46) 7×40 (46—41*) 39—34 (30×39) 43×34 (25—30 of?) 34×25 (13—18) 40×7 (1×12) 44—39 en wit kan te allen tijde de dam met gelijk spel afnemen. Vermoedelijk zal wit er echter nog wel een schijf mee kunnen winnen ook!

a. (26×37) 11×2 (37—41*) met soortgelijke varianten.

16. 45—40	

De dam door 28—23 (19×17) 37—31 (26×28) 33×2 komt wit op schijfverlies te staan wegens: (21×32) 38×27 (24×33) 39×28, gevolgd door (1—7) + 1.

16.	19—23

O.i. een inconsequentie in zwart's verdedigingsplan. Wij zien niet in, waarom zwart van de normale voortzetting met (20—25) afwijkt door van deze gelegheidsruil gebruik te maken.

17. 28×30	20—24
18. 30×19	14×45
19. 33—28	10—14
20. 38—33	

Ziet, dat hij niet bevreesd behoeft te

zijn voor (26—31), (6—11) en (16—21). Enkele zetten later schijnt wit deze mogelijkheid geheel vergeten te zijn!

20.	14—19
21. 42—38	9—14
22. 47—42	14—20
23. 44—40	45×34
24. 39×30	

Wit bereidt een tangbeweging voor, gericht tegen het zwarte centrum.

24.	20—24

Gespeeld, om 30—24 tegen te gaan.

25. 33—29?	

Wit zet zijn plannen door, doch vergeet het „addertje onder het gras” en krijgt zijn derde nederlaag te incas-

seren. Wij geven na 43—39 i.p.v. 33—29 aan wit's stelling de voorkeur.

26.	24×33
27. 38×29?	26—31
28. 37×17	6—11
29. 17×6	16—21
30. 27×16	18×47
31. 30—24	19×30
32. 35×24	15—20
33. 24×15	47×24
34. 36—31	13—18
35. 31—26	8—12
36. 26—21	3—9
37. 43—39	9—14
38. 39—34	14—20

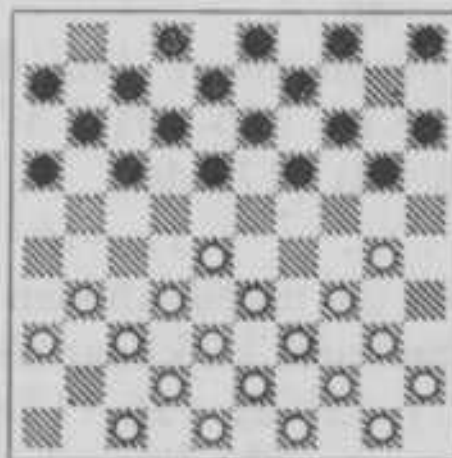
Wit geeft op.

Partij nr 57: O. Verpoest—J. Demesmaecker.

Karakteristiek: Regelmatige Chefneux-opening. Hoofdvariant.

1. 32—28	18—23
2. 33—29	23×32
3. 37×28	19—24
4. 39—33	14—19
5. 41—37	20—25
6. 29×20	25×14
7. 37—32	12—18
8. 46—41	7—12
9. 41—37	15—20
10. 44—39	10—15
11. 50—44	1—7
12. 35—30	
- (Zie D 108)

D 108

Stand na 12. 35—30

Na deze rustige opening aanvaardt wit vrij spoedig een lange vleugelopsluiting, gevolgd door een korte vleugelopsluiting. Een zwakke zet van zwart maakt verbreking van beide opsluitingen met terreinvoordeel voor wit mogelijk. De strijd wordt dan verplaatst naar zwart's lange vleugel, waar wit een voorpostengevecht levert. In een toch reeds zeer gedrukte stelling bezegelt zwart zijn lot door een grove blunder.

12.	20—24
13. 30—25	18—23
14. 31—27	17—21
15. 37—31	21—26
16. 42—37	12—18
17. 40—35	14—20
18. 25×14	9×20
19. 44—40	7—12
20. 47—42	4—9

21. 34—30	20—25
22. 39—34	

Wit kan zich rustig op beide opsluitingen inlaten, daar zwart deze toch niet kan handhaven. Op (15—20) bevrijdt wit zich door 34—29 met voordeel.

Op (12—17) volgt eveneens 34—29, gevolgd door (27—21) enz.

22. 11—17?

Hoewel zwart niet kan profiteren van wit's korte vleugel-opsluiting, is toch 5—10 sterker. Na de tekstzet bevrijdt wit zich met terreinvoordeel door:

23. 27—21!

Dwingt zwart een zwakte af.

23. 16×27

24. 31×11 6×17

25. 34—29 23×34

26. 40×20 25×14

Zag zwart misschien eerst nu, dat (15×24) en (25×34) niet mogen wegens 32—27, 27—22 en 37—31?

27. 43—39 2—7

Beter is, het witte centrum met 17—22 te verzwakken.

28. 49—44 5—10

29. 30—24

Wit gaat thans tot de aanval over.

29. 19×30

30. 35×24 17—21

31. 36—31 21—27

32. 31×22 18×27

33. 32×21 26×17

34. 28—23

Wit is heer en meester van het terrein.

34. 7—11

35. 33—29 17—22??

Toch wel een zeer ernstige blunder.

36. 24—19 13×33

37. 39×6

Zwart geeft op.

Karakteristiek: Vos-Variant van de Chefneux-opening.

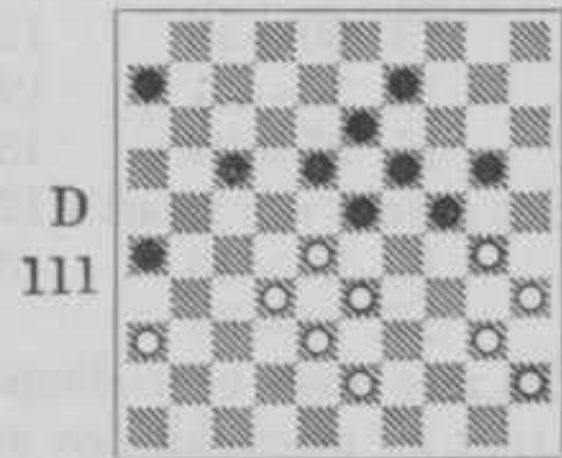
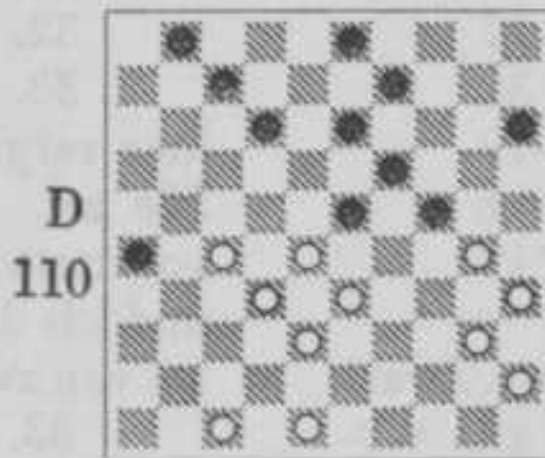
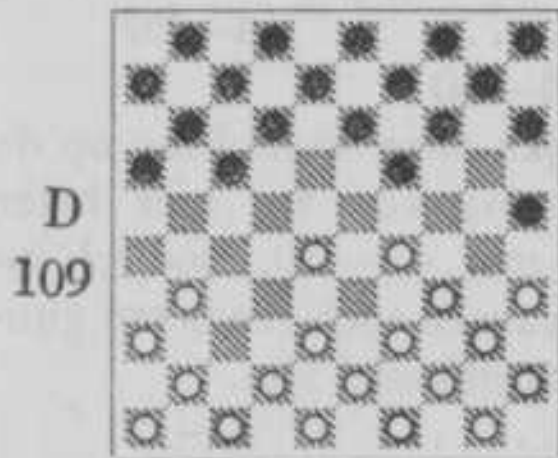
Partij nr 58: D. v. d. Staay—P. Roozenburg.

1. 32—28 18—23

2. 33—29 23×32

3. 37×28 20—25

(Zie D 109)

St. na 3. 20—25 St. na 34. 20—24 St. na 40. 1—6

Over het algemeen viel een verslapping van de strijdlust tijdens deze ronde waar te nemen. Wij vermochten niet ons hieraan te onttrekken. Tot ons geluk hervonden wij op de kritieke ogenblikken onze concentratie en aten wij — mede doordat Vrouwe Fortuna ons in dit toernooi steeds terzijde gestaan heeft — nog steeds uit de „puntenruif” mede.

In de opening komt een zekere onverschilligheid tot uitdrukking en laat zwart een manoeuvre toe, die hem, naar hij zich achteraf eerst realiseerde, een enigszins gedrukt middenspel deed ingaan.

Toen keerde de strijdlust echter terug en wit werd geleidelijk aan in een mindere positie gedrongen. Een onjuiste opbouw van wit's korte vleugel schonk zwart de gelegenheid, wit in het defensief te drijven. Om belangrijk terreinverlies te vermijden, liet wit een dam toe. Zwart nam deze, doch . . . anders dan wit zich had voorgesteld!

4. 41—37 12—18

5. 37—32 16—21

Een moderne variatie in deze opening en o.i. sterker dan het gebruikelijke

7—12. Deze voortzetting werd door Van der Staay ook in zijn partij tegen Ghestem (nr. 23) toegepast. In deze partij blijkt zwart eveneens de

meest bevredigende stelling te kunnen verkrijgen,

6. 46—41

31—26 bezorgt wit nadeel door (17—22).

6.	21—26
7. 41—37	7—12
8. 39—33	19—23
9. 28×19	14×23
10. 44—39	10—14
11. 50—44	14—19
12. 35—30	

Wit staat enigszins gedrukt en de tekstzet, om een Roozenburg-aanval voor te bereiden, is vrijwel geforceerd.

12. 17—22?

Met (15—20) bereikt zwart een ideale opbouw. Ook mogelijk is (5—10), waarna de witte opstelling weinig perspectief biedt. Na (17—22) krijgt wit de gelegenheid, onder gunstige omstandigheden de posities los te maken.

13. 40—35	12—17
14. 30—24	19×30
15. 35×24	13—19

Het gevolg van zwart's 12e zet.

16. 24×13	8×19
17. 34—30	

Een zeer juiste bevrijdingsactie. Zwart krijgt nu moeilijkheden met zijn verbrokkeld centrum.

17.	25×34?
18. 29×40	9—13
19. 33—28	22×33
20. 39×28	

De nu volgende phase staat geheel in het teken van een „oplappen” van het zwarte centrum, waarbij wit juist iets te slap optreedt en zijn voordeel prijs geeft.

20.	17—21
21. 31—27	11—16
22. 40—34	6—11
23. 44—40	

Onmiddellijk 38—33 achten wij sterker.

23.	4—9
24. 38—33	11—17
25. 43—38	2—8

26. 27—22

Wit's tactiek is o.i. niet de juiste. Zwart wint hierdoor tempi en bovendien verkrijgt hij nu meer spelvrijheid.

26.	18×27
27. 37—31	26×37
28. 42×11	16×7
29. 36—31	21—26
30. 31—27	5—10
31. 40—35	10—14

Op (15—20) neemt wit dam door 27—21 en 28—22.

32. 49—44

Deze zet achten wij onjuist. Wit beoogt een aanvallende formatie met de schijven 34, 35, 40, 45 op te bouwen, doch deze formatie past niet in het kader van het spel.

Ondernemender zou geweest zijn: 34—30, zwart verplichtend tot (23—29) 33×24 (14—20), waarna er leven in de brouwerij gebracht wordt.

32.	14—20
33. 44—40	

Men vergelijk onze opmerking op de 32e zet. Alsnog kon wit hier beter voortzetten met 44—39, hoewel inmiddels de kansen toch reeds ten gunste van zwart gekeerd zijn.

33.	8—12
34. 34—30	20—24
(Zie D 110)	
35. 48—43	

Nu komt duidelijk tot uitdrukking, wat we bij de 32e zet van wit schreven. Wit mist nu een schijf op 39, waardoor zijn korte vleugel geen ruilmogelijkheid door een formatie 43, 39, 34 meer heeft.

Daarom is nu 30—25 niet goed speelbaar, daar zwart dan met (15—20) 25×14 (9×20) een sterke randschijf op 25 krijgt.

35. 15—20!

Deze ongebruikelijke en meestal zwakke zet is hier zeer sterk. Wit's korte vleugel wordt nu vrijwel tot werkloosheid gedoemd.

Ten bewijze van de moeilijkheden,

waarmee wit thans te kampen heeft, geven wij hieronder enkele varianten. Deze tonen overduidelijk aan, dat wit een oplossing trachtte te forceren door onmiddellijk over het centrum door te stoten.

I. 30—25 (1—6) 25×14 (9×20) 43—39 (20—25) 47—42.

Indien 39—34 (24—30) 35×24 (19×39) 28×17 (39×37) 38—33 of? (25—30!) +.

Indien 40—34 (zie variant III) (7—11) 27—22.

Indien 42—37: Coup Royal door (24—29).

Indien 39—34: Coup de la Bombe door (24—30).

Indien 28—22 (12—18) +.

(12—17) 42—37* (3—8) 40—34* (8—12) +, want op 35—30 (24×35) 33—29 volgt (26—31) +.

II. 43—39 (20—25) 39—34 (12—18) en wit staat krachteloos. De ruil 34—29 brengt wit geen verlichting, daar zwart slaat met (25×34) en schijf 34 bedwingt het gehele witte spel. Een aardige variant in deze spelgang is:

47—42 (7—11) 42—37 (11—17) 34—29* (25×34) 29×20 (34—39) 33×44 (17—22) 28×17 (19—24) 20×29 (23×34) 40×29 (18—23) +.

III. 40—34 (12—18) 47—42 (7—11) 42—37 (1—7) 30—25 of? (7—12) 25×14 (9×20) +.

36. 27—22 12—18

37. 22—17 7—12

Zwart komt nu in het offensief en richt zijn krachten op de ontblote vleugel van wit. De schijf 17 moet daartoe verwijderd worden. Deze schijf is hier niet te winnen met (1—6) wegens 17—12 (7—11*) 32—27 +. Evenmin met (3—8) wegens 28—22 (18×27) 32×21 =

38. 17×8 3×12

39. 47—41 12—17

40. 41—36 1—6

41. 30—25

(Zie D 111)

Indien 36—31 (26×37) 32×41 (23×32) 38×27 (18—22) 27×18 (13×22) 41—37 (6—11) 30—25 of? Andere zetten komen ongeveer op hetzelfde neer.

(9—14) 40—34 (22—28) 33×22 (17×28) 34—30 (11—17) 45—40 (17—22) en wint gemakkelijk.

41. 9—14

42. 40—34?

Wit verhaast zijn ondergang. Wij zijn van mening, dat ook 36—31 wit praktisch verloren spel laat, doch de verdediging is dan veel groter dan na de tekstzet, die direct verliest. Een complete analyse zou ons te vervoeren, doch ter illustratie enige der belangrijkste spelgangen voor wit:

36—31 (26×37) 32×41 (23×32) 38×27 (18—23) 41—37 (6—11) 37—31 A (13—18) 31—26 (11—16) 40—34* (17—22) 34—30* (22×31) 26×37 (18—22) 45—40* (23—28) 43—39* (16—21) 39—34 (28×39) 34×43 (21—27) 43—39 B (22—28) 40—34 (27—32) en wit verliest, want 39—33 faalt op (32×41) en (24—29!) +.

B. 43—38 (40—34 komt op de hoofdvariant of op deze spelgang neer) (22—28) 40—34 (28—33) enz. +.

A. 43—38 (23—28) 33×22 (17×28) 27—21* (28—33) 38×29 (24×33) 21—16* (11—17) 37—32 (20—24) 32—27 (33—38) en zwart wint.

42. 26—31

De dam, welke wit overzien had. De anderen leveren niet meer dan remise.

43. 36×27 17—21

44. 27×16 18—22

45. 28×17 23—29

46. 34×23 19×48

47. 45—40 48—26

48. 17—11 6×17

49. 40—34

Tracht zwart nog te verleiden tot het schijnbaar ook winnende: (24—29) 34×23 (13—18) 23×21 (26×17), doch wit forceert dan nog precies remise door: 32—28 (17×47) 16—11

(47—29) 11—6 (29—1) 35—30!

Wel een grappige remise!

49. 26—31

50. 34—30

31—37

Wit geeft op.

Partij nr 59: R. C. Keller—H. Laros.

Karakteristiek: Geweigerde Dumont-variant in de Modern-Franse Opening.

1. 32—28 20—24

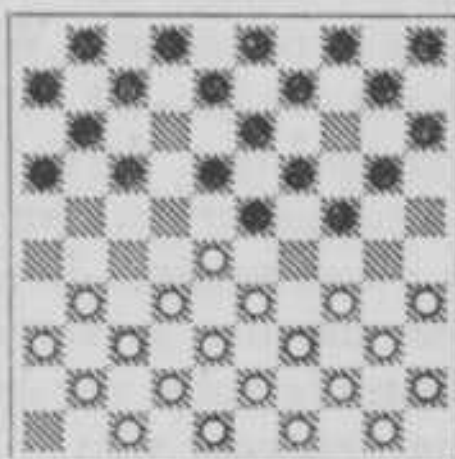
2. 37—32 14—20

3. 41—37 18—23

4. 46—41 12—18

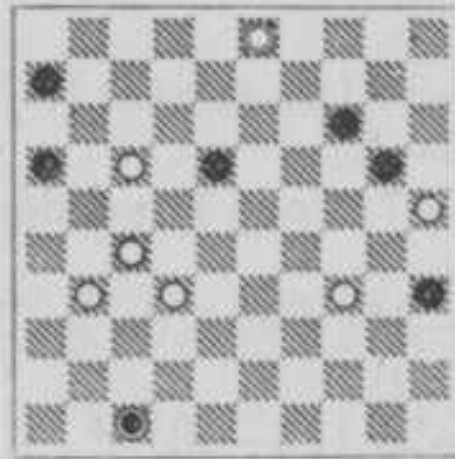
(Zie D 112)

D 112

Stand na 4. 12—18

D 113

Stand na 46. 42—47

Ghestem zette in zijn partij tegen Keller hier voort met (16—21), hetgeen na 31—26 (12—18) aanleiding kon geven tot het offer 28—22 (18×27), gevolgd door 32—28 (23×32) 37×28. Uit de opening leidt wit direct de Molimard-aanval in, die o.i. weinig kansgevend van opzet was. Aanvankelijk behandelt Laros de partij zeer goed, doch in het middenspel geraakt hij op dwaalwegen en komt allengs minder te staan. Ondanks zijn nadeel had hij de partij echter niet behoeven te verliezen, doch in hevige tijdnood vond hij de aanwezige remise niet en Keller won in een zeer fraai afspel (eveneens in hevige tijdnood!) feilloos.

5. 28—22 17×28

6. 33×22 18×27

7. 31×22 10—14

8. 34—30 8—12

9. 30—25 12—17

10. 38—33

15. 37×28 7—12

16. 39—33 21—26

17. 44—39 2—8

18. 40—34

Men zie, wat wij boven reeds schreven. Naar ons idee heeft zwart nu vrijer spel.

18. 24—30

19. 35×24 20×40

20. 45×34 5—10

21. 34—29

Vrijwel aangewezen omdat zwart door (19—23) schijf 22 in moeilijke positie dreigt te brengen.

21. 19—24

22. 29×20 15×24

23. 41—37 12—18

24. 50—44 18×27

25. 37—31 26×37

26. 42×22 8—12

27. 47—42 12—18

Tot hier heeft zwart de partij uitste-

Wij weten niet, wat wit voor kansen in dit systeem ziet. Weliswaar ligt de zwarte lange vleugel vast, doch vroeg of laat moet wit deze vleugel toch vrijgeven wegens tempogebrek. Wij prefereren daarom hier direct 32—28 (23×32) 37×28. Het partijverloop leert, dat zwart wit een krachteloos centrum kan bezorgen.

10. 17×28

11. 33×22 16—21

12. 43—38 11—16

13. 49—43 6—11

14. 32—28

Moet nu toch!

14. 23×32

kend behandeld. Thans begeeft hij zich echter op dwaalwegen. Aangewezen is hier (14—19), gevolgd door (13—18×18), waarna een half-open klassiek middenspel ontstaat, waarbij het witte centrum van iedere kracht aan de vleugels gespeend blijft. Hierom beschouwen wij de gevolgde tactiek van wit als steriel. Zodra de partij in een gesloten klassieke formatie vervalt, hetgeen o.i. moeilijk te vermijden is, krijgt wit met sterk tempnadeel te kampen.

28. 22—17	11×22
29. 28×17	14—19
30. 36—31	3—8
31. 31—27	1—6

Zwart heeft er zijn zinnen op gezet, schijf 17 zolang mogelijk te laten staan. Later zal het duidelijk zijn, dat hiermee niets te bereiken viel en hij een hersenschim najoeg.

32. 42—37	10—14
33. 48—42	18—23
34. 44—40	13—18

Alsnog geven wij de voorkeur aan (8—12), alhoewel zwart dan niet meer op winstkansen behoeft te rekenen.

35. 39—34 8—13
(9—13) was belet door 27—22 en 33—29.

36. 43—39	4—10
37. 40—35	24—30

Vrijwel gedwongen. Zwart heeft zich zorgen op de hals gehaald en tracht nu langs allerlei kronkelwegen nog de veilige haven te bereiken.

38. 35×24	19×30
39. 37—32	30—35
40. 42—37	14—19
41. 33—28	9—14
42. 39—33	10—15

Partij nr 60: G. Rostan—H. Chiland.

Karakteristiek: Regelmatige Chefneux-Opening.

1. 32—28	18—23
2. 33—29	23×32

43. 37—31 15—20

44. 33—29

De stand is hier in ieder opzicht remise. Beiden hebben zich blind gestaard op een idee fixe. Het slot behoorde eigenlijk een tamme remise te zijn.

De partij krijgt echter nog een aantrekkelijke wending, die door zwart's foutzet mogelijk gemaakt wordt.

44.	19—24
45. 28×8	24×42
46. 8—3	42—47
47. 32—28	47—41??

Oppervlakkig beschouwd is de stand zonder meer remise. Bij nadere beschouwing blijkt echter, dat zwart met enkele dreigingen rekening moet houden, reden, waarom hij onmiddellijk de remise had moeten forceren. Weliswaar verliest (47—36) door 27—21! (36×30) 25×34 (16×27) 17—11 (6×17) 3×15, doch eerst (35—40) en (47—36) levert zwart direct remise op, daar 28—22 faalt op (36—47) en (20—24).

48. 34—30!	35×24
49. 31—26!	41×19

Indien (41×23) 27—21 (16×27) 17—11 (6×17) 3×30 met winst.

50. 3—9	14×3
51. 25×12	24—29
52. 12—7	29—33

Ook (16—21) om de partijwinst te ontgaan, baat niet, omdat dan zou volgen 27×16 (29—33) 16—11! met hetzelfde motief.

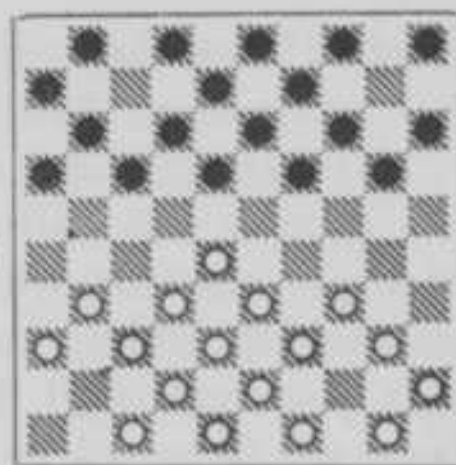
53. 26—21!

Een geestig dubbel-motief als slot: 7—1, gevolgd door 27—22 is niet meer te couperen.

Zwart geeft op.

5.	41—37	20—25
6.	29×20	25×14
7.	37—32	12—18
8.	46—41	7—12
9.	41—37	15—20
10.	44—39	10—15

D 114

St. na 10. 10—15

Een „rustige” opening. In een vrij tam middenspel laat zwart een dam toe, die hem de partij had moeten kosten. Wit laat de dam echter met gelijk spel afnemen en raakt hierdoor zó van streek, dat hij in een schijveneindspel van 4 tegen 4 fout op fout stapelt en tenslotte nog verliest.

11. 34—30
O.i. is het theoretische 35—30 hier nog altijd de beste voortzetting.

11.	1—7
12.	30—25	4—10
14.	40—34	19—23
14.	28×19	14×23
15.	25×14	10×19
16.	33—28	17—22
17.	28×17	11×22
18.	31—27	22×31
19.	36×27	

De zwarte opbouw van de 12e zet af kan ons maar matig bekoren. Er wordt zonder enig nut een aantal schijven geruild.

19.	6—11
-----	-----------	------

Hier betekent het prijsgeven van het „tientje uit de hoek” een verzwakking van zwart’s korte vleugel, die door niets te rechtvaardigen is. Gewoon (7—11) was hier de zet.

20.	39—33	11—17
21.	47—41	17—21
22.	33—28	5—10
23.	43—39	10—14
24.	41—36	

Wit had beter gedaan, het klassieke genre te handhaven door middel van 34—30, dan de nu volgende uitval van zwart toe te staan.

24.	23—29
25.	34×23	18×29
26.	39—34	29×40
27.	35×44	14—20
28.	38—33	13—18

29.	42—38	9—13
30.	44—39	18—23
31.	45—40	20—24

Na enige „zijsprongen” is het dan toch weer klassiek; echter, slechts even, want . . .

32.	40—35	12—18
33.	39—34	15—20?

Ongelooflijk, maar waar. Zwart ziet wel, dat hij de schijfwinst met 24—29 niet mag nemen, doch niet, dat wit nu dezelfde combinatie kan uitvoeren!

34.	34—29	23×34
35.	28—23	19×39
36.	38—33	39×28
37.	32×1	21×41
38.	36×47	24—29
39.	35—30	34×25
40.	1×45	16—21
41.	50—44?	

Wit is blijkbaar zo overtuigd van de winst, dat hij de volgende dreiging niet bemerkt heeft.

41.	13—18
42.	45×26	8—12
43.	26×8	2×13

Wit is nu de kluts kwijt. In deze volmaakt gelijke stelling stapelt hij fout op fout en ziet zelfs een zekere overwinning in een nederlaag verkeren.

44.	44—40	25—30
45.	40—35	20—24
46.	49—44	13—18
47.	47—42	18—23
48.	44—39	3—8
49.	42—38	8—12

50. 48—42 12—17
 51. 42—37 17—22
 52. 38—32 22—28
 53. 32—27 23—29
 54. 27—21 29—34
 55. 37—32 28×37

56. 39—33 37—41
 57. 21—17 41—47
 58. 33—29 34×23
 59. 17—11 30—34
 60. 11—6 24—29
 Wit geeft op.

25 November 1948.

13e RONDE

Ghestem 2—0 Chiland Roozenburg 2—0 Demesmaecker
 Post 2—0 Pérot Verpoest 2—0 Rostan
 Van der Staay 0—2 Keller Vrij : Laros.

Wederom 5 winstpartijen. De term: remise is troef, schijnt definitief afgeschaft te zijn.

Roozenburg speelde zijn slechtste partij van de tot op heden gespeelde. Later zou blijken, dat het zijn slechtste van het gehele tournooi was.

Ook Ghestem had veel moeite met Chiland, die ditmaal wel heel onbevangen, agressief speelde.

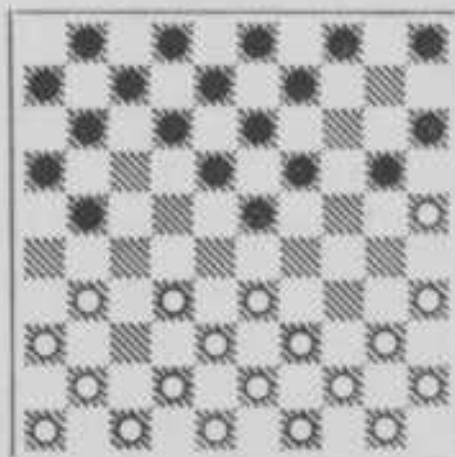
De wijze waarop Keller, na eindelijk in het middenspel vat op de stelling van zijn tegenstander gekregen te hebben, deze laatste in het nauw dreef, was een keurig stukje werk.

Partij nr 61: P. Ghestem—H. Chiland.

Karakteristiek: Modern-Franse Opening, similair tegengespeelde hoofdvariant.

1. 32—28 19—23
 2. 28×19 14×23
 3. 37—32 10—14
 4. 34—30 14—19
 5. 30—25 17—21

D 115

Stand na 5. 17—21

(Zie D 115)

Chiland heeft alles bereikt, wat hij zich kon wensen, remise in de eerste speelhelft tegen Roozenburg, Keller en Ghestem. De enige, die op een dergelijk resultaat kan bogen. Geen wonder, dat hij het na zijn krachttoeren in de tweede speelhelft luchtiger opneemt en terugvalt tot zijn normale sterkte.

Kende hij dus in de eerste speelhelft slechts één taktiek, verdedigen, nu gaat hij herhaaldelijk op avontuur uit. Tegen Ghestem treedt hij in de opening al zeer agressief op door bij de 7e zet door te stoten naar veld 27. Tot ver in het middenspel blijven de stellingen in evenwicht; dan laat zwart een kettingstelling toe en geraakt in een „weinig zachtzinnige omhelzing”. Er blijkt echter nog juist redding mogelijk. Zwart ziet deze niet en moet dan capituleren.

6. 25×14 19×10 9. 41—37 10—14
 7. 31—26 21—27 10. 40—34 18—22
 8. 32×21 16×27 11. 44—40 12—18

12. 37—31	14—19
13. 50—44	5—10
14. 35—30	10—14
15. 33—29	7—12
16. 38—33	1—7
17. 42—38	14—20

Het is bepaald gemakkelijker te zien, hoe zwart op wit's verdedigingstactiek reageert. Hij dwingt wit vrijwel tot liquidatie, zodat wit een middenspel ingaat zonder enige zwakte in zwart's stellingen opgeroepen te hebben.

18. 30—24	19×30
19. 34×14	9×20
20. 46—41	23×34
21. 40×29	13—19
22. 38—32	

Wit ziet, dat er van het handhaven van schijf 27 niets te hopen valt.

22.	27×38
23. 43×32	19—24

Te overwegen viel eveneens (19—23). Wit mag dan niet sluiten met 39—34 wegens (23—28) en (22—27). Het beste is dan: 48—43 (23×34) 39×30 (8—13) met eveneens zeer bevredigende stelling.

24. 48—43	3—9
25. 31—27	22×31
26. 26×37	11—17
27. 32—28	7—11
28. 37—32	9—13
29. 41—37	20—25

Zwart staat zelfs gemakkelijker dan wit, mits hij hier (15×24) slaat. Hij blijkt hiervoor echter niets te voelen.

30. 29×20	25×14
31. 39—34	13—19
32. 44—40	8—13
33. 47—42	2—8
34. 42—38	14—20
35. 43—39	17—22

Zwart wil blijkbaar een centrumdoorstoot met 28—23 voorkomen.

36. 28×17	11×22
37. 49—43	20—24?

Met een gerust geweten gaat zwart over tot de gelijktijdige bezetting der velden 22 en 24. Hoewel het inder-

daad niet meevalt, deze euvele daad af te straffen, dateren zwart's moeilijkheden van dit moment af. Uiteindelijk is een kettingstelling het gevolg van dit gewaagd optreden.

38. 36—31	19—23
39. 34—29	

Eindelijk hervindt wit dan toch zijn strijd lust, nu hij „kansen” ruikt.

39.	23×34
40. 39×19	13×24
41. 32—28	12—17
42. 40—34	

Wit heeft bij zijn 39e zet de stelling zeer goed doorgerekend! Het lijkt, alsof zwart door (8—12) voordeel kan behalen. Een offer doet dan evenwel de kansen keren. Wit zet dan n.l. voort met 34—30! (24×35) 37—32! en zwart staat hopeloos. Dit offer maakt wit's plannen, een kettingstelling te formeren, mogelijk.

Zwart heeft echter wit's „vriendelijk aanbod” (na 8—12 moet 38—32, men ga dit na!) niet gezien en speelt:

42.	6—11
43. 37—32	15—20
44. 32—27	

Zwart begint toch wel last te krijgen van zijn 37e zet.

44.	20—25
45. 34—29	4—9
46. 29×20	25×14
47. 43—39	11—16
48. 45—40	8—13
49. 40—35	14—19

Zwart moet nu gewee aan wit's leiband lopen. Desondanks heeft wit de winst nog te danken aan een grove fout van zijn tegenstander.

50. 39—34	9—14
51. 34—29	16—21?

Zwart's stelling is volkomen in elkaar gedrukt. Slechts dank zij een finesse had hij zich nog staande kunnen houden, nl. door (14—20), daar 29—23 (18×29) 27×9 beantwoord wordt met (19—23) 33×15 (23×43) = want schijf 31 wordt naar 26 gedwongen en de zwarte dam op de tric-trac

gespeeld, waarna de remise een feit is. Andere zetten dan 29—23 leveren eveneens een gemakkelijke remise op.

52.	27×16	14—20
53.	38—32	20—25
54.	31—26	19—24
55.	29×20	25×14
56.	26—21	17×26

57.	28×17	26—31
58.	32—27	31×11
59.	16×7	18—22
60.	7—2	14—19
61.	33—29	13—18
62.	2×30	

Zwart geeft op

Partij nr 62: G. Post—P. Pérot.

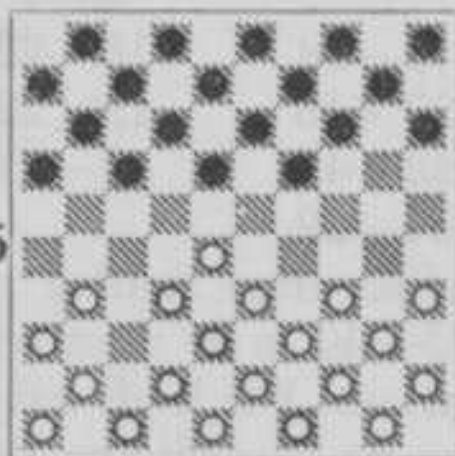
Karakteristiek: Chefneux-variantie van de 34—29 opening.

1.	34—29	19—24	4.	29×20	25×14
2.	32—28	14—19			
3.	37—32	20—25			

(Zie D 116)

Na enige openingsschermutselingen gaat het spel in de gesloten vorm van de klassieke partij over. Zonder reden verbreekt zwart deze. Nog een keer krijgt zwart een gunstige gelegenheid het spel in klassieke banen te leiden, doch andermaal geeft zwart zijn afkeer te kennen en kiest een randspelsysteem. Met stoïcijnse gemoedsrust aanvaardt wit dit alles en maakt handig gebruik van zwart's te defensieve opzet. Hij leidt bij de 40e zet een flankaanval in, waartegen Pérot niet bestand blijkt en bij de 62e zet voor de overmacht zwichten moet.

D 116

St. na 4. 25×14

5.	41—37	17—21
6.	31—26	11—17
7.	40—34	18—23
8.	33—29	

Een aardige vinding om zwart in de korte vleugelopsluiting te houden.

8.	12—18
9.	29—24	19×30
10.	34×25?	

Onbegrijpelijk, waarom wit niet 28×19 slaat. Dit is o.i. het logische uitvloeisel van wit's 8e zet.

10.	14—19
11.	39—34	10—14
12.	37—31	17—22
13.	26×17	22×11

Post zit vaak met de openingsmaterie te worstelen. Dit bezorgt hem vaak

nadeel, waardoor hij het middenspel meestal met een achterstand ingaat.

14.	34—30	15—20
15.	44—39	20—24
16.	39—33	5—10
17.	31—27	10—15
18.	46—41	7—12
19.	41—37	1—7?

Zwart bereidt hiermee de ruil (14—20) (19×10) voor. Maar waarom deze manoeuvre? De partij is nu aangeland in de gesloten klassieke formatie. Zwart's ontwikkeling is ideaal; waarom dan van speltype veranderd?

20.	37—31	14—20
21.	25×14	19×10
22.	30×19	

Nu zwart er blijkbaar behagen in schept om te ruilen, hadden we hier voor wit maar 28×19 geslagen, waarna wit meer vrijheid van handelen houdt. Thans moet hij afwachten in welke richting zwart het spel zal leiden.

22.	23×14
23.	43—39	14—19
24.	49—44	10—14

25. 44—40 14—20
26. 39—34 20—25?

Het is misschien een slechte eigenschap van ons, maar we worden telkens een beetje kregel, wanneer we ons spel gedegradeerd zien tot een spelletje, waarbij het de bedoeling is, de 40 schijven op de meest vlotte wijze in de doos te werken. Zwart bereidt weer een ruil voor. Weer ontgaat ons ten enenmale de strekking. Alsnog zijn alle factoren in zwart's voordeel om een gesloten klassiek middenspel te accepteren (18—23) is daartoe aangewezen.

27. 50—44 18—22

Is ons afkeurend oordeel gerechtvaardigd of niet?

28. 27×18 13×22
29. 28×17 12×21
30. 44—39

Wij bewonderen de kalmte, waarmee wit telkens aan de gewijzigde omstandigheden aanpast en nu geleidelijk een aanval gaat ontketenen, ten einde zwart zijn wispelturigheid af te leren.

30. 21—26
31. 31—27 7—12
32. 42—37 9—13
33. 47—42 4—9
34. 32—28 9—14
35. 33—29!

Eindelijk krijgt wit de gelegenheid, het initiatief in handen te nemen en krijgt het spel vorm.

35. 14—20
36. 28—23 19×28
37. 29—24 20×29
38. 34×32

Wit versterkt hiermee zijn overwicht in het centrum.

38. 11—17
39. 38—33 13—18
40. 39—34! 3—9
41. 35—30!

Handig manoeuvrerend gaat wit de vruchten plukken van zijn centrumoverwicht en leidt het spel definitief in een aanvalspartij. Inmiddels zijn er

40 zetten verlopen; het wordt dus wel tijd!

41. 9—13
42. 30—24 17—22
43. 32—28 22×31
44. 36×27 12—17
45. 37—32

Wellicht verdient 42—38 de voorkeur. Wit versnelt hiermee zijn aanval. Men vergelijkte daartoe onderstaande spelgang met het partijverloop.

42—38 (18—22).

Indien (2—7) 24—19 (13×24), 27—21 (16×27) en 38—32.

27×18 (13×22) 34—30 (25×34) 40×29 (9—14*) 28—23 (2—8) 45—40 en we zien niet, hoe zwart de druk op de lange vleugel kan weerstaan en evenmin kan hij een kansrijke tegenactie op wit's lange vleugel op touw zetten.

45. 2—7
46. 42—38 18—22
47. 27×18 13×22
48. 48—42 7—11
49. 34—29

Men vergelijkte deze stelling met de stand na 45—40 in de door ons aangegeven variant. Wit heeft tempi verbruikt voor de verdediging van zijn lange vleugel, waardoor hij zijn aanval vertraagt.

49. 17—21
50. 28×17 11×22
51. 40—34 21—27
52. 32×21 16×27
53. 42—37 6—11

Sterker is onmiddellijk (27—31).

54. 29—23 27—31
55. 34—29 31×42
56. 38×47 22—27
57. 23—18 27—32
58. 24—19 11—17
59. 19—13 17—22
60. 18×38 9×18
61. 29—23 18×29
62. 33×24

Zwart geeft op.

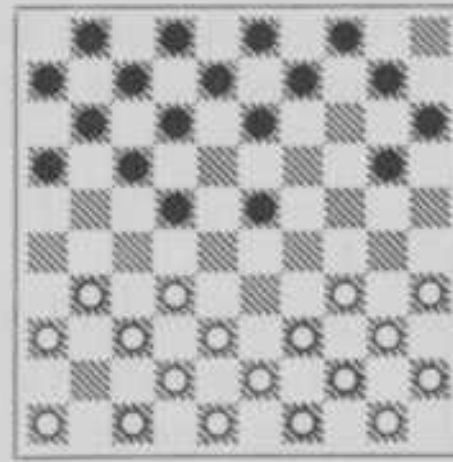
Partij nr 63: D. v. d. Staay—R. C. Keller.

Karakteristiek: Modern-Franse Opening, similaire tegengespeeld met Chefneux-voortzetting.

1.	32—28	19—23
2.	28×19	14×23
3.	37—32	10—14
4.	41—37	5—10
5.	33—28	18—22
6.	28×19	14×23

(Zie D 117)

D 117

St. na 6. 14×23

Alleen Keller schijnt zich goed te kunnen verzetten tegen de matheid, die over het spel van de andere deelnemers in deze Heerlense slotphase lag en verliest noch zijn geduld, noch de scherpte, nodig voor het verzamelen van punten.

Tot ver in het middenspel krijgt zwart — alle pogingen ten spijt — weinig vat op de witte stelling. Eerst bij de 39e zet kan zwart door een enigszins naïeve zet tot een kansgevende centrumactie overgaan. Het materiaal is inmiddels echter zo gedund, dat de stap van voordeel tot winst over een weg vol remises gaat. Tenslotte ziet Keller zijn harde werken beloond als wit in het lastige eindspel de scherpste verdediging mist en zijn tegenstander de hand ter overgave moet drukken.

7.	35—30	10—14
8.	38—33	23—29
9.	33×24	20×29
10.	34×23	22—27
11.	31×22	17×19
12.	39—33	11—17
13.	32—28	

Deze zet vinden wij voorbarig. Beiden bevinden zich nog in de opbouwphase en wit deed o.i. beter met 44—39 enz. zich nog niet uit te spreken.

13.		16—21
14.	40—34	6—11
15.	30—25	21—26
16.	36—31	13—18
17.	37—32	26×37
18.	32×41	

Blijkbaar mist wit strijdlust. Deze ruil schenkt zwart de gelegenheid zich stevig op het centrum te nestelen.

18.		1—6
19.	41—37	17—22
20.	28×17	11×22
21.	34—29	9—13
22.	45—40	6—11
23.	40—34	11—17
24.	34—30	7—11

25.	37—32	19—23
26.	43—38	23×34
27.	30×39	13—19
28.	46—41	11—16
29.	41—37	22—27
30.	32×21	16×27

In de gehele partij blijft de slappe opbouw van wit in de opening merkbaar. Zwart geeft het spel richting en daar hij thans vrij over het centrum beschikt belooft deze flankaanval hem terreinvoordeel te brengen.

31.	33—29	8—13
32.	48—43	

Ondanks wit's passieve houding geloven wij niet, dat deze het op een remisepartijtje aanstuurt. Anders zou hij hier zeker hebben laten volgen: 29—23 (18×29*) en 38—32, waarna het materiaal dermate geslonken is, dat voor beiden niet veel anders dan remise te verwachten valt.

32.		2—7
33.	29—24	19×30
34.	25×34	14—19
35.	50—45	4—9
36.	38—32	27×38

37. 43×32

Wit behoeft niet voor een aanval op zijn lange vleugel te vrezen, doch had een tegenwicht in het centrum of aan zwart's lange vleugel moeten zoeken. De tekstzet leidt slechts tot verzwakking.

37. 9—14

38. 47—41

Hieruit blijkt, dat wit inderdaad een tegenactie in het centrum van zins was, doch de gekozen methode is weinig gelukkig.

38. 18—23

39. 49—43 23—28!

40. 32×23 19×28

Ontneemt wit alle illusie om het centrum te heroveren. Met bewonderenswaardig geduld heeft Keller zijn taktiek, in weerwil van wit's afmattingmethode, volgehouden.

41. 43—38 12—18

42. 34—29 18—22

Met nog slechts 8 schijven weet Keller nog heel wat te bereiken.

43. 39—34 22—27

44. 44—39 7—12

45. 38—33 17—22

46. 42—38 13—18

47. 38—32 27×38

48. 33×42 12—17

49. 37—31 14—20

50. 41—36 17—21

51. 34—30 3—9

52. 45—40 21—27

53. 42—38 9—13

54. 40—34 28—32

55. 30—25 32×43

56. 39×48 20—24

57. 29×20 15×24

Zwart's terreinvoordeel resulteert in een uiterst moeilijk overmachtseindspel en o.i. is het voordeel voor zwart niet groot genoeg om tot een absoluut gewonnen stelling te concluderen.

Tenslotte wordt zwart's hardnekkig volhouden beloond, wit geraakt met zijn dam in een net en verliest.

58. 34—30 24×35

59. 25—20 35—40

60. 20—15 40—44

61. 15—10 18—23!

62. 10—5 13—19

63. 5—10 44—49

64. 10—15 23—28

Wit heeft nog niet veel vrijheid met zijn dam genoten.

Er dreigt (19—24) en (28—32).

65. 15—47?

Aangewezen is 15—29. Het blijft dan een open vraag of zwart's voordeel groot genoeg is om de „twee punten” binnen te halen.

65. 19—23

66. 47—15 23—29

67. 15×16 38—32

68. 16×38 49×16

Wit geeft op.

Partij nr 64: P. Roozenburg—J. Demesmaecker.

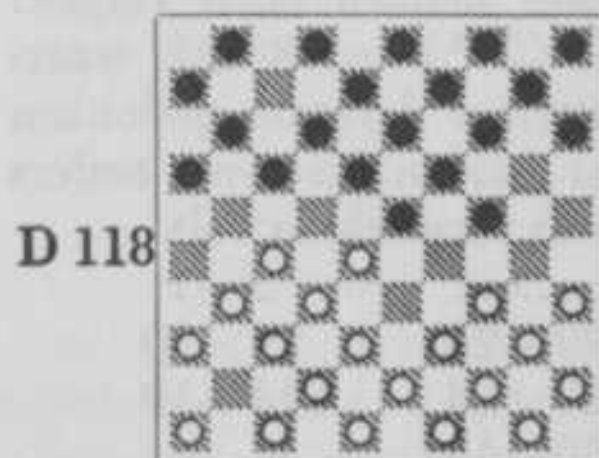
Karakteristiek: Orthodoxe variant van de Hollandse Opening, onregelmatig voortgezet.

1. 33—28 18—23

2. 31—27 20—24

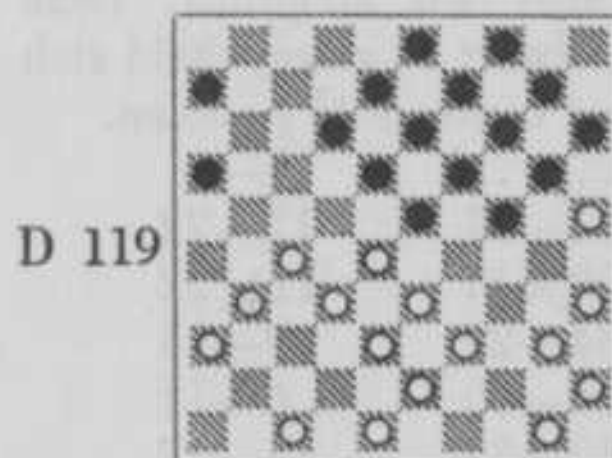
3. 36—31 12—18

4. 41—36 7—12?

D 118

St. na 4. 7—12

D 119

St. na 21. 1—6

Uit deze opening behoudt zwart een topzware lange vleugel. Door een zeer eenvoudige positie-finesse dwingt wit een lange vleugelopsluiting af, die hem een vrij snelle winst moest verschaffen. Dank zij verregaande slordigheid van wit krijgt zwart echter gelegenheid, zich met voordeel te bevrijden. Dit wordt wit toch echter te bar en met kunst en vliegwerk weet hij zich opnieuw kansen te verschaffen. Doordat de Belg herhaaldelijk de remise verzuimt, bezorgt deze partij wit alsnog beide punten, waarmee wit zich rijkelijk beloond achtte.

5. 28—22	17×28
6. 27—21	16×27
7. 31×33	14—20
8. 33—28	2—7
9. 46—41	10—14
10. 39—33	11—16
11. 44—39	5—10
12. 36—31	6—11
13. 41—36	16—21?

Fraai is de zwarte opbouw toch al niet, maar met de tekstzet wordt de stelling al zeer slecht. Zowel (16—21) als (11—17) bezorgen zwart een lange vleugelopsluiting, die door het opspelen van 5 naar 10 niet meet behoorlijk over het kerkhof ontwikkeld kan worden, tenzij...

14. 34—29!

Natuurlijk, maakt van de gelegenheid gebruik, daar (20—25) verhinderd is.

14.	23×34
15. 39×30	21—26
16. 30—25	18—23
17. 43—29	12—18
18. 49—43	7—12
19. 31—27	11—16
20. 37—31	26×37
21. 42×31	1—6

(Zie D 119)

Schijnbaar kon zwart zich enigszins loswerken, doch een finesse zou zwart toch schijfverlies bezorgd hebben als volgt:

(24—29) 33×24 (20×29) 39—33 (29—34) 40×29 (23×34). Nu mag niet 50—44 wegens (34—40) en (14—20), terwijl op 35—30 zwart de schijf ogenschijnlijk veilig stelt door (34—40) 45×34 en (19—23) 28×19 (13×35). Nu komt echter de finesse:

27—21 (16×27) 31×2.

22. 47—42

Wit hoopt nog steeds op (24—29). Doeltreffender is 50—44, waarna zwart spoedig in een hopeloze positie gedrongen wordt, b.v. I 50—44 (6—11) 31—26 (11—17) 36—31 (23—29 A) 47—42 (18—23) 42—37 (12—18) 28—22 (17×28) 33×22 enz. A. (17—21) 26×17 (12×21) 31—26 (24—29) 26×17 (18—22) 53×24 (22×42) 47×38 (20×29) 39—33 (19—24) 27—21 +.

II. (23—29) 47—42 (18—23) 42—37 (12—17) 48—42 (8—12) 31—26 enz.

2.. 6—11

23. 42—37 11—17

Zwart laat zich niet verleiden tot (24—29).

24. 27—22 18×27

25. 31×11 16×7

26. 36—31 12—17

27. 28—22 17×28

28. 33×22 8—12

29. 48—42 13—18

30. 22×13 19×8

31. 39—33?

Na de 13e zet heeft zwart er nog van gemaakt wat hij kon. Mede door wit's slappe optreden heeft hij hierdoor erger weten te voorkomen. Nog steeds is zijn lange vleugel echter niet bijzonder fraai. Wit gaat hem nu een handje helpen om hiervan af te komen.

31. 24—29

Neem direct de toegestoken hand aan.

32. 33×24 20×29

33. 43—39 15—20

34. 35—30 10—15

Schijf 29 staat beschermd. Op 30—24 volgt (29—34) met gelijk spel. Wit gaat thans proberen, of er met acro-

batiek iets te bereiken valt.

35.	31—27	12—18
36.	27—22	18×27
37.	32×21	8—12
38.	40—35	9—13
39.	37—32	13—18
40.	21—16	12—17
41.	42—37	3—8

Zwart is plotseling verbluffend goed gaan spelen, maar dit spoort wit ook tot scherper spel aan.

42.	39—34	29×40
43.	45×34	14—19
44.	25×14	19×10
45.	38—33	17—22
46.	37—31	8—12
47.	33—29	

Wit moet bepaalde kunstgrepen toepassen om nog leven in de brouwerij te brengen.

47.		4—9
48.	50—44	10—14
49.	44—39	9—13
50.	30—24	

Eindelijk kan wit dan toch nog in troebel water gaan vissen.

50.		14—20
51.	31—26	7—11
52.	16×7	12×1
53.	35—30	1—7

54.	32—27	22×31
55.	26×37	7—11?

Hier heeft zwart de remise in handen door (23—28) 30—25 (18—22) 25×14 (22—27) =

56.	37—32	11—17?

Alsnog heeft zwart hier de remise in handen door (11—16) 30—25 A (18—22) 29×9 (20×40) 9—4 of? (40—45) 4×36 (15—20!) 25×14 (45—50) 39—34* (50—45) 34—30* (45—23) =

A. 39—33 (16—21) 33—28 of? (18—22) 29×16 (20×40) =

De tekstzet leidt tot dezelfde afwikkeling als in de hoofdvariant, doch juist schijf 17 vormt thans zwart's ondergang.

57.	30—25	18—22
58.	29×9	20×40
59.	9—4	22—28

Gedwongen, daar thans (40—45) 4×36 (15—20) 25×14 (45—50) faalt op 32—28.

60.	32×23	40—45
61.	25—20	15×24
62.	23—19	24×13
63.	4×6	

Zwart geeft op.

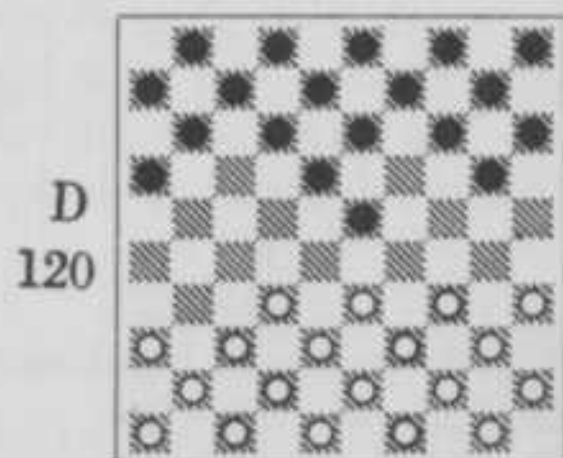
Een gelukkige overwinning voor wit.

Partij nr 65: O. Verpoest—G. Rostan.

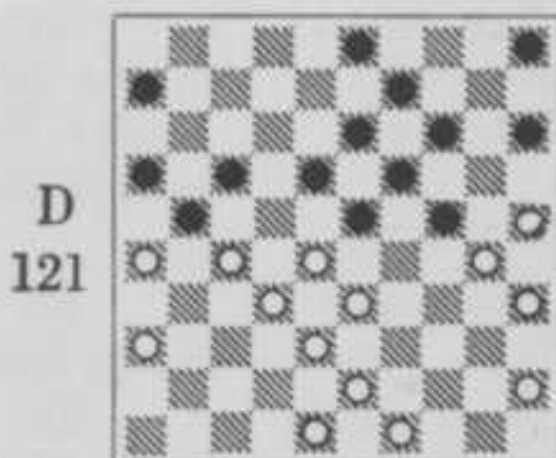
Karakteristiek: Flankspel-verdediging tegen de Poolse Opening.

1.	31—27	17—22	4.	26×27
2.	37—31	19—23		
3.	31—26	22×31		

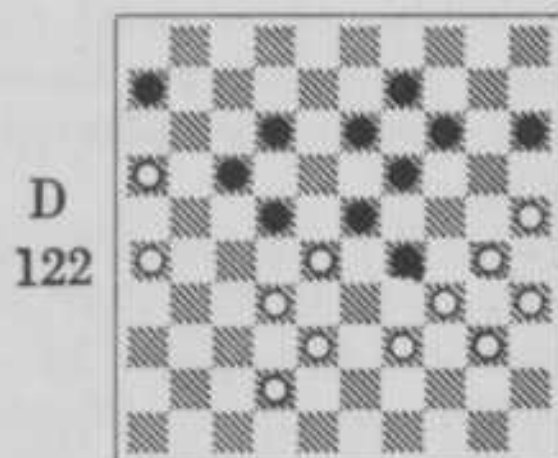
(Zie diagram 120)

Stand na 4. 26×37

Stand na 34. 39—33

St. na 45 18—22

Tot de 34e zet is het een gelijk opgaande strijd in de klassieke spelvorm, waarbij zwart hoofdzakelijk aan zijn korte vleugel opereert. Dan blijkt Rostan wederom de waarde van een korte vleugelopsluiting niet te kennen, verbreekt deze, ver-

zwakt hiermede zijn korte vleugel en geeft zijn aanvalskansen prijs.

Het blijkt voor wit evenwel nog uiterst moeilijk het voordeel in winst om te zetten. Wit verzuimt de sterkste voortzetting, doch dan komt zwart — door een begane onregelmatigheid even uit zijn concentratie gebracht — hem te hulp en schenkt wit door een grove fout alsnog beide punten.

4.	14—19
5. 37—31	10—14
6. 41—37	16—21
7. 31—27	21—26
8. 33—28	11—16
9. 39—33	6—11
10. 34—30	20—24
11. 44—39	11—17
12. 30—25	17—22
13. 28×17	12×21
14. 33—28	7—12
15. 36—31	

Wit wil in troebel water vissen.

15.	12—17
16. 46—41	17—22
17. 28×17	21×12
18. 41—36	1—6
19. 39—33	2—7
20. 50—44	7—11
21. 44—39	12—17

Zwart laat zich niet tot verwikkelingen verleiden en dwingt wit het spel overzichtelijk te houden door:

22. 27—21	16×27
23. 32×12	18×7
24. 38—32	8—12
25. 33—28	13—18
26. 42—38	9—13
27. 47—42	4—9
28. 40—34	11—16

Op zichzelf kunnen wij tegen deze zet geen bezwaar hebben, mits zwart maar weet hoe hij zijn lange vleugel moet oplossen. Hier had dit nog gekund door (14—20), waarna zwart weliswaar het risico loopt van een achtergebleven schijf op 15, b.v. (14—20) 25×14 (9×20) 34—30 (20—25) 49—44 (25×34) 39×30 (5—10) 30—25 en schijf 15 wordt buiten werking gesteld.

29. 31—27	7—11
30. 34—30	11—17
31. 37—31	26×37
32. 42×31	17—21

33. 31—26	12—17
34. 39—33	17—22?

(Zie D 121)

De korte vleugeulopsluiting moet in dit genre juist gehandhaafd blijven. Na 34 (15—20) achten wij geen voordeel voor wit aanwezig, b.v.:

I. 43—39 (5—10) 39—34 (10—15) 34—29 (23×34) 30×39 (24—29) 33×24 (20×29) 39—33 (29—34) 35—30 of? (er volgt anders 19—24!) (34—39) 33×44 (18—22) 27×18 (13×42) 48×37 met o.i. gelijkwaardige stelling.

II. 43—39 (5—10) 49—43 (10—15) 45—40 (24—29) 33×24 (20×29) 39—33 de beste (14—20) 25×14 (9×20) 33×24 (20×29) 30—25 (3—9) en zwart staat zeer bevredigend.

Hoogst belangwekkend spel kan ook ingeleid worden door 34.... 23—29, o.i. met zeer kansgevend spel en alleen hierom al verantwoord!

Nu zwart de kracht van de korte vleugelopsluiting miskent, geraakt hij zeer spoedig in een benarde positie.

35. 26×17	22×11
36. 43—39	15—20
37. 49—43	5—10
38. 39—34	10—15
39. 45—40!	3—8

Zwart moet nu maar zien, wat er te redden valt.

40. 36—31	8—12
41. 31—26	11—17
42. 48—42	24—29
43. 33×24	20×29
44. 43—39	16—21

Op krachtige wijze heeft wit zwart's fout bij de 34e zet afgestraft; zwart moet materiaal verliezen.

45. 27×16	18—22
46. 16—11?	(Zie D 122)

Hier faalt wit in de afwerking en geeft zijn voordeel prijs.

Als volgt kon hij zeer grote winstkansen behouden:

39—33 (22—27*) 33×24 (15—20*) 24×15 (13—18) 32×21 (23×43) 42—37!!

Belet zwart het damhalen!

(18—23 A) 25—20 (14×25) 15—10 (12—18 B C D E) 21×12 (18×7) 10—5 (9—13).

Indien (23—29) 34×3 (25×45) 5—32 +.

Indien (43—49) 37—32 (49×27) 30—24 (19×39) 5×21 +.

30—24 (19×39) 5×44 (43—49*) 37—31 +.

E. (23—29) 34×3 (25×45) 10—4 +, daar 4—22 niet te pareren is.

D. (9—13) 10—4 +.

C. (9—14) 10—5 (43—49*) 30—24! (19×39) 5×44! (25—30*) 35×24 (49—38) 44×11 (6×17) 40—34 (38×15) 34—29 (15×31) 26×37 (17×26) 16—11 (12—18) 11—7 (18—22) 7—2 +.

Een bijzonder fraaie en geestige winstgang!

B. (23—28) 10—5 (19—23*) 37—32 (28×37) 5×46 (43—48 of ?) 46—23 en wit wint op overmacht.

Bijzonder verrassend in deze winstgangen is dat het vierkantje 40—35

34—30 in het geheel niet hinderlijk blijkt voor wit, integendeel een zeer actieve rol speelt!

A. Meer verdediging geeft (19—23), waarna op 25—20 (14×25) 15—10 (6—11*) 16×7 (12×1) 21×12 (18×7) 10—4 (9—14*) 30—24 wit weliswaar zeer goede kansen heeft, doch winst niet aantoonbaar is.

46. 22×44

47. 40×49 29×40

Rostan neemt in de partij schijf 23, dus slaat a.h.w. 23×40. Verpoest maakt hem op deze vergissing opmerkzaam. Hierdoor raakt de Zwitser even de draad kwijt, wat hem prompt een kapitale fout doet maken:

48. 35×44 17—22??

Met (17—21) 26×8 (13×2) was zwart van alle zorgen bevrijd geweest. Stellig jammer voor de Zwitser, die het geluk niet bepaald aan zijn zijde heeft gehad.

49. 49—43 6×17

50. 32—28 23×32

51. 38×7 15—20

52. 7—1 20—24

53. 1—6 24×35

54. 6×28

Zwart geeft op.

Een boeiende partij, rijk aan inhoud en fraaie analytische winsten.

TE DORDRECHT

Hier kon de goede sfeer maar niet komen. Of dat nu kwam door de enigszins sombere zaal waarin gespeeld werd, of door de vermoeidheid, waarvan de eerste verschijnselen aan de dag traden weten we niet.

Al met al konden de Dordtse nieuwsgierigen hun hart ophalen aan vele spannende en enkele zeer fraaie partijen.

26 November 1948.

14e RONDE

Chiland	1—1	Pérot	Demesmaecker	1—1	Rostan
Laros	1—1	Van der Staay	Post	0—2	Verpoest
Roozenburg	2—0	Keller	Vrij: Ghestem.		

Keller liet zich in deze ronde verrassen en door zijn nederlaag werd practisch de strijd al in het voordeel van Roozenburg beslist.

De aardigste noot van deze avond was het winstpunt voor Rostan. Hij bleef evenwel drager van de rode lantaarn.

Door van Post te winnen, boekte Verpoest zijn 5e zege in successie en kwam daardoor ook boven het oude record. Een betrekkelijk onbekende Belg op de 2e plaats van de wereldranglijst...

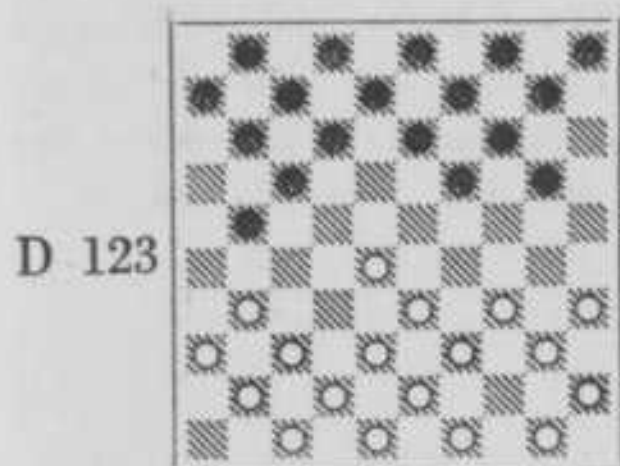
Chiland, tenslotte, miste zijn kans op de schoonheidsprijs door in het afspel te falen.

Partij nr 66: H. Chiland—P. Pérot.

Karakteristiek : Chefneux Opening met Fabre-variantie.

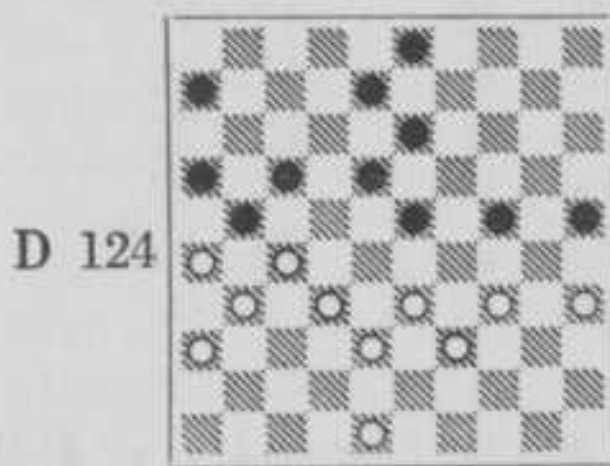
1. 32—28	18—23	6. 29×20	25×14
2. 33—29	23×32	7. 41—37	15—20
3. 37×28	19—24	8. 46—41	16—21
4. 39—33	14—19		
5. 44—39	20—25		

(Zie D 123)

D 123

Stand na 8. 16—21

D 124

Stand na 36. 20—25

Op instructieve wijze laat Chiland zien, hoe uit een korte vleugelopsluiting voordeel behaald kan worden.

Bij de 11e zet laat zwart n.l. een ruil toe, waardoor schijf 28 verdwijnt en de korte vleugelopsluiting niet meer verbroken kan worden. Met de vasthoudendheid van een terrier vermijdt wit van dit ogenblik af het spelen op veld 28.

Bij de 37e zet leidt wit een fraaie dwangcombinatie met afspel in, doch toen de winst voor het grijpen lag, kon hij het toch blijkbaar niet over zijn hart verkrijgen, zijn stadgenoot in het zand te laten bijten. Overigens zeer jammer, daar anders zeker van een gave partij gesproken had kunnen worden.

9. 31—26	10—15	20. 49—44	12—18
10. 37—32	5—10	21. 34—29	23×34
11. 41—37	11—16?	22. 39×30	7—12

Zwart zal stellig niet de hardnekkigheid verwacht hebben, waarmee wit door de volgende ruil de korte vleugelopsluiting handhaaft.

12. 28—23!	19×28	23. 30—25	2—7
13. 33×11	6×17	24. 44—39	20—24
14. 36—31	13—18	25. 41—36	18—22
15. 31—27	9—13	26. 27×18	12×23
16. 39—33	4—9	27. 37—31	7—12
17. 50—44	14—19	28. 31—27	12—18
18. 44—39	10—14	29. 42—37	1—6
19. 47—41	18—23	30. 37—31	14—20
		31. 25×14	9×20
		32. 40—34	24—29
		33. 33×24	20×40

Wij geven de voorkeur aan 20—25.

34. 45×34 19—24
 35. 38—33 15—20
 36. 43—38 20—25
 (Zie D 124)
 37. 48—43!

Op werkelijk bewonderenswaardige wijze heeft wit de korte vleugelopening afgestraft. De gehele partij heeft wit veld 28 onbezett gelaten, zwart geen gelegenheid gevend, de opsluiting te verbreken.

Kansloos gaat zwart door een fraaie dwangcombinatie ten onder.

Het had een schoon slot van een dito opzet kunnen zijn, als niet.

37. 13—19*
 38. 28—22 17×37
 39. 26×17 37×26
 40. 36—31 26×37
 41. 38—32 37×28
 42. 33×2 25—30*
 43. 34×25 3—8

44. 2×13 19×8
 45. 39—34 23—28
 46. 43—38 8—13
 47. 35—30?

Wit moet zich onmiddellijk van de winst verzekeren door: 34—30. Indien (13—19) 25—20 (24×15) 30—24 (19×30) 35×24 +.

Indien (28—32) 30×8 (32×43) + op overmacht.

Indien (24—29) 30×24 (29×20) 25×14 (13—18) 14—10 +.

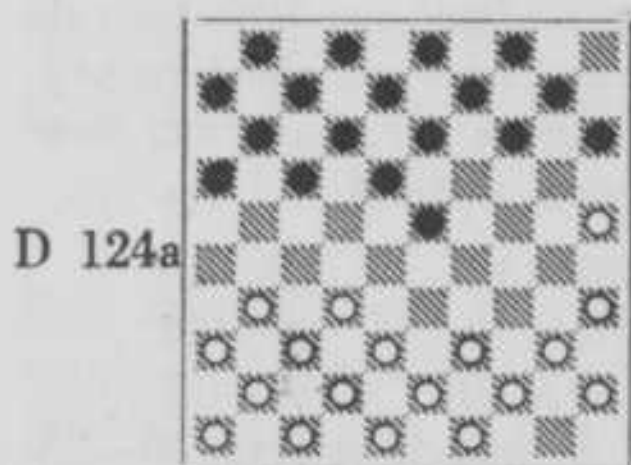
47. 24×35
 48. 25—20 13—19
 49. 17—12 19—24
 50. 20×29 28—33
 51. 38—32 33×24
 52. 12—8 24—29
 53. 34×23 35—40
 54. 8—3 40—44

Remise.

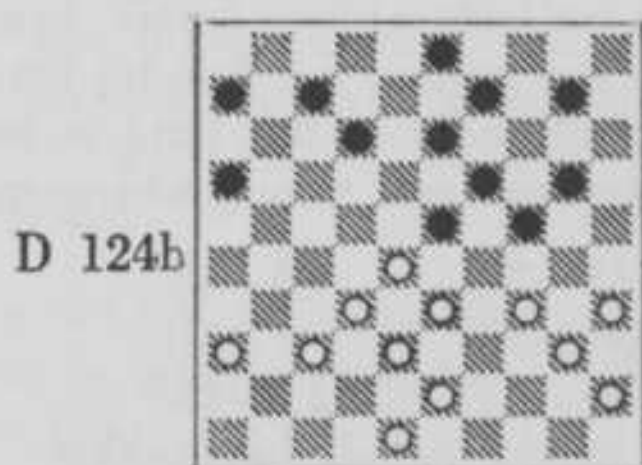
Partij nr 67: H. Laros—D. v. d. Staay.

Karakteristiek: Orthodoxe speelwijze in de 34—29 opening.

1. 34—29	19—23	5. 29—24	20×29
2. 40—34	14—19	6. 33×24	19×30
3. 45—40	10—14		
4. 50—45	5—10	7. 34×25	(Zie D 124a)

St. na 7. 34×25

St. na 35. 4—10

Er loopt een merkwaardige parallel in deze ontmoeting met die uit de eerste speelhelft. Zowel Laros als v. d. Staay zetten de returnhelft weer in met 2 nederlagen tegen Keller en ons en andermaal schijnen ze in hun onderlinge ontmoeting weer op adem te willen komen. Een rustige opening, die tegenwoordig in onbruik is, luidt een dito middenspel in, waaruit tenslotte een gesloten klassieke formatie groeit. Zelfs een gemakkelijke winst, welke zwart door wit's zwakke opbouw kan behalen, vermag de zwartspeler niet uit zijn vredelievende stemming te brengen. Hij moet en zal blijkbaar een salonremise, hetgeen hem bij de 48e zet gelukt blijkt!

7.	14—19
8. 35—30	10—14
9. 30—24	19×30
10. 25×34	13—19
11. 38—33	8—13
12. 42—38	2—8
13. 47—42	17—22
14. 34—30	23—29
15. 33×24	22—28
16. 32×23	18×20

Zonder schokkende voorvallen is het middenspel bereikt. De stellingen zijn nog steeds contactloos.

17. 30—25	19—23
-----------	-------

Vooraf zwart schijnt apathisch. Het centrum zou hij ook met 12—18—23 kunnen bezetten. Nu volgt er vanzelfsprekend 14—19×10 op, waardoor een centrumopbouw uitgesteld wordt.

18. 39—33	14—19
19. 25×14	19×10
20. 44—39	12—18
21. 37—32	10—14
22. 41—37	14—19
23. 46—41	7—12
24. 32—28	23×32
25. 37×28	16—21
26. 41—37	21—26
27. 37—32	

Och, waarom ook niet? Zwart heeft het bij zijn 18e zet ook gedaan! De stand is nu 1—1!

27.	26×37
28. 32×41	1—7
29. 41—37	15—20
30. 37—32	19—24
31. 40—35?	13—19

Wit's stelling is meer geschikt voor een aanvals- dan voor een klassieke partij. Wij zouden dan ook stellig getracht hebben een aanval te richten op zwart's lange vleugel en prefereren daarom 39—34, 43—39, 48—43, 34—29 enz., het zwaartepunt richtend op de bezetting van veld 29. Na 40—35 verzwakt wit zijn strijdkrachten, die hij kan inzetten ter verovering van veld 29. Hij moet nu aan de bordrand gaan opereren. Op zichzelf is dit nog niet zo bezwaar-

lijk, maar men moet weten hoe!

32. 42—37	18—23
33. 39—34	8—13
34. 49—44	11—16

Eerlijk gezegd begrijpen wij deze zet niet. 4—10 achten wij sterker en logischer. Deze zet komt toch; waarom dan niet eerst 4—10—15 gespeeld en in afwachting van wit's plan schijf 11 laten staan?

35. 44—40	4—10
-----------	------

Komt nu toch!

36. 34—30?	10—15
------------	-------

Waarop stuurt wit eigenlijk aan? Zo gaat het regelrecht naar de ondergang. Welk nut heeft het 45—40—35—34 op te bouwen, als wit niet de bedoeling heeft met 34—29 naar het centrum te stoten? Met 34—29 valt weliswaar thans niet veel meer te bereiken, maar althans nog speelvrijheid, b.v. 34—29 (23×34) 40×29 (10—15) 43—39 (20—25) 29×20 (15×24) 39—34 (7—11) (om 12—18 mogelijk te maken), 34—29 (12—18) 29×20 (25×14) 45—40 (14—20) 40—34 (18—23) 28—22, enz. met gelijk spel.

37. 30—25?	12—18!
38. 25×14	9×20
39. 36—31	16—21!
40. 31—27	21—26
41. 40—34?	7—11?

Er dreigde 34—29, 28—23 en 38—33.

42. 43—39	24—29?
-----------	--------

Blijkbaar verkeren beiden in wakende droomtoestand. Zwart kan bij zijn 41e zet een snelle winst forceren, door de witte korte vleugel lam te leggen als volgt:

(7—12) 43—39 (20—25!). Wit heeft nu niets meer te hopen, want, aangezien 48—43 (15—20) hem verloren spel geeft, moet hij wel de wanhoopsuitval 28—22 gaan beginnen.

Nu (6—11) en wit kan in enkele zetten opgeven. Ook bij de 42e zet moest

(20—25) gespeeld worden.

Men zie, wat we bij wit's 36e zet schreven. Wit's ondergang berust op het gebrek aan speelruimte.

Beide spelers vertonen niet alleen een gebrek aan tegenwoordigheid van geest, doch ook — en vooral wit — gebrek aan inzicht en routine in de klassieke partij.

Men vergelijk deze stelling met diagram 110 uit de 58e partij en hoe zwart dan wit's korte vleugel krachteloos maakt. Zwart heeft zijn zinnen

gezet op een vlot remise-partijtje. Hij behoeft nu niet lang meer te wachten!

43.	33×24	20×40
44.	35×44	3—8
45.	39—34	8—12
46.	48—42	15—20
47.	44—40	20—24
48.	40—35	12—17
49.	28—22	17×28
50.	34—29	24×33
51.	38×29	23×34
52.	32×14	

Remise.

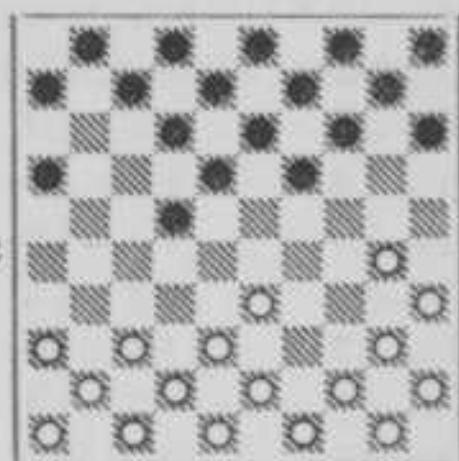
Partij nr 68: P. Roozenburg—R. C. Keller.

Karakteristiek: Geweigerde Dumont-variant in de Modern-Franse Opening.

1.	32—28	20—24
2.	34—29	14—20
3.	39—34	17—22
4.	28×17	11×22
5.	34—30	20—25
6.	29×20	25×14

(Zie D 124c)

D 124c

St. na 6. 25×14

Na enige openingsschermutselingen blijkt wit het wederom op een half-open klassieke partij aan te sturen.

Hij moest daartoe eerst het door Keller ingeleide flankspelgenre teniet doen en nadat hem dit bij de 19e zet gelukt is, zien we zich een strijd ontwikkelen, waarin wit met handhaving van een centrum voordeel tracht te behalen op een soortgelijke wijze als in de eerste ontmoeting.

Midden in deze strijd overziet zwart een stille dreiging, verliest een stuk en spoedig de partij.

7.	30—25	6—11
8.	31—26	12—17
9.	37—32	7—12
10.	32—27	22×31
11.	26×37	16—21
12.	37—32	21—26
13.	35—30	19—23
14.	33—29	23×34
15.	30×39	14—19
16.	39—33	19—23
17.	44—39	15—20
18.	25×14	10×19
19.	32—27	5—10
20.	41—37	10—14
21.	38—32	

Wit wenst schijf 46 te reserveren voor een eventueel herhaalde aanval op schijf 27, waarmee men in dit genre altijd rekening dient te houden.

21.	1—6
22.	33—28	4—10
23.	40—35	2—7
24.	39—33	17—22
25.	28×17	11×31
26.	36×27	

Hier blijkt de juistheid van onze opmerking bij de 21e zet. Schijf 46 komt a.h.w. vanzelf vrij.

26.	19—24
27.	43—38	6—11

28. 50—44 24—29
 Zwart ziet in, dat wit toch niet 33—28 (24—29) met een aanval zal toelaten. In verband met zijn temponadeel gooit zwart daarom het roer om.

29. 33×24 23—28
 30. 32×23 18×20
 31. 44—39 11—17
 32. 38—33 13—18??

Door het weinige contact ontgaat zwart hier een dwang-finesse.

33. 42—38!

Geestig, maar in dit milieu is zwart's 32e zet een grove blunder.

De dreiging 37—31 (38—32) is alleen met schijfverlies te couperen.

33. 26—31
 34. 37×26 20—24
 35. 46—41 8—13

36. 41—37 14—19
 37. 37—32 10—14
 38. 45—40 18—23
 39. 40—34 7—11
 40. 34—30 23—29

Een wanhoopspoging, die zonder succes blijft.

41. 27—21 13—18
 42. 30—25 9—13
 43. 32—28 3—9
 44. 48—43 18—22
 45. 21—16 12—18
 46. 16×7 17—21
 47. 28×17 21×1
 48. 33—28 1—7

Maakt een einde aan zijn lijden.

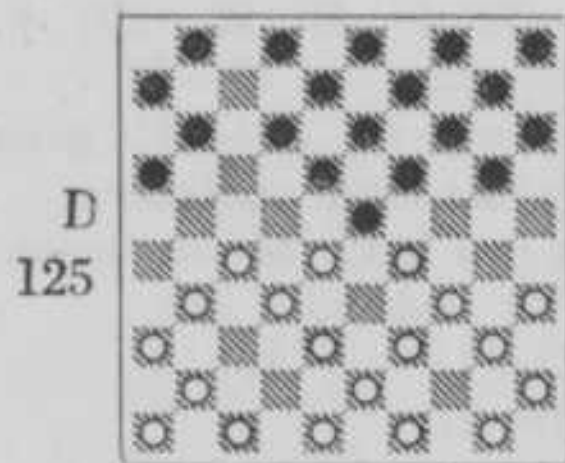
49. 28—23

Zwart geeft op.

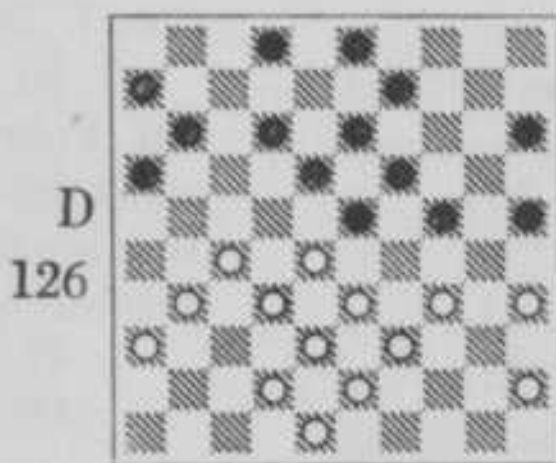
Partij nr 69: J. Demesmaecker—G. Rostan.

Karakteristiek: Hollandse Opening, Bizot-variant.

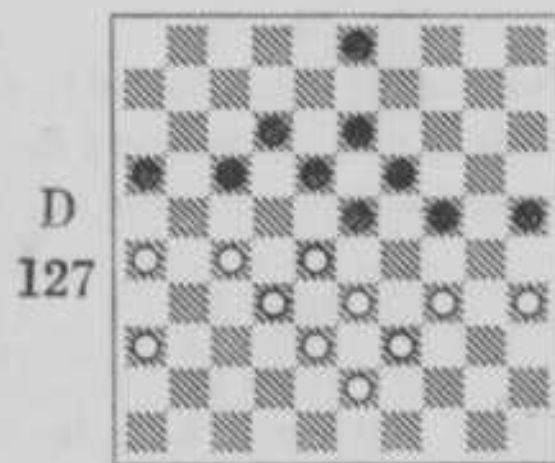
1. 33—28	18—23	5. 37—31	21—26
2. 39—33	12—18	6. 33—29	26×37
3. 44—39	7—12	7. 42×31	(Zie D 125)
4. 31—27	17—21		

St. na 7. 42×31

St. na 27. 40—34

St. na 40. 48—43

Beide spelers blijken veel voor een rustig, klassiek spelletje te voelen, waarbij verwickelingen uitblijven. Zowel de vroeg-klassieke positie bij de 27e zet (diagr. 126) als de laat-klassieke bij de 39e zet (diagr. 127) maken deze partij — waarbij wit in een symmetrische stelling steeds de voorzet heeft — zeer waardevol voor de theorie van de klassieke partij. In de standaardremise-stelling verzuimt wit de remise, doch ook zwart kiest niet het sterkste spel en moet zich na een nog zeer kansrijke afwikkeling met de remise tevreden stellen.

7.	20—24	12. 27—21	16×27
De eenvoudigste oplossing.		13. 31×33	14—20
8. 29×20	15×24	14. 46—41	8—12
9. 41—37	10—15	15. 36—31	11—16
10. 47—42	12—17	16. 31—27	1—7
11. 28—22	17×28	17. 49—44	5—10

Natuurlijk niet (7—11) wegens 27—22 en 33—29.

18. 34—30	20—25
19. 33—28	25×34
20. 40×20	15×24
21. 39—33	10—14
22. 41—36	7—11
23. 37—31	4—10
24. 44—39	10—15
25. 50—44	14—20
26. 44—40	20—25
27. 40—34	(Zie D 126)

Het voert te ver aan te geven welke gevolgen (15—20) met zich brengt. Hier zij volstaan met de conclusie, welke wij uit onderstaande mogelijkheden menen te mogen trekken. Deze is, dat na (15—20) 31—26 verplicht is. Zet zwart dan voort met (9—14), dan verplicht hij wit daarmee tot 27—21 (16×27) 32×21 (23×32) 38×27 met een zeer moeilijk te beoordelen stelling.

27. 2—8

Zwart verkiest blijkbaar rustiger wegen.

28. 31—26 11—17
29. 34—30

Natuurlijk niet 36—31, daar wit het nadeel van de voorzet heeft, wanneer zwart antwoordt met (15—20).

29. 25×34
30. 39×30 17—21
31. 26×17 12×21

„Wat wit kan, kan ik ook,” denkt zwart.

32. 36—31	21—26
33. 45—40	26×37
34. 42×31	8—12
35. 31—26	15—20
36. 30—25	6—11
37. 25×14	9×20
38. 40—34	20—25
39. 43—39	11—17
40. 48—43	3—9!

Het is een merkwaardigheid op zichzelf, dat een partij tot de 40e zet zo volkomen symmetrisch blijft.

Evenals zijn „broertje” met schijf 25 op 14 en 26 op 37 (zie partij nr

91 Demesmaecker—Post) is deze standaardstelling remise.

41. 34—30? (Zie D 127)

Een zekere remise geeft 27—21 (16×27) 32×21 (23×32) 38×27. Na de tekstzet kan zwart de winst afdwingen.

41. 25×34
42. 39×30 23—29!

Zeer juist gezien. Zwart dwingt hiermee verzwakkingen af.

43. 43—39

Indien: 27—21 (16×27) 32×21 (18—23) +.

Indien 30—25 (29—34) 27—21 (voor 43—39 zie partijverloop) (16×27) 32×21 (18—22!) +.

43. 29—34
44. 30—25 34×43
45. 38×49 18—23?

Met (9—14) dwingt zwart de winst af als volgt:

49—44 *A* (18—23) 27—22 *B C* (12—18) 22×11 (16×7) en de dreiging (23—29) is dodelijk.

A 35—30 (24×35) 33—29 (14—20) 25×23 (35—40) +.

B en C 44—39 of —40 (23—29) +.
46. 27—22 12—18

Nu kunnen wij na (9—14) geen winst voor zwart meer ontdekken.

Wij bevelen een ieder de remisegangen hierna ter onderzoek aan.

47. 22×11 16×7
48. 26—21

Wit maakt handig gebruik van een finesse om (23—29) te verhinderen, daar dan 28—23 volgt.

48. 7—12
49. 32—27 23×32
50. 27×38 19—23
51. 21—16 12—17
52. 38—32 18—22
53. 49—43 13—18
54. 33—28 22×33
55. 32—27

Wit moet zich voor de remise nog in allerlei bochten wringen.

55. 9—14
56. 27—21 17×26

57. 16—11
58. 11—7
59. 7—2
60. 2×30

26—31
31—36
36—41
41—46

61. 30—2
62. 2—7

23—29

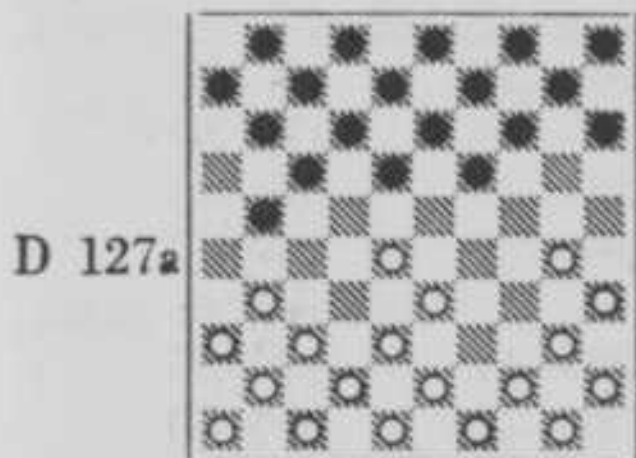
Remise gegeven.

Partij nr 70: G. Post—O. Verpoest.

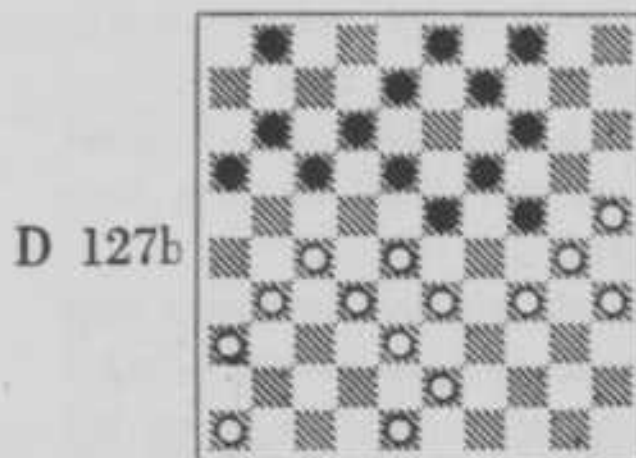
Karakteristiek: Fabre-variant in de oud-Franse Opening.

1. 34—30 20—25
2. 32—28 25×34

3. 39×30 16—21
(Zie D 127a)

St. na 3. 16—21

St. na 26. 13—18

Verpoest blijkt niet alleen een sterk speler, doch ook een tacticus. Nadat hij in de eerste ontmoeting tegen Post een zinloze aanvalsstrategie gevolgd had, zoekt hij hem thans op in de klassieke partij, waarin Post reeds meermalen blijk had gegeven van een minder juiste opvatting.

Van de 11e zet af gaat wit aan verzwakkingen leiden, die zich ten slotte manifesteren in een vrijwel gedwongen Kerkhof-uitval, waarvan zwart uitstekend profiteert en met krachtige zetten een beslissing afdwingt.

4. 37—32 21—26
5. 41—37 14—20
6. 30—25 10—14
7. 40—34 18—23
8. 34—30 20—24
9. 31—27 11—16
10. 44—40 17—21
11. 49—44

13. 21—26
14. 47—42 26×37
15. 42×31

Deze zet is niet sterk.

Nu kan wit niet meer 40—34 spelen wegens 24—29 en 14—20, en wordt hij verplicht tot het kiezen van de zwakke formatie 45—40—35—34—30 en 25, waarop zwart zich nu al kan voorbereiden.

11. 12—18
12. 37—31 26×37
13. 42×31

Wit verzwakt hiermee zijn stelling nutteloos. Beter zou geweest zijn, de op de 11de zet geschetste opbouw door 44—39 en 39—34 onmiddellijk uit te voeren.

In andere partijen in de gesloten klassieke spelvorm met belangrijke tempoverschillen (op dit ogenblik heeft wit er 10 meer verbruikt!) bleek het nadeel aan de zijde van de temponadelige stelling. In het verdere verloop blijkt ook hier wit tot acties in het centrum te moeten overgaan, onder 't motto: „Ik moet toch ergens heen met mijn stelling”.

15. 7—12
16. 44—39 2—7
17. 40—34 7—11
18. 45—40 11—17
19. 50—45

Men zie, wat wij bij de 11de en 13de zet schreven. Door de aanwezigheid van de schijven 39 en 40 heeft wit zich van speelvrijheid beroofd.

19. 6—11

20. 34—29	23×34
21. 40×20	15×24
22. 39—34	5—10
23. 34—29	10—15
24. 29×20	15×24
25. 45—40	18—23
26. 40—34	13—18

(Zie D 127b)

Hier manifesteert zich duidelijk de zwakte van wit's strategische opzet. Wanneer men de witte met de zwarte stelling vergelijkt, dan zien we:

1°. de witte korte vleugel is vrijwel uitgespeeld en bevat alleen nog verdedigende waarde.

De zwarte korte vleugel verkeert nog in zijn ontwikkelingsstadium. Zwart heeft hier nog alle mogelijkheden tot zijn beschikking.

2°. de witte lange vleugel is definitief opgesteld en heeft bovendien een oneconomische schijf op 46.

De zwarte lange vleugel kan zich nog op elke gewenste wijze ontplooiën.

Het gevolg van dit alles is, dat wit nu tot acties moet overgaan, die bij voorbaat vruchteloos zijn.

27. 27—22	18×27
28. 31×22	8—13
29. 36—31?	

De moeilijkheden, welke voor wit gezeten zijn, brengen hem van de goede weg. Aangewezen was 34—29 (23×34) 30×39 met langere verdediging dan na de tekstzet.

29.	1—6
30. 34—29	

Indien 48—42 of 46—41 (14—20) 25×14 (19×10) +.

Indien 31—27 (14—20) 25×14 (19×10) 30×8 (9—14) 28×19 (17×30) 35×24 (14×23) 8×17 (11×31) + 1.

Indien 31—26 (16—21) + 1, want

alleen 34—29 is nog mogelijk en dan levert (12—18) schijfwinst op.

30.	23×34
31. 30×39	4—10!
32. 31—26	3—8!

Men realiseer zich nu wat een ge-deplaceerde schijf kan betekenen. Met 46 op 47 had zwart de winst in een andere richting moeten zoeken, daar wit dan een schijf op 37 kan brengen door 47—42—37.

33. 39—34*	19—23
34. 28×30	17×39
35. 34—29	39—44
36. 29—24	14—19

Gespeeld om 24—20 tegen te gaan.

37. 38—33	10—15
38. 26—21	16×20
39. 25×3	44—50
40. 3—25	11—16
41. 48—42	50—45
42. 42—37	12—17
43. 43—39	19—24
44. 30×19	13×24
45. 39—33	8—13
46. 25—48	45—1
47. 48—42	1—29
48. 42—38	16—21
49. 38×16	29×26
50. 16—27	24—29
51. 27×4	29—33

Zwart heeft van de 40e tot de 50e zet in grote tijdnood niet de snelste winst gevonden, doch deze wel geconsolideerd!

52. 35—30	33—38
53. 30—24	26—37
54. 4—9	38—42
55. 9—13	42—48
56. 24—20	15×24
57. 13×35	17—21
58. 35—49	21—26
59. 49—27	37—41

Wit geeft op.

27 November 1948.

15e RONDE

Laros 0—2 Roozenburg
Pérot 1—1 Ghestem
Keller 2—0 Demesmaecker

Rostan 0—2 Post
Chiland 0—2 Verpoest
Vrij: Van der Staay.

Een der fraaiste eindspelen van alle in dit tournooi gespeelde, was dat uit de partij Laros—Roozenburg. Voor het bord kon de IJmuidenaar de juiste voortzetting op de duur niet meer vinden.

Voor Chiland gold: wie het onderste uit de kan wil hebben, enz. Nadat hij een remise-aanbod geweigerd had, blunderde hij en boekte Verpoest zijn zesde zege in successie!

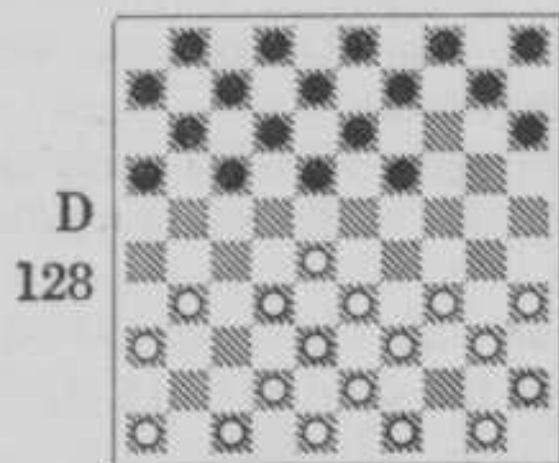
Keller en Post hadden het vrij gemakkelijk.

Ondanks groot voordeel kon Ghestem niet tot winst komen tegen zijn landgenoot.

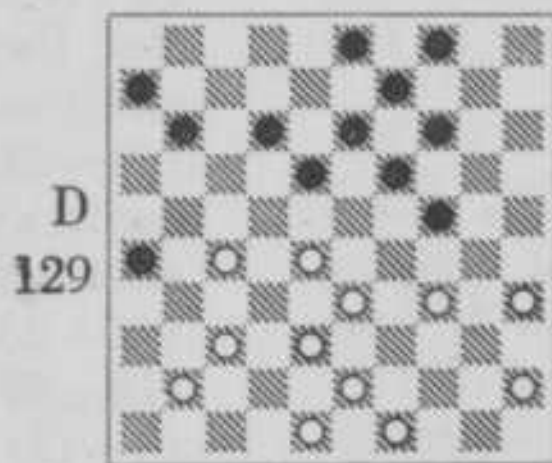
Partij nr 71: H. Laros—P. Roozenburg.

Karakteristiek: Chefneux variant uit de 33—29 opening.

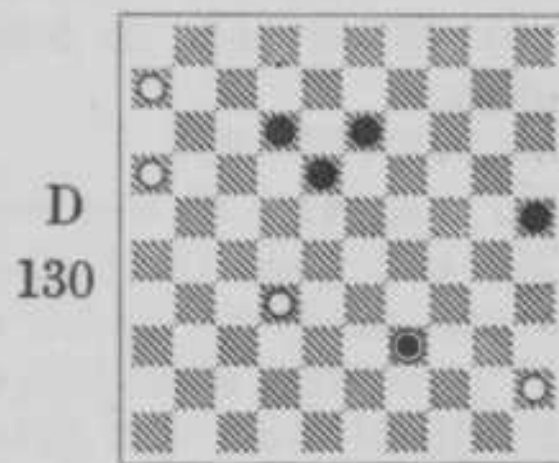
1. 33—29	19—23	5. 37×28	20—25
2. 39—33	14—19	6. 29×20	25×14
3. 44—39	19—24	7. 41—37	14—19
4. 32—28	23×32	8. 37—32	(Zie D 128)

St. na 8. 37—32

St. na 31. 7—12

St. na 51. 38—32

Tot aan de 29e zet is het een rustige partij, waarin wit enige malen een naderend contact vermijdt. Van de 29e zet af brengt zwart echter enige dreigingen in het spel, waarbij de Coup Royal een grote rol speelt. Wit besluit daarom, de kroonschijf naar de lange vleugel te dirigeren, deze is daar echter overcomplete. Tenslotte laat wit een damzet toe, waarna een zeer moeilijk eindspel ontstaat, hetgeen door zwart zeer kansrijk, maar analytisch niet op zijn scherpst gespeeld wordt. Wit loopt evenwel in een der vele vallen, welke zwart opgesteld had en zag zijn verbitterde tegenstand niet met een punt beloond.

8. 19—24
Zwart geeft hiermee te kennen, het spel in klassieke banen te willen leiden.

9. 46—41	13—19
10. 41—37	10—14
11. 31—27	8—13
12. 50—44	18—23
13. 36—31	2—8
14. 47—41	12—18
15. 34—29	23×34
16. 40×20	15×24
17. 28—23	18×29
18. 27—22	17×28
19. 32×34	

Wit's opzet is ons niet duidelijk. Wit verwijdert 4 schijven van het bord zonder enige noodzaak.

19.	5—10
20. 33—28	16—21
21. 39—33	21—26
22. 44—39	7—12
23. 31—27	12—18
24. 27—22	

Ook voor deze ruil zien we geen enkele aanleiding.

24.	18×27
25. 28—23	19×28
26. 33×31	14—19
27. 39—33	13—18

28. 31—27 8—13

29. 33—28

Deze bezetting van 28 lijkt ons te vroeg, daar zwart nu meer houvast aan de stelling krijgt.

29. 10—14

30. 38—33 1—7

31. 42—38 7—12

(Zie D 129)

Wit speelde nu 34—29.

Op het oog zijn de stellingen volkomen gelijkwaardig. Wit sukkelte echter met zijn schijf op 41, waarvoor hij geen goede plaats weet. Hieronder enige varianten, waaruit moge blijken, dat deze schijf wit in zijn opbouw dreigt te belemmeren; wit trachtte dit door de tekstzet te vermijden:

37—32 (18—23).

Nu mag 41—37 niet wegens (24—29) enz. Deze Coup Royal dreiging maakt steeds het spelen van 41 naar 37 gevaarlijk, zo niet onmogelijk!

Schijf 41 naar 36 spelen, betekent echter het risico van een achtergebleven schijf. Het stuk op 41 staat dus a.h.w. vastgenageld en vormt voor zwart een dankbaar combinatie-object. In de diagramstand faalt verder 49—44 op (18—23) 27—22* (23×32) 37×28* (12—18) + 1, daar op 22—17 (11×22) 28×17, (24—29) en (13—18) volgt, terwijl de normale twee om twee door 44—39 en 28—23 eveneens door schijf 41 belet wordt. Om deze redenen tracht wit de stellingen los te breken:

32. 34—29 4—10

33. 29×20 14×25

34. 37—32 19—24

35. 49—44 13—19

36. 48—42

Gespeeld om het opkomen van 41 naar 37 mogelijk te maken. Wij vinden het echter een zeer krasse maatregel om de Coup Royal-dreiging na (9—13) en (18—23) ongedaan te maken. Wij moeten echter toegeven, dat wij evenmin zien hoe wit wèl uit

de moeilijkheden kan komen.

36. 9—13

37. 44—40 10—15

Met het schijnbaar sterke (18—23) zou zwart zijn voordeel prijsgeven, daar wit dan zeer gunstig spel houdt door 27—21, 33—29 en 35—30.

38. 41—37 11—16

39. 43—39 6—11

40. 39—34 3—8

41. 34—29 11—17

42. 29×20 15×24

43. 40—34

Wij vinden 27—21 sterker; wij kunnen dan niet anders dan voordelige remises voor zwart vinden, b.v. 27—21 (16×27) 32×21.

Het Dagblad van Amersfoort vermeldt nu eenvoudig:

(18—23) en (13—18—22) geeft een snelle winst. O.i. is dit echter remise als volgt:

(18—23) 38—32 (13—18) 40—34 (18—22 A) 32—27 (23×41) 27×7 (8—12) 7×18 (17—22).

Indien (24—30) 35×13 (41—47) 21×12 (47×21) 18—13 (21—3) 34—29 remise. 18×27 (26×17) 33—28 en wij kunnen niet anders dan tot remise besluiten.

A. (8—13) 42—38 en wederom faalt (18—22); thans wegens 35—30, 33—29, 29×7, eveneens met remise. (18—22) blijkt dus door wit weerlegd te kunnen worden.

Sterker achten wij dan ook na 27-21 direct (18—22), waarna 33—29 gedwongen is (men ga dit na), doch, hoewel zwart hierna zeer gunstig spel houdt, is van winst geen sprake.

43. 16—21

44. 27×16 26—31

45. 37×26 17—22

46. 28×17 12×21

47. 26×17 24—30

48. 35×24 19×48

49. 17—11 8—12

50. 11—6 48—39

51. 38—32 (Zie D 130)

Damhalen is hier en herhaaldelijk later onmogelijk door het insluiten van de dam op de tric-trac-lijnen. Hier door 39—6.

51. 39—22?

Verzuimt een definitieve winst in dit variantenrijk en diep eindspel. Hier na zijn er nog wel vele kansen, waarvan wit tenslotte het slachtoffer wordt, doch een sluitend geheel vormt dit niet.

Hieronder de aanwezige winst in alle varianten:

(25—30!) 32—27 A.

Indien 16—11 (12—17) + door overmacht.

Indien 6—1 (39—6) +.

(30—35) 16—11.

Indien 27—21 (39—17) 16—11 (17×26) 6—1 (12—17) +.

(39—43) 27—22 (18×27) 6—1 B (12—17) 11×31 (43—34) 1×40 (35×44) +.

B. 35—40 (35×44) 6—1 (13—18) 11—7 (18—22) +.

A. 45—40 (30—35) 40—34* (39×25) 6—1 (25—14) 32—27 C (14—28) 1—6 (28—50) 16—11 (50—45) 27—21 (18—22) 11—7* (12×1) 6×33 (13—18) + door overmacht.

C. 16—11 (14×37) 11—7 (37—19) +.

52. 45—40

Gedwongen.

Indien 16—11 (22—17) + op overmacht.

Indien 32—27 (22×36) 6—1 (18—22) +.

52. 25—30

53. 16—11

Eveneens gedwongen.

Indien 40—35 (30—34) 16—11 of? (damhalen mag nog steeds niet) (22—50) 32—27 of? (34—40) 35×44 (50×36) +. Een leuk tric-trac motief in de practijk!

53. 30—35

Thans is (22—17) 11×22 (18×38) remise brengend wegens 6—1 (13—

18) 1—6.

54. 40—34

Wederom gedwongen.

Indien 32—27 (35×44). Ook (22×36) is winnend. 27—21 (22—17) +.

54. 13—19

55. 34—29

Andermaal de enige.

Indien 32—27 (22×36) 6—1 (36—47) 34—30 a b (35×24) 11—7 (24—29) 7—2 (18—23) +.

a. 34—29 (47×15) 11—7 (19—24) 7—2 (18—23) +.

b. 11—7 (18—22) 7×27 (19—23) +.

55. 19—23

56. 29—24

O.i. levert hier 32—27 remise.

B.v. 32—27 (23×34) 27—21.

Wit dreigt thans met remise door 21—17 en 6—1.

(35—40 of?) 21—17 (12×21) 11—7, waarna wij de zwarte schijvenopstelling te ongunstig achten om een gewonnen 4 om 1 eindspel of 5 om 2 af te dwingen.

56. 35—40

57. 24—20?

Tenslotte blijkt wit de moeilijkheden, die van beide spelers ook reeds bijna het derde speeluur opgeëist hadden, niet meer aan te kunnen. Wit verzuimt hier de remise door:

32—27 (22×36) 6—1 (40—45) 24—19! Zelfs hier zou wit nog kunnen struikelen, n.l. door 11—7? te spelen. Dan wint (23—29) 24×33 (18—22) 7×27 (36×39!) met een ander verrassend tric-trac motief.

Na 24—19 (23×14) 11—7 is remise onvermijdelijk.

57. 40—44

58. 6—1

Wit verhaast zijn einde. Langer verdediging geeft 20—14 a (44—49) met nog zeer moeilijke varianten.

Eveneens snel verlies brengt:

32—27 (22×36) 6—1 (23—29) +.

58. 22×6

59. 20—14 23—29

60. 14—9 18—23
 61. 1×18 23×12
 62. 9—3 29—34

63. 3×50 34—39

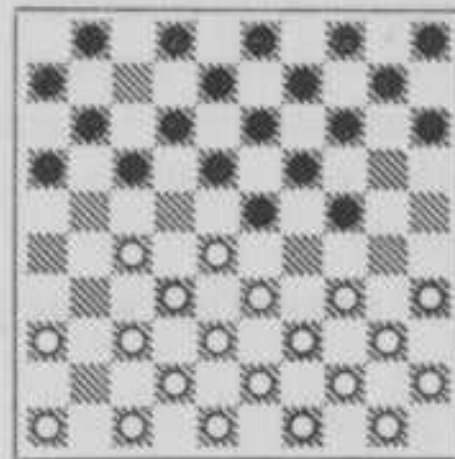
Wit geeft op.

Partij nr 72: P. Perot—P. Ghestem.

Karakteristiek: Modern-Franse Opening; geweigerde Dumont-variant.

1. 32—28 20—24
 2. 37—32 18—23
 3. 41—37 12—18
 4. 31—27 7—12
 (Zie D 131)

D 131

St. na 4. 7—12

Als gevolg van zijn 5e zet (5. 46—41) verkrijgt wit een opsluiting aan de lange vleugel. Hij ontwikkelt deze over veld 22 en consolideert deze voorpost door de zuiver defensieve opstelling 22, 27, 31, 36 op te bouwen. Weliswaar verkrijgt zwart gemakkelijker spel, doch wit weet zo te manoeuvreren, dat voordeel voor zwart denkbeeldig blijft en een vrijwel gelijkwaardige remise het slot van de partij vormt.

5. 46—41 14—20
 6. 34—29 23×34
 7. 39×30 17—21
 8. 44—39 21—26
 9. 36—31 20—25
 10. 41—36 25×34
 11. 40×20 15×24
 12. 50—44 10—14
 13. 44—40 5—10
 14. 39—34 1—7
 15. 43—39 18—23
 16. 49—43 10—15
 17. 27—22 12—18

Wat zwart tot deze zet bewogen heeft, weten wij niet. O.i. is de zwarte opstelling gunstig voor het aanvaarden van de gesloten speelwijze in de kerkhofaanval met (12—17) 31—27 enz.

18. 34—30 18×27
 19. 31×22 7—12

Het is niet uitgesloten, dat Ghestem bij zijn 17e zet alsnog hoopte op een tempospel, dat b.v. heel goed kan ontstaan, indien wit hier zou voortzetten met 30—25. Zwart zou dan door (11—17) 22×11 (16×7) de witte voorpost kunnen verwijderen, waarna

de zwarte stelling inderdaad zeer gunstig is voor een klassiek middenspel.

20. 37—31 26×37
 21. 32×41 23×32
 22. 38×27

Een weinig fraaie ruil. Toegegeven zij echter, dat wit met deze formatie zijn voorpost veilig stelt voor een aanval. Hij weet dan ook in 't verdere verloop heel handig de stellingen in evenwicht te houden, waardoor zwart geen kans krijgt profijt te trekken van de ongunstige schijvenverdeling in de witte positie.

22. 14—20
 23. 42—38 20—25
 24. 47—42 25×34
 25. 40×20 15×24
 26. 41—37 9—14
 27. 39—34 14—20
 28. 37—31 3—9

Gespeeld om de ruilmogelijkheid 22—18 (12×23*) 33—29 (24×33) 38×9 tegen te gaan.

29. 33—28 12—18
 30. 34—29 24×33
 31. 28×39

Zeer juist! In dit genre moet veld 28 liefst onbezet blijven.

31.	8—12
32. 45—40	9—14
33. 40—34	2—8

Wij kunnen ons niet verenigen met de tactiek, die zwart volgt. Wij zouden de voorkeur gegeven hebben aan een zo spoedig mogelijke versterking in 't centrum door (19—23) i.p.v. (2—8).

34. 38—33	20—25
35. 42—38	4—10
36. 31—26	11—17
37. 22×11	16×7

Zwart heeft niets bereikt en er valt al niet veel anders dan remise te verwachten.

38. 33—29

Wit houdt van opruimen! Pérot leidt een afwikkeling in, die zwart's lange vleugel dusdanig van schijven ontbloot, dat er weinig meer te verwachten valt. De tekstzet belet zowel (19—23) wegens 27—22, als (14—20) wegens 27—22, 29—23 en 39—33.

38.	10—15
39. 29—24	19×30

40. 35×24	18—23
41. 34—30	25×34
42. 39×30	14—20
43. 43—39	20×29
44. 39—33	29—34

Het resultaat van wit's 38e zet. Thans blijven nog slechts 7 schijven over, om te trachten, iets te bereiken.

45. 30×39	13—19
46. 39—34	15—20
47. 48—43	19—24
48. 43—39	12—18
49. 38—32	7—12
50. 26—21	23—29

Ontegenzeggelijk heeft zwart voordeel. Hij heeft zich van een vrije doorbraak aan wit's korte vleugel verzekerd, doch het materiaal is intussen te gering geworden, om de „aal" Pérot te vangen!

51. 34×23	18×38
52. 32×43	12—18
53. 21—17	24—29
54. 36—31	8—13
55. 31—26	18—23
56. 27—22	

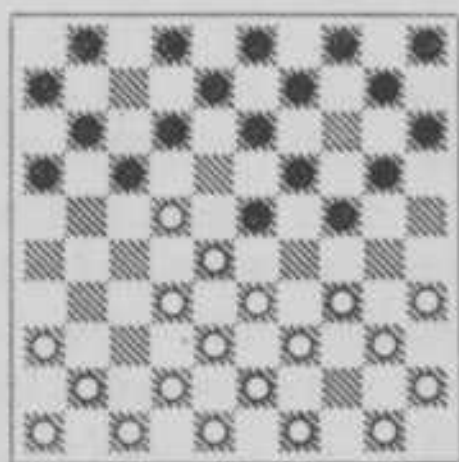
Remise.

Partij nr 73: R. C. Keller—J. Demesmaecker.

Karakteristiek: Hollandse Opening, Hoogland-variant.

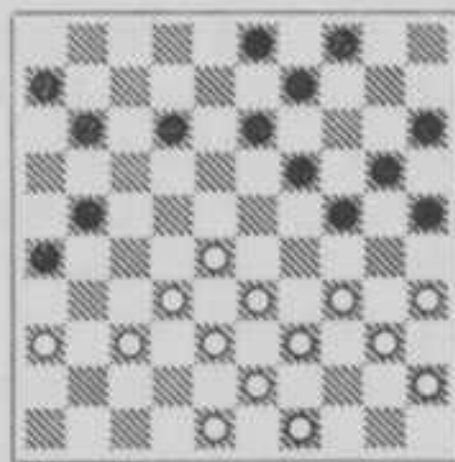
1. 33—28	18—23	5. 37—31	14—20
2. 39—33	12—18	6. 27—22	18×27
3. 31—27	7—12	7. 31×22	(Zie D 132)
4. 44—39	20—24		

D 132

St. na 7. 31×22

D 133

St. na 24. 16—21

Zwart voelt niets voor handhaving van deze voorpost, en aanvaardt door de onmiddellijke verwijdering hiervan, een overbelaste lange vleugel. Dit resulteert in een randschijfsysteem, waarin Keller zeer leerzaam laat zien, hoe hierop gecombineerd kan worden. Voorshands omzeilt zwart handig de klippen, doch

begaat in een zeer moeilijke stelling een grove blunder, door een dubbel-offer te plaatsen, zonder nauwkeurig alle antwoorden te berekenen. Het blijkt eenvoudig weerlegd te kunnen worden, waarmede Keller tenslotte nog aan een vrij gemakkelijke zege komt.

7. 12—18?

Deze haast bezorgt zwart al direct openingsnadeel. De voorkeur verdient (1 of 2—7) gevolgd door (16—21). Voorts is (24—29) 33×24 (20×29) een zeer interessante voortzetting.

8. 42—37!	18×27
9. 32×12	23×32
10. 37×28	8×17
11. 41—37	2—8
12. 50—44	1—7
13. 46—41	10—14

Zoals reeds meermalen betoogd, houden wij niet van het sluiten van veld 14 in deze L.V. opstelling, omdat het onherroepelijk leidt tot een randschijfsysteem.

14. 47—42	5—10
15. 34—29	20—25

Het uitvloeisel van zwart's 13e zet. Ook (24—30) leidt tot een weinig hoopvol randschijfsysteem.

16. 29×20	15×24
17. 40—34	7—12
18. 44—40	17—22
19. 28×17	12×21
20. 37—32	10—15
21. 41—37	21—26
22. 32—28	8—12

Wit's druk op de zwarte stelling is reeds merkbaar: (13—18) is verhinderd wegens 34—30 (25×34) 40×20 (15×24) 28—23 (19×28) 35—30. Ook (11—17) kan niet wegens 28—23 33×11 en 34—30.

23. 37—32	14—20
24. 42—37	16—21

(Zie D 133)

De zwarte stelling begint zorgen te baren.

Verhinderd zijn (11—17), (12—17), (12—18) en (13—18) zodat zwart aan de randen moet gaan opereren.

25. 34—30	25×34
26. 39×30	

Met deze zet wordt zwart in acuut

gevaar gebracht. Er dreigt 28—23 + 1. Hierdoor zijn (20—25), (4—10) en (11—16) verhinderd. Indien (12—18) 30—25!

(Niet onmiddellijk $33—29$ en 36×7 , daar dan (19—23 of 24) gelijk spel houdt) (9—14) of (18—23) en nu 33—29 enz. + 1.

Indien (3—8) 30—25 (9—14*) 33—29 + 1. Fraai combinerend ruilt wit daarom de randschijf weg.

Desondanks staat het te bezien, of, indien Keller zwart's antwoord verwacht had, hij niet 36—31 had gespeeld en het absolute stellingsvoordeel gehandhaafd had.

26.	24—29!
27. 33×24	20×29

De Belg wisselt goede met slechte ogenblikken af. Hier heeft hij stellig een goed, en maakt de waarde van wit's 25e zet door zijn antwoord twijfelachtig. Enkele zetten later echter, blijkt hij toch weer niet zijn leven gebeterd te hebben en werpt wit de winst in de schoot.

28. 48—42	4—10

Wij voelen meer voor (21—27) 32×21 (26×17) 38—32 of? (17—21). Schijf 11 kan dan als steunpunt bewaard worden voor eventuele dreigingen met (19—24) 30×17 ($11 \times$).

29. 36—31	11—16
30. 43—39	21—27??

Zwart toont hier weer zijn zwakte: Onnauwkeurig rekenen, waardoor hij zijn onmiddellijke ondergang bewerkstelligt. Juist ware geweest (10—14).

31. 31×22	29—33

Wie „a” zegt moet ook „b” zeggen.

32. 38×29	12—18

Van de vier antwoorden, die wit heeft zijn er twee fout en twee goed. Blijkbaar heeft zwart alleen de foutzetten berekend.

Indien 22—17 (18—23) +.
 Indien 32—27 (18—23) 29×18 (19—24) 30×8 (3×41).

Doch met 42—38 wordt het offer eenvoudig afgestraft.

Evenals met:

33. 29—24	18×47
34. 30—25	47×20
35. 25×5	16—21

36. 5×23	21—27
37. 40—34	27—31
38. 23—29	31×42
39. 29×47	

Zwart geeft op.

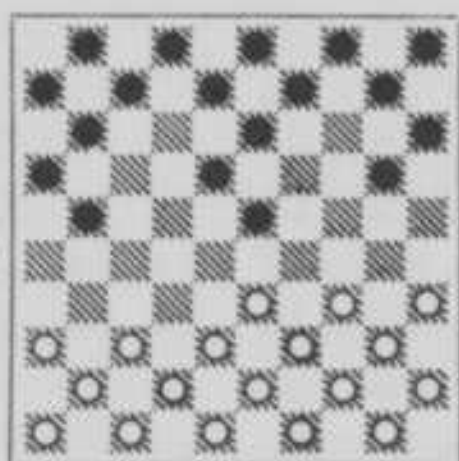
Een korte, leerzame partij, waarin Demesmaecker zijn onberekenbaarheid duidelijk demonstreerde.

Partij nr 74: G. Rostan—G. Post.

Karakteristiek: Modern-Franse Opening. Oud-Franse verdediging.

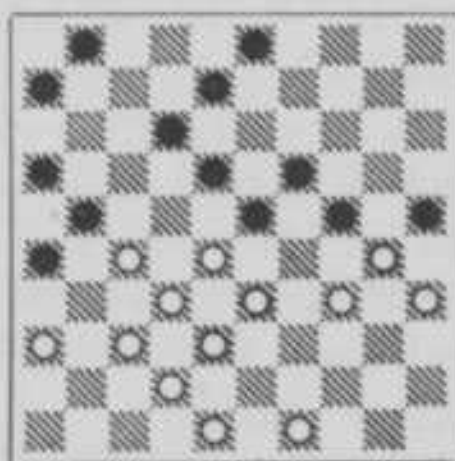
1. 32—28	17—21	3. 28×19	14×23
2. 31—26	19—23	4. 26×17	12×21

D 134

St. na 4. 12×21

D 135

St. na 30. 13—18

Het spel wordt spoedig in de gesloten vorm van de klassieke partij geleid en wederom geeft deze partij een zeer leerzaam beeld te zien. Tot op de 26e zet gebeurt er niets bijzonders, doch dan ontstaat door de speciale „Rostan-opbouw” een interessant spelgedeelte, waarin beiden echter zwak reageren. Eerst mist wit en daarna zwart de kans, de partij in zijn voordeel te beslissen. Remise zou het natuurlijke resultaat geweest zijn, had wit niet in een remise eindspel enige opgelegde gelijkspel brengende varianten gemist; zodat hij in een overmachten-eindspel verzeild raakte en nog moest zwichten.

5. 33—28	23×32	22. 40—34	18—23
6. 37×28	7—12	23. 34—30	11—17
7. 41—37	10—14	24. 30—25	17—21
8. 37—32	20—24	25. 43—39	4—10
9. 46—41	14—19	26. 45—40	10—15
10. 39—33	5—10	27. 40—34	15—20
11. 41—37	10—14	28. 25×14	9×20
12. 44—39	2—7	29. 34—30	20—25
13. 36—31	21—26	30. 39—34!	13—18?
14. 31—27	14—20		(Zie D 135)
15. 47—41	18—23		
16. 41—36	12—18		
17. 34—29	23×34		
18. 39×30	20—25		
19. 50—44	25×34		
20. 40×20	15×24		
21. 44—40	7—12		

Wel zeer zwak. Aangewezen is (12—18). Na de tekstzet achten we de zwarte stelling moeilijk houdbaar, indien wit op de sterkste wijze voortzet.

31. 34—29?

Het schijnt dat Rostan nog niet op de hoogte is van het gebruik van het

driehoekje 30, 34, 35. In zeer veel partijen, en juist in die van hem, waarin de korte vleugel vrijwel leeggespeeld is, en de lange vleugel nog over de volle aanvalskracht beschikt, is deze formatie zeer sterk te maken, door op het juiste ogenblik tot een overvleugeling van het zwarte centrum door 28—22 of 27—22 over te gaan. Hier wordt met 28—22 de zwarte veste ineen gedrukt en is er voor deze niet veel meer te hopen b.v. 28—22 (8—13) 22—17 (1—7 A). Indien (3—8) 27—22 (18×27) 36—31 (27×36) 33—29 met zeer gunstig eindspel 17×8 (13×2*) 33—29! (24×33) 38×29.

Er dreigt nu 30—24 en 42—38—33 +, doch ook direct 29—24. Gedwongen daarom is: (18—22) 27×18 (23×12) 32—28 (3—9) 49—43 en de witte aanval door 43—39 en 30—24 is niet meer te stuiten.

A. (3—9) 17×8 (13×2) 33—29 (24×33) 38×29, waarna (2—8) en (1—7) weer door 30—24 enz. verhinderd zijn, zodat hierna ongeveer hetzelfde spel volgt als in de hoofdvariant, daar ook nu (18—22) nog wel het beste is.

Zoals in ettelijke partijen reeds het geval was, laat de witspeler in het middenspel een prachtige kans verloren gaan.

31.	23×34
32. 30×39	18—23
33. 49—43?	

Sterker is direct 27—22 of 28—22.

33.	8—13
34. 27—22	12—18
35. 37—31	

Verhinderd was 39—34 (18×27) 37—31 (26×37) 42×22 wegens (21—27) 22×31* (24—30) 35×24 (19

×39) 28×8 (39×26) 8—2* (1—7) +.

35.	26×37
36. 42×31	18×27
37. 31×22	1—7
38. 48—42	

Gedwongen, want 39—34 faalt op dezelfde wijze als op de 35e zet.

38. 25—30??

Post is al evenmin op dreef.

Een betrekkelijk eenvoudige winst door (7—11) 42—37 of? (3—9) laat hij hier lopen.

Na de tekstzet dwingt wit een remise eindspel af.

39. 33—29	24×44
40. 35×24	19×30
41. 28×8	3×12
42. 22—18	12×23
43. 43—39	44×33
44. 38×18	30—34
45. 18—13	34—39
46. 13—9	39—43
47. 9—4	7—11
48. 4—10	

Wit kon onmiddellijk remise afdwingen door 36—31!

Indien (43—48) 31—26 enz. =.

Indien (11—17) 31—26 minstens =.

Indien (21—26) 42—38 eveneens ten minste remise.

48.	21—26
49. 10—15	43—49
50. 32—28	49—21
51. 42—37	21—32
52. 15—42??	

Vermoedelijk oververmoeidheid.

28—22—18 gaf o.i. alsnog remise.

52.	32×5
53. 42—48	5×46

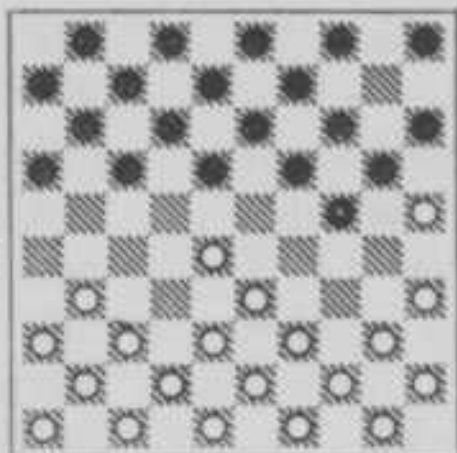
Wit gaf op. Er is inderdaad nu niets meer aan te doen!

Partij nr 75: H. Chiland—O. Verpoest.

Karakteristiek: Modern-Franse Opening. Dumont-Variant.

1. 32—28	20—24	3. 30—25	10—14
2. 34—30	14—20	(Zie D 136)	

D 136

St. na 3. 10—14

Zowel Chiland als Pérot zijn uiterst lastig te bestrijden, omdat ze het de tegenstander vrijwel onmogelijk maken een bepaald speelplan te vormen. Terwijl Ghestem worstelt tegen Pérot, ondervindt Verpoest soortgelijke moeilijkheden met Chiland. De Belg zoekt zijn tegenstander in de klassieke partij, doch steeds ontwijkt deze de strijd der centrumblokken en met de 29e zet geraakt het spel in een randspelsysteem. Verpoest, wellicht enigszins in zijn strijdlust geschokt, door de wisseling van speltype, reageert niet bijzonder scherp en geraakt zelfs in het nadeel. In het eindspel speelt Chiland echter te lang op winst en na een remise-aanbod te hebben afgeslagen, verliest hij zelfs nog door een blunder.

4. 40—34

Hiermede worden openingsmoeilijkheden vermeden, daar zwart vrijwel tot 24—30 gedwongen wordt. Een levendiger antwoord is b.v. 31—27 om op (17—21) voort te zetten met 27—22 (18×27) 28—23 enz. met voordeel. Uit (17—22) 28×17 (11×31) 36×27 zal vermoedelijk een kerkhofaanval voortvloeien.

Op (18—23) 37—32 of ook 27—22, waarbij de spanningen langer gehandhaafd worden.

Ook 4. 37—32 (18—23) 42—37 (Zie partij nr 78 Van der Staay—Ghestem) kan zeer interessant openingsspel opleveren.

4.	24—30
5. 35×24	20×40
6. 45×34	19—24

Zwart stuurt direct op een klassiek middenspel aan.

7. 37—32	14—19
8. 41—37	18—23
9. 31—27	17—21
10. 50—45	21—26
11. 44—40	12—18
12. 49—44	7—12
13. 36—31	

Wit voelt blijkbaar meer voor een aanvalspartij en leidt met de tekstzet

een ontwikkeling van de lange vleugel over het kerkhof in.

13.	5—10
14. 46—41	10—14
15. 41—36	1—7!

Zwart maakt handig gebruik van de volgende combinatiemogelijkheid: 40—35 (16—21) 27×16 (18—22) 28×17 (12×21) 16×27 (24—29) 33×24 (19×30) 35×24 (14—20) 25×14 (9×49). Wit moet zich nu verklaren.

16. 27—22	18×27
17. 31×22	12—18
18. 37—31	26×37
19. 42×31	18×27
20. 31×22	7—12
21. 34—29	

Gespeeld om (12—18) ongevaarlijk te maken.

21.	23×34
22. 40×20	15×24
23. 47—42	11—17

Terecht! Schijf 22 staat onaantastbaar.

24. 22×11	16×7

O.i. verdient hier (6×17) de voorkeur, om beter contrôle te kunnen uitoefenen op de witte lange vleugel.

25. 42—37	13—18
26. 36—31	8—13

27. 44—40 7—11

28. 31—26

Het meer voor de hand liggende 31—27 was verhinderd wegens de Coup Royal door (24—29) 33×24 (19×30) 25×34 (18—23) 28×17 (11×35).

28. 4—10

Zwart bevindt zich nog midden in zijn opbouwphase. Hij wil met (18—23) het centrum bezetten, doch moet dan eerst schijf 24 ondersteunen, b.v. (18—23) 39—34 (4—10) 34—29 (23×34) 40×20 (10—15) en zwart komt dan juist een zet te laat om ten tweede male veld 23 te bezetten. Wit kan dan het centrum in bezit nemen door: 43—39 (15×24) 39—34 (24—30 of ?) 34—29 enz. Zwart wil dit vermijden, vandaar de tekstzet.

29. 28—22

Wit voelt niets voor een gesloten centrumformatie en houdt met de tekstzet het spel open en doorkruist zwart's plannen. Op de 24e zet had zwart daarom ook beter 6×17 kunnen spelen, waarmede hij deze manoeuvre van wit vermeden had.

29. 18×27

30. 32×21 2—7

31. 21—16 10—15

Hiervoor bestaat nog geen aanleiding. Misschien kon deze schijf productiever gemaakt worden door hem later eventueel naar 14 te brengen.

32. 37—32 13—18

33. 40—34 11—17

34. 48—42

Verhindert het opkomen met (18—23) wegens 33—29 (24×44) 16—11 (7×16) 43—39 (44×33) 38×7.

34. 9—13

35. 32—27 24—30

Een slappe voortzetting. Scherper is (3—9), waardoor zwart sneller op het centrum komt, b.v.:

Indien 38—32 (18—23) 42—37* (op 33—28 volgt (23—29) en (7—11)) (24—30) 33×24 (19×30).

Er dreigt nu (23—28) en (7—11).

Wit wordt dus vrijwel verplicht tot: 27—21 en dan staat 23 zeer sterk opgesteld!

Indien 27—21 (17—22) en wederom is (18—23) met kansrijk spel niet tegen te gaan.

Verpoest blijkt hinder te hebben van de Franse wispelturigheid, waardoor zijn spel na de overschakeling op het randspelsysteem niet meer zo scherp is.

36. 34—29 30—35

37. 29—24 19×30

38. 25×34 14—19

39. 45—40 35×44

40. 39×50 3—9

41. 34—30 15—20

42. 30—25 20—24

43. 50—44 19—23

44. 44—40 9—14

45. 42—37 6—11

Onderneemt nog een laatste poging, „er iets van te maken”. Zonder succes overigens, zoals het verloop leert!

46. 43—39 23—28

47. 33×22 17×28

48. 26—21!

Dreigt met 38—33. Op (11—17) volgt 38—33 of 27—22. Zwart besluit daarom tot:

48. 24—29

49. 37—32

„Opgeruimd staat netjes” denkt Chi-land.

49. 28×37

50. 27—22 18×27

51. 21×41 13—19

Zwart is van aanvaller verdediger geworden.

52. 39—33 19—24

53. 41—37 12—18

54. 33—28 14—19

55. 38—32 18—23

56. 37—31 11—17

57. 31—27

Wit's voordeel is juist te gering om in winst omgezet te worden. 31—26 levert evenmin iets op daar zwart dan als volgt remise maakt:

(7—12) 16—11 (17×6) 32—27

(23×21) 26×8 (29—33) 8—2 (19—23) 2×30 (33—38) 30—48 (23—28) 25—20 (28—32) =.

57.	17—21
58. 27—22	21—26
59. 22—17	26—31
60. 17—11	7—12
61. 11—6	31—36
62. 28—22	12—18
63. 22×13	19×8
64. 16—11	8—12
65. 32—28	23×32
66. 6—1	12—17
67. 11×22	36—41
68. 1×34	

Wit meent, dat alle „winstkansen” aan hem zijn, maar... wie het on-derste uit de kan wil?

68.	41—46
69. 34—48	32—38
70. 22—17	46—28
71. 17—12	28—50
72. 12—7??	

krijgt het lid op zijn neus!

72.	24—30
73. 25×34	38—43
74. 48×39	50×2
75. 34—29	2—19

En wit geeft op!

28 November 1948.

16e RONDE

Post 2—0 Chiland
 Roozenburg 2—0 Verpoest
 Van der Staay 0—2 Ghestem

Keller 2—0 Pérot
 Laros 2—0 Rostan
 Vrij: Demesmaecker.

Chiland schijnt geen reserve-kracht meer te bezitten. De wijze, waarop hij de punten aan Post kwijtraakte, is geen partij voor dit tournooi. Dan was de partij Roozenburg—Verpoest van beduidend beter gehalte.

Het gelukte Van der Staay niet om in de tweede helft het kunststukje uit Den Haag te herhalen. Ghestem bleef daardoor in de running voor de tweede plaats. Keller kroop door het bekende oog. Het typische is, dat de eenvoudige winst voor Pérot eerst later op de avond aangegeven werd door één van de aanwezigen.

Een zwakke partij (vermoeidheid?) speelden Laros en Rostan.

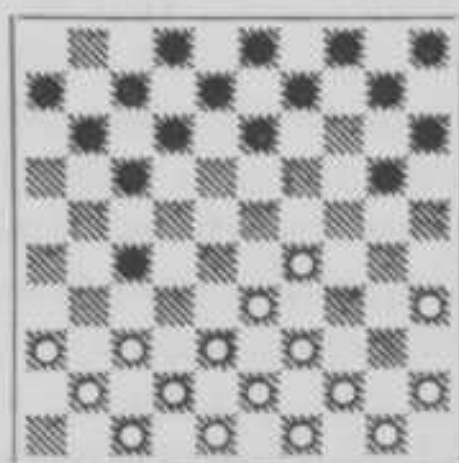
Partij nr 76: G. Post—H. Chiland.

Karakteristiek: Symmetrische Flankopening. Centrum-variant.

1. 34—29	17—22
2. 32—28	11—17
3. 37—32	6—11
4. 41—37	1—6
5. 46—41	19—23
6. 28×19	14×34
7. 40×29	22—27
8. 31×22	18×27
9. 32×21	16×27

(Zie D 137)

D 137

St. na 9. 16×27

Een partijtje met Franse humor. Een omsingelingspoging van zwart wordt door deze enigszins simplistisch uitgevoerd. Door een paar krachtige zetten dwingt wit een belangrijke verzwakking af, waardoor zwart's korte vleugel volkomen lamgelegd wordt. Het „zwarte hout” wordt dan door wit tot brandhout

gemaakt, waarbij Post zich een „houthakker met zin voor humor” toonde.

10. 37—31	12—18	29.	13—18
11. 31×22	18×27	30. 23×12	8×17
12. 33—28	7—12	31. 43—39	3—9
		32. 37—31	

Er dreigde 29—24 en 38—33 +.

13. 42—37	17—21
14. 39—33	20—24

Een poging om het witte centrum van de flanken uit vast te leggen, door wit de mogelijkheid te ontnemen schijf 27 door 38—32 te verwijderen.

15. 29×20	15×24
16. 44—39	10—14
17. 50—44	5—10
18. 44—40	10—15
19. 40—34	14—20
20. 34—29	20—25
21. 29×20	15×24
22. 45—40	11—16

Eindelijk!

23. 40—34

Een grapje: (27—32) is natuurlijk belet, omdat 34—30 na komt.

23.	6—11
24. 34—30	25×34
25. 39×19	13×24
26. 37—31	

Wit maakt van de gelegenheid gebruik, de zwarte stelling te ondermijnen om des te gunstiger naar veld 23 door te stoten, waardoor de zwarte opstelling aan de korte vleugel zijn waarde verliest.

26.	9—13?
27. 31×22	12—18
28. 41—37	18×27
29. 28—23	

Als 26e zet had zwart beter (8—13) kunnen spelen om de tekstzet met (9—14) te beantwoorden. Nu moet zwart om schijfverlies te ontgaan een zeer ongunstige ruil nemen.

Partij nr 77: P. Roozenburg—O. Verpoest.

Karakteristiek: Omgewisselde Symmetrie-Variant van de 34—29 Opening.

1. 33—29	17—22	5. 31—26	22×31
2. 32—27	11—17	6. 26×37	14—19
3. 37—32	19—24	7. 32—28	20—25
4. 39—33	17—21	8. 29×20	25×14

Zwart wordt van de wal in de sloot gedrukt.

32.	17—22
33. 31—26	11—17

Een wel humoristisch, doch weinig fraai resultaat van zwart's speelplan van de opening uit!

34. 39—34	9—14
35. 48—42	4—9
36. 47—41	

Wit schept er behagen in, zwart nog wat te martelen. Met 34—30 (14—19 of ?) 33—28 had hij een schijf en tevens de partij kunnen winnen.

36.	2—8
37. 41—37	8—13
38. 37—31	14—20
39. 34—30	

Het is bepaald vermakelijk te zien, dat wit geen schijven wil veroveren, maar ze geschonken wil krijgen!

39.	13—18
----------	-------

Zwart besluit al tot een „schenking”.

40. 30×19	27—32
41. 38×27	21×32
42. 42—38	32×43
43. 49×38	17—21

Zwart is in een zeer gulle bui!

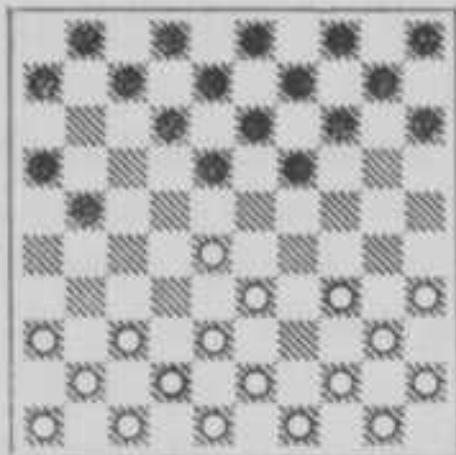
44. 26×28	18—23
45. 28—22	23×14
46. 22—17	16—21

Wie geeft wat hij heeft...

47. 17×26	20—24
48. 26—21	

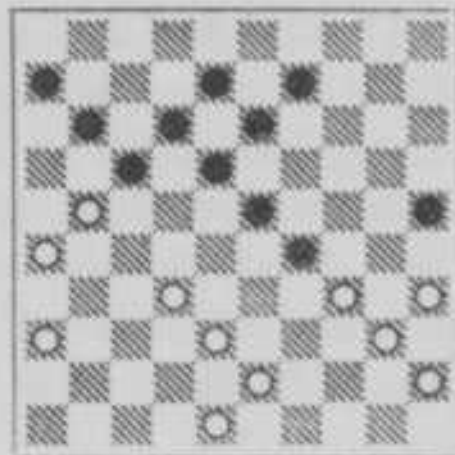
Geeft geen schijven meer, maar... op. Een geestige noot in deze ronde.

D 138

St. na 8. 25×14

D 139

St. na 39. 39—34

In vele partijen van dit tournooi hebben wij opzettelijk het initiatief aan onze tegenstanders gelaten en ons zo lang mogelijk bepaald tot neutrale opstellingen, waarbij beweeglijkheid het voornaamste kenmerk was. Zowel in de opening als bij de aanvang van het middenspel springt deze neutraliteitspolitiek in het oog. Van de 26e zet af ontwikkelt zwart een aanvalspositie, die er uitsluitend op gericht is eveneens vrijheid van spelen te verkrijgen. Wit krijgt hierdoor weinig houvast aan de zwarte stelling, doch zwart verzuimt op het kritieke ogenblik een remise-afwikkeling af te dwingen. Hij wordt gevangen in een netwerk van dreigingen, die zijn voorpost op 29 ondermijnen en in een tiental zetten weet wit de winst te forceren.

9. 44—39	21—26
10. 37—32	16—21
11. 41—37	21—27
12. 32×21	26×17
13. 37—32	7—11
14. 46—41	14—20
15. 41—37	10—14
16. 34—29	5—10
17. 50—44	20—24

Zwart prefereert blijkbaar een klassieke opstelling. Met (19—23) had hij het spel tot een flankensysteem kunnen herleiden.

18. 29×20	15×24
19. 40—34	10—15
20. 44—40	18—23
21. 36—31	12—18
22. 31—27	

Laat hiermede een ruil toe, die zwart een theoretisch voordeeltje verschaft. Wit bekommert zich hierom evenwel niet, daar hij gaarne in een half-open klassieke formatie speelt. Wit zoekt hiermede een meer elastische spelopbouw te verkrijgen.

22.	8—12
-------------	------

Blijkbaar wenst zwart zich vooralsnog niet op wit's plannen in te laten.

23. 34—30	2—8
24. 30—25	1—7

25. 47—41	17—22
-----------	-------

Acht het ogenblik nu gunstiger dan op de 22e zet. De beslissing voor zwart is niet zo eenvoudig. Ook (11—16) gevolgd door (7—11) of (17—21) valt zeer goed te overwegen.

26. 28×17	11×31
27. 37×26	7—11
28. 32—27	

Dreigt met 27—22, 33—29 en 43—39, de bekende Coup Philippe. Het had mede uit deze overweging wellicht de voorkeur verdiend, als 27e zet (12—17) te spelen, de keus houdend tussen (8—12) en (7—12). De heer H. de Jongh meent, dat zwart hier door (18—22) consequenter een aanvalsspel had kunnen inleiden. Wij vermoeden echter dat Verpoest de Ruil (17—22) onder het motto: „Het centrum los en vrijheid van spelen houden”, speelde. De door de Belg gekozen voortzetting maakte wit's omsingelingsplan inderdaad vrij kansloos en slechts een fout vermocht dit alsnog te doen slagen. Met (18—22) had wit het zwarte spel ook beperkingen kunnen opleggen door 42—37 (13—18) 37—31! (En niet 32—28, zoals de heer De Jongh aan-

geeft!) (9—13) 41—36. Wij willen niet beweren dat wit dan beter zou staan, doch ontegenzeggelijk had de Belg nog slechte herinneringen bewaard aan de omsingelingstactiek, die zijn tegenstander in de eerste partij (Zie partij 22) tegen hem toe paste!

28.	12—17
29. 38—32	14—20!
30. 25×14	9×20
31. 42—38	4—9!
32. 41—36	24—29
33. 33×24	19×30!
34. 35×24	20×29

We betogen nog eens nadrukkelijk, dat het in het geheel niet *nodig* was voor zwart, om van speltype te veranderen, doch wij bewonderen de resoluutheid, waarmede hij zijn plannen doorvoert.

35. 40—35

Zwart heeft wit's plannen lelijk doorkruist en deze gaat nu improviseren, om de zwarte voorpost tot aanvalsobject te maken. Hij kon niet met 40—34 (29×40) 45×34 terugkeren naar het half-open klassieke genre, daar hierop zeer sterk volgt (8—12!). Wit wordt dan gedwongen tot 34—30 en moet een belangrijk steunpunt in dit genre prijsgeven.

35.	8—12
36. 49—44	3—8
37. 27—21	15—20
38. 44—40	20—25
39. 39—34	(Zie D 139)

Tot hier toe heeft Zwart uitstekend gespeeld, doch vrees blijkt voor de zoveelste maal een slechte raadsman. Zwart zag hier de mogelijkheid (23—28) 32×23 A (11—16). Hij liet dit na, omdat hij bevreesd was in een combinatienet te geraken, hoewel hij zelf niet zag hoe. Inderdaad heeft wit hier „niets” en zou daarom stellig gekozen hebben:

A. 34×23 (28×37) (ook (28×19) geeft zeer bevredigend spel!) 21—16 (18×29) 16×18 (13×22) 36—31

(22—27) 31×11 (6×17) 48—42 (37×39) 40—34 =.

Wit liet deze snelle remise toe, omdat tevens de mogelijkheid van een foutzet, die niet zo aan de oppervlakte ligt, aanwezig was.

39. 9—14?

Inderdaad heeft wit een gelukkige keus gedaan. Vrouwe Fortuna begunstigt hem en hij kan het spel forceren:

40. 21—16! 17—22

Gedwongen om na 16×7 (12×1) 32—28 te verhinderen.

41. 16×7 12×1

42. 43—39!

Een fraaie stille zet. Er dreigt niets, doch na elke zet moet zwart rekening met acute gevaren houden.

42. 22—28

Zwart moet rekening houden met schijfverlies in drie zetten door 35—30, 32—27×27 en 39—33. In drie zetten moet hij dus een verdedigingsplan ontworpen hebben ter bescherming van schijf 29. Hierin zijn twee mogelijkheden voor zwart:

1°. Sterk doordringen op het centrum en veld 28 bezet houden (zie de tekstzet).

2°. Tijdig veld 24 bezetten.

Er resteren zwart nu 7 zetten:

A. (1—7), (6—11), of (8—12). Afwachtende zetten, die wit's dreiging niet kunnen weerleggen b.v. (8—12) 32—27 (22×31) 36×27 dreigt met 34—30.

Indien (13—19) 35—30 en 39—33 is niet te keren, daar op (14—20) nu 30—24 en 40—35 volgt.

Indien (14—19) 35—30 +; indien (14—20) 35—30 +.

Indien (12—17) 35—30 +.

B. (14—19), (13—19) of (14—20): De actieve zetten ter bescherming van schijf 29.

Indien (14—19) 35—30 (22—28*) 36—31 (28×37) 31×42 en 39—33 is niet tegen te gaan.

Indien (13—19) 32—27 (22×31)

26×37 (19—24 a, b, c) 48—43 (14—19*) 37—32 (18—22*) 39—33 (8—13*) 43—39 en tegen 32—28 enz. is geen verweer.

a. (14—20) 35—30 + want op (20—24*) volgt 38—33 +

b. (8—13) 35—30 +

c. (18—22) 39—33 (19—24 d) 38—32 (29×27) 34—30 +

d. (8—13) 33×24 (19×39) 38—33 (39×28) 35—30 (25×34) 40×20 +.

De tekstzet was derhalve wel gedwongen.

43. 36—31 28×37

44. 31×42 18—22

Buiten deze zet was alleen nog mogelijk (14—20). Hierop wint wit als volgt:

42—37: Indien (8—12) 35—30 +.

Indien (13—19) 39—33 (20—24)

37—32 (18—22) 48—43 (8—13)

43—39 en wederom kan 32—28 niet

weerlegd worden.

Indien (18—22) 39—33 (20—24)

38—32 (29×27) 26—21 (27×16)

34—30 (25×34) 40×9 +.

Indien (20—24) 48—43 (13—19)

37—32 (18—22) 39—33 enz. als

boven reeds is aangegeven. Dus ook

na (14—20) is voor zwart geen red-

ding mogelijk.

45. 39—33!

Met enkele krachtige zetten heeft wit de winststelling bereikt.

45. 14—19

46. 33×24 19×39

47. 38—33 39×28

48. 35—30 25×34

49. 40×9

Zwart geeft op.

Op instructieve wijze laat wit in deze partij zien, wat er met behulp van allerlei kleine combinaties bereikt kan worden.

Partij nr 78: D. v. d. Staay—P. Ghestem.

Karakteristiek: Dumont-Variant in de Modern-Franse Opening.

1. 32—28 20—24

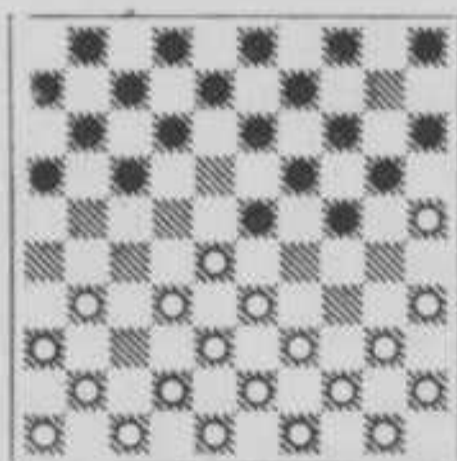
2. 34—30 14—20

3. 30—25 10—14

4. 37—32 18—23

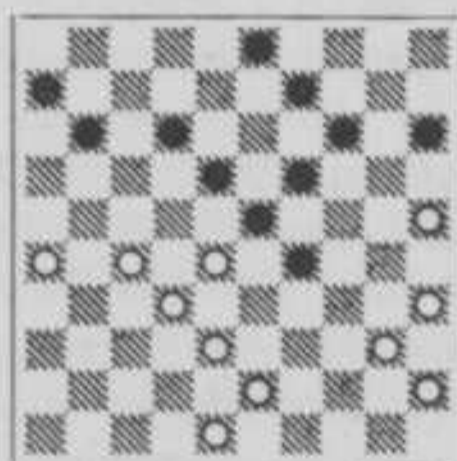
Zie D 140.

D 140

St. na 4. 18—23

D 141

St. na 38. 24—29

Van deze opening af belandt het spel in klassieke banen, waarbij wit er op uit schijnt te zijn verwickelingen te vermijden. Hij behoudt zich aan beide vleugels een ruime mate van spelvrijheid voor, waardoor Ghestem geen kans ziet van zijn tempovoordeel te profiteren en het zoeken moet in een gunstige centrumopbouw. Nadat wit met zijn 39e en 41e zet de verwickelingen, verbonden aan een tempospel, vermeden heeft, begaat hij, in een enigszins gedrukte stelling, een blunder, waardoor deze partij eindigt, zonder een hoogtepunt aan spanning gekend te hebben. Voor de uitbreiding van de theorie achten wij de stelling na wit's 39e en 41e zet zeer belangrijk, zonder ons nochtans te kunnen verdiepen in deze stellingen, zodat wij slechts enkele lijnen aangegeven hebben.

5. 42—37

Voor zover ons bekend, is deze voortzetting uit IJmuiden afkomstig en heeft A. Ligthart hem voor het eerst toegepast in een wedstrijd om het Kampioenschap van Nederland. De bedoeling van deze zet is, te trachten tot 39—34 te komen en daarbij de Coup de la Bombe, die in de Hoofdvariant na 5. 41—37 het witte spel belemmert, onschadelijk te maken.

5. 4—10

Het theoretisch juiste antwoord. Nu heeft (17—21) geen zin.

6. 47—42 12—18

Deze zet is mogelijk gemaakt door het sluiten met (4—10).

7. 31—27 17—21

8. 36—31 21—26

9. 41—36 7—12

10. 40—34 24—29

11. 33×24 20×40

12. 45×34 15—20

13. 34—30 20—24

14. 50—45 10—15

15. 44—40

Op zijn beurt kan wit nu moeilijk 39—33 spelen wegens (12—17), waarna de Coup de la Bombe met 27—21 in zwart's voordeel werkt. Het had daarom o.i. aanbeveling verdiend op de 13e zet als volgt voort te zetten: 39—33 (Belet (12—17) nu wel door 27—21 enz.) (20—24) 44—39! (10—15) 34—30 en wit heeft van (12—17) geen gevaar te duchten, terwijl de korte vleugel naar onze smaak gemakkelijker te hanteren is.

15. 1—7

We prefereren hier (11—17), daar de tekstzet binnen enkele zetten tot een algehele ruilmanoeuvre leidt, die het spel er niet interessanter op maakt.

16. 39—33 14—20

17. 25×14 19×10

18. 28×19

Indien wit over meer strijd lust had

beschikt, zou hij ons misschien een partij geschonken hebben met 30×19 (23×14) 28—22! met buitengewoon goede kansen op een uitzonderlijk fraai en kansrijk middenspel!

18. 18—22

19. 27×18 12×14

20. 30×19 14×23

21. 33—28

O.i. niet sterk. Waarom zich zo snel verklaard? Stellig verdient 43—39—34 de voorkeur, waarbij wit een aanvalspartij kan inleiden.

21. 13—19!

Juist, wat zwart beoogt. Hij maakt het spel onmiddellijk klassiek.

22. 43—39 8—13

23. 31—27 15—20

24. 39—34 20—24

25. 36—31 13—18

Om de ruil 34—29 enz. te beletten.

26. 46—41 7—12

27. 41—36 2—8

28. 27—22

We zien in wit's opvattingen geen samenhang. Waarom al deze manoeuvres om de achtergebleven schijf 46 in het spel te brengen? Wij schreven reeds bij de 21e zet dat wit geheel andere en o.i. kansrijker methodes ten dienste stonden. Wit staat goed, doch doet niets om het initiatief te verkrijgen.

28. 18×27

29. 31×22 11—17

30. 22×11 16×7

31. 36—31 8—13

Er volgt nu weer een opbouwperiode waarbij aan het inzicht van beide spelers grote eisen gesteld worden. De posities zijn echter te zeer in evenwicht, dan dat grote verschillen kunnen optreden. Wel krijgt wit een iets moeilijker te hanteren spel, doch de beslissing valt door een grove blunder van wit.

32. 31—27 10—14

33. 49—43 5—10

34. 37—31 26×37

35. 42×31 10—15

36. 34—30 7—11
 37. 31—26 13—18
 38. 30—25 24—29

Gespeeld, omdat na (9—13) 43—39! een voor zwart hinderlijke Coup Royal dreiging geschapen wordt. Bovendien wordt door de tekstzet ook schijf 15 in het spel betrokken.

39. 40—34 (Zie D. 141)

Zoekt de weg van de minste weerstand. Met 35—30 houdt hij de spanningen in het spel en moeten beiden uiterst nauwkeurig spelen om niet in ernstig nadeel te geraken. Ter demonstratie hieronder enkele varianten.

1. 35—30 (9—13) 40—35 (11—17) 48—42 (6—11) 42—37 (11—16) en wit kan het offer (16—21) en (18—22) niet met succes bestrijden.

2. 35—30 (9—13) 40—35 (11—17) 27—21 (6—11) 21—16 (3—9) 16×7 (12×1) 45—40 (1—6) 48—42 (6—11) 40—34 (29×40) 35×44 (15—20) 44—40 of? (20—24) 40—35 (24—29) en wit staat verloren.

3. 35—30 (9—13) 40—35 (3—8) 26—21 (11—16) 28—22 en wit staat zeer goed.

4. 35—30 (9—13) 40—35 (3—8) 26—21 (11—17) 43—39 (17×26) 39—33 (29—34) 30×39 (15—20) 48—42 (20—24) 42—37 (6—11) 45—40 (12—17) =

5. 35—30 (9—13) 40—35 (11—17) 45—40 (6—11) 40—34 (29×40) 35×44 (15—20) 44—40 (20—24) 40—35 (11—16)

Indien (24—29) 43—39! (29—33

of?) 38×29 (23×43) 48×39 met voordeel voor wit.

43—39 (3—8) 48—42 (17—21)

26×17 (12×21) 28—22 (23—29)

39—33 (18—23) 33—28 (8—12)

22—17 (21—26) 17×8 (13×2)

28—22 en zwart staat slecht.

Hoewel niet volledig, tonen deze varianten duidelijk aan, dat beide partijen zeer voorzichtig moeten zijn. Hoewel de stelling zeer eenvoudig schijnt, is hij toch bedrieglijk moeilijk!

39. 29×40

40. 35×44 9—13

41. 44—40 15—20

42. 48—42

Laat schijf 43 zolang mogelijk op z'n plaats daar anders (12—17) en (17—22) wit terreinverlies zou brengen.

42. 20—24

43. 38—33??

Een grove fout, die de partij ontijdig doet eindigen. Wit staat wel iets moeilijker, doch nog geenszins verloren.

43. 24—30

44. 25×34 23—29

45. 33×24 19×37

46. 32×41 14—19

47. 41—36 11—17

Wit geeft op.

De stelling na 40. 35×44 verdient o.i. nog nader bestudeerd te worden. Wij menen, dat wit daar met 44—39 alsnog kansrijk spel had kunnen bouwen.

Partij nr 79: R. C. Keller—P. Pérot.

Karakteristiek: Orthodox-Hollandse Opening. Hoogland-Variant.

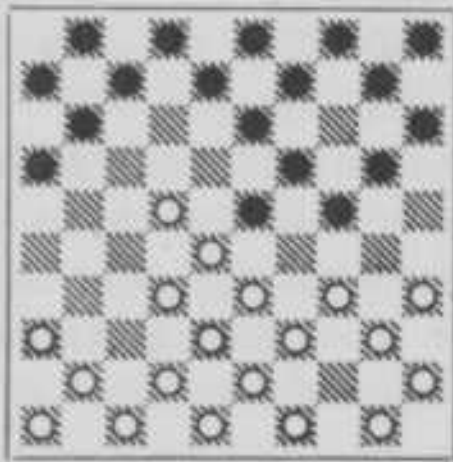
Van deze opening uit ontstaat de tegenwoordig zeer in zwang zijnde gesloten vorm van het Utrecht-Systeem met de onvermijdelijk hieraan verbonden moeilijkheden voor beiden. Wit weet deze het beste te overwinnen en consolideert zijn aanval in belangrijke terreinwinst. Zwart is niet in staat hier iets anders dan een elegante zelfmoord tegenover te stellen, nadat hij zich kort na de opening een buitenkansje liet ontglippen.

1. 33—28 18—23

2. 39—33 12—18

3.	31—27	17—21
4.	44—39	20—24
5.	37—31	14—20

D 142

St. na 7. 31×22

7.		21—26
8.	50—44	10—14

Laat zich hiermede op het Utrecht-systeem in.

9.	34—29	23×34
10.	40×29	7—12
11.	41—37	20—25
12.	29×20	15×24
13.	44—40	5—10
14.	40—34	24—30
15.	35×24	19×30
16.	36—31	

Leidt hiermede de zo moeilijke en riskante gesloten vorm in.

16.		30—35
17.	31—27	14—19
18.	46—41	10—14
19.	41—36	14—20
20.	37—31	

Consequenter lijkt ons direct 34—29.

20.		26×37
21.	32×41	20—24
22.	41—37	12—17
23.	45—40?	35×44
24.	39×50??	

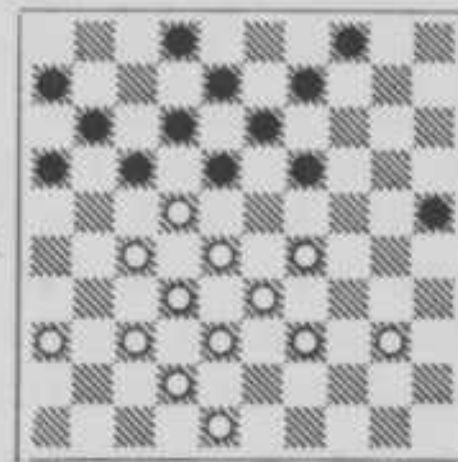
Reeds wit's 23e zet was zwak doch beide zetten werden gespeeld in totale onbewustheid van het daaraan verbonden gevaar.

24.		24—30?

Ook zwart overziet de eenvoudige schijfwinst door (25—30), (24—30) en (19—23). Een merkwaardigheid op zichzelf is, dat in verschillende partijen, waarin de uitgesproken sterkere speler een fout maakt, de zwakkere deze niet afstraft. Het

6.	27—22	18×27
7.	31×22	(Zie D. 142)

D 143

St. na 32. 49×40

wedstrijdelement speelt hierin een grote rol. Deze soort fouten worden van een sterkere niet verwacht en daarom ziet men ze ook niet!

25.	43—39	1—7
26.	38—32	7—12
27.	42—38	30—35
28.	47—42	12—18
29.	34—29	8—12
30.	50—45	3—8

Laat rustig de dam door 29—24, 28—23, 39—34 en 32×3 toe, daarna (4—10) de dam met 2 schijven winst geconsumeerd wordt!

31.	45—40	35×44
32.	49×40	(Zie D. 143)

Diepgaande onderzoekingen, o.a. ook in de partijen Demesmaecker—Verpoest, nr. 2, en Van der Staay—Verpoest, nr. 40, hebben ons de overtuiging geschonken, dat de gesloten vorm van het Utrechtsysteem voor de aanvaller niet van gevaren ontbloot is. De varianten zijn echter meestal dusdanig wijdloepig, dat het niet mogelijk is ze binnen het bestek van dit werk volledig aan te geven. We moeten volstaan met het geven van enige richtlijnen. Zo ook in de diagramstand. O.i. heeft zwart voordeel door hier (9—14) te spelen, b.v. 39—34 (17—21) 29—23 (18×29) 34×23 (11—17) 22×11 (6×17) 27—22 (25—30) 22×11 (16×7) en wit staat nu zeer slecht door de dreiging (30—35) gevolgd door (13—18), zodat aangewezen is: 48—

43 (12—17) 43—39 (30—35) 36—31 (35×44) 39×50 (17—22) en o.i. is de partij voor wit niet te redden.

Tweede Variant

(9—14) 39—34 (17—21) 37—31 (21—26) 29—23 of? (18×29) 34×23 (26×37) 42×31 (11—17) 22×11 (6×17) 27—22 of? (19—24) 22×11 (16×7) en (13—18) is niet te keren. Het voordeel van zwart in dit systeem berust in de regel in het dwingen van wit naar veld 23. Hierna wordt schijf 22 verwijderd en schijf 23 geïsoleerd, waarbij wit in de meeste gevallen een zeer zorgelijke stelling overhoudt. In de meeste partijen in dit systeem, bleken de moeilijkheden voor de verdediger evenwel dusdanig groot, dat vrijwel steeds de strijd in terreinwinst voor de aanvaller eindigde. Zie ook de reeds aangehaalde partijen.

32. 19—24

Zoals hierboven aangegeven achten wij (9—14) sterker. De tekstzet is te defensief.

33. 29×20 25×14
34. 33—29 14—20

Thans is (14—19) verboden wegens 29—24, 28—23, 39—34, 38—33 en 32×3.

35. 39—34 20—24

Geeft hiermede het centrum definitief aan wit prijs.

Partij nr 80: H. Laros—G. Rostan.

Karakteristiek: Geweigerde Springer-Variant, door wit met Roozenburg-Opstelling voortgezet.

Wit behandelt het door hem toegepaste systeem niet op de kansrijkste wijze en ziet zich dan ook dra gedwongen, de opstelling te verbreken. Een zwakke reactie van zwart op wit's bevrijding uit een K.V.O. brengt Laros ten tweede male in de aanval, die hij nu zeer krachtig voortzet en daarbij nog geholpen wordt door de weifelende verdediging van zwart. Een sterke aanval op zwart's lange vleugel blijkt voldoende, om de Zwitser tot overgave te dwingen.

1. 31—26	17—21	5. 34—30	20—25
2. 26×17	12×21	6. 40—34	7—12
3. 36—31	21—26	7. 33—29	
4. 41—36	19—23	(Zie D 144)	

36. 29×20	18—23
37. 28×19	13×15
38. 34—29	17×28
39. 32×23	11—17
40. 40—34	8—13
41. 48—43	9—14
42. 29—24	13—18
43. 34—29	2—7
44. 38—32	17—22

Van de doorbraak door (15—20), (14—19) en (18—22) valt geen remise te hopen.

45. 43—39 22×31
46. 37×26

Op 36×27 zou nu (15—20) enz. wel remise gegeven hebben.

46. 15—20?

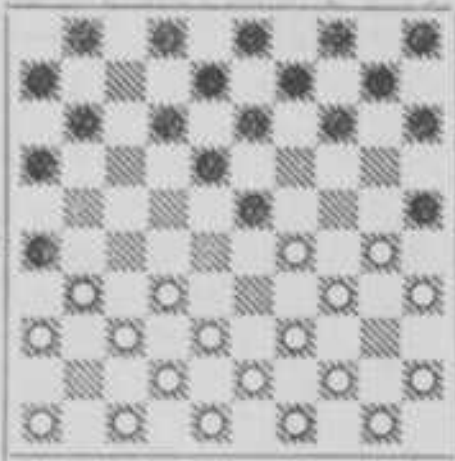
Pleegt zelfmoord, ofschoon ook een positioneel verloop er voor zwart weinig rooskleurig uitziet.

47. 24×15	14—19
48. 23×14	4—9
49. 14×23	12—17
50. 3×21	16×47
51. 29—24	47×20
52. 15×24	18—23
53. 24—20	23—28
54. 36—31	7—12
55. 20—14	

Zwart geeft op.

Een boeiende partij waarin wit op deskundige wijze de aanval geleid en zwart na diens te defensieve voortzetting op de 32e zet, krachtig in het nadeel gedrongen heeft.

D 144

St. na 7. 33—29

7. 1—7
 8. 44—40 11—17
 9. 50—44

31—27 verdient de voorkeur, daar dit zwart's bewegingsvrijheid aan de korte vleugel beperkt.

9. 17—21
 10. 38—33

De bevestiging van onze opmerking bij de 9e zet, daar wit nu (21—27) moet toelaten.

10. 21—27
 11. 32×21 26×17
 12. 37—32 17—21
 13. 46—41 21—26
 14. 41—37 14—20
 15. 43—38

Eerst 30—24 om de bezetting van veld 38 (vanuit 42 of 43) later te bepalen aan de hand van het gevolgde spel, is beter.

Bovendien moet zwart dan sneller rekening houden met de aanval op schijf 23.

15. 10—14
 16. 31—27 4—10

Zie D. 145.

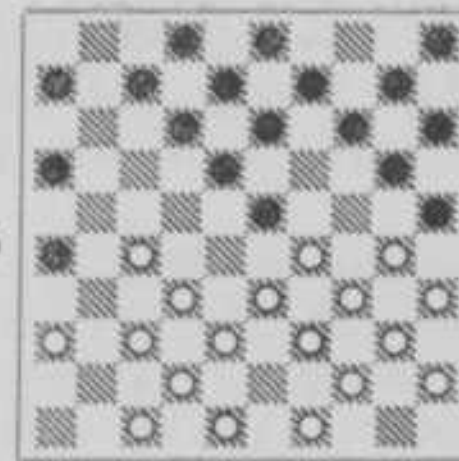
Een zet van twijfelachtige waarde, die wit goede kansen kan verschaffen.

17. 49—43?

Door de halfslachtige wijze waarop wit zijn aanval opzet, ontnemt hij zich de gelegenheid te profiteren van zwart's 16e zet, waardoor vele verraderlijke dreigingen in het spel gelegd hadden kunnen worden. Hij had dan evenwel voort moeten zetten met 48—43.

17. 14—19
 18. 33—28

D 145

St. na 16. 4—10

Thans heeft 30—24 zijn waarde verloren, daar wit niet meer beschikt over het belangrijke steunpunt 49.

18. 20—24
 19. 29×20 15×24
 20. 39—33 10—15

Hier is (10—14) sterker, daar wit ook dan tot 34—29 zal besluiten en het spel als volgt kan verlopen:

34—29 (25×34) 29×20 (14×25)
 40×29 (23×34) 44—40 (5—10)
 40×29 (9—14) 29—24* (19×30)
 35×24 (18—23!) 28×19 (14×23)
 33—28* (13—19) 24×13 (8×19)

met zeer goed spel voor zwart.

21. 34—29 23×34
 22. 40×20 25×14
 23. 43—39 7—11
 24. 44—40 5—10
 25. 30—25 19—23
 26. 28×19 14×23
 27. 39—34 11—17

Waarom niet gewoon (10—14)?

28. 34—30 9—14

Alsnog is (10—14) te verkiezen daar van 33—28 (14—19) niets te vrezen is.

29. 33—28 17—21
 30. 28×19 13×24
 31. 30×19 14×23
 32. 38—33 2—7

Heeft de kroonschijf gezondigd, dat hij zo aan zijn plaats geklonken wordt?

Zowel bij de 29e zet, als hier verdient (3—9) stellig de voorkeur.

33. 35—30 10—14
 34. 40—34 15—20
 35. 45—40 14—19
 36. 25×14 19×10
 37. 30—24 6—11

Op (23—29) zou volgen 27—22
(18—38*) 35—30 (29×20) 30—
25 (38×29) 25×5.

38.	34—30	11—17
39.	30—25	17—22
40.	24—20	22×31
41.	36×27	10—14
42.	20×9	3×14
43.	33—28	23—29
44.	27—22	18×38
45.	42×24	

Na een aanvankelijk aarzelende opzet heeft wit zich na zwart's 20e zet volledig hersteld en op krachtige

wijze zwart's minder scherp spel afgestraft.

45.	12—18
46.	28—22	18×27
47.	24—20	14—19
48.	20—15	27—31
49.	15—10	31×42
50.	48×37	21—27
51.	10—4	26—31
52.	37×26	27—32
53.	4—10	

Zwart geeft op.

Een partij met afwisselend goede en zwakke momenten van beiden.

29 November 1948.

17e RONDE

Chiland	0—2	Laros	Roozenburg	1—1	Pérot
Rostan	0—2	Ghestem	Demesmaecker	0—2	Van der Staay
Keller	1—1	Verpoest	Vrij : Post.		

De a.s. wereldkampioen kreeg in deze ronde zijn derde verliespunt te incasseren. Slechts het derde!! Pérot verdedigde zich fraai, waardoor Roozenburg geen vat op de stelling kon krijgen.

Een vermakelijk, door bijna niemand opgemerkt „incident” (als het zo genoemd mag worden) deed zich voor bij Chiland—Laros. Na een afwikkeling vergat Laros één schijf weg te nemen. Chiland merkte het niet en ging rustig na zitten denken. Laros, ook peinzende, telde zijn „hout” eens en komt tot de conclusie, dat zijn tegenstander over een schijf teveel beschikt. Zeker van zijn zaak zijnde, flitst plotseling zijn hand over het 100-ruitig bord en de beduusde Chiland moet toestaan, dat één zijner schijven eerst de andere dag weer dienst kon doen. Hij had het niet gezien en daarom nog niet gezet... die goeierd!

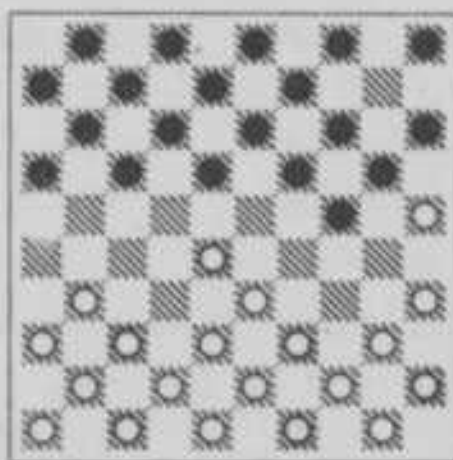
Partij nr 81: H. Chiland—H. Laros.

Karakteristiek: Dumont-variant van de Modern-Franse Opening.

1.	32—28	20—24
2.	34—30	14—20
3.	30—25	10—14

(Zie D. 146)

D 146

St. na 3. 10—14

Uit deze opening, die bij de scherpste voortzetting tot interessante duels aanleiding kan geven, ontstaat door wit's vierde zet een rustig spelbeeld, dat eerst op de 22e zet definitief in een klassieke spelvorm overgaat. In het verdere verloop verzwakt wit met zijn 30e zet zijn korte vleugel ernstig en ziet zich geplaatst tegen-

over een scherpe aanval hierop, die zwart zeer kundig leidt. Chiland reageert niet op zijn sterkst en moet ondanks taai verzet na 65 zetten de vlag strijken.

4. 40—34	24—30
5. 35×24	20×40
6. 45×34	5—10
7. 37—32	17—21
8. 41—37	21—26
9. 50—45	11—17
10. 44—40	6—11
11. 40—35	1—6
12. 34—30	17—22
13. 28×17	11×22
14. 31—27	22×31
15. 36×27	18—23
16. 30—24	19×30
17. 25×34	

Het blijft nog steeds een rustig spelletje.

17.	14—19
18. 34—29	

Het is opvallend, zo'n voorkeur als de Fransen voor deze ruil blijken te bezitten.

18.	23×34
19. 39×30	15—20
20. 43—39	19—23
21. 30—25	10—14
22. 33—28	13—19

Eindelijk krijgt zwart zijn zin; het spel bevindt zich nu in klassieke banen.

23. 45—40	8—13
24. 40—34	20—24
25. 34—30	12—18

Wij zouden de beslissing van 12—of 13—18 liever even uitgesteld hebben.

26. 46—41	7—12
27. 41—36	2—7
28. 37—31	

Wij voelen meer voor de opbouw 38—33, 42—38 en 47—42.

28.	26×37
29. 42×31	7—11
30. 39—33?	

Hierdoor krijgt zwart gelegenheid een aanval in te leiden op wit's korte vleugel, die door de tekstzet een belangrijke verzwakking heeft onder-

gaan.

30.	14—20
31. 25×14	9×20

Zwart grijpt deze kans met beide handen aan.

32. 30—25	4—9
33. 25×14	9×20
34. 48—43	

Wit moet thans versterkingen op zijn linkervleugel aanbrenge.

34.	20—25
35. 49—44	3—9

Zwart richt al zijn kracht op wit's korte vleugel om hier een doorbraak af te dwingen, hetgeen hem inderdaad zal lukken.

Toch achten wij de tekstzet niet de sterkste inleiding tot deze actie. Onmiddellijk 23—29 lijkt ons doeltreffender.

36. 47—41?

Welk doel streeft wit met deze zet na? Het is glashelder dat zwart een aanval op wit's korte vleugel in de zin heeft. Waarom dan niet gezocht naar de scherpste afweer?

Wit kan daartoe onmiddellijk zijn korte vleugel voor de verdediging in gereedheid brengen met 43—39 en 44—40.

36.	9—14
37. 31—26	

Een tegenactie op deze wijze belooft weinig kans op succes. Het duurt te lang! Alleen met snel ingrijpen valt er nog iets te redden.

37.	23—29
38. 44—40	25—30
39. 43—39	14—20

Natuurlijk, zwart laat er geen gras over groeien en dwingt verdere verzwakkingen af.

40. 40—34	29×40
41. 35×44	30—34!
42. 39×30	24×35

De IJmuidenaar blijkt eerst in de tweede helft van het toernooi goed warm te lopen. Hij weet nu, wat hij

wil en zet zijn plannen kracht bij.

43. 41—37

Op 33—29 (19—24) 38—33 (12—17) 36—31 (13—19) 41—36 (24—30).

(Niet (20—25) 29×20 (25×14) wegens het venijnige 27—22, 28—22 en 26—21, een remise-brengende Coup Napoléon).

44—39* (20—25!) 29—24* (30—34) 24×22 (34×43) en zwart wint gemakkelijk.

43.	18—23
44. 37—31	20—24
45. 27—21	16×27
46. 31×22	12—17
47. 36—31	23—29
48. 31—27	29—34
49. 44—39	34×43
50. 38×49	11—16

Zwart verstevigt eerst zijn verdediging.

51. 22×11	6×17
52. 49—44	24—29
53. 33×24	19×30

Partij nr 82: G. Rostan—P. Ghestem.

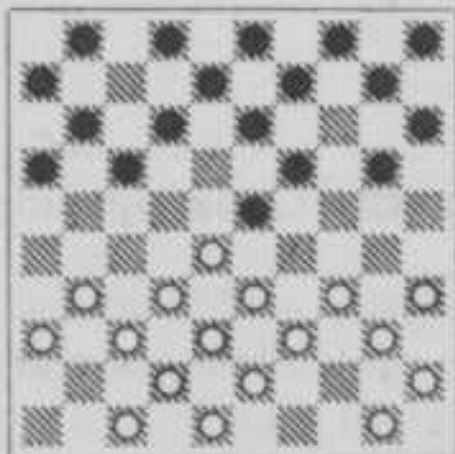
Karakteristiek: Regelmatige Chefneux Opening.

1. 32—28	18—23
2. 33—29	23×32
3. 37×28	19—24
4. 39—33	14—19
5. 41—37	20—25
6. 29×20	25×14

7. 44—39	12—18
8. 37—32	7—12
9. 46—41	14—20
10. 41—37	18—23

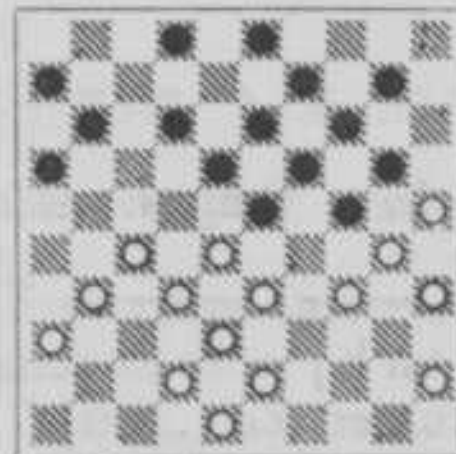
(Zie diagram 147)

D 147

St. na 10. 18—23

D 148

St. na 27. 4—10

In het klassiek gehouden middenspel accepteert zwart een lange vleugelopsluiting, waardoor het spel een interessante wending kon nemen, doch de Zwitser voelde zich blijkbaar in gecompliceerde stellingen niet tegen Ghestem opgewassen. Hij trachtte door middel van een dure doorbraak de moeilijkheden te ontgaan. Op eenvoudige wijze strafte zwart echter deze kostbare doorbraak met schijfwinst af en won gemakkelijk.

Een korte vleugel-aanval is vrijwel steeds een zeer onprettig werkje, omdat een doorbraak meestal zo lang op zich laat wachten.

In deze partij blijkt dit eveneens duidelijk. De remisebacil komt hierbij dan ook veelvuldig voor: schijnbaar won 52. 13—18 gemakkelijk, doch na 26—21 en 28—22 is er geen spoor van winst te bekennen.

54. 28—23	30—34
55. 32—28	34—40
56. 44—39	40—45
57. 26—21	17×26
58. 27—22	35—40
59. 23—18	13—19
60. 18—12	19—23!
61. 28×19	45—50
62. 22—17 of?	50×11
63. 19—14	11—2
64. 14—10	40—44
65. 10—4	44—50

Wit geeft op.

11. 34—29	23×34
12. 40×29	10—14
13. 50—44	5—10
14. 44—40	20—24

Het spel wordt weer klassiek.

15. 29×20	15×24
16. 40—34	13—18
17. 34—30	18—23
18. 31—27	17—21
19. 30—25	8—13
20. 39—34	12—18
21. 34—30	10—15
22. 43—39	21—26
23. 37—31	26×37
24. 42×31	1—7
25. 47—42	7—12
26. 49—43	15—20
27. 39—34	4—10
28. 34—29	(Zie D. 148)

Wit had hier een zeer gunstige gelegenheid een aanvalspartij te ontwikkelen en wel door: 27—22 (18×27) 31×22.

In aanmerking voor zwart komen 12—18 en 11—17.

Na 12—18 kan wit heel goed vervolgen met 22—17, doch ook een kansrijke doorbraak nemen. 32—27 (23×21) 33—28 (18×27) 28—23 (19×28) 30×8 (3×12*) 38—33 (28×30) 35×13.

Op 11—17 (22×11) 16×7A kan wit gunstig spel houden door 28—22, dreigt met 22—18 en 33—29, zodat zwart vrijwel aangewezen is

op 12—18 of 12—17, waarna wit met 34—29 een zeer bevredigende stelling overhoudt.

A (6×17) 42—37, gevolgd door 34—29 en zwart behoudt een moeilijk te ontwikkelen lange vleugel.

28.	23×34
29. 30×39	18—23
30. 33—29?	

Deze zet staat gelijk aan zelfmoord. Zwart neemt de dam, die wit beoogt te halen, met schijfwinst af.

30.	24×44
31. 43—39	44×22
32. 27×7	10—15
33. 31—27	11—17
34. 7—1	20—24
35. 1×20	15×24
36. 36—31	13—18
37. 31—26	17—22
38. 48—43	22×31
39. 26×37	6—11
40. 43—39	11—17
41. 39—33	18—23
42. 33—28	9—13
43. 45—40	2—8
44. 37—31	8—12
45. 31—27	17—21
46. 38—33	13—18
47. 42—38	12—17
48. 40—34	3—9
49. 35—30	24×35
50. 33—29	35—40
51. 34×45	23×34

Wit geeft op.

Partij nr 83: R. C. Keller—O. Verpoest.

Karakteristiek: Omgewisselde similaire van de Modern-Franse Opening.

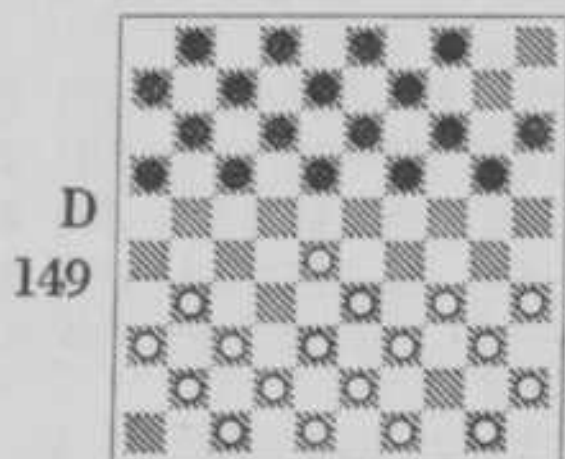
Het rijpe overleg, waarmee Verpoest zijn partijen opzet, rechtvaardigt de verwachting, dat hij in de toekomst wel eens een ernstig pretendent voor de wereldtitel kan worden. Een „trekje” van dat rijpe overleg vindt men in zijn openingen terug. Tegen de titelcandidaten houdt hij de openingen kalm en overzichtelijk, zodat hij tegen hen geen enkele maal een theoretisch nadeel uit de opening overhoudt, dat zijn verdere opbouw eventueel zou kunnen bemoeilijken.

Hij demonstreert hiermee tevens het grote nut van een grondige kennis der openingstheorie. Ook in deze partij wordt een gelijkwaardig klassiek middenspel ingeluid. Hij voert echter kort daarna een foutieve manoeuvre uit, die hem op schijfverlies komt te staan. Ondanks de geestelijke vermoeidheid van beide spelers — die ook nog uit het verloop blijkt — wordt er nog een spectaculair gevecht ge-

leverd, waarbij zwart zich dusdanig weert, dat hij nog een puntje uit het vuur weet te slepen, nadat Keller tot tweemaal toe de winst verzuimt.

1. 33—28	19—23	6. 46—41	14—19
2. 28×19	14×23	7. 39—33	10—14
3. 32—28	23×32	8. 44—39	
4. 37×28	10—14		
5. 41—37	5—10		

(Zie diagram 149).

St. na 8. 44—39

8.	17—22
9. 28×17	12×21
10. 31—27	21×32
11. 37×28	7—12
12. 42—37	1—7
13. 35—30	

De bekende manoeuvre om 35 naar 25 te dirigeren, daar wit na (20—25) zwart met 30—24 en 28—23 een randschijf bezorgt.

13.	18—23
14. 37—32	20—24
15. 30—25	13—18
16. 41—37	8—13
17. 50—44	16—21
18. 34—29	23×34
19. 40×20	15×24
20. 37—31	18—23
21. 31—26	12—17

(Zie diagram 150).

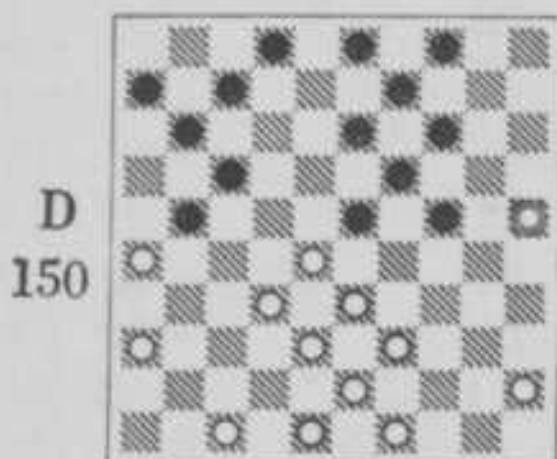
Sterker is (11—17), waardoor schijf 12 sneller op 18 kan komen en zwart een gunstiger vervolg tegemoet gaat.

22. 47—42	11—16

Zwart verkeert nog in zalige onwetendheid van hetgeen hem binnen enkele zetten boven het hoofd hangt. De voorkeur verdient (4—10) of (13—18).

23. 44—40!	17—22?

Nog bemerkt zwart het zwaard van Damocles niet. Hij moet hier de korte vleugelopsluiting nog handha-

St. na 21. 12—17

ven. In aanmerking komen (13—18), (14—20) of (4—10), waarbij wij aan (14—20) de voorkeur geven.

24. 26×17	22×11
25. 39—34!	

Wit dreigt met 34—29.

Indien (4—10) 34—29 (23×34) 40×20 (10—15) 28—22 (15×24) 22—17 (11×22) 33—28 (22×33) 38×20 met winnende doorbraak.

Er resten zwart dus (14—20) of (24—30).

Indien (24—30) 34—29 en wit neemt een machtige centrumpositie in. Toch is dit nog verkieslijker dan zwart's keus in de partij, want...

25.	14—20
26. 25×14	9×20
27. 28—22!	

Het zwaard valt! Er dreigt 33—29, eventueel voorafgegaan door 22—17. Indien (13—18) 22×13 (19×8) 33—28.

Zwart staat dus plotseling voor de pijnlijke verrassing, een veer te moeten laten.

28.	11—17
29. 22×11	6×17
30. 33—29	24×33
31. 38×9	4×13

Het mag op zichzelf verbazing wekken, dat Keller de partij nog remise

laat lopen. Daarbij moet men echter steeds bedenken, wat het is, elke dag, 3 weken lang 4 uur per dag ingespannen hersenwerk foutloos te verrichten. Geestelijke vermoeidheid valt vooral ook bij Verpoest waar te nemen.

32.	43—38	7—12
33.	49—43	12—18
34.	34—30	20—24
35.	30—25	3—9
36.	43—39	9—14
37.	39—33	17—21
38.	40—34	19—23??

Ziet U, dat Verpoest inderdaad „op” dreigt te geraken?! Wit kan heel eenvoudig winnen door 34—29 en 32—27, doch ook hij ondervindt hinder van de overmatige inspanningen en speelt:

39.	45—40?	21—27
40.	32×21	16×27
41.	40—35	2—7
42.	33—29	24×33
43.	38×29	7—12
44.	35—30	

Indien 29—24 (23—29!), na 24×33 gevolgd door (14—20) enz.

44.	12—17
45.	29—24	17—22
46.	42—37	23—28

Zwart heeft zeer juist gezien, dat er alleen nog iets te hopen valt van een aanval op wit's lange vleugel. Maar het is hard boksen met een schijf achterstand.

47.	34—29	27—32
-----	-------	-------

(Zie diagram 151).

48.	24—20?	
-----	--------	--

Na deze zet lijkt ons de winst uiterst twijfelachtig. Wit blijkt later last te krijgen met een lange lijn-eindspel, waarin zijn schijven ongunstig staan opgesteld. Als volgt lijkt ons de winst verzekerd: 48—42 (32×41) 36×47 (28—32 AB) 47—41 (22—27 CD) 41—36 (18—22 of?) 29—23 en zwart staat reddeloos.

D. (22—28) 24—20 (14—19*) 20—15 (18—22) 15—10 +.

C. (13—19) 24×13 (18×9) 41—36 (22—28 of?) 30—24 (9—13 of?) 42—37 (32×41) 36×47 (14—19*) 24—20 (28—32 a) 20—15 (32—38) 15—10 (38—43) 10—5 + Men vergelijke dit eenvoudige lange lijn-eindspel met dat uit de variant na de 57e zet en met dat, wat in de partij verkregen wordt.

a. (19—24) 29—23 (24×15*) 23×32 (13—19) 32—28 (19—24) 28—23 (15—20) 25×14 (24—30) 47—42 (30—34) 14—10 (34—39) 42—38 (39—44) 10—5 met bekend eindspelmotief.

B. (13—19) 24×13 (18×9) 47—41 (22—27) 41—36 met hetzelfde spel als in C.

A. (22—27) 47—41.

Op (27—32) zie voorgaande varianten.

Op (28—32) zie hoofdvariant.

Op (18—22) 41—36 (27—32 of?) 42—37 (32×41) 36×47 (28—32) 24—20 enz. zie voorgaande varianten.

Op (27—31) 41—36 (31—37*) 42×31 (28—32) 31—27 (32×21) 36—31 (18—22*) 31—26 (21—27*) 26—21 (27×16) 24—20 (22—27) 20×18 (27—32) 18—13 (32—37) 13—9.

Op 37—41—46 nu 9—3 met het bekende standaard-eindspel.

Wit: 15, 20, 24, dam op 3.

Zwart: 16, dam op de lange lijn.

Winst door 3—17—44—35.

Op (16—21) 9—3 (21—26) 3—14 (37—42) met eenvoudig gewonnen lange lijn-eindspel.

48.	32×41
49.	36×47	28—32
50.	20×9	13×4
51.	30—24	32—38!
52.	25—20	22—28
53.	20—15	28—32
54.	24—20	

47—41 levert evenmin een bevredigend overmacht-eindspel op.

54.	32—37
-----	-------	-------

55. 20—14 37—42
 56. 48×37 38—43
 57. 14—10 43—48
 58. 47—42

Indien: 37—32 (48—43) 32—28
 (43—39) 28—23 (39—44) 23×12
 (44—40) 29—24 (40×7) 10—5 (7
 —2) 24—20 (2—8) remise door 47
 —41 (8—3) 5—14 (4—9) en 9—13
 —19 is niet te verhinderen.

58. 18—22
 59. 10—5 22—27

60. 42—38 48×26
 61. 5—32?

Hoewel dit eindspel toch remise is, leidt dit tot een directe puntenverdeling door:

61. 26—3
 62. 32×16 3—12

Remise gegeven.

Een partij, waarin beiden zich zeker niet van hun sterkste zijde toonden, doch waarin desondanks spel van formaat geleverd werd.

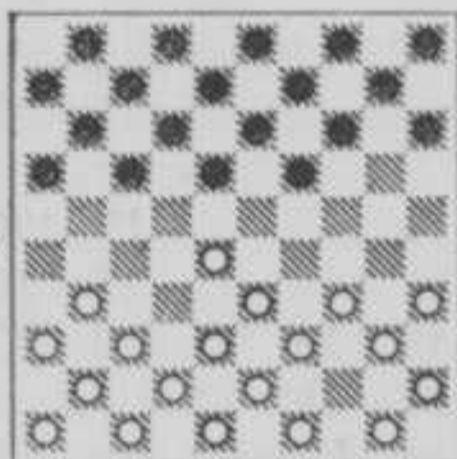
Partij nr 84: P. Roozenburg—P. Pérot.

Karakteristiek: Chefneux-variant in de 33—29 Opening.

1. 33—29 19—24
 2. 39—33 14—19
 3. 32—28 20—25

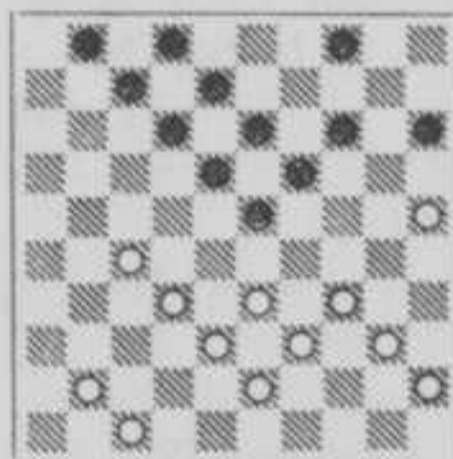
4. 29×20 25×14
 5. 44—39 (Zie D 152)

D 152

St. na 5. 44—39

D 153

St. na 32. 36×27

In deze partij komt de slagvaardigheid van Pérot in de verdedigingskunst wel bijzonder tot uitdrukking. Hoewel wij niet warm kunnen lopen voor een spelopvatting, die uitsluitend negatief is en waarbij men zich dus bepaalt tot het afbreken van wat de tegenpartij opbouwt, alleen met het doel, remise te maken, moet erkend worden, dat Pérot hiervoor een bijzonder raffinement aan de dag legt. Tot tweemaal toe ontnam hij wit de gelegenheid, de stellingen in nauw contact met elkaar te brengen. Toen het ons gelukte, een duidelijk overwicht te krijgen, bleek hij wit te vlug af en wist door handig laveren een remise-eindspel af te dwingen.

5. 18—22
 6. 31—26 19—24
 7. 37—32 22—27
 8. 32×21 16×27
 9. 42—37

15. 34—29 3—8
 16. 37—31 17—22
 17. 28×17 11×22
 18. 38—32

Wit wil de ruil, die na 41—37 mogelijk is, niet toelaten.

9. 14—20
 10. 50—44 10—14
 11. 48—42 5—10
 12. 37—31 12—18
 13. 31×22 18×27
 14. 41—37 8—12

Wit ruimt de indringer uit de weg. Intussen zijn bijna 20 zetten gebeurd, zonder dat wit een spelplan heeft kunnen opmaken.

18. 27×38
 19. 43×32 6—11
 20. 40—34 14—19
 21. 46—41 20—25
 22. 29×20 25×14

23. 42—38 19—23
 Zwart dreigt met dam door (22—28)
 (23—29) en (13—18)

24. 31—27 22×31

25. 26×37

25 zetten zijn verlopen en wit gaat een omsingelingsplannetje beramen. Het verloop zal leren, dat zwart ook dit verijdt.

25. 11—17

26. 49—43 17—22

27. 44—40 13—18

28. 35—30 9—13

29. 37—31 14—19

30. 30—25 10—14

31. 31—27

Wederom wil wit zijn geluk beproeven in een half-open klassieke partij. Voor de tweede maal slaat zwart wit's plannen de bodem in.

31. 22×31

32. 36×27 23—29

(Zie D 153)

Dus toch weer een randspelletje!

33. 33×24 19×30

34. 40—35

Gedwongen. Er dreigt (30—35) 38—33 (35×44) 39×50 (14—20) 25×14 (13—19) 14×23 (18×49).

Indien: 38—33 (14—20) enz.

Indien: 34—29 (30—34) 39×30 en (18—22) +.

34. 14—19

35. 35×24 19×30

Nog geenszins ontmoedigd, integendeel door zwart's uitsluitend negatieve houding geprikkeld, ontwerpt wit voor de derde maal een krijgsplan.

36. 34—29 30—35

37. 38—33 4—9

38. 29—24 9—14

39. 32—28 14—19

40. 47—42

De verleiding is groot om 43—38 (19×30) 25×34 te spelen.

Zwart kan dan evenwel direct remise afdwingen door:

(18—22) 27×9 (8—13) 9×18 (12×43) 39×48 (35—40) 48—42 A

(40×38) 42×33 (2—8) 33—29 (15—20) 45—40 B (8—13) 40—34 (13—19) 34—30 (20—25) =

B. 41—37 (8—13) 37—32 (13—19) 32—28 (19—24) 29—23 (7—12) =

A. 33—29 (15—20!); niet (40—44) wegens 45—40 (44×35) 29—24 (2—8) 41—37 (8—13) 37—32 (7—12) 32—28 +.

Na (15—20) kan zwart het spel echter steeds remise houden.

Immers:

Indien 34—30 (40—44) 30—25 (44—49) 25×14 (49—38) 29—23 (38—32) =

Indien: 29—24 (20×29) 34×23 (40—44) 23—19 (44—49) 19—14 (49—32) =

Indien 41—37 (40—44) 45—40 (44×35) 37—32 (2—8) 32—28 (8—13) =

40. 19×30

41. 25×34 15—20

42. 42—38 20—25

43. 27—21!

Met deze zet beperkt wit de bewegingsvrijheid van het blokje 1—2—7—8—12—13 en 18.

43. 1—6

44. 21—16 6—11

45. 38—32 11—17

46. 41—37 13—19

47. 43—38

Indien wit 34—29 gespeeld had, neemt zwart dam doorbraak met grote winstkans door:

(17—21) 16×27 (19—23) 28×19 (8—13) 19×17 (18—23) 29×18 (7—12) ad lib. (2×42).

Al deze min of meer lichte combinaties bewijzen, dat Pérot een gevaarlijk combinatiespeler is.

47. 19—24

48. 34—29 25—30

Zwart kan tenslotte niet verhinderen, dat wit terrein wint.

49. 29×20 30—34

50. 39×30 35×15

51. 33—29 15—20

Gespeeld om 29—24 te beletten.

52. 45—40 8—13

53. 40—35

Wit moet zeer waakzaam zijn voor de remise-bacil.

Indien 40—34 (13—19) en wit kan noch met 28—23, noch met 35—30 de aanval doorzetten.

Op 34—30 volgt:

(20—24) 29×20 (19—23) 28×19
(17—21) 16×27 en (18—22) 27×18 (12×34).

53. 18—22

Er rest zwart niets beters.

Indien (13—19) 29—23 en 28—22.

54. 38—33 22—27

55. 32×21 17×26

56. 28—22 13—19

57. 33—28 19—24

58. 29—23

Het staat te bezien, of met 37—32 wel een overmachtswinst bereikt kan worden. Het sterkste spel van beiden is dan:

(24×33) 28×39 (2—8).

Indien (20—24 of 20—25) winst voor wit.

32—28,

Indien 32—27 (8—13) 39—33 (13—19) 33—28 (20—25!!) =

(8—13) 28—23 (20—24) 23—19.

Indien 39—33 (26—31) 22—17 (12×21) 16×36 (7—12) =

(13—18) 22×13 (12—18) 13×22

(24×13) 22—17 (26—31) 17—11

(7—12) 11—6 (31—37) 6—1 (13—18)

39—34 (37—42) en we zien

geen winst voor wit, daar het ons

niet mogelijk lijkt en met 16 een twee-

de dam te halen en terzelfdertijd het

opkomen der zwarte schijven te be-

letten.

58. 20—25

59. 37—32 25—30

60. 23—19 24×13

61. 35×24 12—18

62. 32—27 26—31

63. 27×36 18×27

64. 24—20 13—18

65. 20—14 18—23

66. 28×19 27—32

67. 14—9 32—38

68. 9—3 7—11

Remise gegeven.

Partij nr 85: J. Demesmaecker—D. v. d. Staay.

Karakteristiek: Hollandse Opening met geweigerde Roozenburg-verdediging, overgaande in een korte vleugelopsluiting.

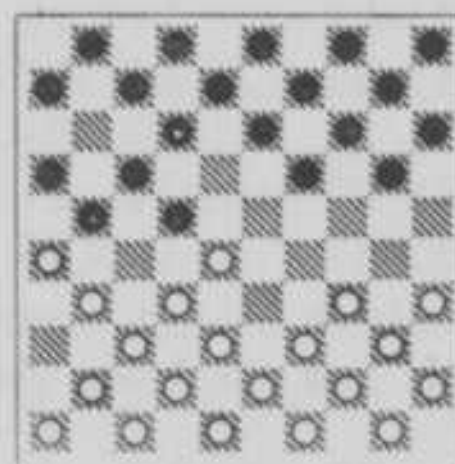
1. 33—28 17—21

2. 31—26 11—17

3. 36—31 18—22

(Zie D 154)

D 154

St. na 3. 18—22

Evenals Laros in zijn partij tegen Pérot (nr. 39) wil zwart het spel forceren en accepteert daarom een korte vleugelopsluiting. Bij de 13e zet ziet hij echter in, dat dit systeem weinig kans op succes belooft en neemt de gelegenheid te baat de opsluiting te verbreken. Het spel komt dan tenslotte in klassieke banen terecht, waarbij wit een ontstellend gebrek aan kennis toont en in luttele zetten van gelijkwaardig tot verloren komt te staan. Men kan het Van der Staay wel overlaten zich in zulke gevallen van beide punten te verzekeren.

4. 41—36 22×33

5. 39×28 7—11

Wij zijn niet gebrand op het accepteren van deze korte vleugelopsluiting zo vroeg in de opening. In de regel zal men later zelf trachten deze te verbreken, zonder dan iets bereikt te hebben. Zo ook in deze partij.

6. 44—39 1—7

7. 49—44 13—18

8. 46—41 9—13

9. 31—27 4—9

10. 36—31 20—24

11. 34—30 15—20

12. 30—25 10—15

13. 41—36

Met de tekstzet geeft wit zijn tegenstander gelegenheid, de opsluiting te verbreken. Wit had beter gedaan als 12e zet 41—36 te spelen en te vervolgen met 39—33, waarna wit de korte vleugelopsluiting handhaaft.

13. 24—29

Zwart maakt dankbaar van de gelegenheid gebruik de strijd naar een ander front over te brengen. Er dreigt (29—33) en (18—22). Indien 39—34 (18—22) +.

Indien: 39—33 (5—10) 33×24 (20×29).

Thans dreigt (29—34) en (18—22).

Wit is nu toch verplicht tot 27—22, zodat wit besluit tot direct:

14. 27—22 18×27

15. 31×22 21—27

16. 22×31 29—33

17. 38×29 17—21

18. 26×17 11×24

Al met al heeft zwart nog maar zeer weinig bereikt met zijn korte vleugelopsluiting.

19. 43—38

Voor 32—28 valt eveneens veel te zeggen.

19. 19—23

20. 39—33 24—29

21. 33×24 20×29

22. 44—39 12—17

23. 31—27

Deze zet doet wit een zet later be-

sluiten tot een onnodige centrumverzwakking.

23. 17—21

Zwart dreigt met (23—28). Wit besluit daarom tot 38—33, doch wij vragen ons af, waarom wit als 23e zet dan niet 40—34 (29×40) 35×44 speelt, waarna van de witte stelling veel meer te maken is dan na 38—33.

24. 38—33 29×38

25. 42×33 14—19

26. 33—28 15—20

27. 25×14 9×20

Tenslotte krijgen we dus nog een klassiek middenspel te zien.

28. 47—42 20—24

29. 40—34 7—11

30. 42—38 8—12

31. 48—43

Wit bereidt zich op dubieuze wijze op de strijd voor. Het is toch duidelijk, dat zwart de Coup Royal dreiging in het spel brengt. Wit moet zich hierop al van de 28e zet af voorbereiden. Hij had dit kunnen doen door de opstelling 27—28—31—32—33—38—39 te kiezen, of een lange vleugelopsluiting te accepteren, b.v.

28. 47—42 (20—24) 39—33 (8—12) 37—31 (21—26) 42—37.

Het lijkt weinig fraai, doch het is beter onmiddellijk deze consequentie te trekken dan af te wachten, zoals in de partij geschiedde, met alle onvermijdelijke gevolgen van dien.

31. 21—26

Zo, de Coup Royal-dreiging kan zijn werk beginnen!

32. 28—22

Wit speelt te veel à l'improviste. Hij had dit toch kunnen zien aankomen. Waarom dan tot het uiterste gewacht en een noodsprong gedaan?

De rest is nu nog slechts een kwestie van tijd en wit kan opgeven.

32. 12—18

33. 34—30 3—8

34. 39—33 8—12

35. 30—25 11—17

Zwart heeft geen haast. Met deze ruil

handhaaft hij immers toch de Coup Royal-dreiging! Zwart mag niet: (5—10) wegens 35—30, 33—29 en 27—21.

36.	22×11	16×7
37.	33—28	7—11
38.	45—40	5—10
39.	50—44	10—14
40.	43—39	

Wit geraakt steeds meer aan lager wal. 33—39 en 38—33 mogen niet wegens de Coup Royal door (14—20). Maar ook de tekstzet belooft wit weinig goeds.

40.	12—17!
41.	36—31	

Het wordt bepaald pijnlijk, als men zo de gaten moet stoppen.

41.	11—16
42.	39—33?	
Ook dat nog!		
42.	17—22
43.	28×17	23—28
44.	32×12	13—18
45.	12×23	19×50
46.	40—34	50×11
47.	38—33	11×30
48.	25×34	6—11
49.	27—22	11—17
50.	22×11	16×7
51.	31—27	2—8
52.	37—32	8—13
53.	32—28	13—19
54.	34—30	24—29
55.	30—24	29×20

Zwart wint.

30 November 1948.

18e RONDE

Laros	2—0	Post	Rostan	0—2	Van der Staay
Verpoest	0—2	Pérot	Demesmaecker	0—2	Ghestem
Chiland	0—2	Keller	Vrij: Roozenburg.		

De laatste ronde van de Dordtse serie bracht verrassende uitslagen. Niet het feit, dat 5 maal 2—0 op het scorebord voorkwam kan als zodanig aangemerkt worden, wel echter de wijze, waarop die winst- c.q. verlies-partijen tot stand kwamen.

Wie had durven en kunnen voorspellen, dat Ghestem in verloren positie zou komen tegen de zwakke Belg? En tenslotte toch nog zou winnen?

De „ontdekking” van het tournooi, Verpoest, faalde jammerlijk tegen de „grillige” Pérot.

Keller sloeg op resolute wijze Chiland en mede door de nederlagen van Post en Verpoest stegen zijn kansen op de tweede plaats aanmerkelijk.

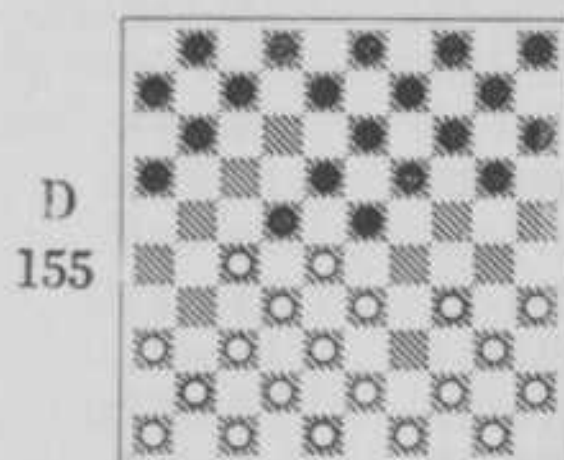
Naar IJmuiden vertrokken wij, terwijl de onderlinge positie der deelnemers luidde:

1.	Roozenburg	29 pnt.	uit 16 part.
2.	Keller	25	17
3.	Ghestem	22	16
4.	Verpoest	21	17
5.	Post	18	16
6/7	Laros	16	16
	Van der Staay	16	16
8.	Pérot	15	16
9.	Chiland	13	17
10.	Demesmaecker	3	16
11.	Rostan	2	17

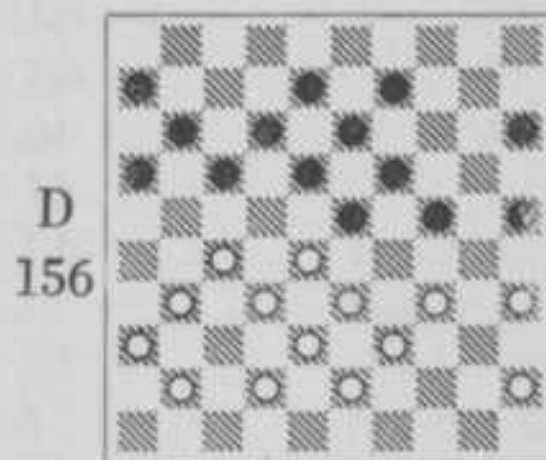
Partij nr 86: H. Laros—G. Post.

Karakteristiek: Hollandse Opening, geweigerde de Jongh-variant.

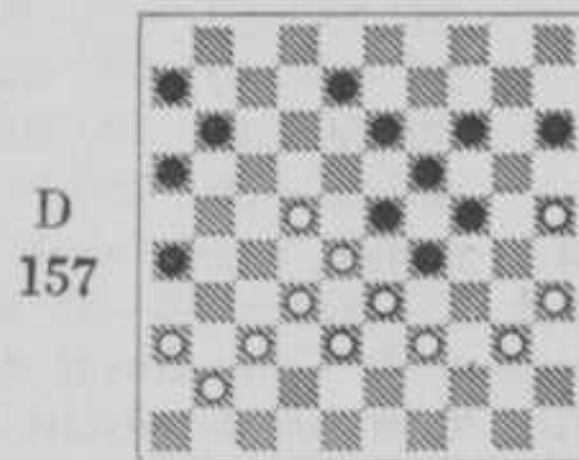
1. 33—28	18—23	3. 31—27	17—22
2. 39—33	12—18	(Zie D 155)	

St. na 3. 17—22

St. na 32. 48—43

St. na 40. 31×22

Laros bereikt in deze partij zijn hoogtepunt. Met de kracht der overtuiging speelt hij een klassieke partij en gaat geen enkele moeilijkheid uit de weg. In een zeer moeilijke situatie blijkt zwart de stelling niet onder contrôle te hebben, verzuimt een kansrijke voortzetting en op sublieme wijze verzekert wit zich — via een doolhof van varianten — op resolute wijze van de winst. Hij rehabiliteert zich met deze partij volkomen voor zijn falen in enige voorgaande klassieke partijen.

Het nut van zwart's derde zet is ons onbekend. Deze afwijking van de theorie achten wij dan ook niet gewenst.

4. 28×17	11×31
5. 36×27	7—12
6. 44—39	2—7
7. 33—28	20—24
8. 34—30	14—20
9. 30—25	10—14
10. 39—33	24—29
11. 33×24	20×29
12. 40—34	

Wit wenst een klassieke partij. Dit blijkt duidelijk uit zijn 12e zet.

12.	29×40
13. 35×44	12—17
14. 43—39	7—11

Deze zet achten wij onlogisch. Immers, de formatie 3—8—12—17—16—11—6 kan zwart niet meer opbouwen, daar schijf 1 eerst naar 12 gebracht kan worden als schijf 17 verdwenen is. Wij geven dan ook de voorkeur aan (7—12), waarbij zwart zich de opbouw van één formatie meer — n.l. de boven aangegevene, voorbehoudt.

15. 41—36	15—20

16. 39—33	5—10
17. 37—31	17—21
18. 31—26	11—17
19. 46—41	10—15
20. 44—39	17—22
21. 26×17	22×11
22. 41—37	1—7
23. 50—44	20—24
24. 44—40	14—20
25. 25×14	9×20
26. 37—31	7—12
27. 49—44	12—17
28. 40—35	8—12
29. 44—40	4—9
30. 47—41	3—8
31. 40—34	20—25
32. 48—43	(Zie D 156)

Met elke zet stapelen zich de moeilijkheden voor beide spelers op. Zwart moet een zeer belangrijke beslissing nemen, n.l. de witte korte vleugel afsluiten door (15—20) of wit de gelegenheid laten tot 34—30. Terecht kiest zwart het laatste en speelt:

32.	17—21

Indien (15—20) 31—26!

Wit mag niet spelen:

27—22 (18×27) 31×22 wegens (24—30) 35×15 (19—24) enz.

Na 31—26 levert zwart de doorbraak door (24—29) 33×15 (17—21) 26×17 (11×44) niets op, daar deze Coup Philippe met zijn „bekende broertje” door 27—22 (18×27) 32×21 (16×27) 43—39 (44×33) 38×7 onschadelijk gemaakt wordt.

Zwart is dús aangewezen op:
(17—21) (17—22) of 9—14).

Zowel na (17—21) als (17—22) krijgt wit de nodige speelruimte, waardoor (15—20) waardeloos geworden is. Indien (9—14): 41—37. Nog steeds is (24—29) enz. uitgesloten. Zwart moet dus toch besluiten tot (17—21) of (17—22).

A. (17—21) 26×17 (11×31) 36×27 (6—11) 37—31 (11—17) 31—26 (17—21) 26×17 (12×21) 28—22 (21—26 a) 22—17 (8—12) 17×8 (13×2) 42—37. Wit dreigt met 35—30 en 37—31. (16—21 of?) 27×16 (18—22) 37—31 (26×28) 16—11 +.

a. (8—12) 22—17 (23—28) 32×23 (18×40) 17×26 +.

A. (17—22) 28×17 (11×31) 36×27 en zwart moet besluiten tot de weinig fraaie ruil (23—29) b 34×23 (18×29) welke mogelijk is, omdat 35—30 niet mag wegens (25×34!) 39×30 (24×35) 33×15 (35—40) 45×34 (14—20) 15×24 (19×48).

b. (6—11) is verhinderd door:
27—22 (18×27) 32×21 (16×27) 33—29 (24×44) 43—39 enz.

Deze varianten demonstrenen duidelijk, welke moeilijkheden beiden geaccepteerd hebben.

33. 34—30	25×34
34. 39×30	21—26
35. 42—37	23—29?

Daar deze zet dikwijls succes oplevert, laat zwart zich hiertoe verleiden. Hier echter is het nog te vroeg. Als volgt had zwart zich goede kansen kunnen scheppen.

(11—17!) Er resten wit nu drie principiële mogelijkheden:

I. Ruilen met 27—21, dat echter weinig hoopvol is, b.v.:

27—21 (16×27) 31×11 (6×17) en tegen de dreiging 18-22 is geen verweer.

II. Ruilen met 27—22.

Ook dit levert wit vrijwel verloren spel op.

Zwart heeft ten eerste tempovoordeel ten tweede de Coup Royal formatie en ten derde de aanvalsformatie 6—11—17 tot zijn beschikking, zoals onderstaande varianten bewijzen:

1. *Coup Royal-winst.*

27—22 (18×27) 31×11 (16×7) 36—31 (12—18) 31—27 (8—12) 30—25 (9—14) 45—40 (7—11) en de Coup Royal-dreiging is dodelijk.

2. *Tempowinst.*

27—22 (18×27) 31×11 (16×7) 36—31 (12—18) 31—27 (8—12) 28—22 (9—14) 33—28 (7—11) 30—25 (11—16) 45—40 (15—20) 40—34 (24—29) 34—30 (20—24) 22—17* (12×21) 41—36 (6—11) 28—22 of? (11—17) 22×11 (16×7) 27×16 (18—22) 43—39 (22—28) +.

III. De lange vleugelopsluiting handhaven en direct op de tempi spelen: 30—25 (9—14) 43—39 (17—21) 45—40 (6—11) 40—34 of? (12—17!) 34—30*.

Indien 27—22 (18×27) 31×22 (8—12) 34—30* (23—29) +.

(8—12) 39—34 (15—20) 27—22 (18×27) 31×22.

Indien 34—29 (23×34) 30×39 (18—23) 39—34 (23—29!) 34×23 (12—18) 23×12 (17×8) 27—22 of? (21—27) 32×21 (16×18) 31—27 of? (18—23) 37—32 (8—12) 41—37 (12—17!) 36—31 of? (13—18!) 27—21* (11—16) 21×12 (18×7) 31—27 (7—12) +.

(12—18) 34—29* (23×34) 30×39 (18×27) 39—34.

Indien 28—23 (19×28) 33×31 (17

—22) en wit heeft niets meer te verwachten.

(13—18) 34—29 (18—22) 29—23 (24—29) 33×13 de beste (22×31) 23—19 of? (14×23) 25×14 (27×38) 36×27 (21×32) en wit mag nog alleen op remise hopen door zijn twee dammen.

Uit bovenstaande varianten blijkt wel, dat zwart het met (11—17) wit zeer moeilijk had gemaakt.

36. 45—40	9—14
37. 30—25	18—23
38. 43—39	12—18

Op (12—17) volgt niet 27—21, doch 27—22, waarna het beste tegenspel voor zwart is: (8—12) 39—34 (12—18!) 31—27 (16—21) enz. Niet (17—21) daar dit verliest door 36—31 (11—17) 22×11 (6×17) 41—36 (17—22) 28×17 (21×12) 33—28 (15—20) 34—30 +.

39. 27—22	18×27
40. 31×22	(Zie D 157)
40.	15—20

Indien (16—21) 35—30 enz. +. Alsnog levert (11—17) 22×11 (16—7) zwart een groot aantal verdedigingsmogelijkheden, ofschoon wij de indruk hebben, dat wit zijn ene tempo voordeel tot uitdrukking kan brengen.

41. 36—31	16—21

Waarom niet (11—17)?

De winst voor wit is dan nog zeer twijfelachtig.

Partij nr 87: O. Verpoest—P. Pérot.

Karakteristiek: L.V.O. van de omgewisselde Holl. opening met versterkte korte vleugelopstelling van zwart.

1. 31—27	17—21
2. 37—31	21—26
3. 41—37	18—23
4. 33—28	13—18
- (Zie D 158)

42. 31—27	11—16
43. 41—36	8—12
44. 36—31	12—17

Na (12—18) komt wit's tempovoordeel duidelijk tot uitdrukking, doch de standaardstelling bevat niet meer dan remise, zodat zwart zich op deze tempovariant had kunnen inlaten.

Het spel verloopt dan als volgt:

(12—18) 39—34 A (6—11) 34—30 (11—17) 22×11 (16×7) 27×16 (7—12) 31—27 (12—17) en wij zien geen winst voor wit.

A. 40—34 (29×40) 35×44 (24—30!!) 25×34 (20—24) en wit behoeft weer niet op winst te rekenen.

45. 22×11	6×17
46. 39—34	13—18

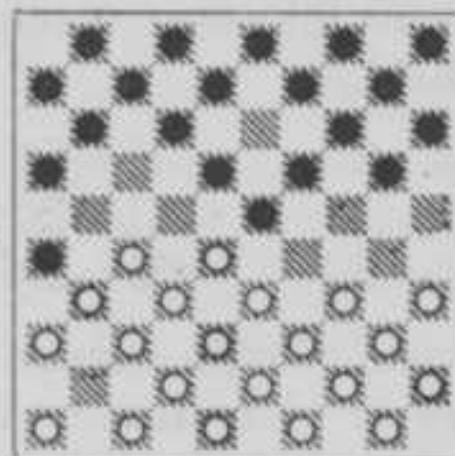
Er is geen andere, doch nu maakt wit er een einde aan:

47. 35—30	24×44
48. 33×11	16×7
49. 28×10	44—50
50. 25×14	50—45
51. 27×16	45×36
52. 10—4	36—47
53. 37—31	47×36
54. 32—27	36×22
55. 4×36	

Zwart geeft op.

Een uitzonderlijk fraaie partij, niet van fouten ontbloot, doch deze zijn in een dusdanig moeilijke partij vrijwel onvermijdelijk.

D 158

St. na 4. 13—18

Evenals in de 31e partij Roozenburg—Post reageert zwart op de witte lange

vleugelopsluiting met een versterking van de korte vleugel door als 4e zet (13—18) in plaats van het gebruikelijke (12—18) te kiezen. In deze partij boekt zwart evenmin succes met deze verdedigingstaktiek. Na enige schermutselingen, waarbij wit door een Coup de la Bombe-variantie een voorpost op 23 krijgt, die door zwart opgeruimd wordt, wordt een middenspel ingeluid, waarin wit enig voordeel heeft.

Een grove blunder van wit maakt een ontijdig einde aan deze partij, waarvan men na de veelbelovende opening meer verwacht had.

5. 39—33	9—13
6. 44—39	4—9
7. 34—30	20—24
8. 30—25	15—20
9. 40—34	12—17
10. 50—44	10—15
11. 35—30	24×35
12. 34—29	23×34
13. 39×30	35×24
14. 27—21	16×27
15. 32×23	11—17
16. 43—39	7—12
17. 31—27	13—18

Tijdelijk raakt wit een schijf achter.

18. 44—40	18×29
19. 49—43	1—7
20. 37—32	9—13
21. 42—37	7—11
22. 28—22	17×28
23. 32×34	24—30

Handig heeft zwart de tijdelijke schijfwinst benut om zijn lange vleugel los te werken.

24. 33—28

Door deze zet krijgt wit last met zijn

opbouw. Wij geven de voorkeur aan 47—42 of —41, de laatste te vervolgen met 37—31.

24.	30—35
25. 38—33	35×44
26. 39×50	13—18
27. 47—41?	

Na de 14e ronde is Verpoest over zijn hoogtepunt heen en krijgt het sindsdien zwaar te verduren door vermoeidheid; het gevolg is, dat zijn berekeningen minder zuiver worden.

Uit de tekstzet, gespeeld om (18—23) te beantwoorden met 27—22, blijkt dit eveneens.

Immers, wit overziet nu een eenvoudige damzet.

27.	18—23
28. 27—22??	

Alsnog had wit het ergste kunnen voorkomen met 37—32. Er volgde nog:

28.	23×32
29. 37×28	12—18

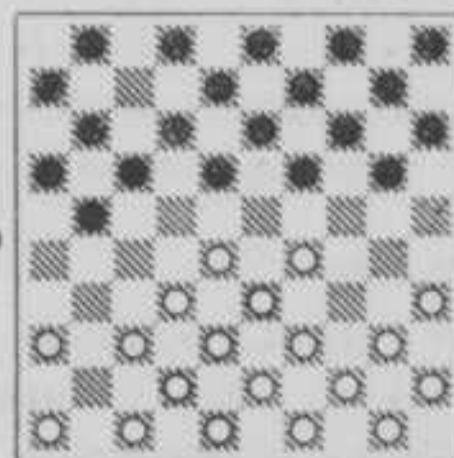
Wit geeft op.

Partij nr 88: H. Chiland—R. C. Keller.

Karakteristiek: Roozenburg-verdediging tegen de Modern-Franse Opening.

1. 32—28	17—21
2. 37—32	11—17
3. 41—37	7—11
4. 34—29	(Zie D. 159).

D 159

St. na 4. 34—29.

Evenals in zijn partij tegen ons, blijkt Chiland na zijn eerste onprettige ervaring met deze speelwijze tegen Verpoest er weinig voor te voelen, weer dit genre te spelen.

—22) en wit heeft niets meer te verwachten.

(13—18) 34—29 (18—22) 29—23 (24—29) 33×13 de beste (22×31) 23—19 of? (14×23) 25×14 (27×38) 36×27 (21×32) en wit mag nog alleen op remise hopen door zijn twee dammen.

Uit bovenstaande varianten blijkt wel, dat zwart het met (11—17) wit zeer moeilijk had gemaakt.

36. 45—40 9—14

37. 30—25 18—23

38. 43—39 12—18

Op (12—17) volgt niet 27—21, doch 27—22, waarna het beste tegenspel voor zwart is: (8—12) 39—34 (12—18!) 31—27 (16—21) enz. Niet (17—21) daar dit verliest door 36—31 (11—17) 22×11 (6×17) 41—36 (17—22) 28×17 (21×12) 33—28 (15—20) 34—30 +.

39. 27—22 18×27

40. 31×22 (Zie D 157)

40. 15—20

Indien (16—21) 35—30 enz. +.

Alsnog levert (11—17) 22×11 (16—7) zwart een groot aantal verdedigingsmogelijkheden, ofschoon wij de indruk hebben, dat wit zijn ene tempo voordeel tot uitdrukking kan brengen.

41. 36—31 16—21

Waarom niet (11—17)?

De winst voor wit is dan nog zeer twijfelachtig.

Partij nr 87: O. Verpoest—P. Pérot.

Karakteristiek: L.V.O. van de omgewisselde Holl. opening met versterkte korte vleugelopstelling van zwart.

1. 31—27 17—21

2. 37—31 21—26

3. 41—37 18—23

4. 33—28 13—18

(Zie D 158)

42. 31—27 11—16

43. 41—36 8—12

44. 36—31 12—17

Na (12—18) komt wit's tempovoordel duidelijk tot uitdrukking, doch de standaardstelling bevat niet meer dan remise, zodat zwart zich op deze tempovariant had kunnen inlaten.

Het spel verloopt dan als volgt:

(12—18) 39—34 A (6—11) 34—30

(11—17) 22×11 (16×7) 27×16

(7—12) 31—27 (12—17) en wij

zien geen winst voor wit.

A. 40—34 (29×40) 35×44 (24—30!!) 25×34 (20—24) en wit behoeft weer niet op winst te rekenen.

45. 22×11 6×17

46. 39—34 13—18

Er is geen andere, doch nu maakt wit er een einde aan:

47. 35—30 24×44

48. 33×11 16×7

49. 28×10 44—50

50. 25×14 50—45

51. 27×16 45×36

52. 10—4 36—47

53. 37—31 47×36

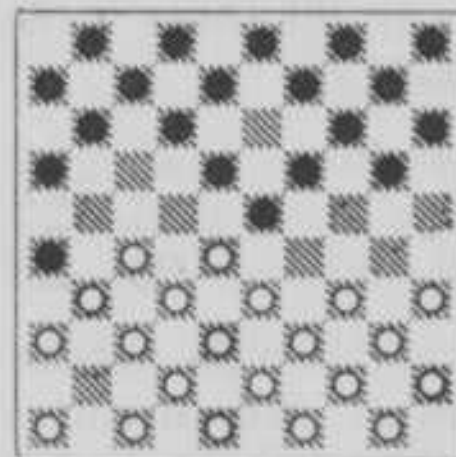
54. 32—27 36×22

55. 4×36

Zwart geeft op.

Een uitzonderlijk fraaie partij, niet van fouten ontbloot, doch deze zijn in een dusdanig moeilijke partij vrijwel onvermijdelijk.

D 158

St. na 4. 13—18

Evenals in de 31e partij Roozenburg—Post reageert zwart op de witte lange

vleugelopsluiting met een versterking van de korte vleugel door als 4e zet (13—18) in plaats van het gebruikelijke (12—18) te kiezen. In deze partij boekt zwart evenmin succes met deze verdedigingstaktiek. Na enige schermutselingen, waarbij wit door een Coup de la Bombe-variantie een voorpost op 23 krijgt, die door zwart opgeruimd wordt, wordt een middenspel ingeluid, waarin wit enig voordeel heeft.

Een grove blunder van wit maakt een ontijdig einde aan deze partij, waarvan men na de veelbelovende opening meer verwacht had.

5. 39—33	9—13
6. 44—39	4—9
7. 34—30	20—24
8. 30—25	15—20
9. 40—34	12—17
10. 50—44	10—15
11. 35—30	24×35
12. 34—29	23×34
13. 39×30	35×24
14. 27—21	16×27
15. 32×23	11—17
16. 43—39	7—12
17. 31—27	13—18

Tijdelijk raakt wit een schijf achter.

18. 44—40	18×29
19. 49—43	1—7
20. 37—32	9—13
21. 42—37	7—11
22. 28—22	17×28
23. 32×34	24—30

Handig heeft zwart de tijdelijke schijfwinst benut om zijn lange vleugel los te werken.

24. 33—28

Door deze zet krijgt wit last met zijn

opbouw. Wij geven de voorkeur aan 47—42 of —41, de laatste te vervolgen met 37—31.

24.	30—35
25. 38—33	35×44
26. 39×50	13—18
27. 47—41?	

Na de 14e ronde is Verpoest over zijn hoogtepunt heen en krijgt het sindsdien zwaar te verduren door vermoeidheid; het gevolg is, dat zijn berekeningen minder zuiver worden.

Uit de tekstzet, gespeeld om (18—23) te beantwoorden met 27—22, blijkt dit eveneens.

Immers, wit overziet nu een eenvoudige damzet.

27. 18—23

28. 27—22??

Alsnog had wit het ergste kunnen voorkomen met 37—32. Er volgde nog:

28.	23×32
29. 37×28	12—18

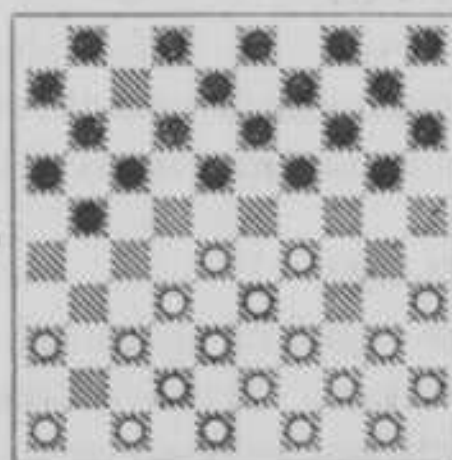
Wit geeft op.

Partij nr 88: H. Chiland—R. C. Keller.

Karakteristiek: Roozenburg-verdediging tegen de Modern-Franse Opening.

1. 32—28	17—21
2. 37—32	11—17
3. 41—37	7—11
4. 34—29	(Zie D. 159).

D 159

St. na 4. 34—29.

Evenals in zijn partij tegen ons, blijkt Chiland na zijn eerste onprettige ervaring met deze speelwijze tegen Verpoest er weinig voor te voelen, weer dit genre te spelen.

De opening behoudt daardoor een zeer rustig karakter. In het middenspel neemt wit het initiatief in handen en stoot door naar veld 23. Hij zet deze actie evenwel foutief door, waardoor zwart deze voorpost kan isoleren. Teneinde schijfverlies te ontgaan, brengt wit een combinatie van licht kaliber in het spel. Dit kan hem evenwel niet redden, zodat schijfverlies tenslotte niet te voorkomen is. Van de 26e tot en met de 56e zet speelt Chiland een verloren partij.

4. 21—26

Zeer belangwekkend spel kan in dit genre het volgende opleveren: (19—23) 28×19 (14×34) 40×29 (18—22). Met wisselend succes hebben wij deze voortzetting toegepast, o.a. tegen Ghestem in de Internationale Vierkap 1946 te Den Haag; Keller, kampioenschap van Nederland 1946; Leyte, kampioenschap van Nederland 1948 en in dit toernooi tegen Chiland.

5. 29—23.

Deze ruil vereenvoudigt het spel.

5.	18×29
6. 33×24	20×29
7. 28—22	17×28
8. 32×34	13—18
9. 39—33	9—13
10. 44—39	1—7
11. 50—44	11—17
12. 38—32	7—11
13. 43—38	17—21
14. 47—41	4—9
15. 49—43	21—27

Zwart wil wit een slag voor zijn, door hem de kans tot 32—27 te ontnemen.

16. 31×22	18×27
17. 32×21	26×17
18. 37—32	19—23
19. 34—29	23×34
20. 40×29	14—19
21. 41—37	10—14
22. 35—30	5—10

Zwart doet geen enkele moeite om tot het initiatief te komen, maar lokt wit tot actie uit.

23. 29—23

Wit acht het ogenblik gekomen naar 23 op te rukken. Het avontuur zal hem slecht blijken te bekomen.

23.	19×28
24. 32×23	16—21
25. 30—25	13—18
26. 33—29?	

Zeer ondernemend, doch niet correct. Wit kan beter de ruil (18×29) 33×24 toelaten met een veilige voorpost op 24, dan sluiten, zoals in de partij. Schijf 23 komt nu in de knel.

26.	9—13
27. 45—40	21—27
28. 39—34	17—22

Schijf 23 staat definitief geïsoleerd. Wit neemt daarom zijn toevlucht tot een noodsprong, waarvan echter niets te hopen valt:

29. 34—30 11—17

Zwart maakt geen haast met de aanval op schijf 23, blijkbaar wil hij eerst nog meer verzwakking afdwingen.

30. 37—31	6—11
31. 31—26	13—19

Zwart acht thans het ogenblik gunstig.

32. 25—20

Het lapmideltje, dat wit na zijn 26e zet geïmproviseerd heeft. Redding betekent het echter niet.

32.	14×45
33. 23×5	22—28
34. 5×7	12×1
35. 43—39	45—50
36. 29—24	8—13
37. 42—37	3—9
38. 38—33	9—14
39. 44—40	18—23
40. 39—34	50×41
41. 46×37	14—20
42. 48—43	20×29
43. 43—38	15—20
44. 37—32	20—25
45. 36—31	13—18
46. 40—35	29×40
47. 35×44	23—29
48. 31—27	17—22
49. 27—21	18—23
50. 32—27	22×31
51. 26×37	23—28
52. 21—17	28—33

53. 38—32 29—34
 54. 37—31 34—39
 55. 32—28 33×11

56. 44×33 11—17

Wit geeft op.

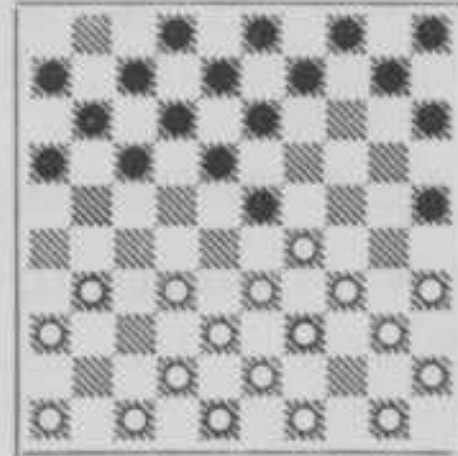
Partij nr 89: G. Rostan—D. v. d. Staay.

Karakteristiek: Vos-variant van de Modern-Franse Opening.

1. 32—28 18—23
 2. 33—29 23×32
 3. 37×28 20—25
 4. 41—37 12—18
 5. 39—33 7—12
 6. 37—32 1—7
 7. 44—39 19—23
 8. 28×19 14×23

(Zie Diagram 160)

D 160

St. na 8. 14×23

Rostan slaat zich heel goed door de moeilijkheden van deze opening heen en bereikt een rustig middenspel. Dan neemt hij echter een te passieve houding aan, waarvan zwart profiteert door zich stevig op het centrum te nestelen. Met een doorzettingskracht, die weldadig aandoet, maar Rostan gewelddadig aan moet doen, drijft zwart zijn tegenstander in de hoek. Bij de 35e zet gaat deze voor 9 tellen neer en bij de 45e zet is de knock-out een feit.

9. 50—44 15—20
 10. 35—30 13—19
 11. 40—35 20—24
 12. 29×20 25×14

Zwart voelt er blijkbaar niets voor, zich op het Roozenburg-systeem in te laten.

13. 30—24 19×30
 14. 34×25 9—13
 15. 44—40

Natuurlijk mag 46—41 niet wegens (23—29) en (13—19).

15. 14—20
 16. 25×14 10×19
 17. 40—34 5—10
 18. 46—41 10—14
 19. 41—37 16—21!
 20. 31—27 21—26
 21. 33—28 17—22
 22. 28×17 11×31
 23. 36×27 7—11
 24. 34—29 23×34
 25. 39×30 11—17
 26. 27—21

Met eenvoudige middelen heeft zwart zich centrumoverwicht verworven.

26. 17—22

27. 21—16 19—23
 28. 38—33 13—19
 29. 43—39

Het wordt nu al duidelijk, dat wit een zorgelijke periode van verdedigen tegemoet gaat.

29. 8—13
 30. 30—25 19—24
 31. 42—38 12—17

Zwart dreigt met schijfwinst door (24—29) en (17—21). Wit speelt daarom:

32. 49—44 2—7
 33. 47—41 6—11!

Hierdoor wordt wit gedwongen, de ruil-formatie 41—37—32 te verbreken, daar (26—31) gevolgd door (22—28) alleen tegen te gaan is met:

34. 41—36 14—19
 35. 48—42 7—12
 36. 16×7 12×1
 37. 44—40

Wit verbreekt hiermee eveneens „de staart” 44—39—33; immers hij kan toch niet ruilen met 33—28 (22×33) 38×20 wegens (19—24) 20×29 (23×43). Tegen een zo drastisch optre-

den is de Zwitser niet bestand en ver-
val van kwaad tot erger.

37.	17—21
38. 40—34	22—28
39. 33×22	18×27
40. 34—30	1—6
41. 39—33	6—11
42. 33—29	24×33!
43. 38×9	27×47

44. 30—24

Speculeert nog op een foutzet. Zwart kent echter geen pardon; hij slaat op de enig juiste manier om de slag 36×7 te ontgaan, n.l.

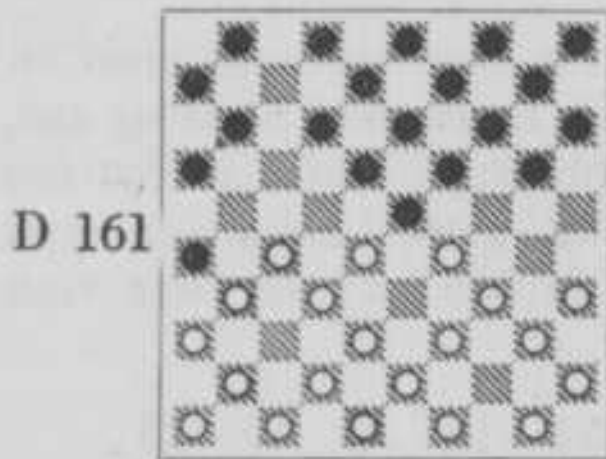
44.	3×14
45. 24×13	47—24

Wit geeft op.

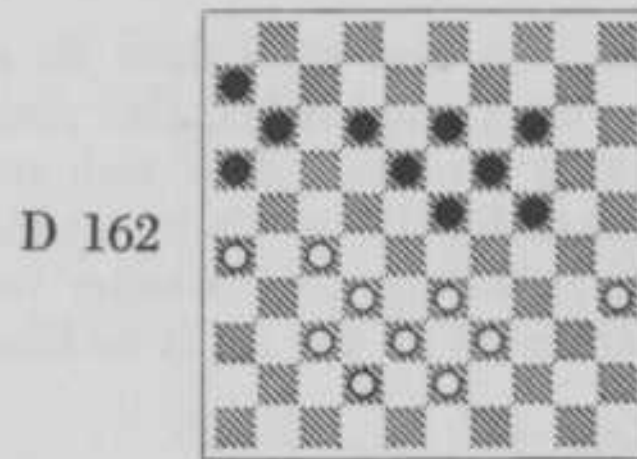
Partij nr 90: J. Demesmaecker—P. Ghestem.

Karakteristiek: Hollandse Opening, Variant-Bizot.

1. 33—28	18—23	4. 31—27	17—21
2. 39—33	12—18	5. 37—31	21—26
3. 44—39	7—12	6. 33—29	

St. na 6. 33—29

St. na 41. 40—35

Van de opening uit bouwt wit een enigszins nadelig opgestelde lange vleugel op; hij past daarna zeer terecht de half-open klassieke speelwijze toe, waardoor Ghestem tevergeefs blijft wachten op een gelegenheid om van wit's zwakte te profiteren. Toen dit ogenblik uitbleef, ging Ghestem speculeren. Dit had zijn „faillissement” kunnen betekenen. Vrouwe Fortuna bracht echter eerst de balans in evenwicht en liet hem in het eindspel zelfs doorslaan ten gunste van de wereldkampioen.

6.	26×37
7. 42×31	20—24
8. 29×20	15×24
9. 34—30	11—17
10. 39—33	17—21
11. 31—26	12—17
12. 47—42	10—15
13. 41—37	17—22
14. 26×17	22×11
15. 46—41	1—7
16. 37—31	7—12
17. 41—37	12—17

Zwart gaat zijn voordeel zoeken in het gesloten-zijn van de velden 31 en 37, waardoor wit na verloop van enige tijd een weinig fraaie lange vleugel krijgt. De wereldkampioen neemt het

evenwel te gemakkelijk op en moet tenslotte erkennen, dat het voordeel denkbeeldig is.

18. 30—25	14—20
19. 25×14	9×20
20. 50—44	4—9
21. 44—39	5—10
22. 40—34	24—29
23. 33×24	20×40
24. 35×44	17—22
25. 28×17	11×22
26. 31—26	22×31
27. 36×27	2—7
28. 39—33	8—12
29. 44—39	10—14
30. 49—44	14—20
31. 44—40	9—14

32. 40—35

Wit behandelt dit gedeelte werkelijk zeer goed. Hij laat de centrumbezetting door 33—28 terecht achterwege, omdat hij dan last krijgt met de zwarte formatie: 17—16—11—6, in welk geval de zwakte aan wit's lange vleugel (schijf 37 staat beter op 36) aan de dag zou treden.

- 32. 20—24
- 33. 45—40 14—20
- 34. 40—34 24—29
- 35. 33×24 20×40
- 36. 35×44 15—20
- 37. 38—33 20—24
- 38. 42—38 3—9
- 39. 48—42 9—14
- 40. 44—40 7—11
- 41. 40—35 (Zie D. 162)

Zwart staat thans voor het feit, dat er niet meer op voordeel te rekenen valt. Wit dreigt met 33—29, 27—22, 32×21 en 38—33.

Indien: (12—17) 27—21 (16×27) 32×21 (18×7) 33—29 enz.

Indien: (11—17) 26—21 (17×26) 27—22 (18×27) 32×21 (ad lib.) 33—29 enz.

Indien: (14—20) 39—34! en de dreiging 27—22 is niet meer tegen te gaan.

Indien: (24—30) 35×24 (19×30) 32—28 (23×41) 42—37 (41×21) 26×10.

Er resten zwart dus slechts twee zetten: (23—29) en (24—29).

Na (24—29) is het materiaal evenwel zo gedund, dat zwart niet meer op winst behoeft te hopen. Desondanks had hij (24—29) moeten spelen, omdat het paardemiddel (23—29) hem zelfs de partij had kunnen kosten.

40 Zetten lang heeft wit zich uitstekend geweerd, doch spijtig genoeg voor hem — vervalt hij nu weer in zijn oude fout, n.l. onzuiver berekenen.

- 41. 23—29?
- 42. 33—28 18—23

43. 39—33 13—18

Indien: (29—34) 27—21 (16×27) 32×21 (23×41) 21—17 (12×21) 26×17 (11×22) 42—37 (41×32) 38×40.

De bokser-wereldkampioen ontpopt zich hier als koorddanser. De acrobatiek kan hem echter noodlottig worden!

44. 35—30?

Met 43—39 is zwart's vonnis getekend. Het schijffoffer (29—34) 39×30, gevolgd door (11— of 12—17) brengt hem geen uitkomst wegens 26—21 (17×26) 28—22.

Met de tekstzet kan wit evenwel nog glansrijk remise maken.

- 44. 24×35
- 45. 33×22 14—19
- 46. 38—33 35—40
- 47. 43—39 40—45
- 48. 42—38 11—17
- 49. 22×11 6×17
- 50. 39—34 45—50
- 51. 34—29 23×34
- 52. 28—22 17×39
- 53. 38—33 39×28
- 54. 32×14 34—40
- 55. 14—9 12—18
- 56. 27—22 50×17
- 57. 9—4 18—23
- 58. 37—32 16—21
- 59. 4—27 40—44
- 60. 27×16

Hiermee is de remise een vaststaand feit. Zolang de vrede nog niet getekend is, duurt de strijd echter voort. Daarmee dient men nu eenmaal rekening te houden.

- 60. 44—50
- 61. 16—2??

Een grove blunder, waarmee een goede partij van de Belg een jammerlijk einde vindt.

- 61. 17—8
- Wit geeft op.

19e RONDE

Demesmaecker	1—1	Post	Pérot	0—2	Laros
Ghestem	1—1	Keller	Verpoest	1—1	Van der Staay
Rostan	0—2	Roozenburg	Vrij:	Chiland.	

In IJmuiden, de plaats die zoveel bekende dammers opgeleverd heeft, was slechts één ronde — te elfder ure — vastgesteld. Wie zou drie weken daarvoor hebben durven voorspellen, dat hier de feitelijke beslissing zou vallen?

De organisatie was af.

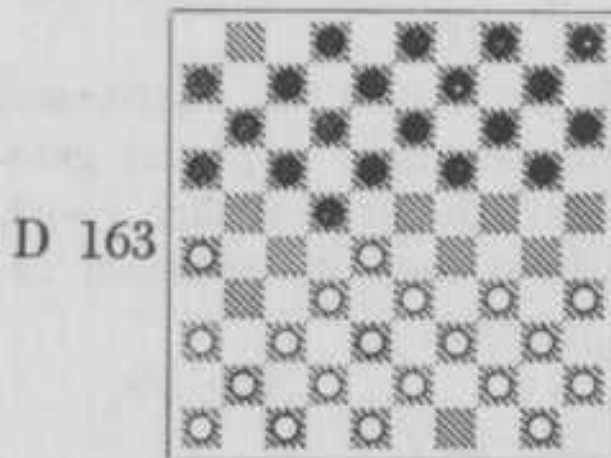
Niet alleen de spelers, maar ook het in grote getale opgekomen publiek, leefden merkbaar in de grootste spanning. Met enige fantasie kon men op ieders gezicht lezen: zal Roozenburg reeds vanavond de wereldtitel bemachtigen?

De spanning duurde uren! Niet, omdat de Zwitser, Roozenburg's tegenstander, zoveel tegensand bood. Neen, het heroïsch gevecht tussen de „groten”, Ghestem en Keller, nam zoveel tijd in beslag. Zes uur en een kwartier vochten zij, maakten zij geen aanwijsbare fout, alvorens de puntenverdeling een feit werd. En hierdoor was Roozenburg's puntenaantal voor geen der andere deelnemers meer bereikbaar, was de nieuwe wereldkampioen bekend! In dit vooraanstaand dammerscentrum won Roozenburg de wereldtitel en vond een huldinging plaats, die alle aanwezigen geïmponeerd heeft. Niet in het minst door de hartelijkheid van de beide grootste „concurrenten”, Keller en Ghestem. Immers, zij waren het toch, die de jonge titelhouder in de hoogte staken en hielden, terwijl hem een verdiende ovatie gebracht werd. Dat was een onvergetelijk moment, dat waren ware sportbroeders!

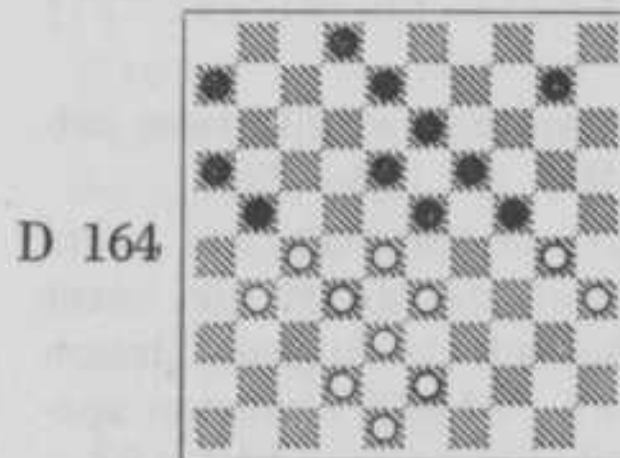
Partij nr 91: J. Demesmaecker—G. Post.

Karakteristiek: Flankverdediging tegen de Hollandse Opening.

1. 33—28	18—22	4. 49—43	1—7
2. 38—33	12—18	5. 31—26	
3. 43—38	7—12	(Zie diagram 163).	

St. na 5. 31—26.

St. na 35. 36—31

Deze opening raakt tegenwoordig weer op de achtergrond, vanwege de door Keller ingevoerde variant, die Ghestem o.a. in zijn partij tegen Keller in deze ronde toepast.

Het klassieke middenspel wordt door beiden in zijn moeilijkheden ontkend en zeer vlot behandeld. Op simpele wijze geeft zwart zijn tempovoordeel, dat hij zelfs door een finesse tot winst had kunnen voeren, prijs en geraakt in een standaardremise-positie. Ofschoon beiden dan zeer eigenaardig verder spelen, worden ongelukken voorkomen en is een puntenverdeling het slot.

5.	18—23
Sterker achten we (19—23).	
6. 37—31	13—18
7. 31—27	22×31
8. 26×37	16—21
9. 36—31	21—26
10. 41—36	9—13
11. 31—27	4—9
12. 34—30	20—25
13. 37—31	26×37
14. 42×31	25×34
15. 40×29	23×34
16. 39×30	14—20
17. 30—25	20—24
18. 47—42	10—14
19. 44—40	18—22
20. 27×18	12×23
21. 46—41	13—18
22. 41—37	7—12
23. 50—44	8—13
24. 44—39	

Zonder schokken is een klassiek middenspel ingeluid. Laros heeft in zijn partij tegen Post laten zien, welke grote spanningen in deze spelvorm opgeroepen kunnen worden. Hoe geheel anders is deze partij echter! Het blijft routinewerk, clichéachtig. Te laat gaat de Algerijn experimenteren, waardoor de strijd oppervlakkig blijft.

24.	14—20
25. 25×14	9×20
26. 31—27	11—16
27. 37—31	17—21
28. 31—26	3—8
29. 26×17	12×21
30. 40—34	24—29
31. 33×24	20×40
32. 45×34	15—20
33. 39—33	20—24
34. 34—30	5—10
35. 36—31	8—12?

(Zie D. 164).

Het klassieke middenspel is niet de sterkste zijde van Post. Hem ontgaat blijkbaar de draagwijdte. Van de 25e zet af is elke zet van de grootste betekenis. Het is het ontwikkelingsstadium, waarbij men moet trachten

te ontdekken, waar het voordeel schuilen kan. Dit vereist kennis van de onderscheidene aspecten van het klassieke middenspel. Deze kennis blijkt Post te missen.

Na de tekstzet geeft hij het volgende prijs:

1°. een finesse-winst, gebaseerd op een afgedwongen witte vleugel-opsluiting.

2°. zijn tempovoordeel; hij raakt hier mee in een standaard-remisestelling, welke hij niet ontgaan kan;

3°. een gunstige gelegenheid, zijn tempovoordeel belangrijk te vergroten.

Als volgt kan zwart het spel forceren: (2—7) 43—39 A. (10—14) 39—34 B (21—26!) 42—37*.

Indien: 30—25 (26×37) 42×31 (16—21) 27×16 (18—22) 28×17 (24—30) 35×24 (19×26). (8—12) 48—43 (7—11) 43—39 (12—17) 28—22 C. (17×28) 33×22 (11—17) 22×11 (16×7) 38—33 (7—12) 33—28 (6—11) 30—25 (11—16) 34—30* (12—17) 39—34* (17—21) 28—22 (24—29) +.

A. Zetverwisseling baat wit niet. Men zie maar:

(2—7) 30—25 (7—11). Thans zou (10—14) remise zijn door 27—22, 33—29 en 32—28.

43—39 (21—26!) en wit wordt toch verplicht tot 42—37.

B. Ook de volgende zetverwisseling kan wit de tempodwang na (21—26!) niet doen ontgaan. Men zie hiervoor: (2—7) 43—39 (10—14) 30—25 (21—26!) en andermaal wordt wit verplicht tot 42—37.

C. 30—25 (17—22) 28×17 (11×22) 34—30 (6—11) 39—34 (11—17) 34—29 (23×34) 30×39 (17—21).

36. 31—26 2—8

Thans is het bij goed spel van beiden remise.

37. 26×17 12×21

38. 43—39 8—12

39. 42—37 10—14

40. 30—25
Eenvoudig remise is 39—34, gevolgd door 48—43—39, waarna spoedig een standaardremisestelling ontstaat.

40. 12—17?
Veel kansrijker is (6—11), waarna o.i. alleen het volgende remise geeft: 39—34 (11—17) 48—42! (23—29). Indien (21—26) 27—22 (18×27) 32×21 (23×43) 34—29 =. 34×23 (18×29) 35—30 en zwart kan niet winnen.

41. 48—43.
Op 39—34 zou (17—22) en (24—30) zwart vrij zeker winst opleveren.

41. 6—11
Op (21—26) forceert wit met 35—30, 25—20, 33—29, 39×30 en 27—21 remise.

42. 35—30 24×35

43. 39—34 23—29
De remise gaat nu wel langs kronkelwegen!

44.	34×12	17×8
45.	43—39	19—24
46.	39—34	14—19
47.	27—22	11—17
48.	22×11	16×7
49.	37—31	21—26
50.	31—27	7—12
51.	28—22	12—18
52.	22—17	8—12
53.	17×8	13×2
54.	34—29	35—40
55.	29×20	40—44
56.	27—22	18×27
57.	32×21	26×17
58.	20—15	19—24
59.	15—10	

Remise gegeven.

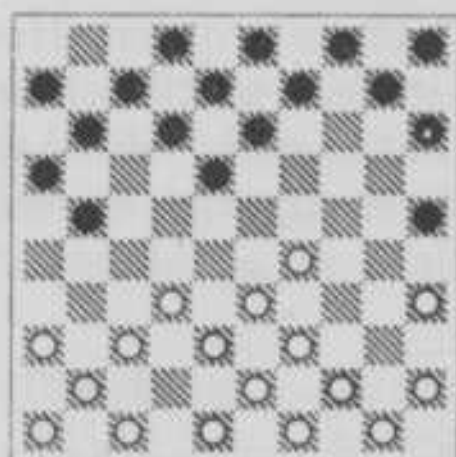
Partij nr 92: P. Ghestem—R. C. Keller.

Karakteristiek: Flankverdediging tegen de Hollandse Opening. Keller-variant.

1.	33—28	18—22
2.	38—33	12—18
3.	42—38	7—12
4.	32—27	19—23
5.	28×19	14×23
6.	34—29	23×34
7.	40×29	1—7
8.	37—32	17—21
9.	31—26	22×31
10.	26×37	20—25

(Zie diagram 165)

D 165

St. na. 10. . . . 20—25.

Een buitengewoon hoogstaande partij, waarbij beide spelers het hoogste van hun strategisch kunnen in de strijd wierpen. Ghestem week geen duimbreed voor de centrumdruk, welke Keller met een flankenspel beoogde. Bij de 34e zet verbrak wit het flankensysteem en bracht de strijd naar een half-klassiek middenspel over. Zeer geraffineerd bezette zwart veld 26 en bracht tevens een Coup Royal-formatie in het spel. Ter vermindering van moeilijkheden — voor wit aan deze manoeuvre van zwart verbonden bij de doorvoering van de gesloten vorm — zoekt wit een tegenactie over veld 29. Hij leidde deze zo kundig, dat zwart verbrokkeling moest toestaan om terreinverlies te voorkomen. De 7 om 7, die hierna overbleef, bleek niets anders dan remise te bevatten, waartoe dan ook bij de 60e zet besloten werd.

11.	32—28	10—14	13.	44—40	20—24
12.	37—32	14—20	14.	29×20	25×14

15. 39—34	21—26
16. 41—37	16—21
17. 37—31	26×37
18. 32×41	5—10
19. 50—44	21—26
20. 44—39	18—22

Met deze zet wordt de spelvorm definitief bepaald. Zeer juist heeft wit in de opening schijf 47 op zijn plaats gelaten. Van de overgang naar het flankspelgenre heeft wit hierdoor niets te vrezen. Door de overbrenging van de strijd naar het flankensysteem wordt een uiterst subtiel genre ingeleid. Daar beide spelers evenwel van dit karakter op de hoogte zijn, valt niet te verwachten, dat één van beiden ernstige fouten zal maken. Het evenwicht wordt hierdoor te weinig verstoord om een andere uitslag dan remise te verwachten.

21. 28×17	11×22
22. 35—30	14—19
23. 30—25	10—14
24. 34—29	12—18
25. 29—24	

Met zijn 22e zet beoogt wit een zwarte centrumschijf (19) te ruilen voor een witte schijf op 25, waardoor hij zijn centrum versterkt.

25.	19×30
26. 25×34	14—19
27. 36—31	26×37
28. 41×32	15—20
29. 48—42	8—12
30. 46—41	3—8
31. 41—37	9—14
32. 49—44	

Hoe te reageren op het flankensysteem van zwart is en blijft een kwestie van smaak. Wij voelen meer voor een halve hekstelling-formatie, b.v. van de 29e zet:

46—41 (8—12) 41—37 (3—8) 37—31 (9—14) 32—27.

32.	7—11
33. 47—41	11—16
34. 33—28	

O.i. volgt wit op het ogenblik geen scherp omliggende tactiek. Van de over-

schakeling naar de half-open klassieke partij valt voor wit niet veel meer te verwachten dan verschillende opbouwmoelijkheden.

34.	22×33
35. 39×28	20—24
36. 44—39	16—21
37. 41—36	2—7
38. 36—31	21—26

Zwart treft voorbereidingen voor een klassieke strijd en brengt daartoe de Coup Royal-formatie in het spel.

39. 39—33

Wit begrijpt, dat een klassiek spelletje hem veel zorgen zal baren; daarom gaat hij nu krachttoeren verrichten om veld 29 onder contrôle te krijgen, zwart dwingende, materiaal te ruilen, waardoor schijf 42 in het spel betrokken kan worden. Met tempo-spel, b.v. door 40—35, 34—30, 38—33, 42—38 is dit wegens de Coup Royal niet goed mogelijk.

39.	14—20
40. 34—29	4—9

Na de ruil (20—25) 29×20 (25×14) herneemt wit de bezetting van veld 29 door 33—29. Ter vermijding van deze centrumdruk bereidt zwart met (4—9) een ruilformatie voor, om aan 33—29 na (20—25) de grootste kracht te ontnemen.

41. 40—34	20—25
42. 29×20	25×14
43. 33—29	18—23
44. 29×18	13×33
45. 38×29	19—23
46. 29×18	12×23

Door het uiterst scherpe spel van beiden zijn de stellingen in evenwicht gebleven.

47. 42—38

Eerst nu kan deze schijf economisch in het spel gebracht worden.

47.	8—13
48. 38—33	13—19
49. 33—28	14—20
50. 31—27	20—24

Er dreigde 27—21, 28—22 en 34—29.

51. 45—40 9—14
 52. 43—39 14—20
 53. 39—33 20—25
 54. 28—22

Onderneemt nog een laatste poging „iets uit de stelling” te halen.

54. 6—11!

Niet (24—30) wegens 33—28 (30×39) en 27—21. Evenmin (7—11) wegens 40—35.

55. 40—35 7—12
 56. 35—30 24×35
 57. 33—29 26—31
 58. 29×16 31×42
 59. 16—11 42—48
 60. 11—7 48×30

Hier werd tot remise besloten. Door deze uitslag werd het puntenaantal van ons voor één der andere deelnemers onbereikbaar.

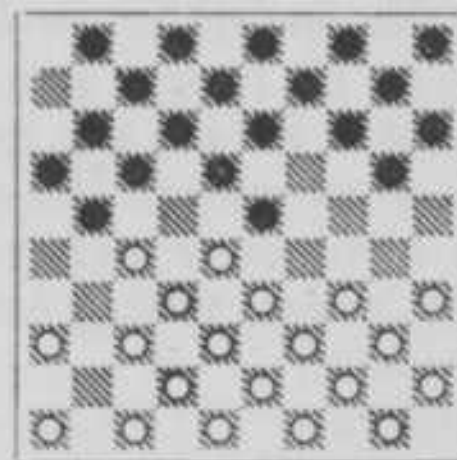
Partij nr 93: G. Rostan—P. Roozenburg.

Karakteristiek: Roozenburg-verdediging tegen de Modern-Franse Opening.

1. 32—28 17—21
 2. 37—32 11—17
 3. 41—37 6—11
 4. 31—27 19—23

(Zie diagram 166)

D 166

St. na 4. 19—23.

Het spel belandt bij de 15e zet in de gesloten vorm van de klassieke partij, waarbij wit aan zijn lange vleugel verzwakkingen ondergaat. Dit doet hem bij de 24e zet tot een kerkhof-uitval besluiten. Door een tegenactie via veld 29 brengt zwart een niet te weerleggen damdreiging in het spel en forceert hiermee een overmachtseindspel. Sportief strijdt wit verder, doch tevergeefs; bij de 51e zet moet hij zwart de hand ter overwinning reiken.

5. 28×19 14×23
 6. 34—29 23×34
 7. 39×30 20—25
 8. 44—39 25×34
 9. 39×30 21—26
 10. 50—44 1—6
 11. 44—39 15—20
 12. 30—25 17—21
 13. 25×14 10×19
 14. 49—44

De voorbereiding tot 33—28, thans verhinderd wegens (26—31).

14. 5—10
 15. 33—28 10—14
 16. 37—31

Deze zet leidt tot verzwakking. Wij geven aan 35—30 de voorkeur.

16. 26×37
 17. 42×31 21—26
 18. 47—42 26×37

19. 42×31 14—20
 20. 39—33 18—23
 21. 44—39 12—18

Na de verkenningsacties in de opening is het spel ten slotte beland in de klassieke banen. De zwarte opstelling geniet door zijn grotere evenwichtigheid de voorkeur.

22. 46—41 7—12
 23. 41—37 12—17
 24. 28—22

Of deze sprong in het duister wit beter zal bekomen dan het toelaten van (17—22)?

24. 17×28
 25. 33×22 8—12
 26. 39—33 9—14
 27. 33—28 20—24
 28. 40—34 14—20
 29. 43—39 20—25

30. 48—43 2—8
 31. 31—26 4—9
 32. 34—30 25×34
 33. 39×30 23—29

Zwart forceert hiermee de winst. De rest is nog slechts een kwestie van techniek. De dreiging (29—33), gevolgd door (16—21) is niet meer te pareren.

Indien: 43—39 (29—34) 30—25 (34×43) 38×49 eveneens gevolgd door (16—21).

34. 37—31 29—33
 35. 38×20 16—21
 36. 27×7 18×49
 37. 7×18 13×33
 38. 20—15 9—14
 39. 30—25 33—38

40. 25—20 14×25
 41. 15—10 38—42
 42. 10—5 19—24
 43. 5—10 42—48
 44. 10—5

Met de moed der wanhoop vecht wit verder tegen de overmacht.

44. 8—12
 45. 5—46 12—17
 46. 46—5 17—21

Zwart zoekt de winst langs „wegen der geleidelijkheid”.

47. 26×17 48×12
 48. 5—14 49—32
 49. 14×46 12—23
 50. 46×30 25×34
 51. 36—31 6—11

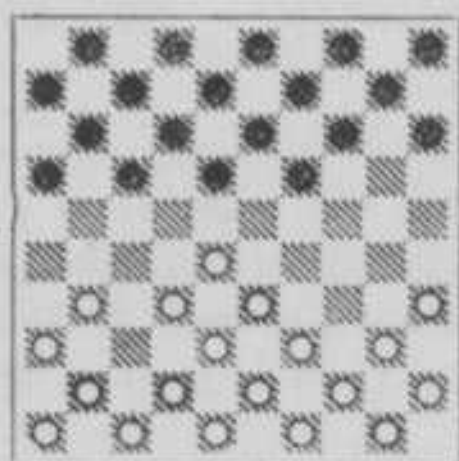
Wit geeft op.

Partij nr 94: P. Pérot—H. Laros.

Karakteristiek: Geweigerde Dumont-variant van de Modern-Franse Opening.

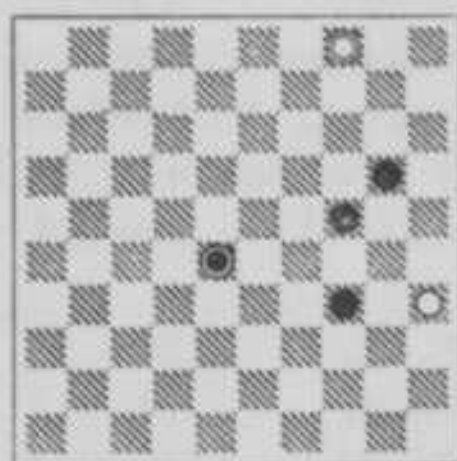
1. 32—28 20—24 3. 34—29 20—25
 2. 37—32 14—20 4. 29×20 25×14

D 167

St. na 4. 25×14

D 168

St. na 59. 9—4.

Spoedig na de opening komt een ogenblik van onbedachtzaamheid Pérot op schijfverlies te staan door de Coup de la Bombe. Wit behoudt enige compensatie door een geïsoleerde zwarte voorpost op 29. Met zijn bekende listigheid bezorgt hij zwart — door temponood daartoe gedwongen — een vrij belangrijk nadeel, waardoor de winst aan een zijden draadje schijnt te hangen. Laros, wellicht aangemoedigd door het spelen „op eigen terrein”, houdt hardnekkig vol, dwingt een overmachtseindspel af, waarbij wit door allerlei finesses de weg naar de winst tracht te versperren. Bij de 69e zet moet hij echter voor de taaie vasthoudendheid van de IJmuidenaar zwichten.

5. 41—37 19—24

Laros is een slow-starter. In dit tournooi is hij zeer laat gestart, doch in de returnhelpt verricht hij zoveel goeds, dat Nederland trots mag zijn op een speler, die — ondanks de ondervonden tegenslagen — over zo'n bewonderenswaardig uithoudingsvermogen

beschikt. Zijn partijen uit deze slotphase bevatten alle „lijn”. Reeds met de eerste zet — door de grote klassicus Ghestem vrijwel steeds toegepast tegen de Modern-Franse Opening — en ook met de tekstzet geeft zwart een uitgesproken voorkeur voor het klassieke genre te kennen. Stellig heeft

deze stijlverbetering in niet geringe mate bijgedragen tot de overwinningsreeks, die hij met zijn 14e partij heeft ingezet.

6.	46—41	14—19
7.	40—34	10—14
8.	34—30	18—23
9.	30—25	12—18
10.	39—34	17—21
11.	31—27	7—12
12.	36—31??	24—30
13.	35×24	19×39
14.	28×10	39×28
15.	32×23	21×32
16.	37×28	5×14
17.	44—39	18×29

Ongetwijfeld is Pérot een van de meest succesvolle handicapspelers. Met een schijf achter is hij wel zeer gehandicapt, doch het verloop zal leren, op welk een enorm taai verzet de IJmuidenaar nog zal stuiten op zijn weg naar de overwinning.

18.	41—37	15—20
-----	-------	-------

Het verloop kennende, verdient hier zeker overweging, te trachten een open-Utrecht systeem te bewerkstelligen met (12—17) gevolgd door (17—22).

19.	31—27	20—24
20.	37—32	11—17
21.	39—33	17—21
22.	50—44	1—7
23.	44—40	14—20
24.	25×14	9×20
25.	43—39	7—11
26.	49—43	3—9
27.	42—37	20—25
28.	47—42	21—26
29.	39—34	13—18
30.	34×23	18×29
31.	43—39	8—13
32.	27—22	

Alle zetten van wit zijn erop gericht door middel van een hecht centrum de zwarte voorpost op 29 te isoleren. Er dreigt 22—18 enz. Zwart is daarom vrijwel verplicht tot:

32.	11—17
33.	22×11	16×7

34.	32—27	6—11
35.	37—32	4—10
36.	48—43	10—14
37.	42—37	14—20

Zwart moet thans een verzwakking aanvaarden. Op (11—16) zou 27—22 volgen en schijf 29 is niet meer te redden. Zwart's korte vleugel bevat dus geen vrije tempi meer en daarom zoekt hij deze aan zijn lange vleugel door 4 naar 20 te brengen. Pérot ziet hiermee zijn kans schoon, tegenwicht te verkrijgen:

38.	39—34!	13—18
39.	34×23	18×29
40.	43—39!	

Dreigt zowel met 28—23 en 37—31 als met 39—34.

40.	9—13
41.	40—35!	11—16

Het voor de hand liggende (25—30) is verhinderd wegens 27—21 en 28—22.

42.	39—34!	29×40
43.	45×34!	

Met deze zeer tactische manoeuvre heeft wit zich een tegenwicht geschaapen voor zijn materiaalachterstand! Het wordt zwoegen voor de IJmuidenaar om zijn twee binnen te krijgen.

43.	7—11
44.	28—22	11—17
45.	22×11	16×7
46.	33—28	7—11
47.	38—33	11—16
48.	27—22	16—21
49.	22—18	

Stelselmatig dunt wit het materiaal uit en stuurt het op een eindspel aan, waarbij de zwarte opstelling 25—24—20 zeer ongunstig is.

49.	13×22
50.	28×8	2×13
51.	33—28	13—18
52.	37—31	26×37
53.	32×41	21—27!

Zwart moet kunstgrepen toepassen om het spel niet direct remise te laten lopen. Wit mag niet 28—22 wegens (24—29) en op 41—36 volgt

(18—23) 28×30 (27—32) 36—31
 (32—38) 31—27 (38—42) 27—22
 (42—48) 34—29* (25×23) 22—17
 (48—26) 17—11 (26—12) +.

Deze variant moet zwart bij zijn 48e zet berekend hebben, anders had hij zich op deze voortzetting niet ingelaten.

54. 41—37

Gedwongen dus.

54. 27—32
 55. 28—22 32×41
 56. 22×13 41—46
 57. 34—30 25×34

Op fraaie wijze heeft zwart een overmachtig eindspel afgedwongen. De winst is evenwel nog niet veilig gesteld.

58. 13—9 46—28

Zwart moet de grootste omzichtigheid betrachten om niet in een remise-finesse te geraken, b.v.:

(34—39) 9—3 (20—25 a) 3—17
 (39—43) 17—33 =.

a. (46—14) 3—8 (14—19) 8—3.

Indien (24—29) 8—24 =

(20—25) 3—17 (39—44) 17—33 =.

59. 9—4

(Zie diagram 168)

Zwart is in een uiterst lastig te winnen eindspel geraakt. Na veel laven weet Laros een tweede dam te krijgen. Het staat te bezien, of de diagramstelling analytisch inderdaad gewonnen is. Eindspelliefhebbers kunnen in deze stelling naar harte-lust „pluizen”. Wij zullen ons van commentaar op het verdere verloop onthouden en geven het partijverloop zonder meer.

59. 28—50
 60. 4—36 50—6
 61. 36—31 6—33
 62. 31—18 33—29
 63. 18—1 20—25
 64. 1—6 29—47
 65. 6—17 47—42
 66. 17—28 24—29
 67. 28—41 34—39
 68. 41—14 39—43
 69. 14—28

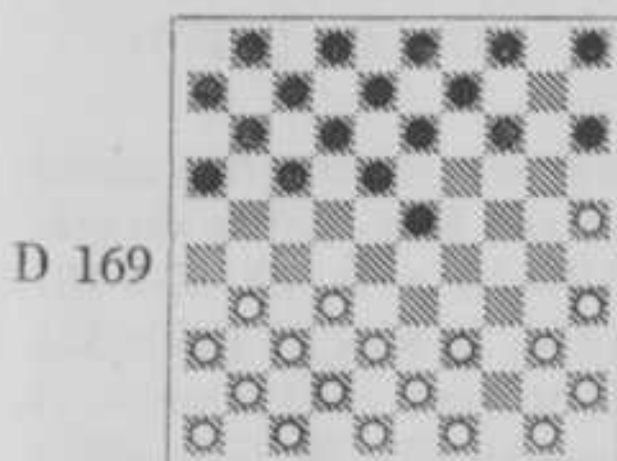
Wit geeft op.

Partij nr 95: O. Verpoest—D. v. d. Staay.

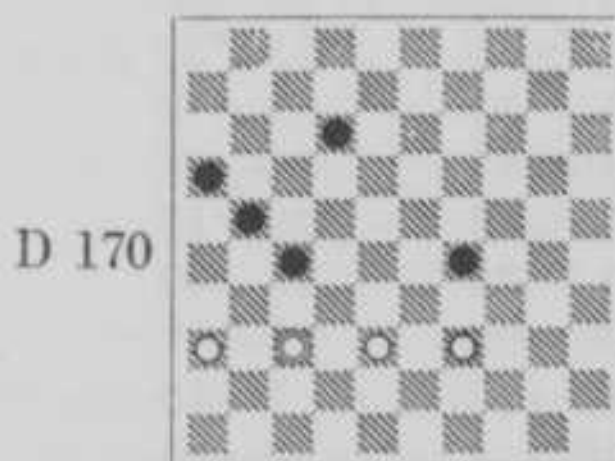
Karakteristiek: Geweigerde Van der Kraan Variant in de Flankopening.

1. 34—29 19—23 4. 29—24 20×29
 2. 39—34 14—19 5. 33×24 19×30
 3. 44—39 10—14 6. 34×25

Zoals de opening van deze partij reeds deed vermoeden, bleef het spel gedurende zeer lange tijd in rustige banen. Beide spelers gaven de voorkeur aan een flankspelgenre, waarin, zoals gewoonlijk, tactisch laven de boventoon voert. Een onjuiste standtaxatie van v.d. Staay gaf Verpoest de gelegenheid tot het ontwikkelen van een sterke aanval op zwart's lange vleugel. Ondanks de ingenieuze verdediging van de Rotterdammer had deze aanval Verpoest de winst moeten brengen, ware het niet, dat de Belg een finesse-winst ontging, waardoor hij met remise genoeg moest nemen.

St. na 6. 34×25.

St. na 54. 11—16.

6.	14—19
7. 35—30	5—10
8. 30—24	19×30
9. 25×34	13—19
10. 32—28	23×32
11. 37×28	18—23
12. 42—37	23×32
13. 37×28	12—18
14. 41—37	10—14
15. 46—41	16—21!

Sterk gespeeld! Op 31—26 volgt (17—22) en wit blijft met een theoretisch nadelige randschijf zitten. Op 37—32 laat zwart zeer verrassend (18—22!!) volgen. 38—33* (19—23) 28×10 (9—14) 10×19 (22—27) 31×22 (17×46), waarna wit niet beter kan doen dan de dam door 19—13, 33—28 en 34—29 met schijfverlies af te nemen.

Het gevolg hiervan is, dat wit nu ontwikkelingsmoeilijkheden aan zijn lange vleugel heeft.

16. 39—33	21—26
17. 47—42	17—21
18. 34—29	19—24
19. 29×20	15×24

Natuurlijk!

20. 40—34	8—12
-----------	------

De door wit voorgenomen bevrijdingsmanoeuvre kan door zwart niet goed meer bestreden worden. De tekstzet, die enigszins vreemd aandoet, voorkomt, dat hij te veel van het centrum zou worden afgedrongen.

21. 34—29	14—20
22. 28—23	12—17
23. 23×12	7×18
24. 31—27	21×32
25. 37×28	17—22
26. 28×17	11×22
27. 41—37	9—13
28. 38—32	22—27
29. 32×21	26×17
30. 37—32	13—19
31. 32—28	1—7
32. 43—38	7—12
33. 49—43	20—25
34. 29×20	25×14

35. 45—40	4—10
36. 43—39	19—24
37. 50—45	14—19
38. 39—34	2—7?

Sterker is 3—9.

Door middel van een kleine finesse weet wit een krachtige aanval tegen de zwarte lange vleugel in te leiden.

39. 34—29!	18—23
------------	-------

Zwart meende met zijn 38e zet de aanval op schijf 24 voorkomen te hebben, daar dit schijnbaar tot schijfverlies leidt. Verpoest heeft echter de situatie zeer juist doorzien.

40. 29×20!	23×43
41. 48×39	10—15
42. 40—34	15×24
43. 34—29	

Zwart komt eerst thans tot de ontdekking, dat hij de gewonnen schijf niet alleen weer moet prijsgeven, doch zich tevens met man en macht teweer moet stellen tegen een witte doorbraakactie.

Met kunst en vliegwerk weet hij zich voorlopig staande te houden.

43.	3—9
44. 29×20	17—22
45. 45—40	12—17
46. 40—35	6—11
47. 20—15	9—14
48. 33—29	7—12
49. 29—24	19×30
50. 35×24	14—20
51. 15—10.	

24—19 kon natuurlijk niet wegens (12—18—23) enz.

51.	20×29
52. 42—38	22—27
53. 10—5	17—21
54. 5—37	11—16
55. 37—48? (Zie D 170)	

Jammer.

Als volgt was wit in de gelegenheid geweest voor een fraai slot te zorgen. 37—42! (12—18 a, b, c) 42—48! (27—32) (d, e, f) 38×27 (21×32) 48—42! +, want:

Indien (18—23) 42×20 (23—28*) 20—42 (16—21) 36—31 (21—26)

31—27 (32×21) 42—37 +.
 Indien (18—22) 42×20 (32—37)
 36—31 (37×26) 20—9 (22—28)
 9—14 +.
 Indien (16—21) 42×20 (32—37*)
 36—31 (37×26) 20—9 +.
 Indien (29—34) 39×30 (16—21)
 42—26 (21—27*) 26—42 (18—
 22*) 30—24 (22—28*) 42—31 +.
 f (18—22) 38—33!! (29×38) 39—
 33 (38×29) 48—26 +
 e (18—23) 42—37 +, want:
 Op (29—34) volgt 37×14 (34×32)
 14×37 +.
 Op (23—28) 37×34 +
 d (21—26) 48—37 +
 c (21—26) 42—47 +
 b (12—17) 42—37.
 Op (17—22) volgt weer variant f.
 Dus: (21—26) 37—46, dreigt nu
 met 39—34, 38—32 en 36—31 +
 Gedwongen dus (26—31) 46—14

(17—21 of?) 39—33! (31—37
 of?) 33×24 en zwart staat verloren,
 want op (27—32×32) volgt 36—31
 en op (27—31) slaat wit 14×41! +
 a (27—32) 38×27 (21×32) 42×20
 en wint, want wit dreigt met 20—14
 —20 de zwarte schijf 32 te „con-
 sumeren”. Doch... op (32—37) volgt
 weer 36—31 en 20—9 +.

55.	27—32
56. 38×27	21×32
57. 48—42	29—34!
58. 39×30	16—21
59. 36—31	21—26
60. 31—27	32×21
61. 30—24	21—27
62. 24—20	27—32
63. 42—47	26—31
64. 20—15	31—37

Remise. ·

2 December 1948.

20e RONDE

Post	0—2	Roozenburg	Demesmaecker	0—2	Laros
Ghestem	1—1	Verpoest	Pérot	1—1	Rostan
Van der Staay	2—0	Chiland	Vrij:	Keller.	

Trots het feit, dat de beslissing reeds gevallen was, werd er niet aan gedacht om maar een „lauw” partijtje te spelen. Een ieder wilde blijkbaar zijn positie op de ranglijst verstevigen of tenminste consolideren. Alleen de partij Ghestem—Verpoest maakte hierop een uitzondering: de Fransman was niet fit, tengevolge van een val in zijn hôtél.

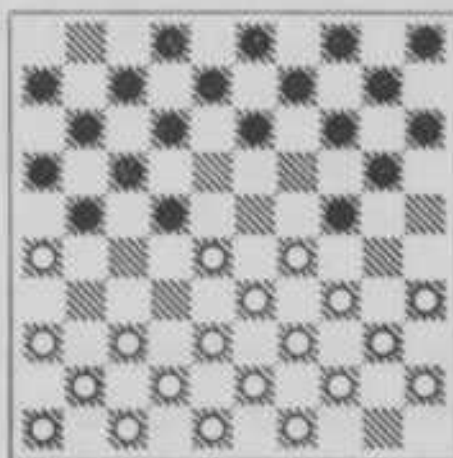
Partij nr 96: G. Post—P. Roozenburg.

Karakteristiek: Roozenburg-verdediging in de 34—29 Flankopening.

1. 34—29	16—21
2. 31—26	11—16
3. 39—34	7—11
4. 44—39	1—7
5. 50—44	19—24
6. 32—28	18—22

(Zie diagram 171).

D 171

St. na 6. 18—22

In tegenstelling tot de partij Verpoest—Roozenburg, waarin wit het spel in rustige banen hield, trachtte de Algerijnse kampioen hier via een voorpost op veld 24 een krachtige actie te ontwikkelen tegen deze verdediging. Jammer

genoeg beging wit daarbij reeds op de 14e zet een ernstige fout, die zwart in staat stelde, schijfwinst te forceren en daarna vlot een einde aan wit's tegenstand te maken.

7. 37—32	14—19
8. 34—30	20—25
9. 29×20	25×14
10. 30—24	

Het is de vraag of 41—37 niet sterker is. De tekstzet is slechts schijnbaar agressief.

10.	19×30
11. 35×24	21—27

Maakt van de gelegenheid gebruik, dat 41—37 hierna niet sterk is wegens (27—32) enz. met ongunstige spelverdeling voor wit.

12. 32×21	16×27
13. 40—34	13—18
14. 41—37?	

Verliest een schijf, waardoor de eigenlijke strijd, die nog moet beginnen, al afgelopen is!

14.	27—32!
15. 38×27	22×31
16. 36×27	17—22!
17. 28×17	12×41
18. 46×37	14—20
19. 24—19	

Op 33 of 34—29 beslist 18—23 over wit's lot, daar de witte schijf op 18 binnen enkele zetten een gewillig slachtoffer van zwart is.

19.	9—13
20. 45—40	13×24
21. 40—35	10—14
22. 37—32	4—9

De rest is een kwestie van techniek, daar zwart behalve materieel voordeel ook nog positievoordeel heeft.

23. 34—30	14—19
24. 32—27	5—10
25. 43—38	10—14
26. 47—41	8—13
27. 30—25	19—23
28. 41—37	2—8
29. 37—32	24—29
30. 33×24	20×29
31. 48—43	7—12
32. 35—30	11—17
33. 44—40?	29—34!
34. 40×29	23×34

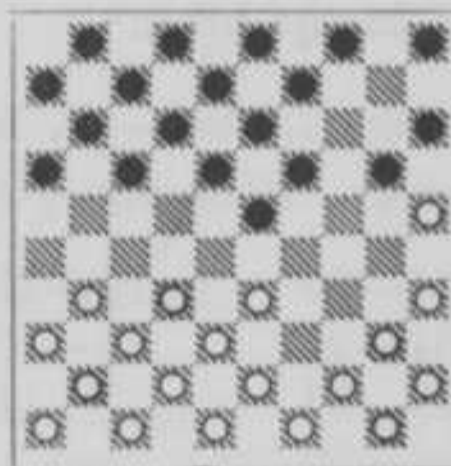
en wit gaf terecht op, want (14—20) is niet te keren.

Partij nr 97: P. Ghestem—O. Verpoest.

Karakteristiek: Hollandse Opening, Modern-Franse verdediging.

1. 33—28	19—23
2. 28×19	14×23
3. 39—33	10—14
4. 34—30	14—19
5. 30—25	(Zie D 172)

D 172

St. na 5. 30—25

De enige „grootmeester-remise” in dit toernooi, waarin tot de laatste partij zo fel is gestreden, als vrijwel in geen enkel voorafgaand toernooi! Deze uitzondering werd veroorzaakt door een ongelukje van de Franse matador in zijn hotel, waardoor hij zich minder fit gevoelde. De partij zelf is een aaneenschakeling van ruilen, met als enig doel: snel remise te maken. Reeds op de 26e zet werd de vrede getekend in een stelling, die anders wellicht het begin geweest was van een felle strijd.

5. 17—22

In tegenstelling tot dezelfde variant in de Modern-Franse opening kan hier (17—21) niet zonder bezwaar gespeeld worden wegens 32—27 enz. Eveneens in aanmerking kwam hier (18—22) met een Chef neux-variantie.

6. 25×14 19×10
7. 32—28 23×32
8. 37×17 12×21

Hoewel na 11×22 wit gunstig het Vos-systeem met 31—26 kan inleiden, lijkt ons dit toch iets sterker.

9. 31—26 7—12
10. 26×17 12×21
11. 41—37 10—14
12. 46—41 5—10
13. 37—32 14—19

14. 41—37 10—14

15. 33—28 21—26

16. 44—39 18—22

Zwart helpt wit een handje met ruilen. Toch verdiende (1—7—12) wel de voorkeur.

17. 28×17 11×22
18. 32—27 22×31
19. 36×27 8—12
20. 39—33 12—18
21. 33—28 6—11
22. 50—44 1—6
23. 43—39 18—22
24. 27×18 13×33
25. 39×28 2—8
26. 35—30 8—13
27. 30—25

Remise op voorstel van wit.

Partij nr 98: D. v. d. Staay—H. Chiland.

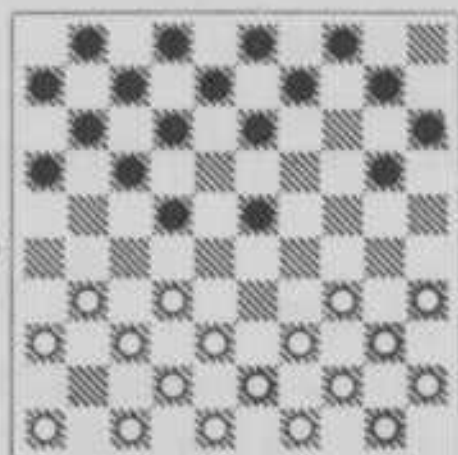
Karakteristiek: Modern-Franse Opening. Similair tegengespeeld.

1. 32—28 19—23
2. 28×19 14×23
3. 37—32 10—14
4. 41—37 5—10

5. 33—28 18—22
6. 28×19 14×23

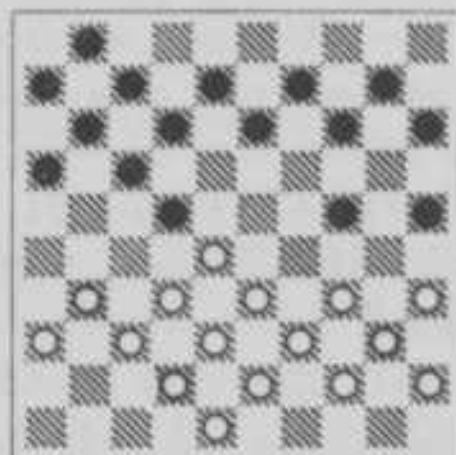
(Zie D 173)

D 173

St. na 6. 14×23

D 174

St. na 21. 20—25

Een interessante partij in het uiterst moeilijke kettingstelling-genre. Het wekt geen verwondering, dat geen van beiden het scherpste spel in dit genre te zien geeft. Beiden zetten evenwel hun taktiek zo consequent door, dat 1e de fout van wit, n.l. het verzuimen van een vrij gemakkelijke winst en 2e de fout van zwart, die, eenmaal losgekomen, andermaal in een opsluiting geraakt, die ditmaal dodelijk is, zeer begrijpelijk is.

7. 34—29

Tracht zwart nadeel te bezorgen op diens korte vleugel.

7. 23×34
8. 40×29 10—14
9. 38—33 14—19
10. 32—28 19—24

Zoals Chiland gewoon is te spelen: zuiver defensief; de halve hekstelling kan altijd dienen om de stellingen weer contactloos te maken.

Inplaats van de tekstzet was (16—21) veel agressiever. Nu krijgt wit de kans, zwart beperkingen op te leggen.

11. 37—32!

Natuurlijk, wit belet 16—21, zwart krijgt daardoor moeilijkheden met het in het spel brengen van zijn korte vleugel.

11.	13—19
12. 42—38	8—13
13. 39—34	20—25
14. 29×20	25×14
15. 44—39	14—20

Beter lijkt ons (2—8) en (4—10) om tot (19—23) te kunnen komen, waardoor zwart „vrij” komt.

16. 47—42	2—8
17. 45—40	19—24

Op (12—18) zou zwart in een gevaarlijke kettingstelling geraken.

18. 49—44	4—10
19. 46—41	9—14
20. 41—37	3—9
21. 50—45	20—25

(Zie D 174)

In de gegeven omstandigheden nog wel de beste.

22. 34—30

Deze zet is ogenschijnlijk niet zo sterk, daar zwart weer „lucht” krijgt. Echter na 31—26 moet wit ook zeer omzichtig spelen om zijn voordeel niet prijs te geven, b.v. 31—26 (22—27) 32×21 (16×27) 37—31 (12—18) 31×22 (18×27) en wat moet wit nu spelen?

Indien 42—37 (25—30) 34×25 (24—29) 33×24 (17—21) + 1.

Indien 28—23 (27—32) 38×27 (17—21!) altijd gevolgd door (25—30) en (14—20) enz. +.

Het staat evenwel te bezien of na 31—26 (22—27) 32×21 (16×27) 28—23 (dreigt 23—19 en 34—30) dus (14—20*) het witte spel niet kansrijker is dan in de partij.

Indien 22. 34—29 (14—19) 29×20 (25×14), waarna zwart met (12—18) en (19—23) weer vrijheid van handelen krijgt. Wit's laatste zet is dus de enige om de klemstand aan zwart's korte vleugel te handhaven.

22.	25×34
----------	-------

23. 40×20 15×24

24. 39—34 14—20

25. 43—39 10—15

26. 48—43 12—18

Eindelijk moet zwart veld 18 bezetten, waardoor zijn moeilijkheden sterk toenemen.

27. 34—30! 7—12*

28. 30×19 13×24

29. 45—40 1—7

30. 40—34 9—13

31. 34—30??

Waarom niet 32—27? Dit levert snel de winst op.

31. 20—25

32. 30×39 13×24

33. 31—26

Nu is 32—27 fout wegens (16—21), (18—23) (25×34) en (22—27).

Ook 39—34 faalt op (18—23) en (22—27), terwijl op 44—40 ook (18—23) volgt. Waarschijnlijk heeft wit deze damdreiging bij de 31e zet overzien.

33. 16—21

Maakt van de geboden kans dankbaar gebruik om tenslotte deze vleugel in het spel te brengen.

34. 39—34

Op 37—31 weer (18—23) en (22—27).

34. 8—13

35. 34—29

Nu zou op 37—31 volgen: (24—29!) 33×24 A (22×33) 38×29 (13—19) enz. +.

A. 34×23 (18×29) 33×24 (22×33) 38×29 (13—19) 24×13 (12—18) enz. +.

Indien 43—39 (13—19!) 34—29? (21—27!) en altijd volgt (19—23) + 1, hoe wit ook slaat!

Indien 43—39 (13—19!) 37—31? (19—23) 28×30 (23—28) 33×13 (12—18) enz. +

Indien 43—39 (13—19) 36—31 (15—20!) 44—40 a (18—23) +.

a. 34—29? (21—27) 32×21 (19—23) + 1.

Indien 43—39 (13—19) 44—40 (18

—23) 37—31 (24—29) 33×13 (22×44) 40×49 (12—18) enz. +.
De tekstzet was dus gedwongen. Door zijn 3le zet staat wit moeilijker dan zwart.

35.	13—19
36. 29×20	15×24
37. 33—29	24×33
38. 28×39	18—23
39. 38—33	11—16
40. 35—30	25×34
41. 39×30	

De lucht is voor zwart opgeklaard.

41. 12—18??

Veroorzaakt hiermede zelf weer een onweersbui! Ditmaal laat wit zijn kansen niet onbenut.

42. 37—31!	7—12
43. 31—27!	22×31
44. 36×27	6—11 of ?
45. 42—37	

Zwart geeft op.

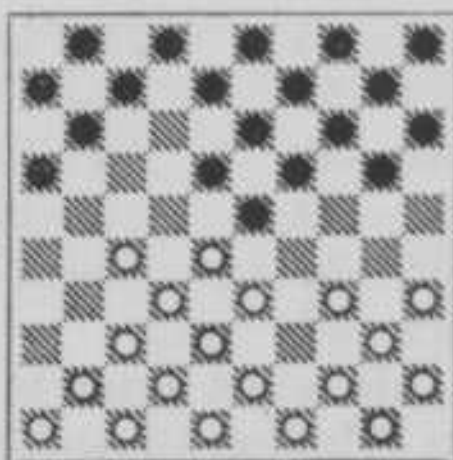
Een door beiden niet geheel vlekkeloos gespeelde partij.

Partij nr 99: J. Demesmaecker—H. Laros.

Karakteristiek: Fabre-Variant in de Hollandse Opening.

1. 33—28	17—21
2. 31—26	11—17
3. 36—31	18—23
4. 39—33	12—18
5. 31—27	17—22
6. 26×17	22×11
- (Zie D 175)

D 175

St. na 6. 22×11

Een partij, waarin wit het middenspel een zo onverwachte wending geeft, dat zwart hierop stellig niet voorbereid is en een grillige uitvalmanoeuvre van wit niet anders weet te bestrijden dan met verbreking der stellingen.

In een vrijwel gelijke stand neemt wit een onnodige doorbraak, die hem op schijf- en partijverlies komt te staan.

7. 44—39	7—12
8. 41—36	11—17
9. 37—31	6—11
10. 34—30	20—25
11. 50—44	

Hier is de doorstoot met 30—24 foutief, daar er zou volgen: 30—24 (19×30) 35×24 (13—19) 24×22 (2—7) enz., of ook, (i.p.v. 13—19): (23—29), want op 24—20 of —19, gevolgd door 28—23 antwoordt zwart met (18—22!) en (29×18) + 1.

11.	25×34
12. 39×30	2—7
13. 30—25	15—20
14. 35—30	20—24
15. 40—35	10—15
16. 44—40	1—6
17. 46—41	17—22

Wit heeft de opening uitstekend behandeld. Zwart moet de stand verbreken:

Op (14—20) 25×14 (9×20) 30—25 (4—9) 25×14 (9×20) krijgt zwart een lastig te behandelen lange vleugel. Ook 17—21 is niet aanbevelenswaardig. Naast de tekstzet viel ook de uitval (23—29) te overwegen, welke tot zeer moeilijk spel voor beiden kan leiden.

O.i. ware daarom als 17e zet voor wit 47—41 of 43—39 beter, waarmee hij deze mogelijkheid had belet. Zwart zou het dan n.l. (na 23—29) zwaar te verduren krijgen door 27—22 (18—27) 31×22.

18. 28×17	11×22
19. 33—29	

De betekenis van deze zet ontgaat ons. Zwart wordt hierdoor geholpen in het verkrijgen van een ideale ontwikkeling.

19.	24×33!
20. 38×29	23×34
21. 30×39	19—23
22. 31—26	22×31
23. 26×37	5—10
24. 43—38	14—19
25. 49—43	10—14
26. 36—31	7—11
27. 31—27	

Met zijn laatste twee zetten leidt wit opnieuw een klassiek speltype in.

27.	14—20
28. 25×14	19×10
29. 39—33	10—14
30. 41—36	13—19
31. 43—39	8—13
32. 33—28	15—20
33. 39—34	

Te vroeg. O.i. is het beter te wachten met een definitieve opstelling van de korte vleugel.

33.	20—24
34. 37—31	4—10
35. 42—37	

Weer een van de raadsels, waarmee de Belgische veteraan ons altijd verast.

In de lijn lag 34—30, 38—33 en 42—38 met zeer bevredigend spel. De nu gekozen voortzetting zal wit opnieuw last bezorgen.

35.	10—15
36. 47—42	14—20
37. 48—43	

Alhoewel de laatste zetten van wit vreemd aandoen, gelukt het zwart slechts een zeer klein voordeel te behalen. Dit ware zeker niet voldoende voor de winst, indien niet....

37.	20—25
38. 34—30!	25×34

39. 40×20 15×24

40. 27—27!

Hierdoor verkrijgt wit weer een normale spelverdeling.

40.	18×27
41. 31×22	11—17

Dit moet wel, want wit dreigt met 22—18 of, op (12—18) met 22—17, zoveel schijven te ruilen, dat de stand niet anders dan remise bevat.

42. 22×11	16×7
43. 36—31	12—18
44. 45—40	9—14
45. 31—27	14—20
46. 27—21?	

Weliswaar moet wit met de Coup Royal-dreiging rekening houden, maar 37—31—26 was beslist sterker.

46.	20—25
47. 43—39	3—8
48. 28—22?	

Wit kijkt niet verder, dan zijn neus lang is.

Na 21—16 zien we geen winst voor zwart.

48.	18×16
49. 35—30	24×33
50. 38×9	8—13
51. 9×18	6—11
52. 32—28	7—12
53. 18×7	11×2
54. 42—38	25—30
55. 38—32	19—24

Anders zou 28—23 nog remise geven.

56. 28—23	30—34
57. 23—18	2—8
58. 32—28	34—39
59. 28—22	39—44
60. 18—13	8×19

Op 22—17 volgt (16—21) en (44—50) +.

61. 22—18	44—50
62. 18—12	50—17
63. 12×21	16×27

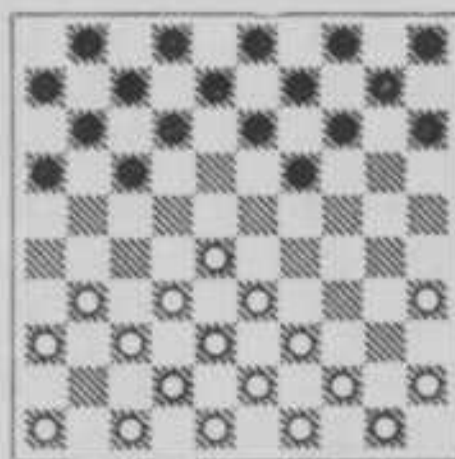
Wit geeft op.

Partij nr 100: P. Pérot—G. Rostan.

Karakteristiek: Modern-Frans-orthodoxe Variant.

1. 32—28	18—23
2. 34—29	23×34
3. 40×29	20—25
4. 37—32	14—20
5. 41—37	20—24
6. 29×20	25×14
- (Zie D 176)

D 176

St. na 6. 25×14

Uit deze opening worden in het middenspel acties op touw gezet en weer verbroken, waardoor het geheel een rommelig karakter draagt. Door een zeer verdedigende houding van zwart wordt het een aanvalspartij. Dit is de eerste maal, dat we in dit toernooi Pérot agressief zien optreden.

Rostan verdedigt zich daarop met dezelfde wapenen en wit's aanval is niet krachtig genoeg om de partij in zijn voordeel te beslissen.

7. 46—41	12—18
8. 45—40	7—12
9. 50—45	18—23
10. 31—27	12—18
11. 36—31	15—20
12. 41—36	10—15
13. 40—34	2—7
14. 44—40	7—12
15. 49—44	17—21

Deze voortzetting is wel wat erg tam. Beter is o.i. (17—22), om na 28×17 (11×22) 31—26 enz. wit een rand-schijf te bezorgen.

Ook (17—22) 28×17 (12×21) met een lange vleugelopsluiting (daar op 31—26: 23—28 volgt) is sterker dan de tekstzet.

16. 31—26	20—24
17. 26×17	11×31
18. 36×27	14—20
19. 47—41	4—10
20. 34—30	20—25

Beiden spelen goed, zonder meer. Zwart had o.i. op wit's laatste zet als volgt moeten reageren:

(10—14); belet 30—25, hetgeen de gehele witte korte vleugel uitschakelt en dus 27—21 zal moeten volgen, waarna het voordeel aan zwart's zijde is.

21. 40—34	10—14

Als volgt kon zwart dam nemen : (16—21) 27×16 (18—22) 28×17 (12×21) 16×27 (24—29) 33×24 (23—28) 32×14 (9×49), waarop wit laat volgen: 30—24. Dreigt met 37—31, 42—37 en 38—32. Hierdoor kan wit de dam altijd voor gelijk spel afnemen. Zwart zag de damzet echter niet.

22. 34—29	25×34

(23×34) is natuurlijk verhinderd door 27—22 (18×27) 32×21 (16×27) 28—23 enz., waarna de zwarte schijf op 34 verloren gaat.

23. 29×40	14—20
24. 27—21	

Verplicht, daar anders de gehele korte vleugel lamgelegd wordt.

24.	16×27
25. 32×21	23×32
26. 37×28	5—10
27. 40—34	10—14
28. 44—40	18—23

(1—7) was verre te verkiezen boven de tekstzet. Zwart heeft nu op het centrum niets meer in te brengen.

29. 42—37	23×32
30. 37×28	13—18
31. 41—37	18—23
32. 37—32	12—17
33. 21×12	8×17

34. 34—29!	23×34
35. 40×29	20—25
36. 29×20	15×24
37. 39—34	9—13
38. 34—29	24—30
39. 35×24	19×30
40. 43—39	30—35
41. 48—42	6—11
42. 42—37	17—21
43. 28—22	11—16
44. 29—23	1—7
45. 32—28	13—19

Het ziet er voor zwart donker uit, doch hij weet de aanval het hoofd te bieden.

46. 33—29	14—20
47. 23×14	20×9
48. 38—33	25—30
49. 39—34	30×39
50. 33×44	21—26
51. 44—39	16—21
52. 39—33	9—14
53. 28—23	14—20
54. 33—28	

Ook na 23—19 is het spel door (20—25—30) enz. vlug remise.

54.	20—25
55. 29—24	7—11
56. 24—19	

Op 23—19 of —18 volgt weer (25—

30) en op 22—18 gaat schijf 21 naar dam.

56.	25—30
57. 19—14	30—34

Ook (3—9) (21—27) (11—17) en (26×17), waarna zwart met (30—34) en (35—40—44) twee dammen haalt, loopt remise.

58. 14—10	34—39
59. 10—4	39—43
60. 23—19	21—27
61. 22×31	43—48
62. 4—27	25—30
63. 45×34	48×2
64. 28—23	11—16

Vermoedelijk speculeert wit op de tijdnood van zijn tegenstander, want de stand is totaal remise.

65. 27—4	16—21
66. 4—10	2—35
67. 10—5	35—2

Op 35—40 (37—32) +
Echter is (3—9!) 23—18 of? (35—13) direct remise.

68. 23—18	2—35
69. 5—23	35—2
70. 23—28	2—35
71. 28—6	35—2
72. 18—12	2—13

Remise gegeven.

3 December 1948.

21e RONDE

Pérot 2—0	Demesmaecker	Roozenburg 2—0	Chiland
Keller 2—0	Rostan	Van der Staay 2—0	Post
Laros 0—2	Ghestem	Vrij: Verpoest	

De uitslagen bewijzen al, dat er opnieuw niet „geschoven”, doch werkelijk „gespeeld” werd. Men moet wel bewondering hebben voor het doorzettingsvermogen en de taaie volharding van alle deelnemers.

We zagen vanavond een Ghestem op zijn best. Zeer origineel en sterk behandelde hij zijn partij en nam revanche van zijn nederlaag in de eerste speelhelft tegen Laros.

Rostan werd definitief op de laatste plaats genageld. De wijze, waarop de Zwitser iedere avond opnieuw zijn nederlaag heeft geaccepteerd, stempelt hem tot één der sympathiekste figuren uit de damwereld.

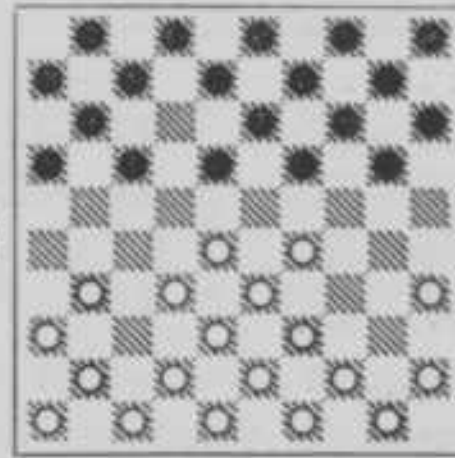
Chiland maakte het de wereldkampioen wel een beetje lastig, doch uiteindelijk leek hij het zichzelf nog lastiger gemaakt te hebben.

Partij nr 101: P. Pérot—J. Demesmaecker.

Karakteristiek: Modern-Frans-Orthodoxe Variant.

1. 32—28	18—23
2. 34—29	23×34
3. 40×29	12—18
4. 37—32	(Zie D 177)

D 177

St. na 4. 37—32

Pérot speelt zeer avontuurlijk, accepteert grif een ongunstige korte vleugelopsluiting, waaruit een even ongunstige voorpost op 24 voortspuit. Daarna aanvaardt hij een — evenmin verantwoorde — lange vleugelopsluiting. De slappe reactie van zijn tegenstander schenkt wit evenwel de gelegenheid zich los te werken. Het resultaat is, dat wit in het middenspel terreinvoordeel heeft. Een foutzet in o.i. analytisch verloren stelling bekrachtigt zwart's ondergang.

Wit's vierde zet is ongebruikelijk. Hier wordt bijna altijd 44—40 gespeeld om 19—23 zijn kracht te ontnemen.

4.	19—23
5. 28×19	14×34
6. 39×30	20—25!
7. 44—39	25×34
8. 39×30	7—12
9. 41—37	1—7
10. 50—44	15—20
11. 45—40	

Pérot in zijn element. De meest voor de hand liggende zet was 30—25. De Fransman schijnt echter meer voor een korte vleugelopsluiting te voelen, die wel economisch, doch niet krachtig is.

11.	20—25
12. 40—34	10—14
13. 44—39	5—10
14. 49—44	

Welk nut deze zet heeft, is ons niet bekend. Consequenter ware 33—29 en 38—33 om te proberen, een centrum- of flankaanval op te bouwen.

14.	10—15

O.i. is (14—19) en (10—14) en veld 15 openlaten, sterker.

15. 46—41	4—10

Waarom deze zet? We zouden hier

met (14—20) en (13—19) voortgezet hebben.

16. 30—24	

Onder invloed van het open veld 4 zet wit nu een flankaanval in. O.i. te vroeg, daar de zwarte stelling verder geen zwakke plekken vertoont.

16.	14—20
17. 34—30	

Op 34—29 kan weliswaar niet direct (25—30) wegens 33—28—22 enz., doch na (10—14) kan schijf 24 niet meer beschermd worden.

Op 44—40 wordt de korte vleugel krachteloos.

17.	25×34
18. 39×30	20×29
19. 33×24	10—14
20. 43—39	17—21
21. 38—33?	

Men kan in het negeren van strategische principes ook te ver gaan. Wit krijgt nu moeilijkheden met zijn lange vleugel. Direct 31—26 was aangewezen. Op (21—27) komt zwart in ernstige moeilijkheden met deze voorpost en ook (14—19) heeft zijn bezwaren.

21.	21—26!
22. 42—38	11—17
23. 47—42	7—11

24. 48—43

Onder het motto: „Hoe vreemder, hoe beter”. O.i. is de witte stelling nu bepaald ongezond.

24.	17—21
25. 31—27	12—17
26. 36—31	17—22
27. 33—28	22×33
28. 39×28	11—17

Veel krachtiger is (8—12). Wit moet dan voortdurend rekening houden met (12—17—22×22).

29. 43—39 18—22

(17—22) lijkt ons sterker. De tekstzet komt wit's positie slechts ten goede.

30. 27×18	13×33
31. 39×28	17—22
32. 28×17	21×12
33. 44—39	6—11
34. 31—27	12—18
35. 39—33	8—13
36. 41—36	

Om op (18—22) 27×18 (13×22) door 32—27 een overheersende positie in te nemen.

36.	2—8
37. 33—28	8—12?

Op bepaald erbarmelijke wijze be-rooft zwart zich van elke kans van wit's onbesuisde taktiek te profiteren en geeft zonder enige noodzaak ter-rein prijs. Met (14—20) heeft zwart zeer reële winstkansen, b.v.:

(14—20) 28—23 A (18×29) 24×33 (20—25) 30—24* (25—30) (ook 9—14 is goed). 24—20 B (15×24) 33—29 (24×33) 38×29 (9—14) 35×24 (14—19) 24—20 (14—19) 29×9 (3×25) en o.i. haalt wit geen remise meer.

B. 24—19 (13×24) 33—29 (24×33) 38×29 (9—14) 35×24 (8—13) en schijf 24 is niet meer te redden.

A. 24—19 (13×24) 30×19 (18—23) 19—14 (20—25) 28×19 (9×20) en schijf 19 gaat na 3—9—13 verloren.

38. 24—19	13×24
39. 30×10	15×4

40. 38—33 11—17

41. 42—38 3—8

42. 27—21 16×27

43. 32×21 9—14

44. 35—30 14—19

45. 33—29 8—13

Er dreigde 37—31 en 29—24 met een zeer moeilijk eindspel voor zwart, dat nadere studie overwaard is. Op 4—10 volgt 29—23, 28—22 en 38—32, een verrassend zetje, waarvan zwart op de volgende zet het slachtoffer wordt.

46. 38—32 4—10??

Zwart staat zeer moeilijk; hij had alleen nog (18—22) tot zijn beschikking, waarop b.v. het volgende spel ontstaat:

(18—22) 28—23 (19×28) 32×23 (4—9) A 29—24 (9—14) B 30—25 (12—18 of?) 23×12 (17×8) 24—20 +.

A (12—18) 23×12 (17×8) 21—16 (22—27) 16—11 (26—31*) 37×26 (27—32) 11—6 (32—38) 29—24! (38—43a) 24—20 (43—49) 30—25 en er komt een ogenblik, waarop wit gerust 6—1 kan spelen en de dam kan laten afvangen, of dat zwart zijn dam los moet zetten, waarna 6—1 volgt met gewonnen spel.

a (38—42) 24—20 (42—48*) 30—25 met hetzelfde spel als in de hoofd-variant. Zwart staat hier echter voor het feit, de vangstelling te moeten opheffen, of (48—42) spelen, waarna 20—15 en b.v. 26—21 een gewonnen eindspel betekent.

B. (12—18) 23×12, eveneens met winst, daar zwart nu zelfs geen vangstelling heeft.

Ook zonder zwart's foutzet was de partij dus wel verloren gegaan!

47. 29—23 18×29

48. 28—22 17×28

49. 32×5 26×17

50. 5—28 17—21

51. 28—39 13—19

52. 37—32 12—18

53. 39—6 19—24

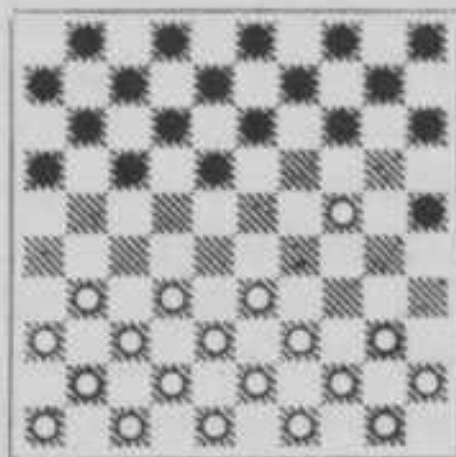
54. 30×19 29—34
 55. 6—44 Zwart geeft op.

Partij nr 102: R. C. Keller—G. Rostan.

Karakteristiek: Oud-Franse Opening, „30—24”-variant.

1. 34—30 20—25
 2. 30—24 19×30
 3. 35×24 .
 (Zie diagram 178).

D 178

St. na 3. 35×24 .

De handige tacticus Keller verwacht uit deze opening een theoretisch voordeeltje te behalen. Inderdaad accepteert zwart het theoretische nadeel van een rand-schijf op 25. Rostan blijkt evenwel zeer juist de gevaren, hieraan verbonden, te begrijpen en vermijdt angstvallig de bezetting van veld 23. Tot de 43e zet weerstaat de Zwitser uitstekend de centrumdruk, die onvermijdelijk is bij het aanvaarden van dit randspeltype, doch een kleine verslapping is dan voldoende zwart voor zulke moeilijkheden te plaatsen, dat deze hem een schijf en daarna de partij kosten.

3. 14—19?

Wit haalde met deze opening een oud beestje van stal, waarschijnlijk in de hoop, dat zwart niet de sterkste verdediging zou nemen. Het loopt inderdaad zo, waardoor wit direct een theoretisch voordeel heeft.

18—23 is een der kansrijkste varianten.

4. 32—28! 19×30
 5. 28—23 18×29
 6. 33×35 10—14
 7. 37—32 14—19
 8. 41—37 5—10
 9. 46—41 10—14
 10. 39—33 12—18
 11. 32—28 7—12
 12. 37—32 17—21
 13. 41—37!

Sterker dan het schijnbaar agressieve 31—26.

13. 21—26
 14. 44—39 11—17
 15. 50—44 17—22
 16. 28×17 12×21
 17. 33—28 18—22

18. 28×17 21×12
 19. 32—28 1—7
 20. 37—32 26×37
 21. 32×41 7—11
 22. 41—37 12—17
 23. 39—33 17—21
 24. 44—39 21—26
 25. 38—32 13—18
 26. 36—31 9—13
 27. 43—38 4—9
 28. 31—27 8—12
 29. 39—34 2—8
 30. 49—44 11—17
 31. 44—39 17—22
 32. 28×17 12×21
 33. 33—28 18—22
 34. 28×17 21×12
 35. 32—28 14—20
 36. 38—33 20—24
 37. 42—38 12—17
 38. 37—32 17—21
 39. 48—43 6—11
 40. 47—42 11—17
 41. 42—37 17—22

Gedwongen wegens de dreiging 28—23.

42. $28 \times 17!$ 21×12
 43. $33-28$ $12-17?$

Sterker is (12— of 13—18), hetgeen wit voor de moeilijkheid plaatst, hoe zijn theoretisch voordeel te verwezenlijken.

44. $38-33$ $17-21$

Op (8—12) $28-23$ (19×28) 33×11 (16×27) $34-30$ +.

45. $27-22$ $8-12?$

Dit verliest onmiddellijk.

Ook het offer ($24-30$) 35×24 (19×30) $40-35$ ($8-12$) 35×24 ($12-18$) faalt wegens $43-38$ (18×27) $28-22$ (27×18) $24-19$ (13×24) $37-31$ enz. +.

Ook $15-20$ leidt tot verlies, doch was nog te verkiezen boven de tekstzet, b.v.:

($15-20$) $34-30!$ (25×34) 39×30 ($8-12$) $43-38!$

Dreigt nu $28-23$ met winst.

Op ($12-18$) volgt $30-25$, eveneens met winst.

46. $28-23!$ 19×17
 47. $37-31$ 26×28
 48. 33×11 16×27
 49. $34-30$ 25×34
 50. 39×26 $7-11$
 51. $40-34$ $11-17$
 52. $43-38$ $9-13$
 53. $34-29$ $3-8$
 54. $35-30$ $13-18$
 55. $30-24$ $17-22$
 56. $38-32$ $8-13$
 57. $32-27$ 22×31
 58. 26×37 $15-20$
 59. 24×15 $13-19$
 60. $15-10$ $19-23$
 61. $10-4$

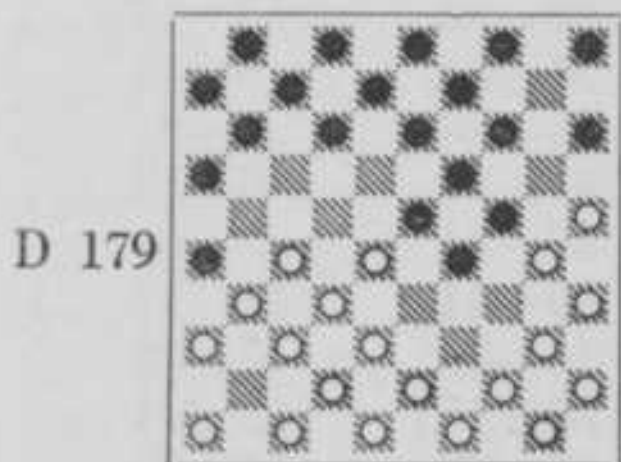
Zwart geeft op.

Partij nr 103: H. Laros—P. Ghestem.

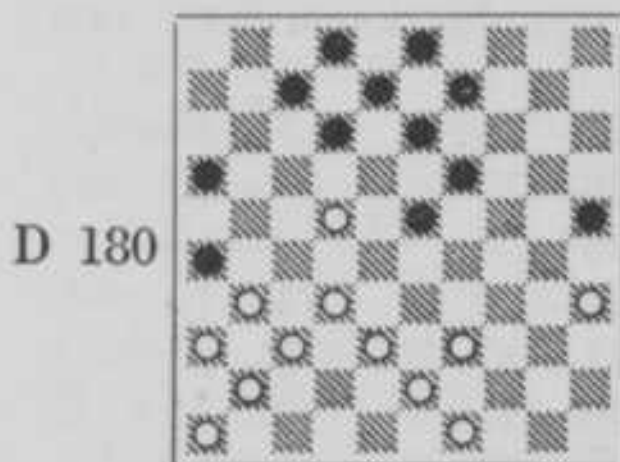
Karakteristiek: Symmetrische Opsluitvariant in de Omgewisselde Hollandse Opening. Gesloten Kerkhof-speelwijze.

1. $31-27$ $17-21$
 2. $37-31$ $21-26$
 3. $41-37$ $18-23$
 4. $33-28$ $20-24$
 5. $34-30$ $14-20$

6. $30-25$ $10-14$
 7. $39-34$ $24-29$
 8. $34-30$ $20-24$
 (Zie D 179)

St. na 8. $20-24$

St. na 31. $27-22$

Beide spelers laten zich met deze opening in op een zeer moderne speelwijze, waarvan theoretisch vrijwel nog niets vaststaat. Voorlopige onderzoekingen hebben ons geleerd dat de gesloten kerkhof-speelwijze, zoals Ghestem die hier toepast, onder bepaalde omstandigheden zeer kansrijk kan zijn. In deze partij bewijst zwart, hoe zeer kleine foutjes kunnen leiden tot vrijwel beslissend voordeel. Tweemaal zet wit niet op z'n scherpst voort en dit is voldoende voor de Fransman om, zeer kundig spelend, een beslissende situatie in zijn voordeel te scheppen. Wel kiest Laros niet de allersterkste verdediging, doch ook indien hij deze wel gespeeld had, ware de partij niet te redden geweest. Wel zeer fraai nam

Ghestem revanche voor zijn nederlaag tegen de IJmuidenaar in de eerste tournooihelpt!

9. 44—39 12—17!

Zwart dreigt nu met (17—21) de witte lange vleugel onbewegelijk te maken. Antwoordt wit hierop met 27—22, dan ontstaat een volkomen symmetrische gesloten kerkhof-speelwijze, waarin het tempo een belangrijke rol speelt. Uit dien hoofde vermijdt wit dit systeem, daar hij de voorzet heeft. In welke mate dit echter beslissend voor het verloop is, zal een nadere studie en . . . de praktijk moeten uitwijzen!

10. 39—33 7—12

Direct (17—21) scheidt voor wit de belangrijke ressource 28—22! waarna zwart's korte vleugel, waarmede deze juist moet opereren, niet kan spelen, zonder de witte lange vleugel vrij te geven.

Op (7—12) volgt 22—18 enz. met vrij sterk voordeel voor wit.

Op (8—12) volgt brutaal 22—18! (13×22) 27×18. Dreigt 40—34 + 1.

Zwart kan dan kiezen uit twee zetten: A. (12—17) 40—34! (23×12*) 34×23 (19×39) 30×10 (5×14) 43×34 en er is een grillige stelling ontstaan waarin wit een gunstiger materiaalverdeling verkregen heeft.

B. (21—27?) 31×22 (12—17) 40—34! (17×39) 45—40 (23×12) 34×23 (19×28) 30×10 (5×14) 32×23 + 1.

11. 50—44?

Een miskennis van de situatie. O.i. is hier 27—21 (16×27) 31×22 aangewezen, waarna wit spelvrijheid aan de lange vleugel behoudt.

11. 17—21

Juist! Nu is 28—22 verboden wegens (23—28) 32×34 (21×41) 46×37 (14—20) 25×23 (12—17) +. Ook zonder deze damzet zou 28—22 zijn waarde verloren hebben, daar na (12—18) wederom een tempoopsluiting ontstaat, waarin zwart o.i. toch de kansen heeft.

12. 44—39 11—17

Beperkt wit's vrijheid tot een minimum. Toch zou een analytische studie moeten uitwijzen of dit wel de sterkste is.

13. 40—34

Durft de consequenties van 27—22 (6—11) 31—27 niet aan. O.i. echter is deze voortzetting sterker dan de tekstzet. Ook hier kan slechts diepe studie uitwijzen of deze variant voor wit speelbaar is.

13. 29×40

14. 45×34

Van dit ogenblik af krijgt wit grote moeilijkheden.

14. 4—10

Er dreigde 34—29 en 28—23 + 1.

15. 47—41 1—7!

Schijnbaar levert (6—11) direct winst, doch . . . dan zou wit fraai schijfwinst behaald hebben door: 34—29 (23×34) 28—23 (19×28) 32×23! (21×32) 37×28! (26×37) 30×19! (13×24) 39×19 en (9—13) faalt op 41×32 en 23—18!

Een klein staaltje van de verrassende wendingen, die in dit genre kunnen voorkomen.

Na de tekstzet blijft voor wit altijd nog de mogelijkheid van 27—22, doch in verband met de minder gunstige opstelling aan zijn korte vleugel gaat wit tot een ruilmanoeuvre over, die echter zijn lange vleugel in benarde omstandigheden brengt.

16. 34—29 23×34

17. 28—23 19×28

18. 33×11 6×17

19. 30×19 14×23

20. 39×30 15—20

21. 25×14 10×19

Het voordeel van zwart is zeer duidelijk en wit moet alles in het werk stellen om de linkervleugel productief te maken, waarin hij . . . niet slaagt!

22. 38—33 12—18

3-24

- 23. 33—28 5—10
- 24. 42—38

Op 30—24 (19×30) 35×24 volgt niet (9—14) doch: (17—22) en wit verliest een schijf, want zowel na 28×17 (21×12) gaat 24 verloren door (23—28), als na 28×19 door (7—12) de schijven 19 en 24 door wit opgepeuzeld worden.

- 24. 17—22
- 25. 28×17 21×12
- 26. 43—39[?] 10—14
- 27. 48—43 14—20
- 28. 39—33 20—25
- 29. 33—29 23×34
- 30. 30×39 18—23
- 31. 27—22 (Zie D 180)

Een brute poging om de improductieve lange vleugel toch in het spel te betrekken.

- 31. 23—29!

Anders volgt natuurlijk 32—28 en wit is vrij!

- 32. 39—34 29×40
- 33. 35×44 7—11
- 34. 38—33 19—24
- 35. 43—39 13—19

Zwart bouwt de stelling zeer fraai op en brengt alles in gereedheid de witte korte vleugel onder vuur te nemen.

- 36. 39—34?

Gespeeld om de dreigende aanval op deze vleugel te keren, doch dit betekent gelijktijd het einde.

- 36. 16—21!!

Een prachtige zet, die wits onmiddellijke ondergang betekent.

31—27 wordt belet door (25—30) en de witte schijf die op 18 komt gaat snel verloren.

Indien 32—28 (12—17) 44—39 of? (8—13) en tegen (21—27) is geen verweer. De beste verdediging is nog 33—29 en 32—27, doch ook hierna is schijfverlies niet te keren. Het witte spel dat nu volgt leidt snel tot schijfverlies, waarna zwart nog voor een krachtig slot zorgt.

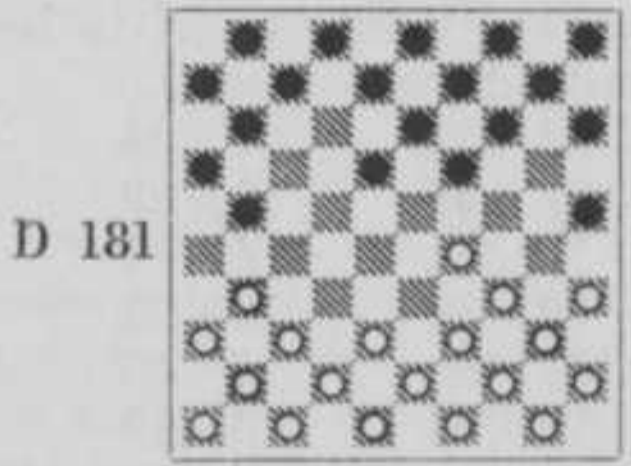
- 37. 44—39 21—27
- 38. 32×21 26×28
- 39. 33×22 12—17!
- 40. 22—18* 8—13!
- 41. 37—32 13×22
- 42. 32—27 3—8
- 43. 27×18 8—13
- 44. 41—37 13×22
- 45. 37—32 19—23!
- 46. 49—44 24—29!
- 47. 44—40 22—28!

Wit geeft op.

Partij nr 104: P. Roozenburg—H. Chiland.

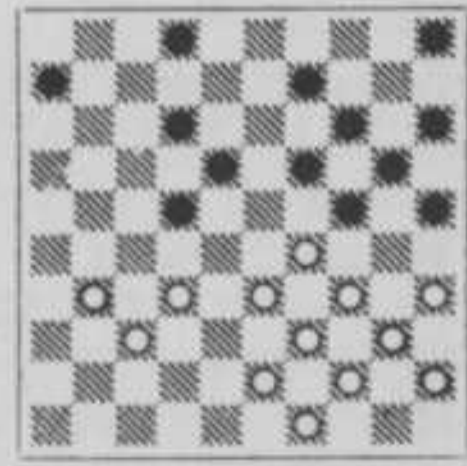
Karakteristiek: Vos Variatie in de 33—29 Flankopening.

- 1. 33—29 20—25
- 2. 32—28 17—22
- 3. 28×17 12×21
- (Zie D 181)

D 181

St. na 3. 12×21

D 182

St. na 30. 36—31

Bij de 7e zet formeert zwart een hekstelling. Wit tracht te bewijzen, dat de hekstellingen, ingenomen met de nog aanwezige schijven 5 en 10 niet goed is; hij stuit daarbij echter op zeer grote moeilijkheden. Eerst bij de 27e zet van zwart — gespeeld om verbreking van de hekstelling uit te sluiten — wordt het duide-

lijk, dat ook zwart zeer beperkt wordt in zijn zettenkeus. Er ontstaat een uiterst combinatierijk fragment, waarbij wit ten slotte de hekstelling verbreekt en zwart een lastig te ontwikkelen lange vleugel overhoudt. Wit wordt dan van opgeslotene opsluiter en als zwart niet het sterkste tegenspel levert, wordt de lange vleugelopsluiting hem noodlottig.

4. 37—32	7—12
5. 41—37	21—26
6. 39—33	

Wit is niet bevreesd voor de hekstelling, die zwart nu kan bewerkstelligen.

6.	14—20
Gaat direct op wit's aanbod in.	
7. 44—39	19—24

Chiland voegt hiermee aan de reeks tegenwoordig weinig voorkomende speltypes nog één toe.

8. 32—28	

Lange tijd staat de strijd in het teken van de beheersing van het centrum door wit. Zwart zal dit door ruilen zoveel mogelijk trachten te beletten.

8.	18—22
9. 28×17	11×22
10. 38—32	10—14
11. 32—28	13—18
12. 28×17	12×21
13. 46—41	9—13

Wit had hier als hij gewild had de hekstelling kunnen verbreken door: 34—30 en 31—27.

14. 31—27	21×32
15. 37×28	16—21
16. 41—37	18—22

Voor de derde maal verdwijnt de witte schijf op 28.

Deze uitputtingsoorlog, die een vrij eenzijdig karakter draagt, zal er in niet geringe mate toe bijgedragen hebben dat dit genre in het huidige wedstrijdspel op de achtergrond is geraakt.

17. 28×17	21×12
18. 42—38	13—18
19. 37—32	1—7
20. 32—28	18—22
21. 28×17	12×21
22. 38—32	21—27
23. 32×21	26×17

Zwart houdt zeer consequent aan zijn

opzet vast en het ziet er nog niet bepaald naar uit dat wit de juistheid van de theorie: met twee achtergebleven schijven (in dit geval 5 en 14) is de hekstelling ongunstig, kan bewijzen.

24. 43—38	17—22
25. 38—32	7—12
26. 50—44	8—13
27. 48—43	

Wit wijkt niet van zijn eenmaal ingenomen standpunt af. Hij kan hier met 33—28 loskomen.

27.	13—19?

Wit dreigde met schijfwinst door 34—30 en 33—28 of —29.

Met de tekstzet beoogde zwart, verbreking van de hekstelling te voorkomen door 33—28 te beletten met (22×33) 29×38 (24—29) +.

Met deze zet bezorgt zwart zich echter nog een oneconomische schijf op de lange lijn. Wij prefereren (3—8).

28. 47—41	

Niet 47—42 wegens (22—27) (12—17) (19—23) en (24—30) met dam.

28.	3—8
29. 41—37	4—9
30. 36—31	(Zie D 182)

Wit vlecht nu allerlei combinatie-dreigingen in de stand, doch koorddansend balanceert zwart over deze combinaties heen.

30.	2—7

Zowel (6—11) als (8—13) zijn verhinderd door 34—30 (25×23) 33—29 enz.

31. 32—27	

Een zeer verradelijke zet!

Argeloos en ongedeerd loopt zwart door de vuurlinie!

31.	8—13

Wit hoopte, dat zwart deze zet achterwege zou laten wegens 27×18 (13×22) 34—30 (25×23) en 33—29;

zwart zou dan als 31e zet besluiten tot (12—18).

Wit zou dan gespeeld hebben: 37—32! Thans dreigt dam door 35—30 (24×35) 29—24 (20×38) 39—33 (38×29) 34×1 of ×3.

Gaat zwart de dreiging tegen met (8—12), dan 32—28! enz. +, of met (7—12) 27—21! en zwart kan schijfverlies door 32—28 niet verhinderen, daar op (6—11) weer 34—30 (25—23) 33—29 van kracht is.

Echter:

32. 27×18 13×22

en zwart blijft ongedeerd! Immers, wit is niet van plan de doorbraak te nemen!! Deze levert n.l. gelijk spel op:

34—30 (25×23) 33—29 (24×33) 39×8 (9—13!!) en zwart neemt op 8—3 de dam af door (20—25) en op 8—2 door (6—11—16).

Chiland, die de doorbraak niet gezien had, kroop hier door het oog van de naald.

33. 37—32 12—18

34. 31—26

Wit handhaaft de dreiging tot het uiterste. Andermaal verhindert 34—30 en 33—29 twee zetten van zwart, te weten (7—12) en (6—11).

34. 7—11

Ook (9—13) is verhinderd, n.l. door 26—21!

Er resten zwart nog: (6—11), (19—23), (22—27), (7—12), (7—11), (5—10) en (24—30).

Indien: (6—11) 34—30 en 33—29 +.

Indien: (19—23) 33—28 +.

Indien: (22—27) 33—28! (24×22) 39—33 +.

Indien: (7—12) 32—28 + 1.

Indien: (7—11) 21—16 (11—17) 32—28 +.

Indien: (5—10) 21—16 (24—30*) 35×24 (19×30) 42—38 + 1.

Zwart is dus verplicht tot (24—30), eveneens met zeer moeilijk spel.

35. 33—28

Wit mag niet langer wachten met het verbreken van de hekstelling; tevens moet hij rekening houden met het volgende:

32—28 (9—13) 28×17 (11×22) en wit staat verloren. Immers, de enige speelbare zet 39—33 levert zwart een winnende damzet op door:

(24×33!) 28×17 (20—24) 39×28 (24—30) 35×24 (19×50).

35. 22×33

36. 29×38

Wit staat weliswaar gemakkelijker dan zwart, doch thans geeft zwart wit wel een zeer goed aanknopingspunt door:

36. 9—13

37. 34—30

Wit bedenkt zich geen ogenblik en maakt zwart van opsluiter tot opgeslotene.

37. 25×34

38. 39×30 18—22

39. 32—27 22×31

40. 26×37 13—18

41. 44—39 11—17

42. 38—32 18—22?

Hoewel zwart zeer moeilijk staat, geeft hij hiermede alle kansen op succesrijk tegenspel prijs. De voorkeur verdient (18—23).

43. 37—31 5—10

44. 39—33

Wit is niet philanthropisch genoeg aangelegd om (19—23) toe te laten.

44. 6—11

45. 32—27 22—28

46. 33×22 17×28

47. 43—39 19—23

48. 30×19 23—29

49. 19—13 29—33

50. 40—34 33×44

51. 49×40 28—33

52. 34—29 33×24

53. 13—8

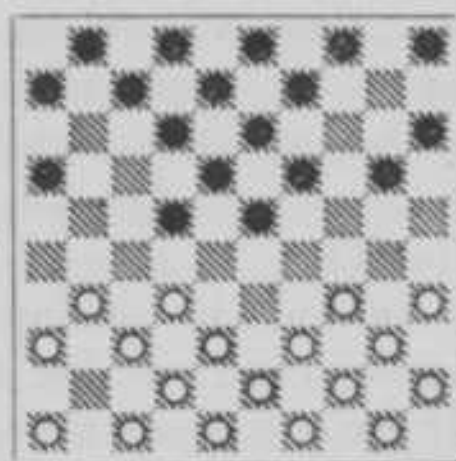
Zwart geeft op.

Partij nr 105: D. v. d. Staay—G. Post.

Karakteristiek: Modern-Franse Opening, similair tegengespeeld. Flankspel-variant.

1. 32—28	19—23
2. 28×19	14×23
3. 37—32	10—14
4. 41—37	14—19
5. 33—28	17—22
6. 28×17	11×22
- (Zie D 183)

D 183

St. na 6. 11×22.

De grootste kracht van de Rotterdammer blijkt in de aanval te liggen. Na de opening zoekt zwart het randspelgenre op. Zeer deskundig bouwt wit een overheersende centrumstelling op en drijft zijn tegenstander in het nauw. Met een fraai gambiet, mogelijk, doordat zwart de sterkste verdediging verzuimde, bekroont wit zijn werk en verovert beide punten.

Zwart's laatste zet is er op gericht de klassieke partij te vermijden.

7. 39—33	5—10
8. 43—39	

Een enigszins vreemde zet. Echter blijkt bij de volgende zet wit's bedoeling.

8.	10—14
9. 35—30!	

Komt nu gunstig op veld 25, daar op (20—25) 30—24 en 33—28 volgt.

9.	22—28
10. 33×22	18×27
11. 31×22	23—29
12. 34×23	19×17

De Fransen houden over het algemeen van overzichtelijk spel. De tekstzet accentueert dit nog eens.

13. 30—25	16—21
14. 39—33	21—26
15. 32—28	7—11
16. 37—32	12—18
17. 46—41	1—7
18. 41—37	7—12
19. 44—39	20—24
20. 40—34	24—30

Zwart accepteert liever een randschijf, dan dat hij in klassieke banen belandt.

21. 50—44	2—7
22. 34—29	

Echt à la Van der Staay: van het randschijfsysteem profiteren door het opbouwen van een krachtig centrum.

22.	30—35
23. 45—40	17—22
24. 28×17	11×22
25. 32—28	7—11
26. 28×17	12×21
27. 40—34	8—12
28. 33—28	12—17

Zwart concentreert zijn schijven aan wit's lange vleugel. Een eventuele aanval wordt evenwel door wit in de kiem gesmoord.

29. 38—33	14—19
30. 49—43	17—22
31. 28×17	21×12

Sterker is 11×22. Zwart verliest na 21×12 te veel terrein.

32. 43—38	12—17
33. 38—32	9—14
34. 32—28	4—9
35. 37—32	17—21
36. 36—31!	26×37
37. 42×31	

Ontneemt zwart hiermee verdere ruilmogelijkheden aan de korte vleugel.

37.	11—17
38. 47—41!	

Zeer goed gezien. Wit vermijdt met

deze zet de omsingeling door (18—23) wegens 41—36 (21—26) 31—27, welke zwarte manoeuvre na 38. 47—42 zeer sterk zou zijn.

Dikwijls is er tussen 47—42 en 47—41 geen verschil. In deze stelling bestaat er een belangrijk verschil!

38. 21—26

39. 41—37 18—22

Zwart zoekt het toch in omsingeling. Echter na het opgeven van het sterke steunpunt 21 belooft deze actie weinig succes.

40. 48—43 17—21

41. 28×17 21×12

42. 33—28 19—24

43. 29×20 15×24

44. 39—33 14—20

Met deze zet hadden we nog maar even gewacht.

45. 25×14 9×20

46. 43—39 3—9

47. 31—27 12—18

48. 37—31 26×37

49. 32×41 9—14

50. 27—21 14—19

51. 41—37 18—23

Wat anders?

52. 28—22 23—28?

Rekent blijkbaar op 22—17, om dan te vervolgen met (19—23) en (24—29), doch wit haalt een streep door de rekening.

Hier was (30—35) aangewezen,

waarna winst voor wit vrijwel onmogelijk is, daar hierna (24—29) 33×24 (19×30) mogelijk is met doorbraak.

Ondanks de fraaie kans, die wit zich na de 51e zet schept, was o.i. daarom 37—32 sterker.

53. 21—16!

Uitstekend! Met dit tijdelijk schijf-offer bezegelt wit het lot van zijn tegenstander.

53. 28×17

54. 16—11 20—25

55. 11×22 13—18

56. 22×13 19×8

57. 33—29 24×33

58. 39×28 6—11

59. 28—23

Hier komt duidelijk uit, hoe juist wit de stelling berekend heeft. Zwart moet de doorbraak toelaten, daar (8—13) op oppositie verliest.

59. 11—17

60. 23—18!

Andermaal profiteert wit van de gunstige oppositie en dwingt schijfwinst af.

60. 17—22

61. 18×27 8—13

62. 27—22 13—19

63. 22—18 19—24

64. 18—12

Zwart geeft op.

4 December 1948.

22e RONDE

Ghestem 0—2 Roozenburg
Verpoest 0—2 Laros
Chiland 2—0 Demesmaecker

Post 2—0 Keller
Pérot 2—0 Van der Staay
Vrij : Rostan

De laatste, druk bezochte ronde werd ook o.a. bijgewoond door Rotterdam's Eerste Burger en zijn echtgenote. Vóór de aanvang huldigde Burgemeester Oud de nieuwe wereldkampioen — één van zijn stadgenoten. En hield een met aandacht gevolgd en met krachtig applaus begroete geestige speech, in het Nederlands en in het Frans. Daarna verrichtte hij op het bord van Ghestem-Roozenburg de eerste zet.

Deze partij trok zoveel belangstelling, dat vele aanwezigen de werkelijk fraaie momenten in verschillende andere partijen misten. En dan denken we in het

bijzonder aan de partij Post—Keller, waarin de Algerijn zich rehabiliteerde van zijn slechte resultaten in de 3 voorgaande ronden.

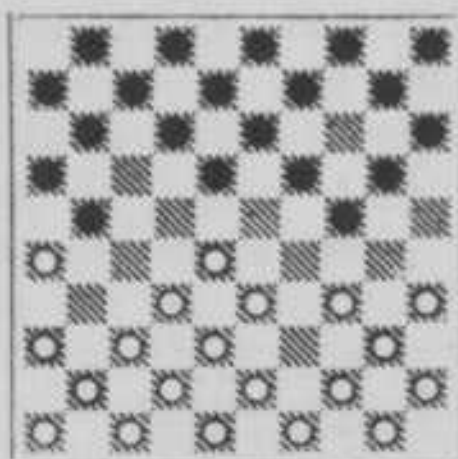
Roozenburg sloot het toernooi af met een zege. Daardoor werd dit toernooi voor hem een dubbel succes: 3 punten tegen Ghestem en 4 tegen Keller. Het talrijke publiek uitte zijn bewondering, nadat Ghestem had opgegeven, door een hartelijk applaus, hetwelk evenwel hinderlijk was voor de andere combattanten. Opmerkelijk was, dat de Nrs 2 tot en met 4 allen faalden, zodat in hun onderlinge volgorde geen wijziging kwam. De „race” om de tweede plaats, waarvan in de voorlaatste bocht Verpoest reeds afgevallen was, werd derhalve door onze landgenoot Keller gewonnen.

Partij nr 106: P. Ghestem—P. Roozenburg.

Karakteristiek : Hollandse Opening, Poolse Verdediging.

1. 33—28	20—24
2. 39—33	17—21
3. 31—26	14—20
- (Zie D 184)

D 184

St. na 3. . . . 14—20

Uit een klassieke opening verplaatst Ghestem de strijd en leidt met zijn 12e zet een aanvalsspel in. Zwart, die zich op een klassieke partij ingesteld heeft, heeft de ontwikkeling van zijn lange vleugel achterwege gelaten. Wit tracht hiervan een nuttig gebruik te maken, door deze vleugel vast te leggen. Daartoe accepteert hij een korte vleugelopsluiting. Zwart brengt daarop enkele combinaties van licht kaliber in het spel, aan één waarvan de wereldkampioen ten prooi valt en zwart zijn eerste overwinning op Ghestem boekt.

4. 26×17	12×21	20. 34—30	14—19
5. 44—39	7—12	21. 27—22	18×27
6. 37—31	21—26	22. 31×22	1—6
7. 32—27	26×37	23. 37—31	26×37
8. 41×32	18—23	24. 32×41	11—17
9. 46—41	11—17	25. 22×11	16×7
10. 41—37	17—21		
11. 50—44	21—26		
12. 36—31	13—18		
13. 47—41	9—13		
14. 41—36	6—11!		
15. 34—29	23×34		
16. 40×29	4—9		
17. 44—40	20—25		
18. 29×20	25×14		
19. 40—34	19—24		

De stelling is thans half open-klassiek. Het verloop zal leren, dat wit met zijn 12e zet van een klassieke strijd definitief afstand gedaan heeft en thans een aanknopingspunt zoekt in de langzaam ontwikkelde zwarte lange vleugel, om hiervan te profiteren.

26. 42—37	12—18
27. 48—42	7—12
28. 37—31	2—7
29. 28—22	18×27
30. 31×22	15—20
31. 45—40	7—11

Geeft met deze zet te kennen, dat hij alsnog bereid is, de klassieke banen te bewandelen.

32. 40—34 11—16
 33. 36—31 20—25

Wit heeft een korte vleugelopsluiting geaccepteerd om de zwarte lange vleugel zoveel mogelijk zijn speelvrijheid te ontnemen.

34. 41—36 12—17
 35. 22×11 6×17
 36. 38—32 13—18
 37. 43—38? 9—13
 38. 49—43? 10—14!
 39. 31—26??

Vermoedt niets van de dreiging, die zwart in het spel gebracht heeft.

Zoals wij hieronder zullen aantonen, komt wit na 38 (10—14) in een zorgelijke korte vleugel-opsluiting terecht. Om dit te vermijden had wit van zijn 37e zet af anders moeten spelen: b.v. 37. 31—26 (8—12) 42—37 (9—13) 37—31 (3—8) 33—28 met onoverzichtelijk spel.

In de thans ontstane stelling zijn 32—28, 33—28 en 31—26 verhinderd.

Op 32— of 33—28 volgt: (17—22) (24—29) (25×34) en (13—18) enz. +.

Na 38. (10—14) is het beste spel voor wit nog 42—37 (18—23) 33—28* (8—12) 31—27 (17—21) 39—33, doch het is zonder meer duidelijk, dat wit in zijn spel ernstig gehinderd wordt door gebrek aan

speelvrijheid. Na 31—26 ging het verder met:

39. 17—21
 40. 26×17 24—29
 41. 34×12 25×34
 42. 39×30 13—18
 43. 12×23 19×28
 44. 30—24 8—12
 45. 17×8 3×12
 46. 35—30 5—10
 47. 30—25 10—15
 48. 25—20 14×25
 49. 24—19 12—18
 50. 19—14 15—20
 51. 38—32

Op direct 14—10 volgt (28—33) en (20—24).

51. 28×37
 52. 14—10 37—42
 53. 10—4 42—48
 54. 4×22 20—24
 55. 22—18 24—30
 56. 18—40 30—35
 57. 40—23 48—39

Indien (16—21) 23—32 (21—26) 32—5 =.

58. 23—12 39—22
 59. 12—34 16—21
 60. 34—43 21—26
 61. 43—34 22—27
 62. 34—7 25—30

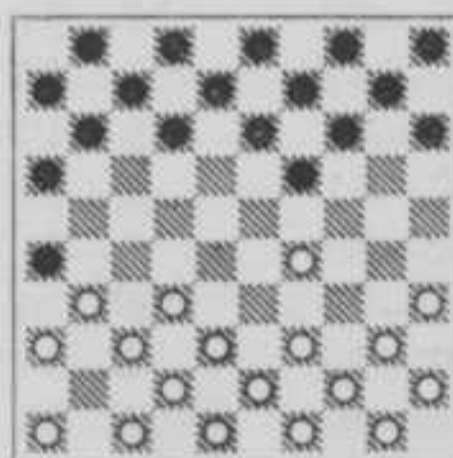
Wit geeft op.

Partij nr 107: O. Verpoest—H. Laros.

Karakteristiek: L.V.O.-speelwijze in de Omgewisselde Hollandse Opening. Ruilvariant.

1. 31—27 17—21
 2. 37—31 21—26
 3. 41—37 18—23
 4. 33—28 20—24
 5. 34—29 34×22
 6. 27×29 (Zie D 185)

D 185

St. na 6. 27×29

Na deze rustige variant in de opening die sinds enige jaren steeds meer opgeld doet, ontwikkelt zich een zeer kalm middenspel in het klassieke genre, later het iets meer uitgesproken half-open systeem hiervan. Zonder noemenswaardige ge-

beurtenissen verloopt de partij en hij zou ongetwijfeld remise zijn geworden, indien wit op de 47e zet geen duidelijke fout had gemaakt. Door een bekende finesse forceert zwart een hopeloze vleugelsituatie voor wit en veroverd een schijf. In een stelling van 4×2, waarin wit, om damdoorbraak te krijgen nog een schijf moet offeren, geeft Verpoest zich gewonnen.

6.	14—20
7. 39—33	10—14
8. 32—28	12—18
9. 37—32	26×37
10. 32×41	5—10
11. 41—37	19—24

Het begin van een nieuwe vereenvoudiging, die zwart echter nog enige zetten uitstelt.

12. 44—39	7—12
13. 37—32	16—21
14. 46—41	21—26
15. 41—37	14—19
16. 39—34	20—25
17. 29×20	25×14
18. 43—39	19—24

Zwart heeft genoeg van de kleurloze laveerpartij en brengt de partij in een meer begrensde genre.

19. 34—29	13—19
20. 29×20	15×24
21. 50—44	18—23
22. 39—34	10—15
23. 49—43	8—13
24. 44—39	12—18
25. 37—31!	

Zeer juist gezien! Wit zou in een gesloten klassieke partij tempomoeilijkheden kunnen krijgen en gaat daarom over tot de half-open vorm van dit genre.

25.	26×37
26. 32×41	23×32
27. 38×27	18—23
28. 34—30	13—18
29. 42—38	9—13
30. 41—37	4—9
31. 30—25	14—20
32. 25×14	19×10
33. 40—34	13—19
34. 34—29	

Wit wil geen gesloten formatie en laat het eenmaal ingevoerde genre voortbestaan.

Ook 37—32 en 33—28 kwam in aanmerking.

34.	23×34
35. 39×30	10—14
36. 47—42	1—7
37. 45—40	9—13
38. 40—34	7—12
39. 33—28	12—17
40. 37—32	17—22
41. 28×17	11×31
42. 36×27	18—23
43. 38—33	14—20
44. 27—22	

Hoewel deze zet niet uitgesproken zwak of foutief is, geven wij de voorkeur aan 42—38, dat zwart evenzeer dwingt tot (24—29) en wit een gave stelling laat. Verpoest is echter een zeer beweeglijk speler, die niet wil afwachten of zijn tegenstander hem gelegenheid geeft tot aanval, doch deze wil afdwingen. Hier echter is het tegendeel het gevolg en komt zwart wat in de meerderheid.

44.	24—29
45. 33×24	20×40
46. 35×44	15—20
47. 44—40?	

De bedoeling van deze zet is duidelijk: Op (20—25) vervolgt wit met 40—34 en 42—38—33 vormt een zeer lastige dreiging voor zwart. Op (20—24) speelt wit 40—35 en kan eventuele aanvalspogingen van zwart over veld 29 gemakkelijker opvangen, dan als schijf 30 op 25 staat. Hij overziet echter, dat zwart nu direct door de Kerkhofuitval de witte korte vleugel in een preciaire positie brengt.

47.	23—29!!
48. 43—39	

Er is niet beter. (20—25) dreigt en 30—25 is verboden wegens (29—34) +.

48. 20—25
 Het schijnbaar direct winnende (2—8) met de dreiging (29—34) en (19—24) faalt op: 39—34! (29—33 of?) 30—25.

49. 39—34 19—23!
 Niet (29—33) wegens: 40—35!
 dreigt nu met 32—28 enz. =.
 Echter op (19—23) volgt 32—28, 22—18 en 42—38 met voortreffelijk spel voor wit!

- 50. 42—38 2—7
- 51. 48—43 6—11
- 52. 30—24 29×20
- 53. 32—28 23×32
- 54. 38×27 7—12
- 55. 43—39 11—16

Niet (12—17) wegens 40—35 en 39—33! =

- 56. 39—33 20—24
- 57. 34—29

Wit speelt zeer goed en maakt het zwart nog danig lastig.

- 57. 13—19
- 58. 29×20 25×14

59. 40—34 19—24

60. 34—29 3—9

Op (24—30) of (14—20) volgt natuurlijk 29—23 en ook dan is het voor zwart zeker niet eenvoudig!

61. 29×20 14×25

62. 33—29 9—13

63. 29—23

Op 29—24 volgt (12—17) met winst op tempo!

63. 25—30

64. 23—18 12×23

65. 22—17 13—18

Wit gaf op.

Hij meende, dat de overblijvende vier om een, die ontstaat na 27—21 of 22 eenvoudig gewonnen was. Ten onrechte, want zwart moet nog zeer nauwkeurig spelen. Hieronder de winstgang:

27—21 (beste) (16×27) 17—11 (27—31) 11—7 (23—29) en hoe de witte dam ook manoeuvreert, zwart kan steeds de schijven redden.

Al met al een interessante partij.

Partij nr 108: H. Chiland—J. Demesmaecker.

Karakteristiek: 34—29 Opening. Ruilvariant der Hekstelling-verdediging.

1. 34—29 20—25

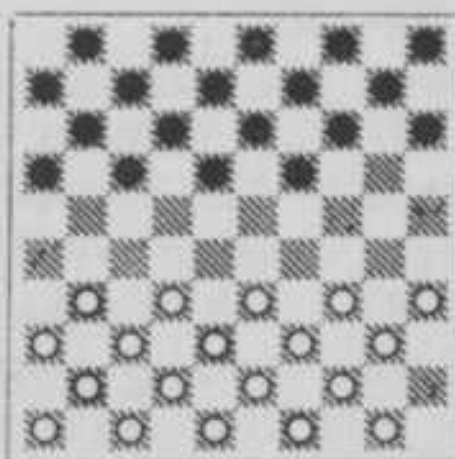
2. 40—34 14—20

3. 45—40 20—24

4. 29×20 25×14

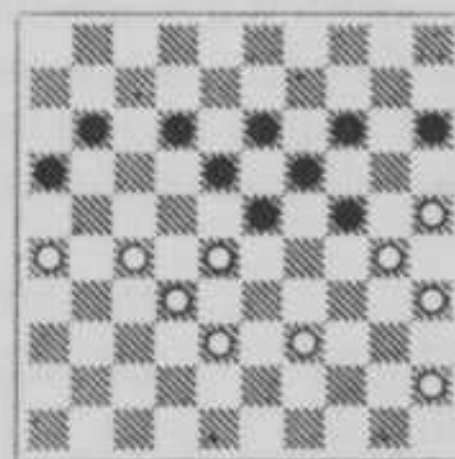
(Zie D 186)

D 186

St. na 4. 25×14

D 187

St. na 42. 34—30

Deze opening leidt tot een soort De Jongh-variant uit de Hollandse Opening, waarin wit niet op zijn sterkst voortzette. Hij moest het verdere spel ingaan met een nadelige randschijf, waardoor het spel de half-open klassieke vorm behield. Zwart trad op verscheidene ogenblikken niet krachtig genoeg op, zodat bij de overgang naar de gesloten laat-klassieke vorm wit zelfs enig voordeel had. Analytisch bezien had zwart hierdoor zeker niet behoeven te verliezen, doch na de 42e zet raakte hij volkomen de draad kwijt en daardoor behaalde wit een vrij gelukkige overwinning.

5. 50—45	15—20
6. 32—28	18—23
7. 38—32	

Waarom hier niet gewoon 37—32 gespeeld werd, is ons niet recht duidelijk.

7.	12—18
8. 43—38	17—21
9. 49—43	21—26
10. 31—27	10—15
11. 37—31	26×37
12. 42×31	7—12
13. 41—37	12—17
14. 47—42	2—7
15. 34—29	

Het spel is overgegaan in een soort De Jongh-Variant.

De tekstzet veroorzaakt een minder gunstige opstelling. Het normale 46—41 is beslist sterker, waarna (7—12) en 27—22 (18×27) 31×22 kan volgen met interessant en kansrijk spel.

15.	23×34
16. 39×30	

We hadden hier nog maar getracht door middel van 40×29 in een Utrecht-systeem over te gaan.

16.	20—25
17. 44—39	25×34
18. 39×30	17—22
19. 28×17	11×22
20. 31—26	22×31
21. 36×27	19—23
22. 33—28	5—10
23. 28×19	14×23
24. 38—33	10—14
25. 42—38	7—12
26. 46—41	1—7
27. 41—36	7—11
28. 37—31	15—20
29. 30—25	14—19

Veel beter is direct (20—24), waarna zwart kansrijk spel behoudt.

30. 25×14	9×20
31. 43—39	4—10
32. 39—34	10—15
33. 34—30	20—24

Op (20—25) speelt wit verrassend 30—24×24+1 want er dreigt 33—

28 en op (23—29) volgt eenvoudig 24—19 en 27—21 +.

Het had daarom aanbeveling verdiend schijf 4 niet naar 15 te spelen, doch deze te reserveren voor veld 14. Sterker komt dit nog uit bij de 35e zet.

34. 48—43	12—17
35. 30—25	17—21

Stond schijf 15 op 14 dan kon zwart nu zeer sterk (8—12) en (3—8) spelen, waartegenover wit niet veel had kunnen stellen. Thans moet zwart steeds rekening houden met b.v. 25—20, waardoor schijf 3 naar 14 moet.

36. 26×17	11×22
37. 31—26	22×31
38. 36×27	

In plaats van voordeel heeft zwart nu moeilijkheden gekregen!

38.	3—9
----------	-----

Waarom niet, nu het nog kon, met (15—20) schijf 15 opgelost?

39. 33—28	6—11
40. 43—39	8—12
41. 40—34	9—14
42. 34—30	(Zie D 187)

Hoewel wit thans wel voordeel heeft, is dit te weinig om op winst te mogen hopen, daar zwart voldoende resources heeft.

42.	11—17
43. 39—34	

Een eigenaardig aandoende zet. Echter na 39—33 (23—29) 45—40 (18—23) 27—22 (16—21) 22×11 (21—27) 32×21 (23×43) 11—6 (29×38) 6—1 (12—17) 21×12 (38—42) is er geen winst voor wit. Ook na de tekstzet is die er niet, doch deze zet laat zwart meer gelegenheid tot fouten maken.

43.	15—20
44. 45—40	16—21

Op (24—29) volgt natuurlijk 30—24, 28×8 en 27—21.

Indien (23—29) 34×23 (18×29) 38—33 (29×38) 32×43 (13—18).

(Op (12—18) volgt hetzelfde spel) 43—38 (18—23) 38—32 +, want

op (12—18) volgt 26—21 en 28—22
+
op (23—29) volgt 27—22! +
op (16—21) 27×16 (12—18) 40—
34 +.

45.	27×16	18—22
46.	38—33	22—27
47.	32×21	23×32
48.	34—29	13—18
49.	16—11	17×6
50.	21—17	12×21
51.	26×17	32—38?

Maakt het zichzelf nodeloos moeilijk.
Door (32—27) had zwart snel een
puntenverdeling bewerkstelligd.

52.	33×42	24×33
53.	40—34	33—39?

Zwart had tot hiertoe nog goed ge-
speeld, doch van de 51e zet af is hij
de draad kwijt.

Als volgt had hij nog remise kunnen
bereiken: (18—23) 17—12 A (23—

29) 34×23 (19×28) 12—8 (28—
32) 8—3 (32—38) 3—17.

Indien 42—37 (38—43), waarna de
partij eveneens remise wordt (38×
47) 17×44 (47—41) en tegen (14—
19) met gelijk spel kan niets gedaan
worden.

54.	34×43	19—23
55.	43—39	23—28
56.	39—34	18—22
57.	17—12	22—27
58.	12—8	28—32
59.	8—3	27—31
60.	3—21	31—37

(32—37) verliest op dezelfde wijze.

61.	21×15	37×48
62.	15—47	48—37
63.	47—29	6—11
64.	29—33	37—23
65.	33×6	23×45
66.	6—28	

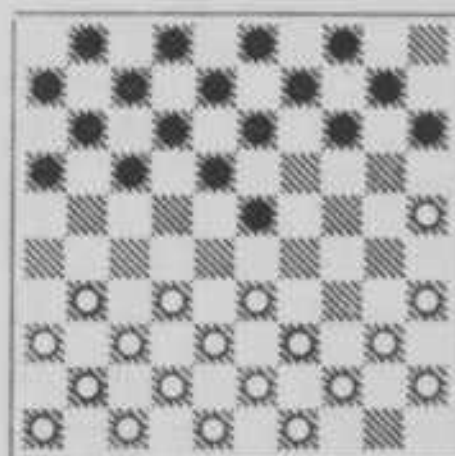
Zwart geeft op.

Partij nr 109: G. Post—R. C. Keller.

Karakteristiek: Geweigerde Van der Kraan-Variant in de 34—29 Opening.
Ruilverdient.

1.	34—29	19—23
2.	39—34	14—19
3.	44—39	10—14
4.	50—44	5—10
5.	29—24	20×29
6.	33×24	19×30
7.	34×25	(Zie D 188)

D 188

St. na 7. 34×25

Na enige terreinverkenningen, waarin zwart steeds tracht een flankensysteem in te leiden, belandt het spel in een half-open klassieke formatie. Van de 25e tot de 29e zet verkeert wit in moeilijkheden. Dan besluit zwart opnieuw een flankensysteem in te leiden, zulks op grond van een opeenhoping van schijven aan wit's korte vleugel. Wit speelt echter van dit ogenblik af zeer goed en als zwart iets te lang op winst speelt, vergast hij zijn tegenstander juist tegen de tweede tijdcontrôle op een zeer verrassende klemzet en ontwikkelt na ruil een felle aanval op zwart's verzwakte vleugel. De Noord-Afrikaan besluit dit tournoi aldus met een fraaie overwinning.

7.		18—22

De bekende Chefneux-Variatie die oorspronkelijk beperkt bleef tot de modern-Franse Opening, doch die

hoe langer hoe meer in andere, enigszins contactloze openingen zijn toepassing vindt.

8.	32—27	12—18

9.	37—32	7—12
10.	31—26	22×31
11.	26×37	1—7
12.	39—33	18—22

Zwart streeft blijkbaar naar een flankopstelling, doch wit voelt meer voor de half-open klassieke formatie:

13.	32—27	22×31
14.	36×27	12—18
15.	37—32	8—12
16.	43—39	2—8
17.	35—30	14—19
18.	40—35	10—14
19.	44—40	17—22
20.	41—36	22×31
21.	36×27	12—17
22.	46—41	7—12
23.	41—36	14—20
24.	25×14	19×10
25.	49—44	17—21
26.	42—37	12—17
27.	30—25	

Er dreigde (23—28).

27.	9—14
28.	47—42	8—12

Dreigt thans wel weer met (23—28).

29.	48—43	23—28
-----	-------	-------

Het is zwart gelukt een kleine verzwakking in de witte stelling op te roepen. Het is daarom de vraag, of het niet de voorkeur verdiende, het half-open, klassieke genre te doen voortduren.

30.	32×23	21×41
31.	36×47	18×29
32.	33×24	16—21

Zwart heeft nu wel een iets gunstiger opstelling verkregen. Wit's korte vleugel is overbelast, hoewel ook zwart nog ontwikkelingsmoeilijkheden aan de lange vleugel heeft.

33.	40—34	21—27
34.	34—29	12—18
35.	45—40	17—22
36.	39—33	11—17
37.	43—39	27—32

38.	38×27	22×31
39.	33—28!	3—9
40.	40—34	14—19
41.	34—30	10—14
42.	39—33	6—11
43.	44—39	11—16

Indien (17—21) dan 28—22, 29—23, 33×22, 24—20 en 30×8, waarna (9—14) gedwongen is en de remise niet meer is te vermijden. Zwart speelde echter op winst en... wordt verrast met een combinatie dwang zet, die hem een verloren eindspel laat.

44.	28—23	19×28
45.	33×11	16×7
46.	39—33!	14—19*
47.	25—20!!	

Een verrassende zet, die zwart overzien had bij de 43e zet. Er dreigt 20—14 (9×20*) 30—25 +. Op (19—23) echter: 20—14, zodat gedwongen is:

47.	18—23
48.	29×18	13×22
49.	24×13	15×24
50.	30×19	9×18
51.	35—30	

Wit behoudt een zeer sterke aanval.

51.	7—12
52.	30—24	22—27
53.	24—20	18—23

Anders beslist 20—15 en 19—14.

54.	19×28	31—36
55.	28—23	12—17
56.	42—37	17—21
57.	23—18	21—26
58.	18—12	27—32
59.	37×28	26—31
60.	12—7	31—37
61.	7—1	36—41
62.	47×36	37—42
63.	20—15	42—48
64.	28—23	48—30
65.	1—18	

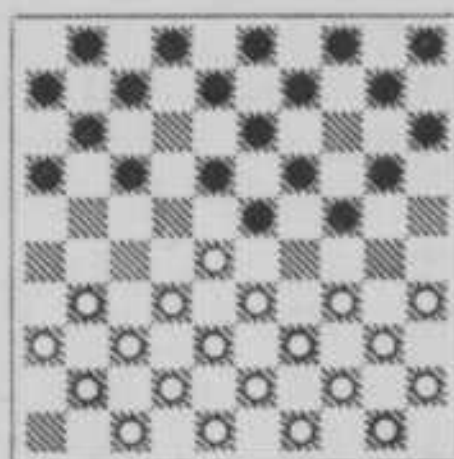
Zwart geeft op.

Partij nr 110: P. Pérot—D. v. d. Staay.

Karakteristiek: Modern-Franse Opening. Geweigerde Dumont-variant.

1. 32—28	20—24
2. 37—32	14—20
3. 41—37	18—23
4. 46—41	12—18
- (Zie diagram 189)

D 189

St. na 4. 12—18

Zoals we van hem gewend zijn, bezorgt Pérot zich reeds in de opening ontwikkelingsmoeilijkheden aan zijn lange vleugel. Zwart laat echter op de 15e zet een gesloten Kerkhof-formatie toe, die de witte positie gunstig beïnvloedt. Juist, als de strijd een zeer interessant aspect krijgt, met wit o.i. in het voordeel, begaat zwart een grote blunder en verliest zeer eenvoudig een schijf.

5. 34—29	23×34
6. 39×30	18—23

Na (20—25) kan zowel 32—27—22 ×22 met een Utrecht-systeem, als 31—27—22 enz. met een half open klassieke formatie. Zwart houdt de spanningen er liever in.

7. 40—34	10—14
8. 44—39	5—10

Op (20—25) kan wit zich door 34—29 direct bevrijden, daar (23×34) verboden is wegens het bekende 28—23.

9. 30—25	24—30
10. 35×24	20×40
11. 45×34	15—20
12. 34—30	17—21

Zwart maakt van de gelegenheid gebruik om veld 26 te bezetten, daar 31—26 niet kan door (20—24).

13. 30—24	20×29
14. 33×24	19×30
15. 25×34	13—19

Direct (21—26) is wel zo goed.

16. 31—27	21—26
17. 36—31	11—17
18. 27—22!	17—21

Laat zwart slaan, dan heeft wit een ideale ontwikkeling. Dit ware evenwel voorzichtiger geweest. Van der Staay is echter geen man, die voorzichtigheid betracht. Het zwarte cen-

trum is echter zwak en wit's opstelling wordt daardoor zeer kansrijk.

19. 31—27	10—15
20. 41—36	14—20
21. 38—33!	8—13
22. 42—38	7—12
23. 34—30	12—18??

Een blunder, die een schijf kost. O.i. staat zwart echter al minder prettig. Op (20—24) kan wit zeer gunstig 36—31 en 22—18 spelen met prachtig spel.

24. 22—17	21×12
25. 30—24	19×30
26. 28×17	30—35

Zwart's lot is bezegeld.

27. 47—42	9—13
28. 49—44	4—9
29. 50—45	18—23
30. 44—40	

O.i. is 39—34, 43—39 en 45—40 sterker, daar zwart dan minder spelvrijheid verkrijgt. Wit neemt de zaak echter gemakkelijk op.

30.	35×44
31. 39×50	13—19
32. 43—39	19—24
33. 33—28	23—29
34. 28—22	9—13
35. 45—40	1—7
36. 40—35	7—11
37. 17—12	29—33

Rekt de beslissing nog even.

38.	39×28	2—8
39.	12—7	11×2
40.	22—17	24—30
41.	35×24	20×29
42.	17—12	8×17
43.	27—21	

Ook 33—28 levert snel een winstpositie op.

43.	16×27
44.	32×12	13—19
45.	37—32	15—20
46.	36—31	26×37
47.	42×31	20—25
48.	31—27	29—34
49.	27—21	25—30
50.	21—16	6—11

51.	16×7	2×11
52.	48—43	34—40
53.	32—27	30—34
54.	27—22	40—45
55.	38—32	34—40
56.	43—39	

Gaat zwart damhalen beletten.

56.	19—24
57.	28—23	24—30
58.	23—18	30—35

Ook (30—34) (40—44) en (45—50) baat niet wegens 32—28 +.

59.	18—13	11—17
60.	12×21	40—44
61.	32—28	44×33
62.	28×39	

Zwart geeft op.

Gebruikte tekens en afkortingen

! ; !!	=	sterke zet ; zeer sterke zet
? ; ??	=	zwakke zet ; zeer zwakke zet
! ?	=	zet van onbekende of twijfelachtige waarde
*	=	gedwongen zet
+	=	winst
—	=	verlies
+ 1, 2, 3, enz.	=	een schijf winst, twee schijven winst, enz.
— 1,—2 enz.	=	een schijf verlies, twee schijven verlies, enz.
=	=	remise of gelijk spel
L.V.	=	lange vleugel
L.V.O.	=	lange vleugel opsluiting
K.V.	=	korte vleugel
K.V.O.	=	korte vleugel opsluiting

Deelnemers	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	Tot.	R.N.	%	W. P.	V. P.	Rem
1 Roozenburg	☺	2 2	1 2	2 2	2 2	2 2	2 2	2 1	1 2	2 2	2 2	37	I	92 ^s	17	—	3
2 Keller	0 0	☺	1 1	1 1	2 2	1 0	2 2	2 2	1 2	2 2	2 2	28	II	70	11	3	6
3 Ghestem	1 0	1 1	☺	2 1	0 2	2 0	0 2	2 1	1 2	2 2	2 2	26	III	65	10	4	6
4 Verpoest	0 0	1 1	0 1	☺	2 0	0 2	1 1	2 0	2 2	2 2	2 2	23	IV	57 ^s	9	6	5
5 Laros	0 0	0 0	2 0	0 2	☺	1 2	1 1	0 2	1 2	2 2	2 2	22	V	55	9	7	4
6 Post	0 0	1 2	0 2	2 0	1 0	☺	0 0	1 2	0 2	2 2	2 2	21	VI-VII	52 ^s	9	8	3
7 v. d. Staay	0 0	0 0	2 0	1 1	1 1	2 2	☺	1 0	1 2	2 2	2 2	21	VI-VII	52 ^s	8	7	5
8 Pérot	0 1	0 0	0 1	0 2	2 0	1 0	1 2	☺	2 1	2 2	2 1	20	VIII	50	7	7	6
9 Chiland	1 0	1 0	1 0	0 0	1 0	2 0	1 0	0 1	☺	2 2	1 2	15	IX	37 ^s	4	9	7
10 Demesmaecker	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	☺	2 1	4	X	10	1	17	2
11 Rostan	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 0	0 1	1 0	0 0	0 1	☺	3	XI	7 ^s	—	17	3
															85	85	50

Van de 110 partijen kwamen dus 85 partijen tot een beslissing of wel ruim 77% !

SLOTWOORD

Met deze wedstrijdtabel sloten we de weergave in cijfers af van het Wereldkampioenschap 1948, waarin wij de gelukkige waren die de erepalm mochten veroveren. Noch cijfers, noch woorden kunnen echter weergeven wat tijdens de tweeëntwintig dagen ononderbroken strijd in de spelers is omgegaan. Moge het de lezer vergund zijn iets te voelen van de spanning, vrees en hoop, die in elf harten leefde, moge hij meetriomferen met ons, moge hij mede diep teleurgesteld zijn met de ex-Wereldkampioen.....

P. ROOZENBURG.